

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE DOMINATOR SERIES - BOOK 3
a dark mafia romance

UNBOUND

EDD PRINCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Unbound
a dark mafia romance

DD Prince

UNBOUND
Kitap 3 - Hükümdar Serisi Telif
Hakkı © 2024 DD PRINCE ÜÇÜNCÜ
BASKI
İlk baskı 2015 yılında yayımlandı
DDPRINCE.COM

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar hariç olmak üzere, yayıncının izni.

Bu, yazarın hayal gücünün ürünü olan kurgusal bir hikayedir. Telif hakları ilgili sahiplerine aittir.

Telif Hakkı ©2015, 2024 DD PRINCE.

Contents

[Önsöz](#)

[İçerik Uyarısı](#)

[Önsöz Bölüm 1](#)

[Bölüm 2 Bölüm](#)

[3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5 Bölüm](#)

[6 Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Bölüm](#)

[9 Bölüm 10](#)

[Bölüm 11 Bölüm](#)

[12 Bölüm 13](#)

[Sonsöz](#)

[Son Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

Preface

**Bu serinin üçüncü kitabıdır ve tek başına bir hikâye değildir.
Lütfen önce birinci ve ikinci kitapları okuyun.**

Content Warning

Bu eser, bu türden hoşlanmayanların rahatsız edici bulabileceği sahneler ve durumlar içeren karanlık bir aşk romanıdır.

Grafik durumlar, şiddet ve organize suç, görücü usulü evlilik ve zorlu fiziksel, cinsel ve psikolojik konular dahil olmak üzere zor zihinsel bölgeler içerir. Eğer karanlık bir romantizm ve anti-kahraman sevmiyorsanız, bu kitap size göre olmayabilir.

Eğer kötü adamın kızı elde etmesini hiç istemediyseniz, bu kesinlikle sizin seriniz değil. Daha fazla bilgi yazarın web sitesinde mevcuttur.

Önsöz

Leo

Dario Ferrano'nun düğününden resimlerle dolu bir beyaz tahtam var. Tahtada ailenin tüm üyeleri var. Tommy Ferrano'dan intikam almak için birkaç yol düşündüm. Amcam öldüğünden beri işler iyi gitmiyor. Vegas'taki pek çok insan bana saygısızlık ediyor ve bunun Ferrano'nun beni bu işten çıkarmadığı sürece Ben Goldberg'in kulübünü desteklemeyi reddetmesiyle çok ilgisi var. Eğer istediğimi yaparsam, Fete çok uzağa gidemez. Ve yoluma çıkan insanlar her zaman bedelini öder.

John Lewis, Ferrano'nun tarafını tuttuğu için hak ettiğini bulacak. Belki de onun ateşli ve azgın karısını alır ve o kaltağı bir sustalıyla haklarım. Peki ya Ferrano ailesi? Adam genç ve tatlı karısını kilit altında tutuyor ama dul kalan kız kardeşi oldukça genç. İyi bir fidye getirebilir.

Belki de fidye için kaçırılmayacak. Belki de farklı bir şekilde para kazanacak.

Zack

Ben ilişki oyunundayım. Müşterilerime yardımcı olmama yardımcı olacak stratejik ilişkiler kuruyorum. Bazen müşterilerim iyi adamlar olmuyor. Bazen, bu sefer olduğu gibi, aynı anda hem iyi hem de kötü özelliklere sahip birden fazla tarafa yardım ediyorum.

Tom Ferrano ve bir dizi insan kaçakçılığı bağlantısı arasındaki bağları araştırmam için beni işe alan ve daha sonra bana şantaj yapan görev gücü, Ferrano'nun her iki oğlunu da işe dahil etmem için beni çok zorluyordu. Biriyle şansım yaver gidiyordu. Ama diğesinde? Pek değil.

Güvenlerini kazanmak için çok çalıştım ve bu zaman aldı ama her ikisiyle de arkadaş oldum.

İnsanları okuyorum. Dario iyi bir adam. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası var. Henüz yirmi beş yaşında ve ailesinin içinde bulunduğu bilge adam gri alanından çıkmak istiyor. Gerekirse karanlık tarafa geçecek ama içten içe temiz yaşamak istiyor.

Stratejik düşünüyor ve kendini toparlayabiliyor. Kruna'daki insanları alaşağı etmede görev gücü için çok değerli olacak çünkü onlar için taktığı maskenin arkasını görmelerine izin vermeyecek. O görmenizi istemedikçe kimse o maskenin arkasını göremez.

Kruna gibi pek çok yer var. Her zaman da olacak. Fakirler para istiyor. Zenginlerin zaten var, peki ne istiyorlar? Güç istiyorlar. Ortalama bir zengin adam zenginleştikçe daha fazlasını ister. Daha fazlasına ihtiyacı olduğu için değil.

maddi şeyler değil, her zaman daha fazlasına sahip olmayı arzulamak temel insan doğasıdır. Kruna'nın oluşturduğu ve hitap ettiği süper zenginler, ihtiyaç duydukları ve istedikleri her şeye sahip insanlardır. Bazıları o kadar ayrıcalıklı, hak sahibi ve dokunulmaz ki canavarlaşıp paralarını ve bağlantılarını hedonist fantezilerini yaşamak ve güçlerini kullanmak için kullanıyorlar.

Ne kadar param ve gücüm olursa olsun asla bu uç noktalara gitmeyeceğime inanmak isterim. Ancak güç ve paranın insanların aklını başından aldığını çok kez gördüm. Güç en iyilerimizi bile yozlaştırabilir; bunun defalarca olduğunu gördüm.

Kruna örgütü 70'li yıllarda birkaç kişi tarafından kurulmuştur ve bu kişilerden biri Frost ailesindendir; bu aile, Sylvia Frost adında, siyasette birçok kadının önünü açan bir politikacı da dahil olmak üzere, nesiller boyu zengin ve güce aç insanlar yetiştirmiş bir ailedir.

Çok sayıda düşman edinmiş 67 yaşında bir senatör ama kendisini alaşağı etmek isteyen çok sayıda insan olduğunun farkında değil.

Soğuk ve hesaplı Sylvia, dünyayı parmağının altına aldığını düşünüyor. Kafası kendi kışına o kadar girmiş ki hiçbir şeyden haberi yok. Başkanlığa aday olmak istiyor ve bunu onun için gerçekleştirmeye çalışan insanlar olduğu gibi, bunun olmasını engellemeye kararlı olanlar da var. Son derece tehlikeli olabilir.

Ayrıca onun bazı karanlık işlere karıştığını bilen birkaç kişi var; bunların arasında şimdi ölmüş olan kocasıyla Kruna'nın tohum ortakları olduğu da var. On yıldır bu işe bulaşmamış ama bu görev gücünün amaçlarından biri onu Kruna'ya bağlamak.

Görev gücü lideri Barrington "Barry" Dresden de oldukça güçlü biridir. Barry'nin Sylvia Frost'a karşı ciddi bir nefreti vardır. Kruna'nın alaşağı edilmesini istemektedir ve gizli gündemi de onun bu işe karıştığının ortaya çıkarılmasıdır. Sylvia Frost'u

Bunu gerçekleştirecek güçlü oyuncular. İşleri halletmek için ekipler kurar.

Ekipleri de ben kuruyorum, yani beni de dahil ederek istediğini elde etme şansı daha yüksek.

Kruna örgütüne sızmaya çalışan birden fazla ekip var ve ben bu büyük oyunda sadece küçük bir oyuncuyum. Babalarına ulaşmak için Ferrano kardeşlerin güvenini kazanmakla görevlendirildim. Babaları başlangıçta ortak değildi, sonradan katılmıştı ama senatörle yirmi küsur yıldır arkadaştı. Dario Ferrano'nun bir Kruna kölesiyle evlenmesi, Dresden'in Sylvia Frost'u alaşağı etme planlarıyla birlikte görev gücünün işine yaradı.

Tommy Ferrano, nam-ı diğer Thomas Ferrano Jr. kırılması zor bir ceviz. Güvenini kazanmayı başardım ve benim hakkımda yanıldığını öğrendiği için mutlu değil. Dario da öyle. Ancak Dario, yeni gelini o mekandan zarar gördüğü ve bu ilişkiyi bitirmek istediği için bir dereceye kadar top oynamaya istekli olacakken, Tommy her fırsatta bir meydan okuma olacak. Dış çekmek gibi olacak. Kuduz bir köpekten. Aldatmacamın bedelini bana ödetmek isteyen kuduz bir köpekten.

Harika. Sanki başka bir düşmana ihtiyacım varmış gibi.

Bir şekilde işleri halletmem gerekiyor. İtibarım ve ticari sırlarım buna bağlı. Ticari sırlarım beni bu oyunda tutuyor ve aynı zamanda başıma ödül konmasını da engelliyor.

Görev gücü, Dario ve kızaran gelin Felicia Ferrano, nam-ı diğer Angelica Macleod'un da katılacağı Kruna tatil köyünün yıllık ortak zirvesinin bu işi halletmek için biçilmiş kaftan olduğuna inanıyor.

Alessandro Romero

Rocco bir salı sabahı ofisime geldi ve masamın önündeki deri koltuğa oturdu. Bilgisayar ekranımdan başımı kaldırdım ve çenemi salladım.

Çene sarsıntısı onu konuşturmadı. Gergin görünüyordu. Rocco sinirlenmez. "Ne?"

"İstediğin gibi araştırdım. Zachary Jacobs etrafta bilgi arıyor çünkü merhum Tom Ferrano'nun oğlu, kız kardeşi Alaska'dan kaçırılan bir Kruna kölesini ele geçirmiş."

Bu dikkatimi çekti.

Zack Jacobs dişlerimi sıkan türden sorular soruyordu. Ferrano ailesini biliyordum. Amcamdan intikam alma kararlarının benim için oldukça tesadüfi olduğunu biliyordum. Yollarımızın tekrar tekrar kesişmesi ve hatta belki de birleşmesi kaderimizde varmış gibi görünüyordu.

"Hangi Ferrano?" Bu cevabı bildiğimden şüpheleniyordum ama teyit etmem gerekiyordu. Büyük olanın, Tommy Ferrano tarafından soğukkanlılıkla öldürülmeden önce, amcamın birkaç ay önce kaçırdığı kızla kısa süre önce evlendiğini biliyordum.

"Genç olan. Dario. Görünüşe göre yeni evcil hayvanını Kruna'dan almış ve onunla evlenmeye hazırlanıyor. Hayvanın küçük kız kardeşine ne olduğunu bulmaya çalışıyor."

Çenemi sıktım. Hay sikeyim.

"Kruna evcil hayvanının geçmişini araştırdığının farkında mı?" "Öyle görünmüyor."

Dario Ferrano, birkaç ay önce Jesse ölü bulunana kadar radarıma girmemişti. Jesse havaya uçurulmuştu ve Juan Carlos'un intikamını almak için Ferrano'ların peşindeydi. Dario Ferrano patlamalara neden olmayı severdi. Benim için başka bir tesadüf.

Tesadüfi değil mi? Kruna'nın kıdemli ortak ekibinin özensiz davrandığı gerçeği. Delgado'nun o ekipte olduğunu düşünürsek? Sürpriz değil.

"Sence Jacobs onun sende olduğunu biliyor mudur?" Rocco bana sordu.

"Hayır. O böyle oynamaz. Zaten bilseydi, etrafı kurcalamazdı. Bu konuda dürüst olurdu. Zack Jacobs hakkında bildiklerimizi yakında anlayacaktır."

Zack Jacobs lanet bir av köpeğiydi ve işinde son derece iyiydi. Şimdiye kadar birkaç kez bana yardımcı olmuştu.

"Peki, şimdi senin için ne yapabilirim? Yardım etmek için?"

"Bana Ferrano ailesi hakkında bulabildiğin her şeyi bul. Dostları kim, düşmanları kim, şu anki büyük anlaşmaları ne. Buna öncelik ver."

Dare'in Düğününden Birkaç Hafta Sonra

Tia uyuyordu, yanağı karnımın üzerindeydi, ipeksi yulaf ve bal kokulu saçları göğsünde adını ve sembolünü gösteren dövmenin üzerine yayılmıştı. Zeytin dalı üzerinde bir baykuş. Bilgelik. Bağışlayıcılık. Sembolizmi düşünmek midemi bulandırıyor, ekşitiyordu.

Sol elim saçlarına dolanmıştı ve parmağımdaki yüzüğe bakıyordum. Altın ve siyah. Aydınlık ve karanlık. İyi ve kötü. şu anda benim için altından çok siyah vardı çünkü uykusuz bir geceyi plan yaparak geçirmiştim. Yapılması gereken sonraki hamleleri planladım. Bütün gece boyunca beynimde dönüp durdu.

Kruna'yı indirip kendimizi  ld rtmeden lanet Federaller için sincap olacağız.

Lanet olası Zack.

Bana kalsa, bu iş bittiğinde dipnot alnında kocaman bir delik olacaktı. Dare, Zack'i affetmeye meyilliymiş gibi davranıyordu. Ben  yle düşünmüyordum.

Pi kurusu güvenimi bir gecede kazanmadı. Bunun için çalıştı, lanet olası yalancı. Ve bize kazık atmanın bedelini ödeyecekti. I

ihaneti asla unutmadı.

Önce bunu teyit etmeli, sonra da eğer oradaysa (öyle olduğundan şüpheleniyordum) Angel'ın kız kardeşi Holly'yi Alessandro Romero'nun Meksika'daki cehennem çukurundan geri getirmeliydik. Zack kızın orada olduğunu ve bunun zor bir teklif olacağını söyledi. İşe yaramaz biri değildi. Yalancı bir federal orospu çocuğuydu ama becerikliydi.

Gerçekleri araştırmayı bitirdiğinde, Romero'nun ne yaptığımızı bildiğini bilerek onu geri getirmenin bir yolunu bulmamız gerekecekti. Onu tanımıyorduk. Buz gibi bir herif olduğunu duymuştuk ve amcası Juan Carlos'u öldürdüğüm için beni, kardeşi Jesse'yi öldürdüğü için de Dare'i öldürmek istemesi mantıklıydı. Castillo kartelinin çökertilmesinden beri ilişkide olduğum kartel, tekrar çağırma fikrinden hoşlanmadığım bir şeydi. Onun gitmesiyle elde edecekleri şey için bana yardım etmişlerdi.

Bu kez, yardımlarına ihtiyacımız olursa, onlara borçlu olacaktık ve bu da kendimizi Pop'un dünyasından mümkün olduğunca uzaklaştırma planımızı yavaşlatacak ve bu pislikten kaçmak için ortadan kaybolmamız gerektiği anlamına gelmeyecekti.

Romero hakkında, babasının et ve silah ticareti işini miras aldığı gerçeği dışında pek bir şey bilmiyordum. Ve adamlarım beni bir ya da iki kez insanların bizi karşılaştırdığı konusunda uyardı. Bu hoşuma gitmemiştii.

Jesse Romero'nun havaya uçurulmasından sonra Romero'nun gözünü bize dikmesinden endişe ettiğim için insanlara kulaklarını dört açtırmıştım. Kruna ve Angel'ın kız kardeşiyle olan bu saçmalığın ötesinde, Ben Goldberg'in yeni projesi Fete'in lansmanı vardı ve yalaka Leo Denarda başıma bela oluyordu. Bu adam ortaklığa dahil olmak istiyordu ama ben onun dışarıda kalması şartıyla dahil olacağımı söyledim. Tabii ki mutlu değildi. Ama o sümüklü bir pislikti.

ilişkilendirmek için.

Dışlanma haberini iyi karşılamadı ve şimdi de bizimle uğraşmaya çalışıyordu. Ve ne bir olarak başlamıştı

Sıkıntı, kışkırdaki bir ağrıdan daha fazlası haline gelmişti; karanlık bir odada seninle hapsolmuş bir sivrisinek gibi.

Sabrim cömert değildi. Kendimi bir sivrisinekle karanlık bir odada bulsam ve o pisliği beş dakika içinde dışarı atmasam, tüm odayı havaya uçurmak isterdim.

İçgüdülerim tehlikeli olmaya başladığını söylüyordu. Eğer gerçekten dikkatli olmazsak bu bizim için daha fazla düşman demektir. Zaten değdiğinden daha fazla sorun çıkarıyordu. Geri çekilmekten bahsetmiştim ama dostum John Lewis? Johnny'nin lansmana finansal olarak ihtiyacı vardı. İşlerin iyi gitmesine ihtiyacı vardı. Yardımımıza ihtiyacı vardı ve bu Leo'yu sonsuza dek saf dışı bırakacaktı. İçimden bir ses tabağımdaki diğer işlerde de onun yardımına ihtiyacım olacağını söylüyordu. John çoğunlukla temizdi ama iyi bağlantıları vardı ve saygı görüyordu. O bir müttefik ve iyi bir dosttu. Hem ona yardım edecek hem de Leo Denarda'nın canına okuyacaktım.

Tüm bunları Tia'yı ve doğmamış bebeğimi riske atmadan başarmak zorundaydım. Hamileliğinin çiçek açmasını izlemek için değerli zamanımı kaybetmeden yapmalıydım. Onu kocaman görmek, paytak paytak yürümesini izlemek, turşu ve dondurmayla ya da canı ne çekerse onunla beslemek için sabırsızlanıyordum.

Şimdiye kadar tek arzuladığı benim sikimdi. Ve uyumak. Tek istediği sikişmek ve uyumaktı. Gerçekleşen bir rüyadan bahsediyoruz.

Kendi şeytanlarımı uzak tutarken tüm bu saçmalıkları atlatmam gerekiyordu ve o şeytanlar tüm bu lanet stresle başımın etini yiyordu.

Benim dövmem. Bağışlayıcılık ve bilgelik. Belki akıllıca değildi ama şu anda kendimi o kadar da bağışlayıcı hissetmiyordum. Zack bu Kruna saçmalığıyla bizi kandırmıştı. Dare'e kız arkadaşını tutmasını ve Kruna'nın varlığını unutmasını söyledim. Bırak avukatlar halletsin. John Lewis'e Denarda'nın sadece sinir bozucu küçük bir sivrisinek olduğunu söyledim ama amcası sonunda nalları dikti ve Denarda bir şekilde

Amcasının öldüğü haberi yayıldı ve böylece artık daha fazla güce sahip oldu.

Vegas ve ötesinde tüyleri diken diken etmişti ve bu bizim avantajımıza olacaktı çünkü ihtiyacımız olursa onu alaşağı etmek için yardım alabilecektik. Ve içimde öyle bir his vardı.

Sadece ne tür bir yardım istediğime dikkat etmek zorundaydım çünkü belirli türden çok fazla insana iyilik borcum olsun istemiyordum.

Ve sanki her şey doruğa ulaşmış gibi hissediyordum. Patlamak üzere olan bir sivilce gibi. Hepimizin üzerine sızacak çirkin pisliklerle dolu büyük bir sivilce.

Dare temiz olmak istedi, yasal olmamızı istedi. Kızlar için. Gelecekteki çocuklarımız için. Ailenin geri kalanı için. Sanırım ben de aynısını istedim; bilmiyorum bile. Hâlâ varoluşsal bir kriz yaşıyorum. İhtiyacımız olursa diye bağlantıları, ateş gücünü bırakma fikri hoşuma gitmiyor. O kadar uzun zamandır öyle bir şey ki, sanki hep ihtiyacımız olacaktı gibi geliyor.

Bildiğim tek şey, her şeyden çok karımın karnının büyümesini izlemek istediğimdi. Dare karısının karnına bir düzine bebek koymak istiyordu. Daha yeni evlenmişlerdi ama karısının doğum kontrolünü bıraktığını ve hemen hamile kalmak istediklerini söyledi.

Ama önümüzde lanet bir savaş vardı. Birden fazla düşmanı olan bir savaş. Bu yüzden kirli oynamak zorundaydım. Tüm bunları temizlemek için babamdan miras kalan ve uzak tutmak için savaştığım tüm kirli, şeytani pislikleri kanalizetmem gerekirse? Öyle olsun.

Bana miras kalan suç imparatorluğunun dizginlerini biraz daha elimde tutmam gerekse bile, bu pisliğin üstesinden gelebilecek ateş gücüne ve bağlantılara sahip olmak için bunu yapardım. Ne kadar kirlenmem gerekiyorsa o kadar kirlenirdim. O kadar kirlenirdim ki babam gülümseyip "İşte benim oğlum" derdi.

Dare ve yeni eşi balayına gidiyorlardı, bu yüzden her şey benim omuzlarımda olduğu için odaklanmam gerekiyordu.

O an. Onların düğünü çok hızlı olmuştu ve ben onu suçlamıyordum. Benimki de oldukça hızlı olmuştu. Bir Ferrano erkeği bir kadını istediğinde, belli ki, hiç acele etmiyor.

Tia'yı uyandırmadan dikkatlice yataktan kalktım. On altı saat uyuyup on saat sonra tekrar yatabilen tanıdığım tek kişiydi. Hamilelik onun uyumaktan başka bir şey istememesine neden oluyordu. Ve çok azgındı. Şikayet etmiyordum.

Henüz hamile gibi görünmüyordu, sadece göğüsleri daha büyük ve dolgun görünüyordu. Güzel bir yan etki. Ama acıdıklarından şikayet ediyordu, ben de her fırsatta onları daha iyi öpüyordum.

Göğüsleri bir yana, hiçbir şey farklı görünmüyordu. Ama aynı zamanda her şey farklıydı. Neye benzeyeceğini görmek için sabırsızlanıyordum. Bu parçamızla, onun ve benim bu parçamızla ve açgözlülük ve intikam dolu bir yerden geldiği için kutsal olmayan bir birliktelik olarak başlayan şeyle tanışmak için sabırsızlanıyordum. Bana verdiklerinden dolayı zaten güzel bir şeydi ve şimdi daha fazlası olacaktı. Çok daha fazlası.

Onu bu hale getirdiğimi bilerek kocaman olmasını bekleyemezdim. Nihai güç; bir kadının hayatını böyle değiştirmek mi? Onu sonsuza dek kendine bağlamak. Bu onu daha da fazla şekilde senin yapıyordu. Onu hamile bırakmak mı? Hayatını bu kadar muazzam bir şekilde değiştirmek? Kendimi kral gibi hissettirdi.

Bugün kral olmak için iyi bir gün olmayacaktı. Johnny Lewis ve Ben Goldberg ile buluşmak için Vegas'a uçmam gerekiyordu. Umabileceğim en iyi şey verimli geçmesiydi. Bu Fete projesinin etrafında her türlü pislik dönüyordu ve gün geçtikçe daha da tatsızlaşıyordu.

Duştan çıktığımda komodinden telefonumun çaldığını duydum. Başının hemen yanındaki gürültüye rağmen uyumaya devam ediyordu.

Ekrana baktım. Zack Jacobs. Güvendiğim adam. Sikeyim o yalancı federal sıçan orospu çocuğunu. Aramayı reddettim. Tia'yla birlikte battaniyenin altında yatan yavruyu gördüm. Burnu yorganın dışına çıkmıştı.

"Köpek!" Kırptım. Havayı kokluyordu, burnu battaniyeden biraz daha dışarı çıkmıştı.

"Marley," diye homurdandım.

Kuyruğu yavaşça gümlerken yorgan hareket etmeye başladı. Yatağa girmesine izin verilmediğini biliyordu. Akıllı bir köpekti, çünkü ben orada olmadığımda ona izin vereceğini de biliyordu. Odanın köşesine bir köpek yatağı koydu ve ben her gün odadan çıkar çıkmaz küçük piç onunla birlikte yatağa atladı.

"Dışarı," dedim ve zıplayıp kendi yatağına geri döndü.

"Tia." Eğildim ve çıplak omzunu öptüm. Çıplak uyuyordu.

"Mphf," diye

homurdandı.

"Bebeğim..."

Yeşim taşından güzel gözleri açıldı ve bana gülümsedi.

"Günaydın," dedi. "Mm. Suit porno," diye ekledi biraz gerinerek, gözleri beni taradı.

Kıkırdadım. "Benim için toplanmayı bitirdin mi? Bavulun ağzı açık. İçine girmesi gereken başka bir şey var mı?"

"Hayır, hazır. Fermuarını çek. Gidiyor musun? Ben kalkayım."

"Hayır, burada kal; daha erken. İndiğimde seni ararım. Kızlar gecenizde iyi eğlenceler."

"Mkay." Muhteşem dolgun dudaklarını bir öpücük için büzdü.

"Uslu bir kız ol," dedim ve eğilip ağzımı onunkine değdirdim. Uzaklaşmaya çalıştım ama saçımı tutmuştu.

"On dakikan var mı?" diye sordu sesi boğuklaşarak. "Beş. Eğer o kadarsa," dedim.

"Şipşak mı? Beş dakikada çok şey yapabilirsin."

"Bebeğim, hiç sanmıyorum. Bavulun fermuarını çekmeliyim, bir kahve almalıyım, getirmem gereken şeyler için ofisime uğramalıyım. Nino muhtemelen çoktan dışarı çıkmıştır."

"Aww," diye dudak büktü.

"Tia, dün gece seni iki kez becerdim. Şimdiden sikime o kadar aç mısın?"

"Mm hm." Gerindi ve battaniyeler aşığı kayarak göğüslerini ortaya çıkardı.

Sikeyim.

Bana baktı ve gözlerimin nerede olduğunu görerek gülümsedi. İşaret parmağıyla bir meme ucunu daire içine aldı ve sıkıca büzülmesini izledim. Sikim dikkatimi çekti.

"Bebeğim, bebeğimi taşıdığın için şanslısın, yoksa gitmem gerektiğinde böyle şımarık bir cadaloz olduğun için seni dizlerimin üzerine atardım."

"Beni hala dizlerinin üzerine atabilirsin. Nazikçe. Fırlatma kısmı. Kıcıma istediğin kadar sert şaplak atabilirsin. Yeter ki birkaç dakikalığına kıcına şaplak atayım."

"Sana şaplak atmayacağım," dedim ona.

"Çok ama çok yaramaz olsam bile mi?" Battaniyeleri tekmeleyene kadar ayaklarını pedal çevirdi ve sonra bacaklarını açtı ve sağ elinin orta ve yüzük parmakları aşığı inene ve kıvrımlarının arasında kaybolana kadar parmaklarını takip etti.

Bir gümbürtünün yükseldiğini hissettim. Benim önümde kendine dokunmaktan çekinmeye başlamıştı. Onunla evlendiğimden beri değil, özellikle de onu hamile bıraktığımdan beri. Telefondaki saate baktım. Sol eli memesine gitti ve onu sıktı. Alyanslarındaki pırlantalar parlıyordu.

Siktir et. Beni oraya zamanında götürebilecek biri varsa o da Nino'ydu. Telefonu komodinin üzerine fırlattım.

"Dizler. Şimdi," dedim kemerimi ve ardından takım elbise pantolonumu çıkarırken. Arkasını dönüp ayağa kalkarken zaferle sırttı ve bana sevimli küçük kıcını sundu. Bir elimle kalçasını, diğer elimle de boğazını kavradım ve kulak memesini ağzıma alarak köküne kadar içine girdim, hiçbir direnç hissetmedim. Sıcak ipek gibiydi.

Sikeyim.

İnledi ve amını etrafımda sıktı.

Kalçasını bıraktım ve klitorisini çalıştırmaya başladım, hızlı ve sert bir şekilde içeri girdim.

İnledi ve kalçalarını çevirmeye başladı, bana karşı geri çekildi.

"Siktir, iyi hissediyorsun bebeğim," dedim ona. "Sen kime aitsin?"

"Sen, Tommy. Sen. Ah!"

"Evet, seni yaramaz kız. Geç kaldığım için, acele edip gelmezsen, sensiz yapacağım. Gitmem lazım. Benim için çabuk gel, bebeğim." Ona şakacı bir tokat attım.

"Sorun değil, eğer yapmazsan, sen gittikten sonra kendi işimi kendim bitiririm," diye nefes nefese kaldı.

Tam o anda geldim.

"Hiç sanmıyorum. Seni boşaltıyorum. Her seferinde. Yapma.

I?"

"Evet," dedi, "Her seferinde."

"Benim için gel, bebeğim; acele et. Ve ben geldiğimde Evde, kendini arka arkaya beş kez boşaltmanı izliyorum." Amına küçük bir tokat attım ve sonra klitorisini daha sert çimdikledim.

"Ah!" Daha hızlı dönmeye başlamıştı.

Telefonum bir ses çıkardı ve bu kısa süreliğine aklımı yolculuğa ve etrafımdaki saçmalıklara geri getirdi ve ereksiyonumu kaybetmeye başlamadan önce, tatlı kıkına, sırtına baktım, önümde eğildi ve boğazını bıraktım, böylece memesini tutabildim. Omurgamdan başlayan bir his oluştu.

Garip bir ses çıkardı.

Yavaşladım.

Vücudu biraz öne doğru kasıldı ve sonra öğürdü. "Tia?"

"Unf." Elini ağzına kapatarak benden uzaklaştı ve banyoya doğru koştu.

Ve sonra onun kustuğunu duydum.

Yatakta dizlerimin üzerindeydim, aletim dışarı sarkıyordu ve karım çırılçıplaktı, tuvalete fırlamıştı, kapı ardına kadar açıktı.

Açıktı. Bulunduğum yerden pembe tırnaklı küçük ayaklarını ve çıplak kışını görebiliyordum.

Başımı salladım, ayağa kalktım ve hayvanı bir kenara bıraktım.

Onun kusma sesine canavar pek aldırış etmedi.

Gömme dolaba girdim ve bavulumu fermuarını çekerek kapının yanına koymak üzere dışarı çıkardım. Sifonu çektiğini duydum ve banyoya girdim, klozetin kapağına yayılmış ve yarı uzanmış bir haldeydi. Gri görünüyordu.

"Kusman bitti mi?" diye sordum. Başını salladı.

"Sanırım bitti."

Lavaboya gidip bir el bezini ıslattım ve çömelerek alnını ve yanaklarını sildim, sonra el bezini benden alıp ağzına götürdü. Bana kocaman özür dileyen gözlerle baktı.

Onu kollarıma aldım ve yatağa geri götürdüm.

"Gidip sana biraz su getireyim.

Kraker?" Başıyla onayladı.

Alnından öptüm ve aşağı inip bir bardak buzlu su ve bir paket kraker alıp yukarı getirdim. Gözleri kapalıydı.

"Tia?"

Gözleri açıldı.

"Al, bebeğim. Daha geç bir uçağa binmemi ister misin?"

Ayağa kalktı ve ben de ona biraz su verdim. Dolaptan ekose gömleklerimden birini getirdim ve cevap verirken giymesine yardım ettim.

"Hayır. Sadece biraz uyuyacağım. Dün de böyleydi. Krakerler yardımcı oldu. İyi olacağım."

Onu terk etme fikrinden pek hoşnut olmadığımı için bir of çektim.

"Sorun değil bebeğim," diye geçiştirdi, çok uzun kolunu salladı. "Sabah bulantılarının yüksek hormon seviyelerinin bir işareti olduğunu okumuştum. Bu muhtemelen iyi bir şey, işlerin olması gerektiği gibi gittiği anlamına geliyor. Baktan bir şey gibi hissettirse bile. Özür dilerim."

"Hayır, üzölme." Sarah Martinez'in iletişim bilgilerine girdim. "Sadece bebeğimizi güçlü büyüt. Ben hayatta kalacağım."

Tia

Telefonla konuşuyordu.

"Sarah, ben çıkıyorum. Tia'nın sabah bulantısı var. Bir saat içinde onu kontrol edebilir misin? Şu an yatakta."

Midem tekrar kazındı ve boğazımın arkasında asidin yükselip fokurdadığını hissettim. Yataktan fırladım ve tekrar banyoya koştum. Benim de işemem gerekiyordu ama kusmaya daha çok ihtiyacım vardı.

"Bana ihtiyacın var mı?" diye seslendi.

"Hayır. Git tatlım. Ben - unf," diye öğürdüm, "iyi olacağım."

Arkamda onun varlığını hissettim. Saçlarımı geriye çekti ve şakağımı öptü.

"Seni seviyorum."

"Seni seviyorum. Beni sonra ara." Sonra yanağımı elime yasladım ve tekrar kuru bir şekilde kustum.

Hâlâ orada duruyordu.

"Git, tatlım. Sorun yok."

Beni bu şekilde bırakmak istemedi. Muhtemelen beni hiç bırakmak istemiyordu. Hâlâ çok korumacıydı. Ama deniyordu.

O yokken bir misafir ayarlamıştım. Bu gece, üvey kız kardeşlerimi ağırlayacaktım. Yarın gece, birkaç kapı ötedeki Lisa ve Tessa'nın kızlarında kalacaktım. Ya ondan sonraki gün dönecekti ya da Sarah

o eve gelene kadar bende kalacağını söyledi. Bütün gece yalnız kalmamı istemiyordu. Planladığım arkadaşlığın ötesinde, arazide devriye gezen insanlar da vardı.

"Sarah'yı hemen buraya
getireceğim." "Sorun
yok, Tommy."

"Sarah, buraya gelebilir misin? Çok kusuyor ve onu yalnız bırakmak istemiyorum." Beni görmezden geldi ve yine de onu aradı.

"Git uçağına yetiş..." diye ısrar ettim ama bana bir bakış attı.

* * *

Kusma durduğunda çişimi yapıp dişlerimi fırçalamayı başarmıştım. Dışarı çıkarken beni kapıda karşıladı ve tekrar kaldırıp yatağı götürdü, orada bana sarıldı, sırtımı ve saçlarımı okşadı. Sarah geldikten sonra ayrıldı ve bu da uçağını kaçırdığı anlamına geliyordu, ancak kısa süre sonra başka bir uçak olduğunu söyleyerek bunu önemli bir şeymiş gibi geçiştirdi.

Bana içinde zencefil olan ılık narenciye içeceği hazırladı, birkaç yudum içmem için beni zorladı ve kendimi daha iyi hissedene kadar aşağıda takılacaktı.

"Dondurucun için birkaç yemek hazırlamamı ister misin, Chiquita?"

"Hayır, lütfen. Pişmekte olan yemeğin kokusuna dayanamıyorum."

Bir de dondurucumun zaten dolu olduğu gerçeğı vardı, en az altı lazanya ve onun gönderdiği diğer yemek çeşitleri vardı. Ailedeki herkesi şekerden uzak tutmak ama dondurucuları yemekle doldurmak onun hayattaki göreviydi.

Hamileliğimin henüz başlarındaydım, ama sanırım geçen günkü ağrım dışında harika hissettiğıme dair yorumum

ve uykulu hissetmek, kendime karşı bir uğursuzluktu. Düne kadar iyiydim.

Dün iki saat boyunca aralıklarla kustum. Ve o bunu biliyordu. Ona en sevdiğim hamilelik web sitesini okuyordum ve sabah bulantısı tedavileri hakkında her şeyi anlattım ve nasıl kraker stokladığımı ve bana biraz getirmesi gerektiğini bu şekilde biliyordu. Bugün dünden daha kötü hissediyordum.

Tommy birkaç günlüğüne Vegas'a gidecekti ve sonra Kosta Rika'ya gidip birkaç gün geçirmeyi, kalan eşyalarımızı toplamayı ve oradaki evi kapatmayı konuşuyorduk.

Bunu Dare'in düğününden hemen sonra yapmayı planlamıştık, ancak Tommy'nin bazı işleri çıktı, bu yüzden ertelendi. Tommy orayı tatil evi olarak kullanmamız için satın almaya karar verdi.

Bunun iyi bir fikir mi yoksa para kaybı mı olduğunu ve belki de en azından kullanmadığımız zamanlarda kiraya vermemiz gerektiğini sorduğumda bana güldü ve paranın sorun olmadığını ve başka birinin evimizde kalmasını, yatağımızda uyumasını asla istemeyeceğini söyledi.

Para benim için her zaman ama her zaman bir endişe kaynağı olmuştu ve bol miktarda bulunmasına alışkın değildim. Bunu bir gün hak ettiğimi düşüneceğimden şüpheliydim.

Beth, Mia ve Ruby ile yatıya kalmayı dört gözle bekliyordum. Hamile olduğumu bilmiyorlardı; onlara o gece söyleyecektim. Harika atıştırmalıklar ve kız/bebek filmleri (Look Who's Talking, Baby Geniuses, Knocked Up, vb.) için planlarım vardı ve bu yataktan kalkacak kadar iyi hissetmeyi umuyordum. Sabah bulantıları berbattı.

Angel

Evliliğin ilk haftaları tam olarak mutluluk değildi. Dare ile evli olmak mutluluktu, onun kollarında uyanmak, benimle sevişmesi ve çok şefkatli ve besleyici olması... kesinlikle inanılmazdı.

Ama kız kardeşim söz konusu olduğunda düşüncelerim allak bullak oluyordu. Düğünümüzün ertesi günü, Bayan Dario Ferrano olarak ilk resmi günüm kolay değildi. Yeni kocam balayı süitimizde bana küçük kız kardeşim Holly'nin kayıp olduğunu söyledi.

Kız kardeşimin öldüğü haberini düşünmeden edemiyordum. Onu kurtaramadıktan sonra bir hiç uğruna mı kırılmışım? Hayır, hiçbir şey için değil. Eğer kırılmamış olsaydım, Dare'in olacak kadar yaşayamazdım.

Dare ilk başta Holly'nin nerede olabileceğine dair bir ipucu bulduklarını söyledi. Ama sonra benimle birlikte geri adım atmaya başladı ve Kruna'nın Holly'yi bırakıp kaçtığından ya da onu tuttuklarından veya sattıklarından %100 emin olmadığını söyledi. Sakin bir şekilde konuşmaya çalıştı ve benden hemen sonuca varmamamı istedi. Hâlâ ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Kendime onun geri adım atmasının, emin olana kadar duygularımı esirgemesinden kaynaklandığını söylememeye çalıştım ama sonra onun en iyisini bildiğine karar verdim. İşleri halletmesi için ona güveniyordum. Başka seçeneğim yoktu; bunu doğal yollardan halledecek gücüm yoktu.

Ona ne olduğunu bulacağına söz verdi. Özel dedektifinin onun nerede olduğunu bilebileceğini söylediğinde,

Bana keşifler yapıldıkça gelişmelerden haberdar olmak isteyip istemediğimi sordu.

"Bunu sana bıraksam çok mu kötü olur?" Ona sormuştum.

Bir dakika boyunca düşünceli görünüyordu. Beni izlemeye devam edip düşünmeye başlayınca, ben de açıkladım.

"Bunca zaman boyunca yaptığım şeyin, onlarla birlikte hareket etmenin ve savaşılmamanın onu güvende tuttuğuna inanmak istedim. Şimdi kayıp olduğunu öğrenmek? Bunca zamandır kayıp olduğunu mu? Bunu kaldırabilir miyim bilmiyorum. Eğer denersem..."

Tüm vücudum titremeye başladı.

Beni kollarının arasına aldı. "Seni yakaladım," dedi ve yüzümü avuçladı. Ve ipucunun sağlam olup olmadığından emin olmadığını itiraf etti. Beni sakinleştirmek için geri adım attığını hissediyordum ama belki de bu inkâr durumunda ya da belki de umut durumunda yaşamam gerekiyordu.

Dare'den önce hiç umudum yoktu. Beni Kruna'dan kurtardığında bana o umudu verdi.

Umarım. Evet, umut ederdim. Bana umut etmenin sorun olmadığını öğretti.

Azıcık bile olsa.

"Belki de o ellerinde değildir, Dare. Belki de kaçmıştır. Belki de Charlie Amca ve Betsy Teyze'nin yanına kaçtı ve benim çiftliğimde yaşıyor."

"Belki," dedi ama bunu temkinli bir şekilde söyledi. "Ama bebeğim, işbirliği yapmasaydın bile hiçbir şey farklı olmazdı. Belki yaşamana izin vermezlerdi. Her ne oluyorsa, sen yapabileceğin tek şeyi yaptın."

Başımı salladım ama sönüktüm. "Tecavüze uğrayıp öldürüldü mü, seks kölesi olarak mı yaşıyor, yoksa atlarımla birlikte bana ne olduğunu öğrenmeye çalışıp öldüğümü düşünerek mi yaşıyor bilmiyorum. Bununla başa çıkabilir miyim bilmiyorum. Cesaret. Efendim, ben..." Paniğin yükseldiğini hissetmeye başladım. "Ama kaçmış olsaydı beni arardı ve senin özel dedektifin şimdiye kadar bunu öğrenmiş olurdu, değil mi?"

"Dur." Eli ensemi daha sıkı kavradı, acı verici bir şekilde değil ama emin bir şekilde; güven vericiydi.

Bir nefes verdim ve bedenimin sakinleştiğini hissettim. Ona Efendi dediğimde, benim ona ihtiyacım olduğunu bilmesi bizim için yazılı olmayan bir kural haline gelmeye başlamıştı. Bunu giderek daha az yapıyordum ve genellikle sadece gecenin bir yarısı kabus gördüğümde yapıyordum.

Ama şimdi? Yaşasaydı şu anda on yedi yaşında olacak olan kız kardeşimin iki yıldır kayıp olduğu bilgisiyle mi? Bir kargo uçağında elleri ve ağzı bağlı, çıplak penislerin etrafını sardığı görüntülerini izledikten sonra görülmemiş olabileceğini bilerek mi?

Noel'den bir gün sonra 18 yaşına girecekti ve Tanrı'ya bu gezegende bir yerlerde o doğum gününü görmesi ve özgür olması için dua ettim. Güvende. Bütün. Tecavüze uğramamış. Mahvolmamış. Benim gibi olmasın.

Tüm kalbim ve ruhumla Charlie ve Betsy ile birlikte olmasını umuyordum. Lise son sınıfta. Bir amigo kız. Ona her gün güneş doğuyormuş gibi bakan tatlı bir sporcuyla çıkıyordu. Çünkü Alaska'daki en karanlık günlerimde ve Kruna'daki daha da karanlık günlerde bile Holly öyle bir ışık, öyle bir saflıktı ki, sadece onun için bile olsa güneşin doğmak isteyeceği gerçeğine tutundum.

"Ben hallederim, tamam mı? Ne olduğunu öğreneceğim ve öğrendiğimde sana söyleyeceğim."

"Belki böylesi daha iyidir," diye kabul ettim.

"İşlerin ne durumda olduğunu bilmek istersen, istediğin zaman bana sor, bebeğim, sana söyleyeceğim. Kontrol sende. Eğer bu kontrolü bana vermek anlamına geliyorsa, sen istediğin için kontrolü elimde tutacağım. Eğer bu geri istediğin anlamına geliyorsa, bana söyle. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Belki Charlie Amca'ya gitmiştir. Orayı biliyordu. Oradan hep bahsederdim. Onu içeri alırlar ve aileden biri gibi davranırlardı. Ona biraz acil durum parası bıraktım.

ve ayrılırken ona kredi kartlarımdan birinin kopyasını vermiştim. MasterCard'dı. Bunu kontrol edebilir misin? Faturalarımı çekmelerini sağlayabilir misin? Belki kartı kullanıp kullanmadığını öğrenebiliriz. Ama öğrenene kadar bana hiçbir şey söyleme Dare. Söyleyemem. Yapamam..."

"Şşş, hepsiyle ben ilgileneceğim. Seninle de ilgileneceğim." Beni daha yakına çekti.

Kendimi çok parçalanmış hissettim. Bir yanımda onun karısı olarak yeni hayatıma uyum sağlamak ve başka hiçbir şey yokmuş gibi davranmak istiyordum. Dehşeti içime sindirmeye çalışıyordum ve bir yanımda da her şeyin boşa gitmiş olmasından, Holly'nin de benim kadar uzun süre acı çekmiş olmasından korkuyordum.

Kırılmanın eşiğinde olduğumu hissediyordum ve kırılmak istemiyordum, güçlü olmak istiyordum, onun için, kendim için, Holly için, bu yüzden kocamın liderlik etmesine izin vermeye karar verdim. Bu konuda ona güvenmeye karar verdim, her zerremle onun işleri iyi idare edeceğini ve beni özenle idare edeceğini biliyordum.

Şu anda kendime eziyet etmenin bana bir faydası olmazdı. Tanıştığımızdan beri çok kırılıyordum. Bunu kaldıramazdım. Kız kardeşime ne olduğunu bulması için ona güvenmeliydim ve bu arada kendimi kaybetmemek için çok ama çok çabalayacaktım. Gerçek ortaya çıktığında, oradan devam edecektik. Açıkça umut edemezdim, çünkü beynim ayrıntıları tekrar tekrar gözden geçirir ve mantığımın bana şansın çok zayıf olduğunu söylemesine izin verirdi.

Her şeyin kaybolduğunu düşünmeyi de reddettim çünkü biliyordum; bazen imkansız olduğunu düşündüğünüzde umudun geldiğinin canlı kanıtıydım.

Önümde duran şeye odaklanmaya çalışacak ve gerisini Dare'e bırakacaktım. Hâlâ onun olacak kadar şanslı olsaydım ve onda benim sahip olduklarıma sahip olmasaydım, kız kardeşimi zaten asla öğrenemeyecektim, çünkü diğer hayatımı, Tayland'dan önceki hayatımı hiç araştırmamış olacaktık. Bunu unutmamalı ve bir ayağımı diğerinin önüne koymalıydim.

Gitmemiz gereken bir balayımız vardı. Bana kız

kardeşimi benim için bulacağını ve bu arada

Beni mutlu etmek istiyordu. Ona sahip olduğum için çok şanslıydım. Benim için yaptıklarını asla unutmayacaktım. Onu mutlu etmek, ona bebekler vermek, onu güldürmek, ihtiyacı olan her şey olmak istedim.

"Onu aklından tamamen çıkaramayacağını biliyorum. Sadece olman gerektiği gibi olmanı istiyorum. Tamam mı? Bu yolculuğa çıkmak istiyor musun? Yoksa ben bunu çözene kadar burada kalmayı mı tercih edersin?"

"Balayımıza gitmek istiyorum. Bunu çözene kadar yaşamak istiyorum. Bu benim bencilliğim mi?"

Zayıf, bencil ve aptalca saf biriydim. Öyle olmak zorundaydım. Şu anda başka bir şey yapamazdım; sağduyu beni mahveder, tamamen yok ederdi.

"Senin için ne isterdi? Sen oradayken onun için ne istedin?"

Derin bir nefes aldım. O haklıydı. Yaşamamı isterdi. Yaşadığım onca şeyden sonra yeni hayatımın, yeni kocamın tadını çıkarmamı isterdi. Onu unutamazdım ama onun istediği gibi yaşamaya çalışırdım.

"Bunun üzerinde çalışan adamlarım var. Ne olduğunu öğreneceğiz, tamam mı? Ve eğer onu kurtarmamız gereken bir yerdeyse, yapacağımız şey bu olacak. Eğer güvende ve sağlamsa, güvenli bir şekilde bağlantı kurmanın bir yolunu bulacağız. O lanet yer bizim için uzak bir anıdan başka bir şey olmayana kadar gizliliğimizi koruyacağız."

Olması gerekenin kurtarma olmaması için dua ettim, ancak daha fazlasını öğrenene kadar Holly'yi şu anda bölümlere ayırmak zorundaydım. Aksi takdirde kendimi tımarhanede bulacaktım. Ve benim için fena bir fikir olmayan tımarhane bir seçenek değildi çünkü Kruna hâlâ vardı ve eğer öğrenirlerse tüm Ferrano ailesi tehlikeye girerdi. Artık o ailenin bir parçası olacak kadar şanslıydım. Onlardan herhangi birini asla ama asla tehlikeye atmak istemezdim.

Balayımız için beni İtalya ve İzlanda'ya götürmek istiyordu. Dare annesiyle tanışmamı ve İzlandalı ailesiyle de tanışmamı istiyordu.

Onu zihnimin arkasında güvenli bir yere saklama ihtiyacıma rağmen, ne olduğunu öğrenene kadar Holly'nin düşüncelerime gireceğini biliyordum. Kendimi takıntı yapmaktan alıkoymak büyük çaba gerektirecekti.

Bay Frost ve Kruna'daki diğerlerinin bana verdikleri sözü tutup onu bırakmış olmaları ve bir şekilde Charlie ve Betsy'ye ulaşmış olması için sessizce dua ettim.

Bana yalancı olduklarını, platin sarısı saçlı, mavi gözlü, genç ve güzel bir kızın bekâretini, onun için endişelenecek bağımlı bir anneden başka kimsesi kalmamışken en yüksek teklifi verene satacak kadar hasta ve sadist insan tacirleri olduklarını söyleyen içimdeki sesi duymazdan gelmeye çalıştım.

Balayına çıkmadan önce Lisa ile konuştum ve bana doğru şeyi yaptığımı söyledi. Şu anda ve burada yaşamam gerekiyordu. Holly'yi bulacağını söylediğinde kocama güvenmemi söyledi.

"Bu adamların bağlantıları var," dedi Lisa. "Tom her türlü sorun için başvurabileceği insanlardan oluşan bir ağ kurmak için yıllarını harcadı. Dario ona ne olduğunu öğrenecektir. Haberler iyi olmayabilir, buna hazırlıklı olmalısın ama cevapları alacaksın."

Durumu iyiydi, iyileşme yolundaydı. Beni etkiledi. Birlikte görüldüğü için motive olmaya karar verdim. Bana gittiği inzivanın yardımcı olduğunu söyledi. Danışmanlık almıştı. Başına gelenler hakkında konuşmuş. Tehlikeli olduğunu biliyordu ama bunu yapmaktan başka çaresi olmadığını hissediyordu. Böylece ilerleyebilecekti.

"Bunu arkamdaki insanlara borçluyum. Anlıyor musunuz? Hâlâ orada olanlara, hâlâ her günü atlatmaya çalışanlara."

"A'dan B'ye planları üzerinde çalışanlar." Lisa sordu, "A'dan B'ye mi?"

İlk planımı açıkladım ve ona ilham verdiğini söyledim.

Sonra ona hikayemi anlattım, kendimi Kruna'da nasıl bulduğumu. Bu hikayeyi anlatmak kolay değildi. Herhangi biri gibi hissettim

içeri dalıp bizi geri götürebileceklerini söyledi. Ama inanılmaz derecede destekleyiciydi.

Hikâyemi anlatmayı bitirdikten sonra "Onu gördüm," dedi. "Kimi gördün?"

"Jason Frost."

"Kruna'da mı?" Ben sordum.

"Tabii ki Kruna'da, ben Amerika'ya gitmeden önce neredeyse orada yaşıyordu. Yani inzivada. İfadem ilk alınırken onu koridorda gördüm. Sanırım onu da aynı tesiste tutuyorlardı. Hâlâ orada koruyucu gözetim altında olabilir."

Jason'ı hatırlayınca ürperdim, Interpol'den adamlar gelip onu almadan önce konuştuğumuzda ahırda işlerin ne kadar karışmış olduğunu düşündüm. Dare görev gücünü ve Zack'in art niyetini öğrendiğinde.

Tanrıya şükür Jason, Donavan Frost öldükten sonra beni satın alamamıştı.

Dare

Stan Smith düğünümüzden birkaç gün sonra beni arayarak Kruna ortak zirvesinin yeniden planlandığını ve birkaç hafta içinde gerçekleşeceğini, böylece istediğim uzun balayına çıkmak için bize biraz zaman kalacağını söyledi. Hayır derdim; Stan'i gönderirdim. Hayır demek istedim. Ama Zack ve o görev gücünün saçmalıkları bunu kolaylaştırmayacaktı.

Zack, onlar için daha fazla bilgi toplamamı istediklerini söyledi. Karımı da götürmemi istediler. Ona bir daha asla zarar vermeyeceklerine dair söz vermiştim ve o araziye adım atma fikri bile onu incitecekti. Onu orada yatırma düşüncesi beni hasta ediyordu.

Ayrıca, sahip olduğum son kuruşa kadar bile olsa, toplayabildiğim tüm ateş gücüyle gitmek istememe neden oldu, böylece oraya girip o lanet herifleri indirebilirdim.

Yaşadığı onca şeyden sonra iyileşmek için zamana ihtiyacı vardı. Karım olarak bu pisliğin ona bir daha asla dokunmayacağını bilerek bunu yapabilmeliydi.

Hamile kalmaya çalışmaya odaklanabilmeliydi. Bana verdiği düğün hediyesinden de (RİA'sını aldirmek) anlaşılacağı üzere şu anda tek istediği bu gibi görünüyordu ve benim en çok istediğim şey onunla balayına çıkmak, onu tatile götürmek, ona gülümsemesi için nedenler vermek ve bebek yapma konusunda sıkı çalışmaya devam etmekte.

Ama aynı zamanda kız kardeşinin kayıp olduğu gerçeğiyle de yüzleşmek zorundaydı ve ben liderliği ele alıp onun için güçlü olmazsam bu bilgiyle kendine eziyet edeceğini biliyordum. Ben de bunu yapacaktım.

Benim için gülümsemeye çalıştı. Ona odaklanacak başka bir şey bulmasına yardımcı olmak için kısa bir balayı geçirmeye karar verdim ve döndüğümüzde Kruna hakkında konuşacaktık. İyi bir haber olmadığı sürece Holly'yle işlerin ne durumda olduğuna bakacaktım, çünkü Angel'ın şu anda Holly söz konusu olduğunda mutlu bir cehalete ihtiyacı vardı.

Zack bir konferans görüşmesinde Tommy ve bana ipuçlarının giderek daha fazla Alessandro Romero'yu işaret ettiğini, ancak ondan sonra nereye gönderildiğinden henüz %100 emin olmadığını söyledi. Burası onun son şüpheli yeri.

Bu hiç iyi olmadı. Zack'in ilk istihbaratına göre, Tommy önce Juan Carlos Castillo'yu yakalamasına yardım eden kartel bağlantısını aramıştı, çünkü Holly'yi yakalamış gibi görünüyordu ve Holly'nin bir geneleve gittiğini

Kruna'nın ortaklarından biri olan Delgado adında hasta bir herife aitti.

Zack'ten ilk istihbaratı aldığımızda bu umut vericiydi çünkü eğer hâlâ hayattaysa onu geri almamıza yardım etme ihtimalleri yüksekti. Kartel lideri ve üst düzey adamlarının kardeşimle bir ilişkisi vardı ve eğer Holly hayattaysa, onu elinde tutan kişinin onu bize geri satması için bir anlaşma yapmamıza yardım edeceklerdi. Delgado'nun öğrenmesini engellemek için de bunu bir maskenin arkasından yaparlardı. Ya da Delgado tarafından yakalanma riskimiz varsa, onu ortadan kaldırmanın bir yolunu bulurduk.

Ancak, Alessandro Romero ile bazı kızlar için bir anlaşma yapıldığını öğrendik, zamanlama uyuşuyordu ve Holly Mooney bu anlaşmanın bir parçası olabilir gibi görünüyordu. Delgado'nun bağlantıları aracılığıyla elde edilen genç sarışın bakire, insanlar izini kaybedene kadar birkaç kez zıpladı mı?

Kuzeyden geldiği söylenen reşit olmayan genç sarışın (Kuzey Kanada'dan geldiği işaretlenmişti) bir kız sevkiyatına eklenmişti ve reşit olmayan sarışın hariç her kızın izini sürdük. O da ortadan kayboldu.

Böyle birinin Angel'ın kız kardeşiyle birlikte olma ihtimali nedir ki? Ne yazık ki, babamızın faaliyet gösterdiği kirli yeraltı dünyası bu şekilde ensest ilişkilerle doluydu ve Kruna'nın ortaklarıyla bağlantılı çok sayıda suç örgütü vardı.

Bizden nefret etmek için bir sürü sebebi olan bir adamla birlikte olması mı? Bizim için iyi haber değil.

Eğer onu ele geçirmiş olsaydı, şimdi herhangi bir yerde olabilirdi. Ya da hiçbir yerde. Ve hâlâ hayatta olsa bile, kız kardeşinin, güvenli evime bubi tuzağı kurup onu oraya götürerek kardeşi Jesse'yi havaya uçuran adamla evli olduğunu öğrenirse? Holly için iyi gitmeyebilir. Ya da benim için.

Romero'nun, amcasının topraklarını ele geçiren kartelle iş yaptığı bir dönemde

Rekabetin çok canlı olduğu zamanlar değeri bir bilgiydi ve bizim avantajımıza olabilirdi.

Diğer kartelin kardeşimin Juan Carlos Castillo'yu ortadan kaldırmasına yardım etmesinin nedenlerinden biri de bu nefretti. Meksika'da işler çok politikti ve biz hâlâ gerçekleri bulmaya çalışıyorduk. Angel'ın her ayrıntıdan haberdar edilmeyi talep etmemesine seviniyordum. Bu onun duyguları için bir roller coaster olacaktı ve bilgiler yokuş yukarı pekmezden daha yavaş akıyordu.

Tommy

Las Vegas

"Leo alçaktan uçuyor dostum, çoğunlukla radarın altında. Ona güvenmiyorum," dedi Johnny bir puro yakarak.

"Alçaktan uçmuyor," diye düzelttim. "Azıcık bile değil."

Yeni mekândaki gelişmeleri kontrol ettikten sonra Goldberg'in striptiz barında VIP kabininde sessiz bir köşedeydik. Fete hazırды. İyi de görünüyordu.

Yeni kulüp daha büyük bir tiyatro salonu, deneyim ve VIP odaları, gözlem veya oyun için temalı odalar ve kink topluluğundaki insanların buluşması için havalı bir kokteyl salonundan oluşacak.

Bu VIP odalarının bazıları, kadınların veya erkeklerin profesyonel bir Dom veya Domme tarafından domine edilmek veya kiralık profesyonel itaatkârlara hükmetmek için ödeme yapabilecekleri deneyim odaları olacaktı.

Grup sekse katılmak için kaydolabilir, başkaları tarafından kullanılmak üzere gözleri bağlı olarak bir kafese yerleştirilebilir, tek başlarına ya da bir teşhir odasında bir Sybian'a bağlanabilir, bir zafer deliğinin her iki ucunda olabilirler, liste uzayıp gider. İnsanlar fantezilerini sipariş edebilir ve bunun için burunlarından para ödeyebilirdi.

deneyim. Fantezi Adası gibiydi, sapıkça versiyonu. Ve Ben Goldberg Bay Roark'tı.

Mekan çok pisti. Ama çok havalıydı ve bize çok para kazandıracaktı. Halka açık bir kulübün yanı sıra sadece onaylanmış ve onaylanmış üyeler için bir VIP alanı vardı.

Paraya ihtiyacım yoktu. Ama güzel bir teşvikti. Ve başladığım işi bitirmeyi seviyordum. Ayrıca, John Lewis muhtemelen en yakın dostumdu ve Ferrano'nun yardımına ihtiyacı vardı.

"Üniversiteye göndermem gereken altı çocuğum var, Tommy, dostum. Ve ekonomi beni öldürüyor."

İşin içinde kalmam, Leo Denarda'yı da engelleyebileceğim ve hatta belki de hamamböceğinin hak ettiği gibi topuğumun altında ezebileceğim anlamına geliyordu. Şu ana kadar can sıkıcı biriydi.

Şimdi mi? Başıma ciddi bir bela olduğunu kanıtlıyordu. Bir aptal gibi davranarak kendini mahvetmesini izlemek için sabırsızlanıyordum. Yanlış kişiyi kızdırması ve başına ödül konması uzun sürmeyecekti.

Peki ya Fete'in kendisi? Bekarken bu boku yerdim. Kahretsin, taşınmayı düşünürdüm, yan tarafa apartmanlar inşa ederdim.

Kitap dünyası kink'i ön plana çıkarmış, ormanlık alanlardan ve yeraltı zindan kulüplerinden çıkarmıştı, böylece artık daha fazla insan istediklerini (genellikle sınırlar dahilinde) veya isteyebileceklerini düşündüklerini elde edebiliyordu.

Ama bu aynı zamanda çılgınların geldiği anlamına da geliyordu. Bu yaşam tarzını benimseyen ya da merak eden bazı insanlar ağlarını genişletebildikleri için mutluydu. Diğerleri ise yaşam tarzlarıyla alay edilmesine kızdı.

Bu işlere bulaşmıştım ama kendimi hiçbir zaman 'yaşam tarzının içinde' görmemiştim.

Besleyici bir Dominant olmak için ne gerektiğini hiç bilmiyordum. Athena'dan önce, itaatkârları sikmeyi severdim ve bir erkeği sikmenin nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan alt-meraklı kadınları sikmekten zevk alırdım.

sert ve baskın seks için büyük bir iştah. O kızlardan bazılarıyla yaptığım şeyler? Memlekette üye olduğum kulüpten atılmam gerekirdi; sadece kim olduğum ve algılanan saygısızlıkla nasıl başa çıkacağım nedeniyle bana geniş bir rıhtım verdiler.

Artık orada takıldığım kızların nelere dikkat edilmesi ve karanlık sapkınlık dünyasına nasıl dalınmaması gerektiğine dair poster çocukları olması gerektiğini biliyordum.

Tia'dan beri, hayat hakkında biraz daha fazla şey öğrenmeye çalışıyordum, açlığima tam kontrol vermemekle birlikte onun itaatkâr tarafının ihtiyaç duyduğu şeyi nasıl yapacağımı öğrenmeye çalışıyordum. Konuyla ilgili birkaç kitap okumuştum ve dürtülerimi nasıl yöneteceğimi bulabilirsem, belki de çoğu zaman onları kilit altında tutabileceğimi düşündüm.

Ve seks hayatımızı güvenli bir şekilde baharatlı tutmamıza yardımcı olmanın ötesinde, şeytanlarım konusunda bana yardımcı olabilirdi. Cinsel zevklerimi tanımlamak ya da kız arkadaşımın olan ilişkiye etiketler koymak istemiyordum ama onun ihtiyaç duyduğu erkek olabilmek için kafamı kendi kışkımdan çıkarmaya çalışıyordum.

Bir koca olarak, kendini gönüllü olarak teslim ettiği bir erkek olarak olgunluk göstermeye çalışıyordum. Onu korumalıydım, gerekirse kendimden korumalıydım.

Elbette boyun eğmeden önce o korkuyu görme fikri beni hala sertleştiriyordu, ama hamile kaldığından beri, sikişmeye olan aç iştahını beslemekten mutluydum ama yine de hiç oyun oynamamıştık.

Evlendikten hemen sonra yaptığı gibi son zamanlarda birkaç kez beni yemlemeye çalıştı, ama bebeğimi taşıdığı haberini aldıktan sonra kendimi oyuna vermedim. Bu onu biraz kızdırıyordu ama karnını öperek ve Kosta Rika'da olduğu gibi açlığımın had safhaya çıkmasını istemediğini hatırlatarak onu kendime getiriyordum. Ve bu onu tatlı ve nemli gözlü yapardı.

Kosta Rika ikimizi de o kadar korkutmuştu ki, şimdi Fete'le olan ilişkiyi Tia'yı riske atmadan onun ihtiyacı olan şeyi nasıl yapacağımı öğrenmek için kullanmayı

planlıyordum.

Konuyu Johnny'ye açmıştım.

/ Karısı Kate ile birlikte 7/24 sahnede. Zor bir dönemden sonra onu Kosta Rika'dan aradım ve ilk başta ukala bir tavırla bana bu konuda serserilik yapmayı bırakacağım için mutlu olduğunu söyledi. Telefonu yüzüne kapattım.

Tabii ki bunu duymak hoşuma gitmemişti, ama üstesinden gelmem gerekiyordu. Bu yüzden kırk dakika boyunca ağır çantama vurdum ve sonra onu geri aradım.

Birkaç güzel sohbetimiz oldu ve bazı okuma materyalleri tavsiye etti. Daha sonra bana hamilelik sırasında oyun oynamam için de bazı tavsiyelerde bulunacağını söyledi.

O ve karısı altı çocuk sahibi olduklarından, hamileyken onunla güvenli ama etkili bir şekilde oynama konusunda bolca deneyim sahibi olmuşlardı.

Ama bugün o özel meseleyi konuşmayacaktık. John da iyi bir adamdı ve ben söylemedikçe bu konuyu açmazdı.

Denarda'yla ilgili soru soran çene sarsıntısına cevap verdim.

"Bir bahisçi arkadaşımızı birkaç serseriye dövdürttü. Adam ayrıldı, araları iyi ama yakın zamanda oldu ve Denarda bunu bilmiyordu."

Killian iyi bir adamdı ve Dare ile araları çok iyiydi. Bu olduğunda mutlu değildik. Dare'in düğününden sonra oldu. Kill ve yeni kız arkadaşı düğünden eve dönerken saldırıya uğramışlardı.

"Kahretsin." Johnny başını salladı.

"Evet, dün Portland'daki bir şantiyemizden bir sürü pahalı malzeme kayboldu, bunların arasında çok pahalı bakır teller de vardı. Birisi üç beyaz kargo kamyonetinin erkenden ayrıldığını görmüş. Bizim şantiyemiz olduğunu bilen hiç kimse böyle bir şey yapmaz. Şantiyedeki güvenlik görevlileri tartaklandı ve silah zoruyla alıkonuldu."

"Kahretsin," dedi Johnny.

"Evet. Logomuz her yerdeydi. Bunu onun düzenlediğinden şüpheleniyoruz çünkü sadece o civarda değildi.

Saklamaya çalışıyorum ama üst düzey güvenlik görevlim az önce bana eşkâline uyan birinin aile restoranımız Venetia'yı bir gece önce \$1930'lık bir hesapla, bir sürü pahalı şarap ve üst raf içkiyle ve menüdeki en pahalı yiyeceklerden bir yığınla sikip attığını bildirdi. Denarda'nın tarifine uyan adam çekip gitti."

"Polisleri aramak mı?"

"Evet, restoran müdürü yaptı. Dünden önceki gün benim şehrimde birinci sınıf bir bilet aldığını ve bu sabah Vegas'a döneceğini öğrendim. Benim kaçırdığım uçakta o da varmış, yani benim gitmem gereken saatte karım kusuyor olmasaydı, o uçakta birlikte olacaktık. Bu tesadüf değildi. O adi herif çirkin suratını görmemi ve iki saat boyunca ona bakmak zorunda kalmamı istedi."

Johnny ekledi, "Leo geçen hafta gittiğim büyük bir maçın kapısında dışlandı ve tepki vermedi. Ya da öyle görünmüyordu."

John ikimizin de kadehine viski doldurdu. Garsona şişeyi bırakmasını söyledi. Bana 'sık beni' bakışları atmaya çalıştı ama ben onu görmezden geldim. Zor olmadı. Kadınların üzerime gelmesi yeni bir şey değildi ama her zaman olduğu gibi, hiçbir zaman aletim tarafından yönlendirilmemiştim. Bunu yapabilecek kapasiteye sahip tek kadın karımdı ve bu onun tarzı değildi - muhtemelen bu yeteneğe sahip olmasının bir nedeni de buydu.

Ancak John, kasıla kasıla uzaklaşan siyah şortlu sunucunun kışına ve bacaklarına bakakalmıştı.

"Daha sonra konuşuruz," dedim, "Goldberg'in önünde değil." Çenemi masamıza yaklaşmakta olan Ben Goldberg'e doğru salladım.

Goldberg bize doğru yürüdü ve iç çekerek oturdu.

"Dikişleri yamuk Benny," dedi Johnny, purosunu dişlerinin arasındaydı ve hâlâ kasıla kasıla uzaklaşmakta olan sunucumuzu işaret ederek.

Ben omzunun üzerinden baktı ve başını salladı. "Standartlar."

Takım elbisesinin iç cebinden telefonunu çıkardı, aradı ve sonra havladı, "Lily'yi düzeltin. Dikişleri berbat durumda." Telefonu kapattı.

Johnny, "Fete'in tertemiz olması gerekiyor," dedi.

"Anlaştık." Ben şişeye uzandı, bir bardak doldurdu ve eğildi. "Bunun için bir sahnem var. Efendi, denizaltısını eğri dikişler yüzünden kırbaçlıyor. Kız cezasını çektikten sonra sahne, ertesi gün efendi denetlemeye hazır olduğunda kızın o dikişleri bilerek yamulttuğu bir anla bitiyor."

"Niiiiice..." Johnny çizdi ve sonra bana baktı. "Bu adam. Bazılarının bunun için bir uygulaması var. Benny'nin bunun için bir sahnesi var."

Ben Goldberg kesinlikle sapık bir sikiciydi. En az misyoner tarzı kadar düzgün görünüyordu. Ama değildi. Hem de hiç değildi.

"Leo Denarda bu sabah beni aradı. Bu akşam bir toplantı talep etti." Ben vites değiştirerek bana baktı. "Katılmanı tavsiye etti."

"Tavsiye mi?"

"O yaptı. Onun sözleri. Tommy Ferrano'ya gelmesini tavsiye ettiğimi söyle." Ben içkisini yudumladı. "Tarafsız bölgede, Strip'in hemen dışında bir gece kulübü. Bize eşlik edebilecek ve huzuru koruyabilecek yarım düzine fedaim var."

"Sen git. Özünü bana bildir. Benimle görüşmek istiyorsa, doğrudan ulaşp bunu talep edebilir. Benim bu talebe vereceğim yanıt, onun talebinin ortaya çıkış şeklinin bir yansıması olacaktır."

Bu da ancak planlanan yeri keşfetme ya da seçme şansım olduktan sonra gerçekleşirdi. Ve kendi adamlarımı getirdim. Bir keskin nişancı yerleştirilmiş, silahı tüm zaman boyunca Denarda'ya doğrultulmuş.

Johnny başını salladı. "Bunu bir saygısızlık işareti olarak görecektir, Tommy. Onu gerçekten böyle dürtmek mi istiyorsun?"

"Kaç sikim verdiğimi sor," diye kestirip attım. "Bu saygısızlık hak edilmemiş değil. O sümüklü, küçük, ucuz takım elbiseli piç kurusu benden gün yüzü görmeyi hak etmedi ve eğer şüphelerimde haklıysam ve eve döndüğünde tüm o pisliklerle uğraşıyorsa, saygımın tam tersini hissedecek. Tam da canının yandığı yerde."

"Evdeki bok mu?" Ben sordu.

Başımı salladım. "Şimdilik unut gitsin. Ben hâlâ teyit ediyorum. Buluşmayı sen al ve bana işin özünü anlat."

* * *

Konu kapandı ve toplantımız devam etti ve yapmamız gereken şeyleri, son rakamları ve Fete'in lansmanı için planları ele aldık. Halkla ilişkiler çalışmaları yapılacaktı ve bunun için yetişkin endüstrisinin önemli isimlerini getirecektik.

Açılış gecesi etkinliklerine katılmayı planlamıyordum. Beni ikna etmeye çalışıyorlardı ama hamile eşimi o sahneye getirmek mi? Bekarlığa veda partisi alternatifi mi? Muhtemelen iyi bir fikir değildi. Onlara düşüneceğimi söyledim.

Dare ve ben, bizi bağlayacağı bazı insanlar nedeniyle bu işte uzun vadeli olmak istemiyorduk, ancak derneklere, geçmişe ve korumaya çalıştığımız cepheye dayanarak, şu an için mantıklı olan tek şey buydu.

John'un buna ihtiyacı vardı, son birkaç yılda bazı mali darbeler almıştı. İşin yürümesine yardım edecektim ve bir, belki iki yıl sonra hisselerimizi John ve Ben'e geri satacaktık.

Ben'in şoförlerinden biriyle otelime dönerken yolda Tia'yı aradım. Üçüncü çalışta cevap verdi, sesi kısıktı.

"Alo?" "Uyuyor

musun

bebeğim?"

"Mm. İyiyim. Sen nasılsın?"

"Ben iyiyim. Odama dönüyorum, erken yatıyorum. Sadece nasıl hissettiğini görmek istedim."

"Henüz bilmiyorum. Sanırım kafamı bu yastıktan kaldırdığımda öğreneceğim."

"Bütün gün yatakta mıydın?"

"Hayır. Kalktım ve bu akşamki parti için bir şeyler yaptım, sonra da tüm yemekleri yaptıktan sonra biraz kestirmeye karar verdim. Çok uzun süre uyudum."

"Seni sonra ararım o zaman. Sarah hala orada mı?"

"Sanırım öyle. Ben bir duş alacağım; kızlar birazdan burada olur."

Seni seviyorum. Uyumadan önce beni arar mısın?"

"Evet. İyi eğlenceler. Seni seviyorum bebeğim." Otele girip telefonumu cebime soktum ve asansörlerin yanında durup eğilerek ayakkabımın bağını düzelttim.

Göz ucuyla bir şey gördüm, içim cız etti. Yaşlıca bir adam, trençkotlu, yanıma doğru geliyordu. Eğildiğimde durdu, sonra önünde yürüyen çiftin yanından hızla geçerek yanımdan geçti ve doğal olmayan bir şekilde bir köşede kayboldu.

Bir şey olmayabilirdi ama yıllar içinde içgüdülerime güvenmeyi öğrenmiştim. Lanet çölün ortasında böyle bir trençkot mu? Beni takip ettiğine bahse girerim. Ve toplanıyordu. Ama kimin için? Denarda için mi? Ya da Zack'in federal dostları tarafından takip ediliyordum.

Asansör için düğmeye bastım. Hemen bir tane açıldı. Ona bindim ve ikinci, üçüncü, beşinci ve yirmi sekizinci katlar için düğmelere bastım.

Kapıların ikinci katta açılıp kapanmasına izin verdim ve sonra üçüncü katta indim, uzun koridoru diğer uca geçtim ve sonra dördüncü kata tırmanıp asansörü çağırdım. Beni izleyen her kimse, asansörün kamera kayıtlarını hacklemedikleri sürece hangi katta indiğimi bilemezdi.

Asansör benim katıma çıkarken Nino'ya mesaj attım.

Vegas'a gel. Bir sonraki uçağa bin. Benim için güvenlik detaylarını ayarla. Tia için iki kat güvenlik. Aptalın peşine düş ve evini dağıt. Bana suikast düzenlemiş olabileceğini düşünüyorum.

Silahımı çekerek otel odama girdim. Oda boştu, ama işimi şansa bırakmak istemediğimden odayı inceledim, sonra eşyalarımı topladım, kot pantolon, kapüşonlu tişört, koyu renk gözlük ve spor ayakkabılarımı giydim, sonra da otel değiştirip sahte bir isimle giriş yaptım.

* * *

Ertesi gündü. John, Ben ve Fete'in diğer yatırımcılarıyla başka bir toplantıdaydım. Ben, Denarda'nın başlangıç saatinden sonra toplantılarını iptal ettiğini söyledi. Yani, tahminim? Benim orada olmadığımı gördü ve bu yüzden iptal etti.

Toplantımızı tamamlarken, Nino'dan bir telefon aldım ve kendisinin ve diğer birkaç arkadaşımızın Denarda'nın evini ve ofisini kontrol ediyorlardı ve neredeyse Denarda'nın güvenliğine yakalanıyorlardı. Nino, herifin evinin duvarında lanet olası bir Ferrano iç çemberi akış şeması bulmuştu. Tessa'nın resmi daire içine alınmıştı.

Nino hemen onu arayıp yerinde kalmasını, böylece kendisi için ek güvenlik sağlayabileceğini söyledi ama cevap vermedi, o da beni arayıp onu bulduracağını söyledi. Cep telefonunu aradım. Telefon doğrudan sesli mesaja geçti. Sarah'nın cep telefonunu aradım. Yine telesekreter.

Evi aradım. "Alo?"

Lisa. Kahretsin.

Lisa ve ben onun çöküşünden beri pek konuşmamıştık. İnzivadan döneli çok olmamıştı ve kökenlerine dair sırlarını kızlara açıklamıştı.

Tia da oradaydı ve bana her şeyin nasıl geliştiğini, Tessa ve Luciana'nın Lisa'nın yakasını bırakmadan nasıl ayrıldıklarını anlattı. Kız kardeşlerim şoktaydı ve Dare ile bu konuyu konuştuk. Zaman tanındığında onu tekrar aralarına kabul edeceklerini biliyorduk. Umarım Lisa da bunu biliyordu.

Dare bana Lisa'yla konuştuğunu ve kızlarla yaptığı sohbetin şokuna rağmen iyi olduğunu söyledi. Tia ve Angel ona iyi destek oluyorlarmış, Sarah da öyle. Gerçi Sarah son zamanlarda oldukça sinirliydi, kızlarının yaşadıklarıyla ilgili gerçeği biliyordu. Hepsine kızı gibi davranıyor ve herhangi birinin bu kızlara zarar vermesini kişisel bir hakaret olarak görüyordu.

"Selam. Ben Tommy. İyi misin?" Bu soruya evetten başka bir cevap vermemesi için dua ettim.

"Merhaba. Evet, Tommy, ben iyiyim. Sen?"

"Pek iyi değilim. Dinle, Tessa orada mı?"

"Oh, emin değilim. Sanırım çocuklar Sarah'da."

Sesinin şiddeti azaldı ve topuklarının yere vuruşunu ve ardından dışarıdan gelen sesleri duydum.

"Bekle, Luc'un kızları arka bahçede. Karda oynuyorlar. Tessa'nın çocukları kreşte olmalı. Luc ve bebeğin nerede olduğunu bilmiyorum."

"Kar mı?" Ben sordum. "Çok mu?"

"Gece boyunca bir yığın var. Şehir dışında mısınız?" "Evet. İş için. Ama işlerin kilitlenmesi gerekiyor."

Hemen Tess'i bulmam gerekiyor." "Ona mesaj mı attın?"

"Aradım. Cevap vermedi. Luc evin başka bir yerinde falan değil mi?"

Sikeyim. İki kız kardeşim de savunmasız.

"Emin değilim ama sanmıyorum. Sarah'ya soracağım."

"Sarah'yla konuşmam gerek," diye başladım ve sonra fikrimi değiştirdim. Lisa bu ailenin bir üyesi olmaya devam edecekse, bu garip dansı aşmamız ve bir kriz anında hızlı hareket edebilmesi gerekiyordu.

"Boş ver onu," dedim. "Evde ortalığı sakın tutmanı ve Sarah ile çocukları orada tutmanı istiyorum. Luciana'nın nerede olduğunu öğren ve bana mesaj at. Orada başka kimse var mı?"

"Dex buralarda bir yerde sanırım. Tabii senin evinde değilse. Bugün gidip geldi. Tessa restoranda olabilir. Haftanın birkaç günü Eddy'ye hazırlık konusunda yardım ediyor."

"Tamam. Panik yok ama benden haber alana kadar ya da ben Dex'e emirlerde bir değişiklik yapana kadar orada kalın. Tamam mı?"

"Tamam," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"İşler yoluna girdiğinde size haber veririm. Sarah'ya Luc'u sor ve bana mesaj at. Soğukkanlı ve sakın olmana ihtiyacım var Lisa."

"Anladım," diye cevap verdi ve sesinden emindi.

Ben mi? Henüz ondan emin değildim ama Dex onun peşindeydi ve bana ve Dare'e inzivadan döndüğünden beri uyum sağlamış görüldüğünü söylüyordu. Tam olarak ikna olmamıştım ama benden biraz izin alıyordu.

Dün gece ve bu sabah ilk iş olarak Tia ile kısa bir mesaj görüşmesi yaptım. Evin güvenliğinden sorumlu olan Tino'yu arayıp durumu anlattım ve Luciana'nın iyi olduğundan emin olmak için hemen birini göndermesini istedim. Her şeyin yolunda olduğunu teyit etmek için geri aradı.

Lisa'dan bir mesaj aldım, Luc'un bebeği kontrol için doktora götürdüğünü ve Dex'in bana onunla güvenlik toplantısı yapacağını söylediğini yazıyordu. Tino benim evimde Tia ve arkadaşlarının kahvaltı ettiğini söyledi. Onlardan kurnazca kurtulmasını ve Tia'yı aceleyle babamın evine götürmesini söyledim. Kardeşimin iletişim bilgilerini kaydırdım ve onu aradım.

Dare cevapladı. Angel'la birlikte İtalya'daydılar ve akşam yemeği için bir restorana gitmişlerdi. Günü Dare'in annesi Annette'le birlikte bakımevinde, Dare'in üvey babasını görerek geçirmişlerdi. Bazı kızlar balayında yeni kocasının ölmek üzere olan üvey babasını görmeye gitmekten şikâyet ederdi ama ağabeyimin kızı etmezdi.

Benim gibi o da eş konusunda şanslıydı. Kolay olduğundan değil; gerçek aşk hiçbir zaman kolay olmamış gibi görünüyordu. Ayrıca ikimiz de kadınlarımızdan aldığımız her şeye layık değildik. Ben kesinlikle değildim.

Kardeşim benim hislerimi açıkça anlamadığında konuşmasını kestim ve sadece havadan sudan konuşuyormuşuz gibi her şeyden bahsetmeye devam ettim. Dare'e iş in özünü anlattım ama neyin ne olduğunu tam olarak öğrenene kadar balayını kısa kesmesinin bir anlamı olmadığını düşündük. Ona Leo'yla ilgili bir saçmalık olduğunu söyledim, tablodan bahsettim ve Tessa'nın radardan çıktığını, bizim de üzerinde çalıştığımızı söyledim. Onu haberdar edeceğimi söyleyerek gitmesine izin verdim.

Tino'dan bir mesaj aldım.

Senin kızın şımarıklığı bırakması lazım.

Kahretsin.

Tia'yı aradım.

"Bebeğim. Partiyi bitir. Kızlarla birlikte olman gerekiyor. Şimdi." "Tino kızları eve götürmeye çalışıyor zaten. Biz sadece

kalktı ve daha yolun yarısındayız -"

"Tia. Hepiniz kilitleniyorsunuz. Bırak şu lanet telefonu ve Tino'yu dinle," diye tersledim.

Genelde Nino'ya saygı duyardı, dalga geçmediğini bilirdi, bu yüzden Nino'nun ikizine karşı tutumu şaşırtıcıydı çünkü Tino, Nino kadar arkadaş canlısı değildi.

"Oh," sesi kısıldı. "Sorun nedir?" "Şimdi yap

Athena. Gitmem gerek."

"Kay," sesi kısıldı. "Seni seviyorum."

Ben cevap veremediğim söyleneni yapmak için telefonu kapattı.

Tessa

Antonio ve Lucas'ı bugün için bıraktığım kreşten çıkıyordum.

Öğle yemeğinden önce hazırlık için Venetia'ya gidiyordum. Haftada birkaç gün yardım etmeye başlamıştım; kayınbiraderim bazı personel sorunları yaşıyordu, bu yüzden yardıma ihtiyacı vardı. Yüksek standartları vardır. Mutfağı Hell's Kitchen gibiydi. Geçen hafta tembelliklerinden dolayı üç kişiyi kovmuştu.

Genç yaşta evlenmiş ve çocuk sahibi olmuşum ama aşçılık okuluna giderken bebeklerim olmuştu. Eğitimli bir şeftim ve babamın evinin ve çektiğim acıların dışında bir şeylerin dikkatimi dağıtmasına ihtiyacım vardı. Restoran tam da aradığım yerdı.

Bütün gün evde olmak zaman zaman biraz boğucu geliyordu. Sarah iyi niyetliydi ama her zaman benim işime karışıyor ve benim alanıma giriyordu. Ve 'büyük ifşaat'tan beri Lisa ile işler garipleşmişti, bu yüzden kalabalık bir mutfakta yemek pişirmek beynimde dönüp duran düşüncelerden ve kırık kalbimden başka bir şeye odaklanmamı sağladı.

Hala bekar bir anne olmayı öğreniyordum, hala babamı ve kocamı kaybetmenin yaralarını sarıyordum. Hâlâ oğullarımın babaları olmadan hayatla başa çıkmalarına yardım ediyordum. Ve şimdi

Lisa'nın bana ve kız kardeşime attığı son bombanın da etkisindeyim.

En iyi arkadaşım ile olan ilişkim bir yalandı. Babam düşündüğümüzden de kötüydü ve inanın bana, zaten cennetin kapılarından geçerken çok zorlanacağını düşünüyorduk.

Bize verilen krediden daha fazlasını biliyorduk, ancak Lisa, Tom Ferrano, Sr. ile olan ilişkisi hakkındaki gerçeğe zaten istikrarsız olan dünyamızı kötü bir şekilde sarstı.

Normalde Luciana ve ben büyük ya da küçük bir dramdan sonra kafa kafaya verip saatlerce, hatta günlerce bir şeyleri didik didik ederdik.

Ancak Lisa'nın gözleri yaşararak bize gerçekte kim olduğunu ve babamızla gerçekte nasıl tanıştığını anlattığı gün, neden benimle birlikte aşçılık okuluna kaydolmuştu? Daha sonra yeni baldızımız Angel'ın Dare ile nasıl tanıştığını ve Lisa ile nasıl aynı korkunç yerden geldiklerini anlatmasını dinledik.

Yeni baldızımızla ilk tanıştığımızda olduğu gibi mi? Çekingen ve gergin? Lisa hiç de öyle değildi. Ama sanırım Angel'ın aniden ortaya çıkmasının Lisa'da bir tür gecikmiş tepki anlamına gelmesi mantıklıydı. Önce babamın ölümünün onu geç etkilediğini düşündük. Tommy'nin düğünü ve yaşadığımız onca şey vardı. Eve döndükten sonra hiçbir şey olmaması hepimize düşünmek için çok fazla zaman verdi.

Düşük olayının onu ölçsüz bir şekilde yıkıma uğrattığını biliyorduk. Ama şimdi, geriye dönüp baktığımda, Angel'ın ortaya çıkışının Lisa'nın çözülmesinin başlangıcı olduğunu görebiliyordum.

Lisa bize birkaç bilgi daha verdikten sonra danışmanın yardımcı olduğunu, Dare ve Tommy'nin onun bir inzivaya gitmesini sağladığını ve bunun onu iyileşme yoluna soktuğunu söyledi. Önünde uzun bir yol olduğunu bildiğini söyledi ama varsa sorularımızı sormamız için bizi davet etti. Ayrıca babamız hakkında asla kötü düşünmediğini, onu kurtardığını ve ona altın gibi davrandığını söyledi.

Uzun ve garip bir sessizlikten sonra, hikâyesi anlatıldıktan ve Melek konuştuktan sonra tekrar sordu,

"Bana bir şey sormak ister misin?"

Omuz silktim. Luc ağlamaya başladı. Tia Luc'a sarıldı. Lisa ağlamaya başladı. Angel Lisa'ya sarıldı. Ben öylece oturdum, hissizleştım. Kimseye sarılmadım, sarılmak istemedim. Ağlamıyordum. Lisa bana uzandı ama elimi ona uzattım ve "Bir dakikaya ihtiyacım var" dedim.

Masadaki tek kuru gözler benimkilerdi. Son birkaç aydır ağlamakla o kadar çok vakit geçirmiştım ki, sanırım gözyaşlarım azalmıştı.

Öğle yemeğini o zaman bitirdik. Eddy yemeklerimizi paketledi çünkü aperatiflerden sonra ortaya dökülen drama, Lisa'nın gözyaşları içinde bize onun için ne kadar önemli olduğumuzu söylemesi, ailemize kabul edilmenin ne kadar önemli olduğunu anlatması nedeniyle yemeklerimize neredeyse hiç dokunmamıştık. Bize daha önce gerçeği söyleyemediği için ne kadar üzgün olduğunu, bu sırrı saklamanın o kadar kökleşmiş olduğunu ve bunu yüksek sesle söylemenin bile her şeyi gerektirdiğini anlattı.

Sanırım başımı sallayıp durdum. Ama anksiyete krizi geçirmek üzereymişim gibi hissediyordum, bu yüzden hava almaya ihtiyacım vardı. Sanırım sürekli havaya ihtiyacım olduğunu söyleyip durdum ve sonunda kalkıp hava almaya gittim.

Paltomu giyerken, bundan sonra onunla hiçbir şey yapmak istemezsek bunu anlayışla karşılayacağını söyledi. Ayrıca bilmediğimiz şeyler olduğunu, güvenlikle ilgili meseleler olduğunu, bir süreliğine bu rolü oynaması gerektiğini, bunu gizli tutmamız gerektiğini yoksa hepimizin hayatının tehlikeye gireceğini söyledi.

"Gitmem güvenli olur olmaz, eğer gitmemi istiyorsanız giderim. Gitmek istemiyorum. Sizler benim ailemsiniz. Ama gitmemi isterseniz giderim."

Luc ve ben şok içinde bakakaldık. Yapmadığımız şey ona gitmesini mi yoksa kalmasını mı istediğimizi söylemekti.

"Sadece biraz hava almaya ihtiyacım var" dedim ve dışarı çıktım. Kardeşim Dare beni arabama binerken durdurdu.

Araba. Angel'ı almaya gelmişti ve onun yerine beni ve kız kardeşimi cipine aldı, arabamı daha sonra eve getirecek birini bulacağını söyledi. Angel ve Luc'u almak için içeri girdi ve ben de orada oturdum. Hoşça kal demedim. Çok... Bilmiyorum.

Arabayı sürerken bize her şeyi sessiz tutmanın önemi hakkında ders verdi.

Luc duygusallaşmaya başlamış, çıldırma noktasına gelmiş, Ferrano ailesinin iki üyesi olan karısını ve Lisa'yı mahveden böyle bir yerin varlığıyla ilgili ne yapacağını soruyordu.

Dare ona çenesini kapatmasını söylemişti.

"Kapa çeneni, Luc. Beni dinle. Babam öldükten sonra Tommy ve ben hepimizi onun pisliğinden kurtarmanın bir yolunu bulacağız demiştin ve şaka yapmıyordum. Sadece biraz ince eleyip sık dokumak gerekiyor ve yolumuz sürekli kesiliyor."

Çenemizi kapalı tutmamız konusunda bizimle konuşmaya devam etti.

Bu konuyu Bianca'yla bile konuşamadım. Ailemize ne kadar yakın olsa da, babası yıllarca babamızın iş ortağı olduğu için bizim için başka bir kız kardeş gibi olsa da, ağzımızı kapalı tutmak, onları tamamen kapalı tutmak anlamına geliyordu.

Bize iki kez söylenmesine gerek yoktu; bizi gerçekten tanımayan sürtükler tarafından şımarık ve umursamaz mafya prensesleri olarak adlandırılabilirdik, ama damarlarımızda Ferrano kanı akıyordu.

Dare ve Tommy'yi zaman zaman ne kadar kızdırsak da, onlar ergenliklerinden beri hayatımızın otorite figürleriydi. Tommy her zaman. Biz küçükken, hayatımızda her zaman karanlık ve otoriter bir varlığı vardı.

En büyük ağabeyime karşı durmak için ergenlik hormonlarına ve içimdeki divaya dönüşmem gerekti. Her zaman onun bu öfkeli tavrının altında bir köpek yavrusu olduğu şakasını yapardım ama aslında köpek yavrusu kuduz bir Pitbull olmadığı sürece o bir köpek yavrusu değildi.

Duvarını yıkmak için bunu birkaç kez söylemişim ama Tia'yla tanışana kadar bizim yanımızda nadiren gülümserdi. Korumacıydı, zeki ve ciddiydi ve ailemizin bazı karışık durumların ortasında olduğunu biliyorduk. Ayrıca kardeşlerimizden herhangi birinin ne zaman ciddi olduğunu da biliriz. Bu iş zamanıydı. Dare ve Tommy kanundu, tıpkı babamın hala buradayken olduğu gibi.

Luc benimle birlikte babamın evine, şu anda yaşadığım yere bırakılmak istiyordu. Jim ve babam öldükten sonra başa çıkamamışım, bu yüzden eski odama geri dönmüştüm, çocuklarım Luciana'nın eskiden kullandığı bitişik yatak odasında ve evim kocam ölmeden önce olduğu gibi duruyordu.

Kıyafetlerimizi ve çocukların oyuncaklarını alıp gitmişim. Ev bitkilerimin hepsinin öldüğünden emindim. Postalar yığılmıştı. Kimsenin eve uğrayıp çimlerle ya da havuzla bir şey yapıp yapmadığını bilmiyordum. Umurumda bile değildi.

Lisa'nın ifşaatından sonra, biraz yalnız kalabilmek için geri dönmeyi düşündüm, ancak aksini söylememe fırsat kalmadan Dare bizi çocukluk evimize götürdü.

Luciana beni içeri kadar takip etti ve doğruca yatak odama gidip yatağa oturduk ve birbirimize baktık. Neredeyse aynı anda, ikimiz de kendimizi yatağa geri attık ve tavana baktık. Sonra Luc komodinime uzandı ve "Bu renk harika" dedi.

Metalik mercan rengi ojeyi kaldırışını izledim. Bana uzattı. Oturdum ve Fransız manikürlü tırnaklarının üzerine boyadım. Sonra onunki kururken ben de kendi soluk mor ojemi çıkardım ve o da benim tırnaklarımı boyadı. İkimiz de alışılmadık derecede sessizdik. Hayır, sadece sessiz değil, kesinlikle suskun.

Ben ve kız kardeşim çok yakındık. Her zaman söyleyecek bir sürü şeyimiz vardı, ama birbirimizi iyi tanırdık ve birbirimizin düşünceleriyle tamamen senkronize olurken mutlak sessizlik içinde oturabilirdik.

Ben tırnaklarıma üflerken o Netflix'i açtı ve hiç konuşmadan, battaniyenin altında, Luc sabrını kaybedip değiştirene kadar birkaç dakika dizi üstüne dizi izledik, sonunda hava kararırken eve gitmesi gerektiğini söyledi. Kucaklaştık. Titremeye başladı ama ağlamadı. İkimiz de "Sonra konuşuruz" demekten başka bir şey söylemedik.

O gittiğinde, çocuklarımı Sarah'dan aldım, o da alışılmadık bir şekilde sessizdi, belli ki birinden haber alıyordu. Çocukları yıkadım, yatmadan önce masal okudum ve sonra en büyüğümün Tanrı'ya babasına iyi bakması ve Merhaba demesi için dua etmesini dinledim ve sonra yatağa geri tırmandım ve hemen uyudum.

Jim'i, babamı rüyamda gördüm ve Elli Ton filmlerindeki o kırmızı acı odasında hem Angel'ın hem de Lisa'nın babam tarafından kanlı bir şekilde kırbaçlandığı korkunç şeyler hayal ettim.

* * *

Şimdi, günler sonra, Lisa'yı görmemiştim. O kendi odasında, ben de çoğunlukla kendi odamda ya da çocukların odasında kalıyordum.

Çocuklarla ilgili yardım için Sarah'ya her zamankinden daha fazla bel bağlamıştım ama o aldırıyor gibiydi. O benim için bir anne gibiydi, işe yaramaz olan kendi annemden çok daha fazla.

Annem kocama, babama olanları duyduğunda bir kart ve çiçek göndermişti. Ama gelmedi. Aradı ama birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yoktu. Onun da kocasının ölmekte olduğunu biliyordum. Benim ve kardeşlerim için buraya gelseydi bile bana yardım etmezdi. Neredeyse bir yabancıydı.

Muhtemelen Pop gittiği için rahatlamıştı. Onun için bir canavardı, en kötü kabusuydu. Babam hakkında konuşmazdı.

asla değil, ama ayrıldıktan sonra yolları her kesiştiğinde bunu onun gözlerinde görüyordunuz.

Ayrılmalarından hemen sonra annelik yapmaya çalışmış ama biz on altı ve on yedi yaşına gelene kadar bizi yılda bir kez görmüştü. Sonraki birkaç yıl boyunca da iki yılda bir. Luc'un Ed'le evlendiği günden beri onu görmemiştim. İkimizin düğününe de gelmişti ama torunlarının hiçbirisiyle tanışmamıştı. Dare'in düğününü kaçırdı.

Zaten şu anda ihtiyacım olan şey Sarah'ydı, çünkü genelde melek gibi olan oğullarımın ikisi de keyifsizdi, muhtemelen benim ruh halimi anlıyorlardı, bu yüzden ikisi de huysuzdu ve oyuncaklar yüzünden didişiyorlardı, uykuya dalmıyorlardı, yanlış zamanda uyuyorlardı, bu yüzden zamanında yatmıyorlardı ve böylece şu anda karmaşık olan hayatımı daha da karmaşık hale getiriyorlardı.

Onları kreşe bıraktıktan sonra, ki bu onlar için rutin olduğu için iyi bir şeydi, bir ışıktaki durdum, Leese hakkında düşüncelere daldım, nelere katlanmış olabileceğini düşündüm ve Jim burada olsaydı, onunla konuşmamı, onu sevdiğimi söylememi isterdi diye düşündüm. Çünkü seviyordum.

Lisa benim en iyi arkadaşımdaydı ve evet, şok olmuşum ama ne olursa olsun yanımda olacaktı. Ve bunca zaman sadece yapması gerekeni yapmıştı. Ve ben onu günlerce hayatımda bir yeri olup olmadığını düşünmek zorunda bırakmıştım.

Bugün Jim'i çok özliyordum, restoranda yardım ettikten sonra kesinlikle evime uğramam gerektiğini düşünüyordum, sadece içeri girip ana yatak odasındaki dolaba girip burnumu onun takım elbiselerine gömmek ve kokusunu alıp alamayacağımı görmek için.

Kokusunu çok özledim. Dudaklarını, beni tutan ve bana dokunan ellerini özledim. Çocukları kıkırdatmasını özledim. Sabahları beni yataktan kaldırmak için şakacı bir şekilde kığımın yanağını ısırmasını özledim.

Bu düşüncelerle yaya geçidinde durmuş, yaşlı bir kadının el arabasıyla yolun karşısına geçmeye çalıştığı sırada, genç bir kız yumruklarını arabamın ön yolcu camına vurmaya başladı.

SUV yüzünde çılgınca bir ifadeyle bana "YARDIM EDİN!" diye bağıırıyordu.

Bu performansı için Oscar kazanmalı; o kadar ikna ediciydi ki camı açmak için düğmeye bastım.

"Beni içeri alın! Lütfen, lütfen! O benim peşimde!"

Onu içeri almak için kilit açma düğmesine basmak üzereydim, ama o pencerenin içine uzandı ve düğmeyi tutup yukarı çekti ve sonra kapıyı açtı. Bunu yıldırım hızıyla yaptı. Sonra bir adam onun yanından geçip yolcu koltuğuma atladı. Bir silahın namlusunu kaburgalarımaya dayadı ve gitmemi istediği yönü işaret ederek kavşaktan sonraki yan sokağa girmemi emretti. Kız çoktan geri çekilmişti.

Onu daha önce hiç görmemiştim. Muhtemelen otuzlu yaşlarının sonlarındaıydı, koyu tenliydi, bir çeşit Avrupalıydı ve bana bakışından ciddi olduğu anlaşılıyordu.

Babam beni ve Luc'u çoğunlukla korumaya çalışmış olabilir ama biz aptal değildik. Ve zaman zaman bize bu dünyada hayatta kalabilmemiz için gereken becerileri kazandırmak üzere tasarlanmış şeyler söylenirdi. Küçük dersler, küçük testler. Ve eğer başarısız olursak, bize ders verir ve nasıl davranmamız gerektiğini söylerdi. Bugün bile, her şeyi berbat ettiğimde onun sesini duyuyorum ve bana berbat ettiğim şeyin nasıl yapılması gerektiğini söylüyor.

"Kontes, bunu nasıl ele almalıydınız, kıymetlim?"

Tehlikeli insanların, bizi korumak için para aldıkları için bizim için kurşun atabilecek insanların ortasında olduğumuzu her zaman biliyorduk. Ayrıca bir işleri olduğunda, bu işi genellikle hazırda bir silahla yaptıklarını ve onu kullanmaktan çekinmediklerini de biliyorduk.

Babamın ya da kardeşlerimden birinin emirlerini yerine getirirken görev başında ölen babamın çalışanları için hayatım boyunca birkaç cenazeye katılmışım. Hatta kocam görev başında öldüğü için dul kalmışım.

"Kenara çek. Şuraya." Silahıyla kaldırıma doğru işaret etti.

Bu adamın işiyle ilgili ciddiyet seviyesini test edecek değildim. Konsolumdan telefonum çalmaya başladı ve arayanın Nino olduğunu gördüm.

Beni kaçırان kişi telefonumu alıp camdan dışarı fırlattı ve arabayı durdurduğumda, onun emriyle eğilip tüm kilitleri açmak için düğmeye bastı. Cipimin arka kapısının açıldığını ve birinin içeri girmesiyle kapandığını duydum. Öndeki adam emniyet kemerimi çözdü ve beni çok da nazık olmayan bir şekilde kendi arka koltuğuma fırlattı, kar maskeli başka bir adam beni yakaladı ve sonra göz deliklerini kullanamayayım diye kar maskesini kafama ters taktı. Sonra ellerim ve ayaklarım bantlandı.

Ve tek düşünebildiğim güvenliğim, beni nereye götürecekleri ya da bana ne yapacakları değildi. Beynim, sokaktaki parçalanmış cep telefonumda ve cep telefonumdaki resimleri en son ne zaman boşalttığımı hatırlayamadığım gerçeğinde, düşüncenin ortasında donup kalmıştı. Kocamın, çocukların babasının kaydetmediğim, onların asla göremeyeceği kaç fotoğrafı vardı orada?

Tommy

Her zamanki adıyla Babamın evine gittim ve içeri girdiğimde Tia, Sarah, Luc, Lisa ve çocuklarla birlikte oturma odasında oturuyordu. Çocuklar koltuktaaydı.

Marley ile oynuyordu. Sarah'nın kucağında Nicky bebek vardı.

Tia bana doğru koştu. Köpek de öyle yaptı. Serena ve Katrina da kollarını bacaklarıma doladı ve kahkahalar atarak bana sarıldılar. Köpek bacaklarıma doğru zıplamaya başladı.

Başlarını okşadım ve "Marley otur." dedim.

Tia'yı ayaklarından kaldırdım ve burnumu saçlarına gömdüm. Contessa için çok endişeliydim ve Tia ile Luc'un burada güvende olmasından dolayı rahatlamıştım.

"Hey," diye fısıldadı dudaklarıma karşı. "Hey."

"Neler oluyor? Tess nerede?"

Onu ayağa kaldırdım ve odaya baktım. "Sarah, çocukları diğer odaya götür, tamam mı?"

Sarah hemen bir buçuk yaşındaki Lucas'ı serbest koluna aldı ve Antonio ile ikiz yeğenlerim de kurabiye vaadiyle onu takip ettiler.

Onlar uzaklaşınca dedim ki, "Tessa kayıp. Cipi kreşten birkaç blok ötede terk edilmiş halde bulundu. Çantası, anahtarlarıyla birlikte içeride kilitli. Telefonu sokakta parçalanmış halde. Kilitlenmiş durumdayız."

Kreşi aradığımızda çocukların gerçekten orada olduğunu ve gitmediklerini öğrenince çok rahatladım. Sarah onları aldı, her şeyi onlar için mümkün olduğunca sakin ve normal tutmaya yemin etti. Kızlara şu ana kadar bildiklerimizi anlatmama izin vermesi için onu yönlendirdim.

Lisa'nın nefesinin kesilmesinden tek kelime bile etmediği anlaşıyordu. Luc elini ağzına kapattı ve ayağa kalktı. Tia kardeşime yer açmak için uzaklaştı. Elini Luc'un sırtına koydu. Ben de ona doğru ilerledim. "Bunun için adamlarım var." Tereddüt ettim, sonra kollarımı ona doladım ve sıktım. Küçük kardeşim kollarımda titredi.

Normalde bu Dare'in işi olurdu. Kızlara karşı alıngan değildim, hiç olmadım. Ama o burada olmadığı için

beni yakaladı ve sıkıca tuttu. Boğazımda bir yumru oluştuğunu hissettim.

"Kim-" Tia sormaya başladı.

İfadem ağzını kapatmasına neden oldu.

"Kim olduğunu biliyoruz. Siz kızların ayrıntılara ihtiyacı yok. Önemli olan tek şey biz onu bulana kadar güvende olmanız. Bu gece hepimizin tek bir çatı altında olmasını istiyorum. Güvenlik sistemiyle en mantıklısı burası."

Birkaç kapı ötedeki evi satın almayı düşünüyordum ve güvenlik sistemini acilen yükseltmem gerekiyordu. Bu evde bir gece kalma fikri hoşuma gitmiyordu. Kosta Rika'dan döndükten sonra burada kaldığımızda kafamı karıştırmıştı. Ama anlaşılmıştı; yapılması gerekiyordu.

Luc'ü bıraktım ve Tia'yı tekrar öptüm. "Daha fazla arama yapmalıyım."

Koridorda yürüdüm ve kendimi babamın ofisinde buldum.

Kapıyı kapattıktan sonra kanım dondu ve boğazımda asit yükseldi.

Tamamen aynıydı.

Onun varlığını hissedebiliyor, hafif kokusunu alabiliyordum. Tıraş losyonu ve pahalı purolarıydı. Yarı yarıya onu o sandalyede otururken görmeyi bekliyordum, tıpkı benimkine benzeyen gözleri üzerimdeydi.

Bir süre boş sandalyeye baktım ama sonra telefonu kaptığım gibi konferans masasına geçtim ve burada yaptığımız birçok toplantıda genellikle oturduğum yere oturdum. Tam görüş alanımda duvarda asılı bir fotoğraf vardı. Babam, ben, Dare ve kızlar, geçen yıl çekilmiş bir Noel ağacının etrafında.

Bu fotoğrafı Lisa çekmişti. Babam kameraya bakıyordu, gözlerinde neşe vardı. Tüylerim diken diken oldu, çenemi sıktım ve Dare'in numarasını çevirdim. Kıçını kaldırıp eve gitmesi gerekiyordu.

Tommy

Bir Hafta Sonra

Tessa hala kayıptı. Ondan bir iz yok. Denarda da öyle. Adamları onun iş için ülke dışında olduğunu söylüyorlardı. İlk isteklerimin aksine, Dare Zack'i işe dahil etti ve o da Denarda'yı Kanada'ya kadar takip eden bir iz buldu.

Vancouver'a indi. Tek başına. Kız arkadaşlarından biriyle Whistler'a gitti ve gösterişli bir Whistler oteline yerleşti. Zack'in ekibinden bir dedektif onu takip ediyordu ama kız kardeşimle ilgili hiçbir ipucu bulamıyorduk.

Zack'i dahil etmeye cüret etmek mi? Başta pek heyecanlanmamıştım ama Zack hâlâ araştırma ajansını yönetiyordu ve bize bunun hâlâ asıl işi olduğunu ve olmaya devam edeceğini söylüyordu. Ve adam işinde iyiydi. Lanet olası pislik. Ve son birkaç aydır güvenliğimizin çoğundan onun ajansı sorumluydu, bu yüzden onsuz sıkışıp kalmıştık. Yine de bu ona güvendiğim anlamına gelmiyordu.

Dare balayını kısa kesmişti. O ve Angel işler yoluna girdiğinde turnelerinin İzlanda ayağını gerçekleştireceklerdi. Annesi Annette'e Tessa'nın

kayıptı; ölümünün yakın olduğu bildirilen kocası Tony'ye sarılmıştı.

Luc, Eddy ve çocuklar babalarının evinde kalıyorlardı. Dare ve Angel onların evinde kalıyorlardı çünkü iyi bir güvenliği vardı ama o evde olmadığı zamanlarda Angel'ı diğer kızların yanına bırakıyordu.

Evimin güvenlik sistemini yükselttirmiştim, bu yüzden Tia ve ben evimize geri dönmüştük. Tam bir baş belasıydı ve evin güvenliğiyle ilgili birkaç şey pek hoşuma gitmedi, bu yüzden satın almamaya karar verdim. Daha sonra bir şeyler bulur ya da inşa ederdim.

Hâlâ sabah bulantıları çekiyordu ama öğlen de bitmiyordu. Bütün gün kendini çöp gibi hissetti ama Tess'in çocuklarına babamlarda yardım etmeye çalıştı. Kızlar bir araya gelmişti.

Kız kardeşimin kayboluşundan sonraki altıncı gün, ben ve Dare, Pop'un ofisinde Nino ve Tino ile konferans masasındaydık, bundan sonra ne yapacağımıza dair seçenekleri gözden geçiriyor, Denarda'nın en iyi adamlarıyla ilgili ayrıntıları ve neler yaptıklarını gözden geçiriyorduk. Vegas'ta sahada gözlerimiz vardı ve insanlardan düzenli raporlar alıyorduk.

Ev telefonu bilinmeyen bir numarayla çaldı. Açtım.

"Öyle mi?"

"Bu Tommy Ferrano mu?" "Evet, kimsiniz?"

"Leo Denarda burada. Anladığım kadarıyla beni arıyormuşsunuz."

Bu lanet herif. Rahat ve lakayt davranıyor.

Devam etti.

"Ortada bir saygısızlık vardı ve bu kabul edilemezdi. Bununla birlikte, ilerlemememiz için hiçbir neden olmadığına inanıyorum. Tabii ki bu tür şeylerin tekrar yaşanmaması şartıyla. Tatilimi bitirdim ve ilerleme konusunu görüşmeye hazırım. Ne zaman ve nerede buluşalım?"

"Kız kardeşim nerede?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Siktir.

Saçmalık.

"O zaman neyi tartışmak istiyorsun?"

"Fete'te ortak olarak ilerlememiz için bir yol. İsteki payımın seninkine ve Lewis'inkine eşit olması gerekiyor."

"Eğer böyle bir şey olursa, kız kardeşimin sihirli bir şekilde yeniden ortaya çıkabileceğini mi söylüyorsun?"

"Kız kardeşinin nerede olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedi ve sesinde buz vardı. "Ben sadece beni Fete eyleminin dışında tutmayı yeniden düşünmeniz için size bir seçenek sunuyorum. Projenin bir parçası olarak pek çok fayda sağlayabilirim. Sanırım bunu biliyorsunuz."

"Bir işin ortasındayım. Görüşmeye hazır olduğumda seni ararım" dedim ve başka bir kelime daha söyleyemeden aramayı sonlandırdım.

"Orospu çocuğu," diye tersledim. "Bu lanet oyunlar için vaktimiz yok." Başımı salladım, gözlerim Dare'in üzerindeydi.

Telefonum hemen çalmaya başladı ve arayan Lanet olası Zack beni arıyor.

Ben reddettim. Hemen ardından ondan bir mesaj geldi.

Lütfen arayın. Tessa hakkında.

Dare ekranıma bakarak, "Ara onu," dedi.

Ters ters baktım. Dare ve ben Zack'i dahil etme konusunda neredeyse kavga ediyorduk. Dare, Zack'in kaynakları olduğunu, zaten işimizin içinde olduğunu, bu yüzden ondan yararlanabileceğimizi savundu. Pop ölmeden önce güvenlik ekibimizi küçültmüştük çünkü zaten Zack'in kaynaklarından birkaçını kullanıyorduk, yani Dare haklıydı. Ama bu hiç hoşuma gitmedi.

Zack güvenimi kazanmıştı ve bana ihanet etti. Peki şimdi ne oldu? Bizi kontrol altında tuttuğunu mu sanıyordu?

Kimse bana kazık atmadı ve benim hoşnutsuzluğumu hissetmedi. Zack'in işini kolaylaştırmayacaktım, paçayı sıyırmasına izin vermeyecektim. Hiç şansım yoktu. Benimle olan son oyununun ne olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu.

"Ben yaparım. Kahretsin," diye homurdandı Dare, kendi telefonunu karıştırdı ve sonra masanın üzerine koyup eğildi.

"Dario?" diye cevap verdi Zack.

"Evet, Zack. Tommy burada. Hoparlördesin."

Zack'in sesi alçaktı, ses tonundan işlerin iyi gitmediğini hemen anladım.

"Tessa'yı bulduk. Ya da şöyle diyeyim, onu elinde tutan kişi bana ulaştı. O iyi. Güvende."

"Siktir," diye nefes aldı Dare ve ellerini saçlarında gezdirdi. Ben de derin bir nefes verdim. Tanrı'ya şükür.

Zack devam etti, "Kız Alessandro Romero'nun elinde. Onu kaçırmadı ama ona sahip olanları yakaladı ve bir anlaşma yaptı. Hem Juan Carlos hem de Jesse için seni affedecek. İntikam yok. Tessa'yı bize geri verecek, zarar görmeden."

"Ne oluyor lan?" Dare'in gözleri bana kaydı. Yüzü en az benim hissettiğim kadar şaşkın görünüyordu.

"Tekrar söyler misin?" Dare rica etti.

Zack konuşmaya devam etti, "Denarda Tessa'yı Tijuana'da bilinen bir et satıcısına sattı. Bildiğiniz gibi Juan Carlos Castillo'nun işi büyük ölçüde eroinle ilgiliydi ama ailenin Romero tarafının asıl işi et satıcılığı. Romero kim olduğunuzu ve Angelica'yı biliyor. Tessa'yı satın aldı ve parayı geri istemiyor. Tek bir şartla Tessa'yı size vermeye razı."

Dare'in yüzü karısından bahsedilince buz gibi oldu ve öfkelendi.

"Ne?" Ben sordum.

Zack bir nefes verdi ve sonra, "Holly'yi ondan almaya çalışmayacaksın," dedi.

Çenem gerildi ve sonra kardeşime baktım. Dare'in gözleri kapandı ve yüz hatlarında acı belirdi.

Zack devam etti, "Denarda'nın Tessa'yı geri almaya hiç niyeti yoktu. İzini kaybettirdiğini düşünüyor ve bağlantılı adamların kız kardeşini daha büyük kartellerden birine, Tom Ferrano Sr'dan hoşlanmayan bir kartele satarak para kazandı. Bu onun düşüncesini gösteriyor, birini kurşunla öldürmektense bunu yapmayı tercih ediyor çünkü bu şekilde daha çok canının yanacağını biliyor, ne olduğunu asla öğrenemesen bile. Babanızla sorunu olan insanları seçmesi de bir güç oyunuydu, sevdiğiniz insanları ortadan kaldıracabilecek araçlara sahip olduğunu size gösteriyordu. Tahminimce onu bulacağınızı düşünmedi, ama muhtemelen bulsanız bile elinizde bir kavga olacağını ve onu geri almaya çalışırken düşmanlar edineceğinizi düşünüyordu. Adam kaçırma suçundan onu yakalamaya yetecek kadar delilimiz var ama çocuk pornosu bulundurma suçundan daha uzun süre hapiste kalmasını nasıl sağlayacağımızı biliyoruz, o yüzden bekleteceğiz. Kız kardeşinle görüşmemiz gerek. Ve daha fazlası sonra. Şimdilik, onu geri alalım, adamı tutuklatalım."

Elimden gelse yapmazdım. Leo Denarda hapishane hücresi görmez.

"Romero tüm bunları nasıl etkiliyor?" diye sordum.

"Romero zaten kural olarak kulağını yerden kaldırmaz. Ama Holly ile Bayan Dario Ferrano arasındaki bağlantıyı biliyordu. Muhtemelen daha da fazla dikkat ediyordur, Denarda'nın onu açık artırmaya çıkardığını biliyordu ve onu satın almak için burnundan geldi. Başka bir deyişle, bunu yaptı çünkü sizin Holly Mooney için etrafta dolaştığınızı öğrendi ve koz elde etmek istedi."

"Bunu nasıl bildi?" Dare sordu.

"Onu aradım," diye yanıtladı Zack, "O bilgili biri ve ben çıkmaza girdim. Tek bir yönü işaret ediyordu ve ilk başta Holly'nin kim olduğunu bilmekle kalmayıp ona sahip olduğunu da bilmiyordum."

Dare başını bana doğru salladı ve konuşmaya devam etti, "Ne oluyor lan? Tessa karşılığında Holly'nin onda kalmasına izin veremeyiz."

"Önce Tessa'yı geri getir. Sonra da bir toplantı ayarlayın," diye önerdi Zack, "Pazarlık etmeye çalışın."

"O şerefsizin yanına bile yaklaşmayacağız," diye kestirip attım. "Yaptığımızı düşündüğü şey için misilleme yapmadan kız kardeşimizi teslim edeceğine inanmamız mı gerekiyor?" Zack'le, lanet olası Federal Zack'le yaptığım konuşmayı başka kimin bildiğini bilmediğim için bunu itiraf edecek değildim.

Sadece bir aptal, düşman olması gereken biri gibi düşünmeye çalışmaz. Kardeşimi öldüren biriyle hiçbir şekilde pazarlık yapmam. Onları gözüme kestirmek için bir kalp atışı kadar rol yapabilir, sonra da işlerini bitirirdim. Zack ya da Romero bizim bu kadar saf olduğumuzu nasıl düşünebilir?

"Ben giderim," diye teklif etti Zack, "kız kardeşini alırım ve Holly hakkında görüşmeye açık olup olmadığına bakarım."

"Ne oluyor lan?" Isırdım, "Neden gittin ki?"

"Onunla stratejik bir ilişkim var. İyi bir adam değil. Ama benim müttefikim. Oraya gidersem bana bir şey olmaz. Kız kardeşini sağ salım geri getirebilirim. Bu arada, bugün ikinizle de görüşüp gizlilik anlaşması imzalatmam gerekiyor. Bu arada, ikinizin de bu konuşmanın özel olduğunu bildiğinizi biliyorum."

"Federallerle çalıştığını biliyor mu?" Dare sordu.

Dişlerimi o kadar sert sıkıyordum ki çenem ağrımaya başlamıştı.

"Umarım bu bir tehdit değildir, Dario," dedi Zack.

Dare güldü. Kahkahasında tehditkâr bir ton vardı. Zack'le top oynuyor olsa da olanlardan memnun değildi ve kardeşimi tanıyordum; kimsenin kaltağı olmak niyetinde değildi.

"Angel'ın kız kardeşi kesin onda o zaman?" Ben araya girdim.

"Elbette," diye yanıtladı Zack. "Ama Romero onun pazarlığa açık olmadığına ısrar ediyor."

"Ne kadar tehlikeli?" Dare sordu.

Zack, "Bu adamla uğraşmak istemezsin," diye cevap verdi.

Onunla çalıştığımız süre boyunca, onu bazı kötü orospu çocuklarıyla bir dizi zorlu senaryoya soktuk.

ve o vardı asla UYARILDI Biz karşı lanet olsun daha önce biriyle.

"Pekâlâ. Oraya gidin. Durumu anladıktan sonra bizi ara," diye emretti Dare.

Gözlerim kardeşimin gözleriyle buluştu ve dehşet içinde başımı salladım. Ne boktan bir durum.

* * *

Zack'in getireceği kız kardeşimi almak için Vegas'a geri dönecektim. Tia'yı da yanıma alacaktım, tüm bunlar olurken benden o kadar uzakta olmasına imkân yoktu. Ve Leo'nun adamları tarafından Tessa'yla halk içinde görülmek istediğime karar verdim ve bu onu açığa çıkarabilirdi. Sonra da onu öldürecektim.

Zack, Tessa'yı Vegas'a götürdükten sonra, Kruna'yı devirmek için adamlarıyla buluşmak üzere Tayland'a gidecekti.

Vegas'a vardığımız gece Dare Tayland'a gidecekti. Seks kölesi tesisi için partner zirvesini es geçiyordum ama Dare'in gitmesi gerekiyordu. Kardeşimi kıskanmıyordum.

Angel'a sadece Kruna ortak toplantısı için Tayland'a gitmesi gerektiğini değil, onu da yanında götürmesi gerektiğini söylemesi gerekiyordu. Ve Zack Angel'ın dinleme cihazını taşıyan kişi olmasını öneriyordu. Dare bu konuda sorun yaşıyordu. Anlaşılır bir şeydi.

Kız kardeşiyle ilgili son haberleri bilip bilmediğini bilmiyordum. Kardeşimle biraz tartışıyorduk, ikimiz de olan biten her şeyin gerginliğini hissediyorduk, bu yüzden konuşuyorduk ama çok azdı.

"Belki de bu zirveyi atlasanız ve Fete açıldıktan sonra onlarla bir toplantı için birlikte gitsek daha iyi olur."

Dare başını salladı. "Zirvede insanların kendilerini bu işe bulaştırma şansları daha yüksek. Stan Smith bana seyahat programıyla ilgili bilgi gönderdi. Eğer gitmem gerekiyorsa,

Şimdi tam zamanı. Bu nasıl sonuçlanacak dostum? Bu şerefsizler tutuklanacak ve biz tutuklanmayacak mıyız? Bu iyi olacak. Her şeyin nasıl sonuçlanacağı konusunda ağzı sıkı davranıyorlar."

"Hayır," dedim ona. "Her şeye ihtiyatla yaklaşıyoruz, kardeşim. Sen git, bilgi al ya da her neyse, sonra geri döndüğünde, herhangi bir şey teslim edilmeden önce sen ve ben buluşuruz. Bu adamlara hiçbir şekilde güvenmeyeceğiz. Seni ve Angel'ı piyon olarak kullanacaklar."

Dare başını salladı. "Zack bana tüm bunlardan kurtulma konusunda güvence verdi ama kimliklerimizi değiştirmek zorunda kalmayacağımıza dair söz veremiyor."

Tommy Ferrano'yu tıraş edip başka bir şey olmak için mi? Kosta Rika'da kısa bir süre Thomas Caruso olmayı denedim ama bu bana göre değildi.

Ben bendim. Başka biri olabileceğimi düşünmedim. Kardeşim temiz yaşamak istiyordu. Ben istemedim demiyorum. Sadece kaderimi başkalarının, özellikle de Zack gibi güvenime ihanet eden, benimle oynayan insanların ellerine ne kadar bırakabileceğimi bilmiyordum.

Bir kere ısırılan iki kere utanır derler ya? Benim için daha çok şöyle oldu... Beni ısırmaya kalkarsan lanet olası dişlerini söküp atarım.

Dare

Gizlilik anlaşmasını imzalamak ve daha fazla şey konuşmak için Zack ile buluştum. Onun ofisindeydik.

"Kardeşin yolda mı?" Zack sordu.

Kırk yaşlarında bir özel dedektif olan ortağı ve sağ kolu Hal ile Zack'in birlikte çalıştığı özel görev gücünde görevli Randall adında bir başka adam da imzaya tanıklık etti.

Onlara Tommy'nin toplantıya gelemeyeceğini söyledim ve Randall, Tommy'nin gelip onlarla her şeyi gözden geçirmede sürece dokunulmazlığını garanti edemeyeceğini söyleyerek bana ağır bir oyun oynamaya çalıştı.

"Kardeşim meşgul."

"Jacobs kayıp kız kardeşinizin durumu hakkında bizi bilgilendirdi. Bu belgeleri imzalaması için hâlâ ona ihtiyacımız var. Yine de bazı konularla ilgili olarak onunla görüşmemiz gerekecek." "Bunun beklemesi gerekecek," dedim, Tommy'nin bu konuda bir şey söyleyip söylemeyeceğinden emin değildim.

ve Tessa'yı bilmelerinden hiç hoşlanmıyordum. Ne kadarını bildiklerini bilmiyordum, bu yüzden bu adamlarla konuşmayacaktım bile.

"Babanı öldürenin kardeşin olduğunu gösteren kanıtlarımız var ve eğer biz-"

Ayağa kalktım. "Sustur şu pisliği, Zack. Onu buradan çıkar yoksa ben kaçırım. Benim yardımım olmadan da çalışabilirsin."

Lanet olası küçük kusmuk.

"Herkes!" Zack sakinleştirici bir hareketle ellerini indirdi, sonra masasının üzerindeki dolaba uzandı ve bir şişe Jack Daniels çıkardı. Birkaç bardak getirip yere koydu.

"Bir içki al, Dario."

İçki istemedim. Sigara istiyordum. Ve Randall denen orospu çocuğunun burnunu kırmak. Hâlâ lanet olası bir nikotin bandı takıyordum ama onu söküp yakmaya hazırdım. Belki de birinin kafasını koparmaya.

Randall, "Kardeşinize daha sonra döneceğiz. Şimdilik, sizden tanıklık isteyip istemeyeceğimizi söyleyeceğim. Karınızın ifadesini alacağız ama bunu onun kimliğini koruyacak şekilde yapabileceğimizi umuyoruz. Jason Frost'un ifadesini aldık bile. Hâlâ gözaltında ve bir anlaşma yapıyor.

Anlaşmayı tamamlamak için ondan bir şey daha almamız gerekiyor ve bunun üzerinde çalışan adamlarımız var. Ayrıca başka birinin de ifadesine ihtiyacımız var ve bu konuyu da görüşmemiz gerekiyor. Bu kısımda kardeşinizin de hazır bulunmasını tercih ederdik."

"Ne tanıklığı?" Ben sordum.

Adam bana bir saniye baktıktan sonra neden bahsettiğini söylemeye karar verdi. "Babanın dul eşi."

"Ne?"

Lisa ile ne zaman konuştular?

Zack bana viski doldururken, "Soruşturmamızın bir parçası olarak bazı taktikler uyguladım," diye söze başladı. Başımı sallayarak reddettim.

Onu yaklaştırdı ve bana bir bakış attı. "Randall'ın ekibi Tommy'ye danışman olarak Oliver'ı ayarlamam için beni yönlendirdi. Oliver aynı zamanda Randall'ın departmanı için de çalışıyor."

"Siktir," diye ısırdım. Sonra bardağın içindekileri içtim ve hemen kendime bir tane daha doldurdum.

"Tommy, Oliver'ın düşükten sonra sinir krizi geçiren Lisa ile konuşmasını sağladı. Lisa inzivaya çekildiği sırada Oliver ve Randall'ın adamlarıyla birlikteydi. Ben de onunla konuştum. Ondan çok fazla bilgi almışlar ve bu çok yardımcı olacak Dario. Son derece."

Bir nefes üfledim. Kardeşim aklını kaçıracaktı. O adamı ya öldürecek ya da mahvedecekti. Çok öfkelenenecekti.

Randall ayağa kalktı, telefonu çaldı ve odadan çıktı. "En iyisi Oliver'a yüzünü değiştirmesini ve yeni bir Kimlik," diye tavsiye ettim Zack'e. "Peki Jason Frost'un nesi var? Bu olaydaki rolü yanına kâr mı kalacak?"

"Onun için anlaşmanın ne olduğunu bilmiyorum, bu benim kapsamım dışında, ama kötünün iyisi Dario. Belki Lisa da seninle Tayland'a gelmeli. İkisini de mi getireyim?"

Başımı salladım. "Joseph Lucas'a Jason Frost'u dışarı çıkardığımı söyledim. Çünkü benden sana güvenmemi istedin ve bana bunu yapmamı söyledin, Zack. Yüzeye çıkarsa, bu beni çok rahatsız bir duruma sokacak. Peki ya Lisa? Hayır. Lisa çok kırılgan."

Ama içimden, keşke olmasaydı diyorum. Angel'ın bunu atlatmasına yardım edebilirdi.

Meleğime benimle Kruna'ya gelmek zorunda olduğunu söylemek için sabırsızlanıyordum. Son zamanlarda o yerden hiç bahsetmemişti. İtalya'dayken bu konuyu bir kez bile konuşmamıştık. Balayımızda, annemi ve kocasını zor durumda görmek dışında, Melek iyi vakit geçirmeye çalışıyor gibi görünüyordu.

Güzel yemeklere gittik, balayı çiftlerinin yapması gerektiği gibi günde iki ya da üç kez seviştik ve bir sürü gezi yaptık. Yine de her şey bittiğinde geri kalanına sahip olacağımız için mutluydum. Buna ihtiyacı olacaktı.

Randall geri döndü. "Lisa'nın da gitmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bunu Gan Chen ile halletmenin bir yolu var mı?"

Başımı salladım, "Pek mümkün değil. Lisa da buna hazır değil."

"Lisa sandığınızdan daha güçlü. Terapisi yardımcı oldu," dedi Randall, "Ve elbette Angelica ile görüşmemiz gerekecek. Yakında."

Angel'ın o şerefsizleri ortadan kaldırmaya yardım etmek isteyeceğini düşünmüştüm ama onu bundan korumam, sadece fiziksel olarak değil zihinsel olarak da güvende tutmam gerekiyordu.

"Lisa'nın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Hem de hiç. Karımla ilgili olarak, her türlü toplantı ya da görüşme için oradayım. Aşırı derecede travma geçiriyor ve bunların hiçbirinde bensiz olmayacak."

"Eğer her şey yolunda giderse, tanık kürsüsüne tek başına oturmak zorunda kalacak, Dario. Savunma yapmaya çalışacağız. Elimizde ne kadar çok bilgi olursa, o kadar iyi olur ve hiçbirinin kimliğini açıklamak zorunda kalmayız."

Frost da dahil olmak üzere." Zack elini omzuma koydu.

Gözlerindeki bakış bana bu adamı neden arkadaşım olarak gördüğümü hatırlattı.

"Biliyorum. Ama kürsüye çıkarsa, mahkeme salonunda ben olacağım. Eğer odada beni görürse güvende olduğunu bilecek."

Katlandığı her şeyden ne kadar nefret etsem de, onun mihenk taşı, gücü olmak konusunda hiçbir sorunum yoktu.

Yine de onu dinlemek istediler ve bu pek hoşlarına gitmedi. "Benim kadınımla senin kurbanlık kuzun değil," diye tekrarladım,

tekrar gündeme gelmesine çok sinirlendim.

Benim malım olduğu için Krana'da kimsenin ona dokunamayacağını söylediler. Tipik böcek tespit cihazlarının radarından kaçabilecek özel cihazları vardı. Mümkünse telden kaçınmamı tavsiye ettiler çünkü herhangi bir şüphe olursa beni böcek için kontrol etmeleri daha muhtemel olacaktı ve sütyeni bunu maskeleyecek bir malzemeden yapılmış olacaktı, oysa böcek i vücudumun bir yerine takarsam tespit edilebilirdi. Eğer sıkışırsam, üzerimde bir yere yerleştirmeden önce o bölümü sütyen kumaşının içinde bırakarak kesip çıkarmalıydım.

Lojistik konusunu tartıştık, Tommy'yi gemiye daha fazla almam için beni sıkıştırdılar ve Randall yine ısrarcı olmaya çalıştı.

"Kardeşim Krana konusunda size yardımcı olamaz. Kardeşim henüz bu piçlerin hiçbirisiyle tanışmadı, Tommy'nin de bulunduğu bir konferans görüşmesi yaptık ama bunu zaten biliyorsunuz çünkü Zack o görüşmeyi kaydetti, yani tahminimce kaseti dinlediniz. Tommy o dünyada oynamıyor. Şu anda Contessa'yı geri almaya odaklanmış durumda."

"Babanızın insan kaçakçılığıyla ilgili bazı işlerine vakıf olduğunu biliyoruz..."

"Tommy babamın tanıdığı insanlar olduğunu ve babamın denizaşırı bir seks merkezine gittiğini biliyordu. Bildikleri bu kadardı. Tommy Lisa'nın satın alındığını bile bilmiyordu ve bu ticaretle günlük bir ilişkisi yoktu. Bilgi ve katılım iki farklı şeydir ve Tommy'nin bilgisi asgari düzeydeydi, katılımı ise sıfırdı."

Babama karşı bir dava oluşturmak için çaba harcadıklarına göre bunu bilmeleri gerekirdi. Ayrıca Tommy'nin baş psikiyatristi de yanlarındaydı, yani ağabeyim vicdanını rahatlatmak için her ne halt yemeye çalışıyorsa, ellerinde o kadar da fazla bir şey olmadığı açıktı. Ya da ben öyle umuyordum.

Randall ve Hal gittiler ve ben ve Zack yine yalnız kaldık. Üzerinde düşünmem gereken çok şey vardı. Yaşanan bazı şeyler tanık korumayı hepimiz için daha iyi hale getirebilirdi. Tüm bunları Ferrano ismi çamura bulanmadan atlatmak mümkündü ama biraz zor olacaktı. Yazılı 'anlaşmamda' yer alması gereken pek çok şartı zaten belirtmiştim.

Ben Tayland'a gitmeden önce revize edilmiş şartları görüşmek üzere bir toplantı daha yapacaktık.

Tabii ki tanık koruma programına girmek istemiyordum. Ama en azından birkaç seçeneğim olsun istiyordum, böylece tüm bunlar ortaya çıktığında en iyisini seçebilecektim.

"Bende bir numara var, Dario," dedi Zack. "Kız kardeşinle konuşabilirsin. Tamam mı?"

Bu dikkatimi çekti ve beni bir dakikalığına sakinleştirdi çünkü geçen hafta onun için endişelenmekten uykularım kaçmıştı.

Kot pantolonunun cebinden bir telefon çıkardı ve bir dakika kurcaladıktan sonra eller serbest bir şekilde aramızdaki masaya koydu.

"Alo," dedi bir erkek sesi, nihayet dördüncü zil sesinde.

"Lex? Ben Jacobs. Dario yanımda ve sen de konuşmacı."

Sessizlik.

Zack bana eliyle işaret etti ve telefona baktı.

"Tess nerede?" Gereksiz selamlaşmalarla uğraşmadım.

"O burada güvende," diye cevap verdi ses. "O burada Bana geldiğinden beri güvende. Rahat ve fiziksel olarak da çoğunlukla iyi durumda. Yarın geldiğinde ortak tanıdığımızla birlikte evine gönderilecek."

Adamın Meksika aksanı yoktu. Olsa olsa bizim mahallede büyümüş gibi bir sesi vardı.

"Ve baldızım sizde mi?" Cüret ettim. "Var."

"Onu Tess'le birlikte geri gönderirseniz çok memnun olurum. Buna değmesini sağlayacağım," demeye çalıştım.

"O satılık değil."

"Kız kardeşi-"

Adam sözümü kesti. "Durumun farkındayım. Sana söylüyorum, o pazarlığa açık değil. Bunu Zack Jacobs'a da söyledim. Kız kardeşini elde etmek için büyük masraflar yaptım. O bir barış teklifi."

"Farkındayım ve minnettarım. Şu anda eşimin kız kardeşinden bahsediyoruz. Geçmişini biliyor musunuz?"

"Biliyorum. Kız kardeşini kurtardığım için minnettarlığını göster."

İkimizin de bildiği üzere, karının kız kardeşini aramaktan vazgeçmek korkunç bir son olurdu. Artık onun kimde olduğunu biliyorsun ve o benim. O burada kalıyor."

Zack'e baktım. Zack bana sert bir bakış attı.

"Hepsini biliyor musun?" Doğrulamaya çalıştım. "İki yıldır ayrı olduklarını, birbirlerinin nerede olduğunu bilmediklerini biliyor musun?"

"Biliyorum," diye cevap verdi. "Senin bildiğinden daha fazlasını biliyorum."

Kız kardeşini al ve bırak." "Holly ne durumda?" "O benim."

Yavaşça ve yanlış anlaşılmayacak bir ses tonuyla verilen bu cevap karşısında dişlerimi sıktım. "Seni ilgilendirmez" anlamına geliyordu.

"Bu bize karşı intikam almakla mı ilgili? İki aile üyenizin ölümüne karıştığımızı düşündüğünüz için mi? Çünkü-"

"Hayır. Öyle olsaydı kız kardeşini geri alamazdın. Sen ve kardeşin bana bir iyilik yaptınız. Bunu tekrarlamak; inkar edeceğim ve tekrarlarsan sonuçlarına katlanmanı sağlayacağım. Bu onun benim olmasıyla ilgili, ki kardeşini tanıdığın birkaç aydan çok daha uzun süredir benim. Bu barış teklifini sadece ailelerimiz arasında çözülmemiş bir şey olmadığını göstermek için yapıyorum. Kız kardeşini kurtararak sana bir iyilik yaptım. Sen de baldızın söz konusu olduğunda geri çekilerek bu iyiliğe karşılık ver."

"Benim durumumu anladığınızı sanmıyorum. Karım iki yılını köleleştirilerek geçirdi ve Holly-"

"Seni uyarıyorum, onu benden almaya kalkışma. Yapamazsın." 'Değil' derken bir ses duydum, sanki bu kelimeyle yumruğunu indirmiş gibiydi.

Zack elini omzuma koydu. Onu omuz silktim ve hayal kırıklığıyla ayağa kalktım.

Siktir!

Holly'yi şüphesiz kendi malı olarak görüyordu ve bu maldan gönüllü olarak ayrılmak niyetinde değildi. Bu iş kirlenmek zorundaydı.

"Durumu nedir?" Telefona doğru eğilerek ittim.

Cevap vermedi. Şaşırmadım.

"Başka bir şekilde ifade edeyim," diye ısırdım, hala sahip olduğum ince kontrol ipliğini kaybederek, ama beni tekrar kesti.

"Tessa'nın onu kısaca görmesine izin vereceğim, böylece karınızın içini rahatlatabilirsiniz."

"Holly ve kız kardeşinin tanışmasına izin vermeye ne dersiniz?" Zack teklif etti.

"Bunu daha sonra konuşabiliriz. Doğu'daki diğer tanıdığımızla işiniz bittikten sonra."

Romero, Kruna'yı indirmek üzere olduğumuzu biliyor muydu? Orada kimi tanıyordu? Zack'e baktım. Onu okuyamadım.

"Dario Tessa ile kısaca konuşabilir mi? Zihinleri rahatlatır," diye rica etti Zack.

"Pekâlâ. Bir dakika."

En az beş dakika bekledik.

"Alo?" Tess sesi titreyerek seslendi.

"Tessa?" Ben sordum.

Sızlanmaya başladı ve bu bir bıçak gibi kesildi. "Cesaret mi?"

"İyi misin?"

"Eve gelmek istiyorum."

"Zack yarın senin için geliyor. Seni Tommy'ye götürecektir. Benim şehir dışına çıkmam gerekiyor ama Tommy orada olacak. Zack'le hiç tanıştın mı?"

"Evet."

"Tamam, her şey yolunda. Kızların hepsi seninle ilgileniyor. Çocuklar. Onlar Bayan sen ama onlar değil Korkmuşlar. Teyzeleri tarafından şımartılıyorlar. Tamam mı? Tommy'ye gittiğinde orada olacaklar. Her şey yoluna girecek, tatlım. Bu adam seni güvende ve rahat mı tutuyor?" "Uh, evet-" Sesi kesildi ve Romero geri döndü

Telefonda.

"Ferrano? Kız kardeşin..." Durdu ve bir kapının kapanma sesini duydum. "Kim olduğunu bilmiyorum, çok soru sormadım ama onu alan biri ona şiddet uygulamış. Bana geldiğinden beri ona dokunulmadı. Ona tıbbi yardımda bulunduk ama kolunda kötü bir yara izi kalacak. Bu görüşmeyi şimdi sonlandırmalıyım."

"Yarın görüşürüz Lex," dedi Zack. "Sağ ol dostum."

"Görüşeceğiz."

Hat kesildi.

Gözlerim Zack'e kaydı ve kanım damarlarımda, kulaklarımda gümbür gümbür akmaya başladı. Ona tecavüz mü etmişti? Ne dereceye kadar? I

yumruklarımı sıktım. Daha fazlasını öğrenene kadar bunu şimdilik bir kenara bırakmalıyım.

"Olay nedir?"

Zack yavaş bir nefes verdi ve sonra dizüstü bilgisayarında bir şey arayıp bana doğru eğdi.

Siyah saçlı ve siyah gözlü, belki Tommy'nin yaşlarında, belki de ikimizin arasında, güzel bir takım elbise giymiş yakışıklı bir adamın samimi bir fotoğrafıydı. Yüzünde 'bana bulaşmayın' ifadesi vardı ve bir otel olabilecek bir binanın kapısında duruyordu. Bir sigara yakıyordu.

Lanet olası bir sigaraya ihtiyacım vardı. Ve yumruğumu duvara vurmaya.

Zack, çeşitli yerlerde çekilmiş birkaç samimi fotoğrafı arasında gezindikten sonra bir düğmeye bastı ve resim slayt gösterisi küçüldü ve altında bağlantılar içeren küçük bir metin vardı.

Görünen metin okunur:

Alessandro Romero: Nam-ı diğer Alexander

"Lex" Catelli, nam-ı diğer Zander Roman.

Doğum: Eylül

18. Yaş 28. Morelia, Meksika. <MORE>

Annesi: Allegra Christina Catelli, doğumlu: Mart

18. 48 yaşında. Doğum: Cagliari, İtalya. Öldüğü

tahmin ediliyor. Tarih bilinmiyor. <MORE>

Babası: Pablo Alejandro "Sandro" Romero,

Doğum: tarih bilinmiyor, tahmini yaşı: 55.

Doğum: Mexico City. Öldüğü tahmin ediliyor.

Tarih: Yaklaşık 3 yıl.

<MORE>

Bilgi Bankası: <SEVİYE 2 YETKİ GEREKLİ>

Zack konuşmaya başladı. "Alessandro Romero'nun babası seksenli yılların başında Meksika'daki en büyük insan kaçakçılığı şebekelerinden birini kurdu. Hâlâ bu şekilde biliniyor ve şimdi gösteriyi Lex yönetiyor. Annesi Sandro Romero'nun kişisel malı olarak tuttuğu ilk kızıdır. Onunla evlendi. Tatildeyken kaçırılmış bir İtalyan öğrenciydi. Ona altı yıldan biraz fazla sahip olmuş. Oğulları Alessandro altı yaşındayken onunla birlikte kaçtı. Spokane bölgesinde bulunmuşlar ve Alessandro ergenlik çağındayken geri getirilmişler. Bu noktada, babası onu varis olarak tamamen işin içine soktu. Lex karmaşık bir adam. Aynı zamanda gizli nedenlerden dolayı bir müttefik. Jesse Romero onun üvey kardeşiydi. Jesse, babaları ortadan kaybolduktan sonra öldü sanılarak Amerika'ya taşındı. Jesse öldüğünde Jesse ve Lex'in arası açılmış. Jesse'nin amcası Juan Carlos'la arası iyiydi. Lex onunla yakın değildi. Baba Sandro, zalimliğiyle tanınırdı. Kızların kâbuslarını süsleyen biriydi. Oradaki kızları karanlık çöktükten sonra başıboş dolaşmaktan alıkoymak için onun hakkında hikayeler anlatırlar."

"Sandro Romero'nun kim olduğunu biliyorum. Bir sürü hikâye duydum; hasta herifin tekiydi. Peki bu adamı, yani oğlunu iyi tanıyor musun? Bir müttefik mi?"

"Adamlarımdan biri onunla birkaç yıl liseye gitti. Onu biraz tanıyorum. Takımımındaki bir özel dedektif onu Alessandro Romero'nun onu tanımasına izin verdiği kadar iyi tanıyor. O da pek iyi değil."

"Peki Holly hakkındaki fikrini değiştirme ihtimali nedir?" Sordum ama cevabı zaten biliyordum.

"Ayağını yere vurdu. Geçmişine bakarsak bundan şüpheliyim." "O zaman dışarı çıkarılır," dedim.

"Hayır. Bunu yapmak istemezsin."

"Sen yap," dedim. "Kruna konusunda yardımımı istiyorsan, Holly konusunda bana yardım et."

"Bunu yapamam, Dario. Bunun birçok nedeni var ama sonuçta gücü ve etkisi var. Ve ben de ona yardım ettim."

Holly ile. Onu senin için buldum."

"Sen kadınların seks ticareti için satılmasını engellemeye çalışan lanet bir federalsın. Bu ne lan? Kruna'yı indiriyorsun ama bu adamı indirmiyor musun? Meksika'nın en büyük kadın satıcısı ve sen onun dokunulmaz olduğunu mu söylüyorsun?"

"Onunla kurduğum ittifaka ihtiyacım var. Daha fazla bir şey söyleyemem, ama ona ihtiyacım olmasaydı bile, o dokunulmaz ve size tekrar söyleyeceğim... Ben serbest çalışan bir özel ajanım, güvenlik ve soruşturma işim benim ana işim. Bana nöbetçi olmam için iyi para ödüyorlar ve iki yıl önce onlar için yaptığım işin bir parçası olarak babanızın kokusunu aldım. Tek müşterim onlar değil ve bu yüzden iyi adamın tarafını tutmaya çalışıyorum. Bu iyi bir adam mı? Hayır. Ama bulaşmak istemeyeceğim bir adam mı? Kesinlikle öyle. Birçok insanla stratejik ilişkilerim var, Dario. Çoğu suçlu; şimdiki şirket de dahil. Söyleyeceğim tek şey, Kruna'nın ele geçirilmesi ve devam eden diğer projelerle ilgili pek çok karmaşık şey olduğu. Her kavşakta bubi tuzakları olan lanet bir örümcek ağı. Burada size yardımcı olmaya çalışıyorum ama bilmeniz gerekenleri bilmeniz gerekiyor. Neyin ne olduğuna bakıp sana daha fazla bilgi getireceğim. Ama Holly Mooney bundan sonra kapsam dışı olabilir. Bu olasılığa hazırlıklı olmalısınız. En azından ona ne olduğunu biliyoruz."

I masaj benim Alın, denendi için
tampon aşağı ve sordu. "Bu adam gizli
bir muhbir mi?" "Hayır. Ve size onun hakkında daha fazla
bir şey söyleyemem.

benimle birlikte. Daha iyi bir haber olmadığı için gerçekten üzgünüm. Ama o yaşıyor. Ne yazık ki iyi adamlardan biri değil. Ve bazen işleri halletmek için iyi olmayan adamlarla çalışmamız gerekir. Tessa'yı geri getirmekten ve onu gördüğümde Holly'nin durumunu rapor etmekten başka ne yapabilirim bilmiyorum. Bununla yaptığım tek şey Kruna'nın projesinin kapsamı dışında. Bunu senin için yapıyorum, ağımlı senin için kullanıyorum."

"Babası gibi hasta bir herif mi?" Bana yardım ettiğine dair sözlerini kabul etmeyerek, arkadaşlığımızın gerçek olduğunu, Kruna'yı ortadan kaldırmaya yardım etmem için beni kandırmaya çalıştığını ima ederek sordum.

Zack bana cevap vermedi. Cevap vermek zorunda değildi. Dikkatle boş bıraktığı ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Burada akıllıca davranmalıydım. Bir şekilde Angel'ın kız kardeşini geri almalıydım. Hem de Kuzey Amerika'nın, belki de dünyanın en güçlü insan kaçakçılarından birini kızdırmadan. Ya da, eğer istekli değilse, ondan kurtulmanın bir yolunu bulmalıydık ki kızı geri alabilelim. Sanki başımızda yeterince saçmalık yokmuş gibi.

* * *

Aramak yerine kardeşimi şahsen görmem gerekiyordu. Hasar kontrolü yapabilmem için bu konuşmanın yüz yüze gerçekleşmesi gerekiyordu.

Kardeşim tanıdığım en zeki herifti ama asabi olduğunu söylemek çok hafif kalır. Danışmanın bir federal olduğunu ve muhtemelen kardeşimin itiraflarını bize karşı bir dava açmak için kullandığını, böylece onların kuklası olmamız gerektiğini öğrendiğinde... patlayacaktı.

Meşgul olup olmadığını sormak için mesaj attım ve ona uğramak istediğimi söyledim. Bana gelmemi söyledi, ben de arabayla evine gittim. Dex oradaydı, Tommy ve Pop'un evleri arasındaki güvenliği sağlıyordu. Dışarıda iki adamla görüşüyordu, biri benim dostum, yerel bir bahisçi olan Killian'ın küçük kardeşi Will, yirmi iki yaşındaydı ve okula geri dönmek için para biriktiriyordu. Kill benden ona bir iş bulmamı istedi.

Will vücut geliştiriciydi, dövüşmeyi biliyordu, taşıma ruhsatı vardı ve güvenilir biriydi. Killian'ı da çok severdim,

Will uzun süredir bizimle olmasa da güvenilir b i r i y d i . Ve şu anda buna ihtiyacımız vardı.

Will'e el salladım. "O nasıl?"

"Daha iyi."

"Güzel, güzel. Sonra görüşürüz, dostum." İçeri yöneldim.

Kill'e saldırılmıştı ve biz bunu Denarda'nın ayarladığına inanıyorduk, Kill'in artık bizim altımızda bahis oynamadığını bilmiyorduk. Kill'in bizim onayımız ve yardımımızla bir bahis kulüpleri zinciri vardı ve oldukça kötü dövülmüştü ama neyse ki uzun vadeli bir hasar yoktu.

Akşam olmuştu ve Dex bana iki muhafızın Angel'ı eve bıraktığını, başının ağrıdığını ve muhafızların ben eve gelene kadar benim dairemde takılacaklarını söyledi. Yakında evde olacağımı söylemek için mesaj attım.

Tommy'yi mutfakta, masada oturmuş dizüstü bilgisayarıyla bir şeyler üzerinde çalışırken buldum, yanında açılmış zeytin ve turşu kavanozları, kesme tahtası üzerinde kocaman bir salam parçası ve bıçak duruyordu. Turşu kavanozundan yiyordu.

"Sempatik hamilelik aşermeleri, dostum?" Takım elbisemin ceketini çıkarıp mutfak sandalyesinin arkasına atarken şaka yaptım.

Tommy kıs kıs güldü ve kapağı kapattı. "Muhtemelen."

"Zack'ten yeni döndüm. Evrakları doldurmaya gelmediğin için çok kızmışlar."

Gözlerini devirdi. "Aç mısın? Burada bir sürü yiyecek var. Görünüşe bakılırsa Tia bütün gün yemek pişirmiş."

"Hayır. Evde yiyeceğim. Alessandro Romero ile konuştum" dedim.

Bu onun dikkatini çekti.

"Bana Tessa'nın iyi olduğunu ve Holly'yi ondan uzaklaştırmaya çalışmamızı engellemek için bir barış teklifi olduğunu söyledi. Gizlice, aile üyelerini resimden çıkaran kişinin ona bir iyilik yaptığını söylüyor." Ona sert bir bakış attım ve devam ettim, "Zack bu adam hakkında ağzını sıkı tutuyor ama lanet olsun, kulağa iyi gelmiyor. Tess'le kısa bir süre konuştum. Sesi

Tamam ama onunla uzun süre konuşmama izin vermedi. Onun eline geçmeden önce bir şekilde tecavüze uğradığını söyledi ama bunun ne anlama geldiğini detaylandırmadı. Öğrenene kadar soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum."

Tommy bir şişe sudan büyük bir yudum aldı, gözlerinde sertlik vardı.

"Bu konuda daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Leo Denarda ona her ne olduysa, kim yaptıysa bedelini öder, bu kesin. Zack, Romero'nun bulaşmak istemediğimiz biri olduğunu söylüyor ama..." Dedim ki.

"Biliyorum," dedi Tommy. "Hikâyeler duydum. Buz gibi bir orospu çocuğu. Vicdansız. Eski taştan yonga."

"Evet dostum, ama senin hakkında böyle söylüyorlar ve bu saçmalık."

Tommy omuz silkti. "Bu onun eski bloğu mu? Bizimkinden on kat daha kötüymüş. Pop'u koro çocuğu gibi göstermişler. Sandro Romero yasal görünmeye bile çalışmadı. Dokunulmazdı, orada kraliyet ailesi gibiydi. Korkusuzdu. Sadist. Zalim."

"Evet," dedim. "Ama bu adamın Tess'in yolunu kesmesi, ona ulaşması, bunu proaktif olarak yapması? Sence Holly onun için bir şey ifade ediyor mu?"

Tommy dikkatle, "Muhtemelen," dedi.

"Kız daha on yedi yaşında, dostum. Angel Noel'den sonraki gün on sekiz yaşına gireceğini söyledi."

Bir nefes verdi. Ben de öyle.

"Neler yaşadığını bilmiyorum. Angel uzun bir yoldan geldi ama daha gidecek çok yolu var, anlıyor musun? Kız kardeşinin hasta bir herifin elinde olduğunu ve o kızın son iki yılda neler yaşadığını bilmediğimizi ona nasıl söylerim? Bir sürü insanı kızdırıp tüm aileyi riske atmadığımız sürece bu konuda hiçbir şey yapamayabiliriz. Bu konuda bir şeyler yapmalıyız, kardeşim. Bu adam bizim yaşlarımızda ama ya babası gibiyse?"

Zihnimde, Tia'yı Castillo'nun pençelerinden kurtarmak hakkında konuştuğumuz o güne geri döndüm. Tommy'nin yeni nişanlısı söz konusu olduğunda oynamamakta ısrar ediyordum. Ve şimdi burada, tartışmanın diğer tarafındaydım, bir davayı savunuyor ve karımı bile değil, karımın kız kardeşini kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmamızı savunuyordum.

"Yapacağız," dedi bana. "Merak etme. Angel'ın küçük kız kardeşinin iyi olduğundan emin olmak için ne yapmamız gerekiyorsa yapacağız. Bu bir aile. Önemli olan tek şey bu."

"Siktir. Babam da böyle derdi." Elimi saçlarımın arasından geçirdim. Sonra gözlerim ağabeyimin gözleriyle buluştu. "İkimiz de bazı açılardan birbirimizin kopyasıyız Tommy, ama bu şu anlama gelmiyor-"

"Umalım da aynı şey Romero için de söylenebilsin." Tommy'nin ifadesi karardı.

"Bilmen gereken bir şey daha var," diye başladım, yüzümü buruşturarak.

"Ne?"

"Danışmanınızla en son ne zaman konuştunuz?"

"Düğününden önce. Neden?"

"O da bir federal. Lisa geri çekilme sırasında onunla birlikteydi, ki bu daha çok bir bilgilendirme toplantısıydı. Zack onu sorguladı ve o özel tim de onu sorguladı. Tüm bunlar bittiğinde onu tanık sandalyesine oturtacaklar, tabii Ferrano ismini bu işin dışında tutacak bir yol bulamazlarsa. Konuşacak çok şeyimiz var."

Tommy'nin dudağı kıvrıldı.

"Senden ne kadar bilgi aldı?" Ben sordum.

"Kendimi savunmak için babamızı başından vurmam dışında mı? Şiddete eğilimli olmam dışında mı? Çok az," diye tısladı Tommy sertçe. "Çok fazla şifreli konuştum, gerçeklerden kaçtım, doğrudan itiraf etmeden ona bilgi verdim. Ama bu bir şeyi değiştirmez. O herifin elinde olması gerekenden fazlası var. Hasta-doktor gizliliği bir faktör mü bilmiyorum, muhtemelen, ama yine de: mahkemeye çıkmasa bile

Kullandığı bilgi bana karşı başka şekillerde kullanılabilir. Ve o şerefsiz bunu ödeyecek. Düşününüzden bu yana üç kez bana ulaştı ama onu görmezden geldim. Zack'in Fed olduğunu öğrendiğimde, Zack ikimizi bir araya getirdiğinden beri Oliver'a karşı hemen gardımı aldım."

Bu konuda ne yapacağını bilmiyordum. Düşüneceğini söyledi. Zaten başımızda yeterince bela vardı.

* * *

Daireye geri döndüm ve beni asansörde karşılayıp bilgi veren güvenlik görevlisine veda ettim. Dışarıda binayı gözetleyen başka bir güvenlik görevlisi daha vardı. Evde olağan dışı bir şey yoktu. İçeride Angel'ı kanepeye kıvrılmış, sarkık elinde e-okuyucusuyla uyurken buldum, yanındaki yastığın üzerindeki tabakta yarısı yenmiş bir sandviç vardı. Eğilip onu sehpanın üzerine koydum ve sonra onu kaldırıp yatak odasına taşıdım.

Onu yatağa yatırıp yanına tırmandığımda gülümsedi.

"Merhaba," diye tatlı tatlı fısıldadı.

Saçındaki lastiği nazikçe çektim ve ateşli buklelerinin omuzlarına dökülüşünü izledim. Kahretsin, ama buklelerini seviyordum.

"Oynaşmak ister misin?" diye sordu ve alt dudağını çiğnedi.

"Mm," Blazer ceketimi ve kravatımı çıkardım. "Her zaman. Ama birkaç şey hakkında konuşmamız gerekiyor. Belki de önce bunu aradan çıkarmalıyız."

İfadesi ağırlaştı. "Ya da önce biraz oyalanalım sonra bana kötü haberi verirsin? Bekle... O senin kız kardeşin değil, değil mi?"

"Tess iyi. Onu geri getireceğiz. Dalga geçmeye gelince, muhtemelen bu işin ortasında buna ihtiyacın olacak.

Haberler," dedim ve yüz ifadesi düştü. İkimiz de bunun ne anlama geldiğini biliyorduk.

Tişörtümü çıkardım ve boxerıma kadar soyundum, yatağı girdim ve onu kendime çektim, battaniyeleri üzerimize serdim.

Normalde, tetikleyicileri ve patlamaları hakkında olumsuz konuşmalardan kaçınırdım. Toplum içinde sinir krizi geçirmemesi için benden emir aldığını biliyordu ve bu emirlere sahip olması onu sakinleştirmeye yardımcı oluyor gibiydi.

Ama birlikte geçirdiğimiz kısa süre içinde şimdiye kadar iki kez, ona özel olarak bırakmasını söyledim. O kadar çok sağlam ve güçlü durdu ki, onu gömmekle kötü bir şey yaptığımdan endişelendim.

Ben de ona içini dökebileceğı güvenli bir yer verdim. Ağlayabileceğı ya da titreyebileceğı ya da ne düşündüğünü, kötü rüyalarının ne hakkında olduğunu bana anlatması için onu cesaretlendirdiğim bir yer. Hiçbir zaman düşünceleri hakkında çok fazla gönüllü olmadı; bazen belirsiz bir şekilde açıldı. Bazen ihtiyacı olan şey için yalvardıktan sonra bana sıkıca sarılıp uyuyana kadar ağlardı, bu ister cinsel, ister şaplak, ister sarılma olsun.

Doğru şeyi yaptığımı umuyordum. Yine de şimdi, şu anda... desteklenmesi gerekiyordu ve bana tamamen güvenmesini istiyordum. Onu gafil avlamazsam bu güveni kazanma şansımın daha yüksek olduğunu biliyordum.

"Yarın sabah benimle Zack'in ofisine gelmen gerekiyor."

"Oh. Tamam."

"Tayland'daki ortaklık zirvesi birkaç gün içinde yapılacak. Seni bilgilendirmesi gerekiyor. Gitmemize ihtiyaçları var, bebeğim."

Boş boş başını salladı ama sonra söylediklerimi anlamaya çalışırken kaşlarının arasında çizgiler belirdi.

"Gitmek mi?" diye sordu sonunda.

"Ortaklık zirvesine. Gitmemiz gerekiyor."

Hayatımda gördüğüm en yavaş göz kırpışını yaptı.

Sikeyim.

Bir yutkunmanın boğazından aşağı indiğini gördüm ve sonra tekrar gözlerini kırıştırdı. Ve sonra birkaç kez daha. Hızla.

"Angelbaby. Sana söz veriyorum, sana söz veriyorum, senin yasak bölge olduğunu bilecekler. Eğer onlardan biri sana dokunmayı aklından bile geçirirse..." Vücudunun tamamen titremeye başladığını hissettim.

Kollarımı ona doladım ve onu kucağıma çektim. "Bana tutun bebeğim. Güvendesin. Konuş benimle." Yatak başlığına yaslandım.

Nefes almak için soluk soluğa kalmaya başladı. "Nefes alamıyorum, ah -"

"Bunu senin için istemiyorum. Bunu bizim için istemiyorum. Ama bebeğim, bu o şerefsizleri alaşağı edebilir, tüm o kızları özgür bırakabilir. Anlıyor musun? Ve Pop'un bizi soktuğu en kirli pislikten kurtulmamıza yardım edebilir." Elimi sırtında bir aşağı bir yukarı gezdirdim.

Başını sallıyor, nefes nefese kalıyor ve kollarımda titriyordu, gözleri parlıyordu.

"Nefes al bebeğim," diyerek yanağını okşadım. "Seni ilk sıraya koydum. Sen bir numarasın, beni anladın mı? Bütün bunları çok ciddiye alıyorum. Hayatlarımız için istediğim şey bu değil. Ama bu boku ne kadar çabuk kapatırsak, bu hasta herifler de o kadar çabuk hayatımızdan çıkar. Anlıyor musun?"

Başını sallamaya çalışıyordu ama o kadar çok titriyordu ki hareketleri sarsıntılı ve düzensizdi.

"Gidiyoruz, birkaç gün orada kalıyoruz, bilgi topluyoruz ve sonra ayrılıyoruz. Birkaç ay içinde tanık kürsüsüne çıkmanız ve hakime size ne olduğunu anlatmanız gerekebilir. Her şeyin nasıl sonuçlanacağını henüz bilmiyorum çünkü onları alaşağı etmeye yardım ettiğimizi ortaya çıkarmak istemiyoruz ama bu belirlenecek ve bizim kontrolümüzde olmayabilir. Ama şu anda sadece kontrol edebildiklerimizi kontrol ediyoruz. Her seferinde bir adım atıyoruz ve siz de attığınız her adımda yanınızda benim olduğumu bilerek atıyorsunuz."

Yutkundu.

"Ya da..." Ağzımdan çıkanları hiç önceden tasarlamadan başladım, "Siktir et. Kaçıyoruz. Bizi ayarlayacak kadar param var. Bana yapamayacağını söylersen gideriz. Ortadan kayboluruz. Sonsuza kadar."

Bir dakika önce bunun mümkün olduğunu düşünmezdim ama daha da sert titremeye başladı. Ve şok olmuş görünüyordu. Ona her şeyi verirdim, dünyada ne isterse.

Onu vücuduma daha sıkı bastırdım. Ellerimi sırtında bir aşağı bir yukarı gezdirdim. Bana yapışmıştı.

"Onları durdurmalıyız," dedi, sesi sabitti. Onunla çok gurur duyuyordum.

"Bunu atlatacağız," diye söz verdim ve o da başını sallayarak bana daha da sokuldu.

"Söz veriyorum, iyi olacağız." Gözyaşlarını öperek uzaklaştırdım. "Ve bunu onlara ödeteceğim, Angel. Ciddiyim. Sakin davranmak zorunda kaldım ama bunu yanlış anlama. O şerefsizlerin alaşağı edilmesini istiyorum. Gerekirse orayı havaya uçuracağım. Anladın mı beni?"

Ürperdi ama yine başını salladı. "Sadece bitmesini istiyorum."

Onu becermem ya da orgazma ulaştırmam için bana yalvarmıyor olması beni şok etmişti. Bana sıkıca sarıldı ve bir yaprak gibi titreyerek sessizce ağladı. Neredeyse burada olduğumuz ilk gece, ona artık bir köle olmadığını söylediğim zamanki kadar uç noktadaydı. Bu haber onun kırılğan dünyasını derinden sarsıyordu.

Tüm bunların üzerine bir de Holly ile ilgili haberleri kaldırmasına imkân yoktu. Bu konuyu onunla sonra konuşurdum. Belki çok daha sonra. Ne yazık ki.

Her şeyden çok, onun hayatına sağlam bir temel, korkacak hiçbir şey, iyilikten başka bir şey vermek istedim. Bunu her şeyden çok istedim.

"Tess gerçekten iyi mi?" diye fısıldadı.

"Olacak," dedim. "Şu anda olmasa bile, olması için elimizden geleni yapacağız."

Angel'ın vücudu sıkıca kilitlendi, sözlerimin anlamı açıktı. Onu kaçıran şerefsizlerin ne yaptıklarını bilmiyordum.

ama onlara da ödetiriz.

Romero'nun yardım ettiği gerçeği hâlâ üstesinden gelmem gereken çok şey vardı ama her seferinde bir şey. Her seferinde bir adım atarak kontrol edebildiğimi kontrol edecektim. Ve sonunda, Kruna toz olacaktı, tatsız bir anı.

Ve umarım, karım küçük kız kardeşine kavuşur.

Tommy

Yeni uyanmıştım. Üzerimde bir eşofman altı ve başka hiçbir şey yoktu, mutfakta durmuş ilk kahve lokmamı içmeye çalışıyordum.

Tia gömleklerimden birini giymiş, kollarını dirseklerine kadar sıvamış, masada oturmuş, fıstık ezmeli kızarmış ekmek yiyordu.

"Tanrım, bugün çok açım. Bundan önce iki kase Sugar Crisp yedim. Bu akşam yemekte pizza istiyorum, Venetia'dan. Bir de bir kız için Bella ismi hakkında ne düşünüyorsun?"

"Hm?" Hala yarı uykuluydum.

"Eğer bir kızımız olursa. Bella. Küçük bebek Bella." Gözleri umutla parlıyordu ama bu hemen aklıma gelmedi.

"İsminin bir anlamı olmasını istiyorum," diye devam etti. "Ah, hayır."

"Hayır mı? Neden? Bence çok güzel. İtalyancada güzel anlamına geliyor, değil mi?"

"A, bir Bella'yı becerdim. İki kere. İkincisi bir hataydı. Hayatımda duyduğum en sinir bozucu, en gıcık ses. B, kızımız olmayacak. Siktir et o sesi."

Yüzü bembeyaz oldu. Bir an için şok olmuş gibiydi. Sonra gözleri kısıldı ve hatamı hemen anladım. Kahveden önce konuşmamalıydım. Hay sikeyim.

Becerdiğim birinden bahsetmemeliyim. Asla. Terminatör uyarı ekranı arızası.

Sonra yüzü kıpkırmızı oldu ve eşyalar odanın içinde uçuşmaya başladı. Tuzluk, biber öğütücü, peçetesi, fıstık ezmesi kavanozu. Sonra tereyağı bıçağı ağzımın tam ortasına çarptı ve yere düşmeden önce hâlâ fıstık ezmesiyle kaplıydı.

Kollarım başımı korumak için yukarı kalktı ve havladım, "Oha, Tia. Siktir!"

"Sen lanet olası bir pislüksin!" diye bağırdı ve odadan kaçmadan önce sandalyenin itilip kakılma sesini duydum.

Kahretsin.

İ takip etti onu üst katta ve izledim onu slam banyo kapısı.

"Tia?" Kapıyı çaldım ve sonra kapı kolunu salladım. Kapı kilitliydi. "Aç kapıyı."

Bana cevap vermedi. İçeride bir sürü şeyin çarpıştığını duydum.

Kilit boktan bir banyo kapısı kilidiydi, bu yüzden iki saniyeden daha kısa bir sürede küçük tırnağımla açtım.

Kapıyı açtığımda gözleri üzerimdeydi ve alev alev yanıyorlardı. Bana kızgındı.

"İkinci sefer bir hata mıydı? Sadece ikinci sefer mi?" diye tersledi.

"Bu söylediğin çok aptalca bir şeydi. Düşünmüyordum bebeğim.

Aklımda bir sürü şey var ve-"

Bana doğru geldi ve iki avucuyla çıplak göğsümü itti. Beni biraz bile kımlatmadı ve ben de bileklerini tuttum.

"Hey. Sakin ol."

Kollarımdan kurtulmaya çalıştı, ben de onu kucağıma alıp dışarı çıkardım ve yatağa yatırıp yere çiviledim. Homurdanarak beni itmeye çalıştı.

"Bebeğim, özür dilemem için bana bir saniye ver."

"Bırak beni. Şu anda bunu duymak istemiyorum."

"Tia, özür dilerim." Bunu söylerken ağzımı yanağına dayadım. Burnumu elmacık kemiğine sürttüm. "Tamam mı?"

Mücadele etmeyi bıraktı ama hâlâ kızgındı. Dudaklarımı kulağına götürdüm.

"Özür dilerim. Senden öncekilerin hiçbir anlamı yoktu. Hiçbir şey. Yarı uykuluyken beni şaşırttın. İyi uyuyamıyorum. Sinirliyim."

Vücudu biraz gevşedi ama gözleri hâlâ ateşliydi. Ağzını öptüm ve yüzünü avuçladım. "Ben bir pisliğim. Affet beni."

Başını salladı ve gözlerini devirdi. "Seni affetmem için bana patronluk taslayamazsın."

"Evet, yapabilirim," diye ısrar ettim ve dilimle boynunun kıvrımlarını izleyerek öpmeye başladım.

Titredi ve nefesi hızlandı ama hâlâ bana direnmeye çalışıyordu.

"Affet beni," diye emrettim ve memelerinden birini elime alıp sıktım, kulak memesini kemirdim.

Yine ürperdi ama bu çekime karşı koymaya çalışıyordu. Sulu alt dudağını çiğniyordu.

"Seninle konuşmam gerek. Seni becerdikten sonra. Şimdi seni becereceğim." Dudaklarına karşı gülümsedim.

Gerildi.

"Seni becermemi istemiyor musun?" diye sordum.

"Hayır. Hayır, istemiyorum." dedi, yüzünü başka yöne çevirerek ama kararlılığının bana karşı eridiğini hissedebiliyordum.

"Hayır mı?" Alay ettim ve saçlarını tutup ağzını tekrar benimkine yaklaştırmak için kullandım.

"Tommy, yapamam."

"Hm?" Bir elimi gömleğinin altına, külotunun içine ve kışına soktum. Boğazını sıktım ve dilimi soktum.

"Yapmak zorunda değilsin, çünkü yapabilirim. Sadece sana vermek zorunda olduğum şeyi almalısın." Ona sürtündüm.

"Tommy, gerçekten yapabileceğimi sanmıyorum. Tek düşünebildiğim zavallı Tess ve-"

"Haberlerim var. O iyi. Bu gece Zack'in ellerinde olacak."
"Ha?" Geri çekildi ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Bu gece Vegas'a gideceğiz, Zack'le buluşacağız, Tessa'yı alacağız."

Kilitlenmiş sıkı bedenindeki gerginlik ve öfkenin geri kalanı bu haberle birlikte tamamen unutulmuş olarak eriyip gitti.

"O iyi mi? Tanrıya şükür. Aman Tanrım, ohmygod!"

"Şimdi öyle, ama neler yaşadığını bilmiyorum."

"Neredeydi?"

"Meksika. Juan Carlos Castillo'nun yeğeninin elinde." Tia sarsıldı.

"Onu başka biri aldı ama bize iyi niyet göstergesi olarak geri verdi. Uzun hikâye, şu anda anlatamam. Dün gece sana anlatırdım ama uyuyakalmıştın. Bizim için toparlan? Üç, hayır beş günlük olsun, ne olur ne olmaz. Resmi bir şeyler de olsun. Şölen açılışı için resmi bir şeyler lazım, o yüzden siyah Boss smokinimi al. İstersen elbiseni oradan alabilirsin. Sana kalmış."

Bana baktı.

"Sarah ve Tessa'nın çocukları geliyor, böylece Tess çocuklarını hemen görebilecek. Dün gece Sarah ile konuştum."

"Uh, bekle. Um..."

Şaşkın görünüyordu. Az önce söylediğim tüm gerçekleri özümsemeye çalıştığını biliyordum ama aynı zamanda Meksika'da Earl Johnson'ın onu benden alıp o cehennemi yaşattığı zamanı da düşünüyordu.

Omuzlarını ovdum ve alnından öptüm.

"Orada birkaç gün kalmalıyım. Stratejik bir durum. Oğullarını görmeye ihtiyacı olacak, bu yüzden onları getireceğiz ve Sarah onlara bakabilir. İsterseniz ikinizin incelemesi için otele elbise rafları getirecek birini bulabilirim."

"Fete açılışına gitmeyeceğim."

"Evet, sana kolumda ihtiyacım var. Tessa'nın da orada olmasını istiyorum. Hepimizin birlikte kalması için bir otel süiti ayırtıyorum ve yoğun güvenlik altında olacak."

"Bununla hiçbir alakam olsun istemiyorum. Evde kalmayı tercih ederim. Gitmeni de istemiyorum ama her neyse."

"Ha? Bütün bunlar da ne?"

"Vegas'a gidecekseniz, yalnız gidebilir misiniz lütfen?"

"Bütün zaman boyunca hasta olacağından endişelendiğin için mi?" "Çünkü gitmek istemiyorum. Nasıl olur da Kız kardeşinizin kaçırıldıktan sonra bir seks kulübü açılışına gitmesini mi bekliyordunuz?"

Tia

"Orada olmalıyım; sana yanımda ihtiyacım var. Mekanın önemi yok; bu stratejik bir şey."

"Ha?"

"Bu konuya girmek istemiyorum. Onu kimin kaçırdığı, neden kaçırdığı ve diğer her şeyle ilgili. Detaylara ihtiyacın yok ama onun orada olması onu kaçırان küçük pislige bir mesaj gönderecektir."

"Tommy," diye sızlandım ve gözlerimi ovuşturdum.

"Tia, iyi olduğunu bilmem gerek. Bunu benim için yap."

"Geçen sefer oraya gittiğimizde işler biraz zordu." Az bile söyledin.

"Zordu, evet. Ama aynı zamanda güzeldi, bebeğim. Vegas bana ilk kez beni sevdiğini söylediğin, benim olduğunu söylediğin yerdı. Aynı zamanda içimdeki bozukluğu düzeltmenin benim için ne kadar önemli olduğunu anladığım yerdı."

Kalbim kabardı. "Sen ve ben ikimiz de biraz kırıldık, Tommy. Ama birbirimize uyan yapboz parçaları gibiyiz."

birlikte." Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim ve sıktım.

"Sen küçük bir kırık değilsin, Tia. On kat daha güçlüsün benden daha iyi." Parmak eklemlerimin her birini öptü ve gözlerini kapatarak beni sıcak bedenine doğru çekti. "Bu sabah bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim," dedi.

Başımı salladım.

Elini karnımın üzerine koydu. Hâlâ dümdüzdü ama son yirmi dört saattir yediklerim yüzünden bu durum uzun sürmeyecekti. Bir gün öncesinden beri yemek yemeyi sürdürüyordum, bu da hoş bir değışiklikti.

"İsimlerden mi bahsediyorsun? Henüz bir şişlik bile göremiyorum ama bu... lanet olsun... iş ciddiye biniyor."

"Evet." Gözlerinin içine baktım.

Tekrar benimkine sıcaklıkla baktı. "Beni affediyor musun?"

"Henüz emin değilim. Kız da olabilir, biliyorsun. Yüzde elli şans."

Başını salladı, biraz iğrenmiş görünüyordu.

"Tam bir erkek işi. Erkek çocuk sahibi olarak erkek olduğunu mu kanıtlıyorsun?" "Hayır, lanet olsun. Öyle bir şey değil. Küçük bir kıza sahip olma fikri mi? Ödüm bokuma karışıyor."

Gülümsedim. "Tanrı erkek arkadaşlarının yardımcısı olsun."

Biraz yeşil görünüyordu. Çene kaslarını esnetti. "Kusacak mısın?" diye sordum.

"Olabilir."

Ona sarıldım ve o da beni kollarıyla sıkıca sardı.

"Kız da olsa erkek de olsa artık Bella olmayacağı kesin," diye homurdandım. "Bunu benim için mahvettiğin için teşekkürler."

Ağzını alnıma dayadı ama akıllıca çenesini kapalı tuttu.

Düşünceler içinde kaybolmuş bir halde dövmesini izlemeye başladım. Eli bacağımda aşağı yukarı hareket etmeye başladı ve sonra kıcımlı avuçluyordu, dudakları yüzümde tüy gibi hafif öpücüklerle gezinerek ağzıma doğru ilerledi.

Aç bir öpücüğün içinde kayboldum, ama sonra telefonu çaldı ve ekrana bakıp aramayı reddetti, telefonla bir saniye oynayıp başka bir numara çevirirken çenesinde bir kas kıpırdadı. Onun konuşmasını dinlemedim.

Aklım Tess'e gitti. Tanrı'ya şükür o iyiydi. Son birkaç aydır çok şey atlatmıştı.

Meksika'da, o rutubetli bodrumdaki küçük kızların odasında geçirdiğim zamanı düşündüm. Birden midem bulandı, her şeyi tüm ayrıntılarıyla hatırladım. Orayı kokladım. Oradaki korkunç adamın ağzıma yaptıklarını tattım. Ve sonra o polisin bana Tommy'nin Juan Carlos'a ve Earl'e ne yaptığını söylediğini hatırladım. Midemdekilerin yukarı çıktığını hissettim. Kendimi Tommy'den kurtardım ve banyoya koştum.

Hastaydım ve çok uyuyordum, Lucas ve Antonio'ya yardım etmekle meşguldüm ve o da kız kardeşini bulmaya çalışmaktan perişan haldeydi. Korkunçtu. Bir haftadan fazladır sevişmedik. O da huysuz.

Ben de ona yardım etmeyi, onu seksi bir oyuna ikna etmeyi düşünüyordum. Ama şimdi kafam Meksika anılarıyla ve beni Vegas'a götürmek istemesiyle dolup taşıyordu, orası da oldukça kötü anılara sahipti, belki Meksika'dan bile daha kötüydü, çünkü oradayken neredeyse ondan, bizden vazgeçiyordum.

Meksika benim için korkutucuydu ama Tommy beni oradan kurtardı. Vegas ikimiz için de acı vericiydi ve Tommy orada beni incitti.

Ben kusmadım. Sadece kusacağımdan korkarak uzun süre tuvaletin başında durdum. Sonunda dışarı çıktığımda hâlâ yatağın kenarında oturmuş telefonla konuşuyordu, ben de yanına kıvrıldım ve başımı dizine koydum. Konuşmaya devam ederken saçlarımı okşadı, çalınan malzemelerle ilgili bir inşaat şantiyesi sorununu tartışıyordu. Sanırım uyuyakalmışım çünkü bir süre sonra uyandığımda hala yataktaydım ama o yoktu.

Kendimi toparladım ve Las Vegas için hazırlanmaya başladım. Tess'i görmek için sabırsızlanıyordum ama geri kalanı için sabırsızlanmıyordum.

Tommy

Leo Denarda beni tekrar aradığında telefonu açmadım, bu kez arayanın kimliğinde adı yazan bir telefon kullanıyordu. Aramayı görmezden gelmek bir mesaj gönderecekti ve gönderdiği mesaj benim göndermek istediğim mesajdı. Zamanımı harcamaya değmezdi ve benim de onun gözüne girmeye hiç niyetim yoktu.

Kız kardeşimi kolumda görmesini ve oyununa rağmen onu geri aldığımızı bilmesini istiyordum. Nino onu Zack'le birlikte gizlice içeri sokmayı koordine ediyordu, böylece kimse onun geri alındığını bilmeyecekti.

Tia uyurken, kayınbiraderim Ed'i ve en iyi ve en güvendiğim adamımı arayarak, böceklerin olmayacağından emin olduğum ve Fete açılışından sonra Denarda'yı nasıl idare edeceğimize dair birkaç potansiyel plan yapabileceğimiz sessiz bir yerde bir toplantı ayarlamak da dahil olmak üzere birkaç telefon görüşmesi yaptım.

Biri beni alacaktı. Hepimiz arabalarımızı geride bırakıyor ve kullan at telefonlar alıyorduk. Hiçbirimizin takip edilmediğine güvenmiyordum. Ve konuşulması gereken şeyler için tam bir mahremiyete ihtiyacımız vardı.

Tessa

Zack Jacobs beni almak için Meksika'ya geldiğinde çok rahatlamıştım. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım ama en az birkaç gün uzak kalmış olmalıydım. Çoğunu karanlıkta, penceresiz odalarda, hava delikleri olan kutularda geçirmiştim. Eve gelmeyeli uzun zaman olmuş gibi hissediyordum.

Buraya geldiğimden beri güvendedim ama yolculuğumun ilk ayağı pek de iyi geçmemiştir.

Neredeyse değil. Kurtarılıp kurtarılmayacağımı bilmiyordum. Kendimi bir müzayedede açık artırma için bulduğumda kesinlikle iyi görünmüyordu.

Kaçırıldıktan sonra bana ilaç verdiler ve her ne enjekte ettilerse beni bayılttı. Sersemlemiş bir halde, bir deponun kargo bölümüne benzeyen bir yerde uyandım. Ellerim ve ayaklarım bantlanmıştı, ağzım bantlanmıştı ve başımda bir adam duruyordu, ürpertici, yapışkan bir gülümseme ile gülümsüyordu.

Üzerine büyük gelen parlak mavi bir takım elbise giymişti, küçük bir adam olduğundan değil. Tıknazdı, uzun sayılırdı. Büyük kulaklı. Kötü saç kesimi. 1970'lerden kalma bir mafya filmi havası vardı ve hem Aqua Velva hem de Polo kolonyasıyla yıkanmış gibi kokuyordu.

"O uyandı. Onu şuradaki ofise götürün," diye emretti.

Gözlerim faltaşı gibi açılmıştı ve bundan sonra ne olacağını bilmiyordum ama iki iri adam, biri kesinlikle arabamın yolcu koltuğuna atlayan adamdı, üst tarafımı kaldırdı ve bir diğeri de alt tarafımı tuttu ve

beni bir ofise taşıdı ve yetkili gibi görünen adam "Karnının üstünde" dedi.

Beni kirli bir kanepeye karnımın üzerine yatırdılar. Odaya zar zor baktım. Kirli beyaz duvarlar, üzerinde kâğıtlar olan eski püskü bir masa, kahverengi kadife koltuk. Burun deliklerim Polo kolonyasına karışmış bayat tütün ve ter kokusuyla doldu.

Yetkili kişi "Dışarı," dedi ve kapının klik sesiyle kapandığını duydum.

Ağırlığı kanepeye çarptığında kaymayı hissettim ama arkalığa dönüktüm ve arkamı dönüp dönmemem gerektiğini bilmiyordum. Sersemlemiştim. Kafam karışmıştı. Ama korkmuştum. Çok korkmuştum.

Bana verdikleri ilacın etkisi henüz tam olarak geçmemişti. Kollarımı ve bacaklarımı lastik bant gibi hissediyordum. Korkunun da ötesinde, aklımı kaçırarak kadar korkmuştum ve nerede olduğumu, bu insanların kim olduğunu ya da bana ne yapacaklarını bilmiyordum.

"Ağabeyinin bir derse ihtiyacı var, Kontes Ferrano Michaelson. Ortadan kaybolacaksın, küçük tatlı şey. Tanrım, çok güzel saçların var. Güzel kışın var."

Popomda bir el hissettim ve vücudum yaprak gibi titremeye başladı. Gülüyordu. Sanki dünyanın kralıymış gibi gülüyordu.

"Ortadan kaybolarak bana birkaç dolar kazandıracaksın. Tek söyleyeceğim, eğer hayatta kalmak istiyorsan, itaatkâr küçük bir köle olmayı öğreneceksin. Bu sana bağlı. Kendini öldürtürsen, bunun sorumlusu ben değilim." Nefesini kulağımda hissettim. Kokusunu da aldım. Sarımsaklı.

Eğildi ve alçak ve çok uğursuz bir sesle, "Nakliye seni almadan önce, gitmeden önce seni hatırlamak için bir parça alırsam bana çok daha fazla keyif vereceğini düşünüyorum. Böylece Fete'in açılışında Tom Junior'ın kendini beğenmiş suratını gördüğümde, kız kardeşinin içine boşalmış olduğumu bilerek bakacağım."

Baş dönmesi hızla indi ve her şey kafamın içinde dönmeye başladı. Karşı koymaya çalışırken ellerini üzerime koydu. Ellerim sıkıca bantlanmıştı, bileklerim birbirine kenetlenmişti.

O kadar sıkı bağılydı ki çözemiyordum. Ayaklarım için de aynısı geçerliydi. Ayak bileklerim a ğ r ı y o r d u , çünkü bir ayak bileğim diğer ayak bileğime o kadar sıkı bantlanmıştı ki kemik kemiğe sürtünüyordu. Onun ağırlığının kanepeden kaybolduğunu hissettikten sonra yuvarlanmaya çalıştım. Cesaret edip arkamı döndüğümde masanın üzerinde oynadığını ve elinde bir maket bıçağı tuttuğunu gördüm. "Seni geri alırsa diye. Muhtemelen almayacak. Ama eğer biliyor mu? Burada olduğumu bilecek."

Bana doğru geri döndü ve sonra kolumu yukarı çekti, sol kolumu bir yöne doğru kaldırdı, acıya neden oldu ama bileklerimi ayırmadı, sadece koli bandının gerilmesini ve daha derin kesilmesini sağladı.

Maket bıçağıyla ön kolumun alt tarafına bir şeyler oymaya başladığında kesici acıyı hissettim. Ağzımdaki bandın arkasından çığlık atıyordum ve bunu acı verici bir yavaşlıkla yapmasını izliyordum. Doğruca gözlerimin içine bakana kadar tekmeledim ve kıvrandım.

"Kıpırdama yoksa onun yerine yüzünü oyarım."

Dondum kaldım. Dirseklerimden sıkıca tuttuğu ön kolumun üzerinde son bir büyük dairesel hareket yaptı.

Sonra "Sakın kıpırdama," diyerek bıraktı ve masaya uzanıp bir rulo gümüş koli bandı aldı ve kanayan kolumu hızla bantladı, yaptığı şeyi mühürlemek için bandı döndüre döndüre sardı. Üç ya da dört kez dolamış olmalıydı ama kolumdaki dayanılmaz acıya hiçbir şey yapmadı. Aslında, bant çok sıkıymış ve dolaşımımı kesiyormuş gibi hissediyordum.

Beni tekrar yüzüstü çevirdi ve bacaklarımı ayırmak için bıçağını ayak bileklerimdeki banttan geçirirken ayak bileklerimde baskı hissettim. Karıncalanıyorlardı ve ayak bileklerim morarmış gibiydi. Anlamsızca mücadele etmeye çalıştım. Kot pantolonum ve külotum aşağı doğru yırtılmıştı.

Arkamdan zorla içime girerken koli bandının arkasından boğazımın derinliklerinde bir çığlık attım.

* * *

İçindeki hava deliklerinden ışık süzülen büyük bir plastik nakliye konteynerinin içindeydim.

Dizlerim göğsüme dayanmıştı, ayak bileklerim ve dizlerim birbirine bantlanmıştı.

Sol kolum, beni kestiği yerdeki koli bandının altında yanıyordu. Gözlerim kurumuş gözyaşları ve eski makyaj yüzünden yapış yapıştı. Zaten kırık olan kalbim paramparça olmuştu.

Birden fazla ses duydum, bir açık artırmadan bahsettiklerini duydum ve açık artırmaya çıkarıldığımı tahmin ettim. Lisa ve Angel'ın başına geldiği gibi, diye tahmin ettim. İkisinin başına gelenlerin ayrıntılarını gerçekten bilmiyordum ama bu benim başıma nasıl gelmişti? Nasıl olmuştu da sadece birkaç ay içinde babamı, kocamı ve şimdi de özgürlüğümü kaybetmişim?

Çocuklarım en azından onları seven insanların kollarındaydı. En azından bu vardı. Ailem onları kreşten alırdı. Onları sevip kucaklarına alırlardı ve bu tek teselliydi.

Ayrıca beni ararlardı. Beni bulup bulamayacaklarını bilmiyordum ama kardeşlerim belalı tiplerdi. Silahları vardı. Çok ama çok kötü insanlarla bağlantıları vardı. Bazı insanlar kardeşlerimi çok ama çok kötü insanlar olarak görüyordu.

Ve bu bağlar, ya da daha büyük olasılıkla babamın bağları, şüphesiz beni şu anki çıkmazıma getiren şeydi. Ama belki de beni kurtarabilirlerdi. O korkunç sümüklüböceğin bedenime ve onuruma yaptıklarını geri alamazlardı ama belki beni Lucas ve Antonio'ya geri götürebilirlerdi.

* * *

Artık plastik kabın içinde değildim. Kapak çıkarılırken parlak bir ışık gördüm ve bana doğru gelen bir iğneyi fark ettim. Bana başka bir şey enjekte edildi ve sonra kıyafetlerim çıkarıldı. Mayolu iki kadınla birlikte duşa sokuldum, onlar da bantlarımı çözüp beni yıkadılar ve tıraş ettiler. Her yerimi. Aşağılamaktan bahsediyorum.

Dövüşemeyecek kadar zayıf ve halsizdim. Yaşlılardı, tahminimce ellili yaşlarındaydılar ve ön kolumu gördüklerinde. Sanırım hızlı hızlı İspanyolca konuşuyorlardı. Başımı zar zor dik tutabiliyordum. Bir bez bebek gibiydim.

Çıkarıldım, kurulandım ve sonra koluma başka bir şey enjekte edildi. Diğer kolumu sarıyorlardı. Tekrar bayılmışım.

* * *

Bir yatakta uyandım, kolum sargılıydı ve bana bir serum bağlanmıştı. Üzerimde mavi bir hastane önlüğü vardı ve külot giymemiştim. Her yerim acıyordu. Her yerim morarmıştı.

Her yerde.

Aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Ne çocuklarımın yüzleri, ne de kocam. Ölen kocam, ölümcül bir silah olan ve beni korumak için ölebilecek bir Ferrano ailesi infazcısı. Ama yapamadı çünkü zaten ölmüştü. Cesedi yanarak kül oldu ve sömine rafımda küçük bir yer kapladı. Benim güzel Jim'im.

James Michaelson bana bir prenses gibi davrandı. Beni seviyordu. Dare'in arkadaşlarından biriydi ve bana çıkma teklif edecek cesareti bulmadan önce bir yıl boyunca etrafımda dolanmıştı. Bunun gerçekleşme şekli komikti. Aslında Dare ve birkaç arkadaşına karşı oynadığı bir kart oyununda benimle çıkma hakkını kazanmıştı. Bunu yapabilmesinin tek yolu, Dare'i bir kart oyununda dışarı çağırmaktı.

"Daha fazla param yok ama kaybedersem, sana arabamın pembelerini veririm. Ben kazanırsam, kız kardeşinle çıkmama izin verirsin."

Kaybetti. Corvette'ini geri kazanana kadar bir hafta Corvette'siz kaldı ve arkadaş grubumuz arasında bir hafta boyunca beni dışarı çıkarmak için tekrar bahse gireceği konuşuldu. Aynı akşam beni dışarı çıkarma hakkını da kazandı.

Dare ona takılıyor ve şakalaşıyordu ama her şey iyiydi, doğal bir ilerlemeydi çünkü Jim hep etrafımızdaydı. Pop onu severdi. Dare ve Tommy de onu severdi. Pop'a saygı gösterdi ve Pop onu infazcı olarak işe aldı. Jim, Pop'un hayatını iki kez kurtardı. Ve sonra onun için öldü.

Harika bir kocaydı. Bana çok çiçek alırdı. Bekaretimi aldığında çok nazikti. Bana her gün güzel olduğumu söylerdi. Yakışıklı ve düşünceli biriydi ve onun karısı olduğum için kendimi şanslı hissederdim. Ve şu anda mezarında yuvarlanıyor olurdu.

Hareket etmeden etrafıma bakındım ve duşta benimle birlikte olan iki kadını gördüm. Biri şırıngalarla dolu bir tepsiyi kurcalıyordu. Diğeri bir sandalyede oturmuş, akıllı telefonuyla uğraşırken dudaklarından bir sigara sarkıyordu. Kapıda iki adam nöbet tutuyordu. Omuzlarında makineli tüfekler vardı. Makineli tüfekler. Etrafta daha önce de silah görmüştüm. Jim'de de bir tane vardı. Pop ve arkadaşlarını evin etrafında silah koşumlarıyla görmüştüm. Ama makineli tüfekler? Filmler dışında hiç görmemiştim.

Ne kadar zaman geçtiğini ya da ne kadar uzağa gittiğimi bilmiyordum ama eve yakın bir yerde olmadığımı kesinlikle biliyordum. Büyük ihtimalle Meksika'daydım. İspanyolca konuşuyorlardı ve biri babamla kavga ettiğinde Tia'yı oraya götürmüşlerdi.

Ayrıntıları bilmiyordum, kimse bundan bahsetmedi ama kardeşim günler sonra geri döndü ve o yokken hem Pop hem de Dare maksimum strese girmişti. Ben ve Luc bu konu hakkında konuşmuştuk ve Tommy'nin onu her kim kaçırdıysa muhtemelen nasıl mahvettiğini. Büyük ihtimalle. Söylentilere göre

En büyük ağabeyimizin acımasız olduğu söylentileri sürekli dolaşıyordu ve biz bu söylentilerden hiç şüphe duymuyorduk.

Sinirlenmemem gerektiğini çok iyi biliyordum. Yeterince kitap okumuş, yeterince film izlemiş ve en iyi arkadaşımla yeni baldızımın gözlerindeki perili bakışı görmüştüm ki hiçbir İtalyan prensesi sinir krizinin beni bu durumdan kurtaramayacağını biliyordum. Zamanımı beklemeli ve kendime yardım edebilmek için bazı şeyleri zmeliydim. Ya da Tommy ve Dare'in çoktan bu işin peşine düşmüş olmasını ummalıyđım.

Elinde şıringalar olan hemşire başucumdaydı ve koluma yine bir şeyler enjekte ediyordu. Karanlığa teslim oldum ve Jim'le Jamaika'da yıldızların altında seviştiğimiz, bekâretimi aldığı balayımı hayal ettim. Düğün gecesi çok gergin olduğum için balayına kadar beklemişti. İlk seferim ve ondan sonraki her seksim tatlı ve nazikti.

şu makaslı adama kadar.

* * *

Ertesi gün ya da belki bir gün sonraydı, hiçbir fikrim yoktu, o kadınlar tarafından tekrar duşa gtrldğmde. Daha sonra kısa bir sürtük elbisesi ve süper yüksek topuklu kırmızı tabanlı ayakkabılar giydirildim. Saçlarımı topuz yaptılar, makyaj yaptılar ve bana bir kase tavuk orbası içirdiler.

Kolumun etrafında hâla geniş bir bandaj vardı. Kesilmemiş bileğimdeki morlukları görebiliyordum ve ayak bileklerim siyah ve maviydi.

Çorbayı bitirdikten sonra, iki hemşire ve arkamızda makineli tüfek taşıyan adamlardan biriyle loş ve dar bir beton koridora ynlendirildim, gözleri dar, üzerimde ve uyarı dolu.

Bir kapı aralığından itildim, göğsüme bir isim etiketi yapıştırıldı ve kapı kapatılarak beni içeri kapattılar

Benzer şekilde giyinmiş ve muhtemelen benimkini yansıtan ifadelere sahip bir grup başka kızla birlikte bir oda. Korku. Issızlık mı?

İsim etiketine baktım. Bu bir Merhaba Benim Adım çıkartmasıydı. Kırmızı mürekkeple 13 sayısı yazılıydı.

Bir çeşit salondaydım, siyah deri kanepeler duvarları çevreliyordu. Ortada su ve meyve suyu şişeleriyle dolu büyük bir sehpa duruyordu. Odada makineli tüfekli üç adam daha vardı.

Kızların yaşları benden küçük olanlardan (yasal ya da reşit görünmeyenler) benim 24 yaşımdan birkaç yaş büyük olanlara kadar değişiyordu. Bu kızlardan bazıları benim gibi dayak yemiş görünüyordu, bazıları ise yüzlerindeki morlukları gizlemek için çok fazla kapatıcı kullanmıştı.

Çoğu İspanyol görünümlüydü. Biri siyah, ikisi Asyalı. Ve ben. Geri kalanlar Latin'di, aralarında on sekiz yaşından büyük görünmeyen, uzun parlak saçları, iri göğüsleri ve büyük gözleri olan bir çift tek yumurta ikizi de vardı. Çarpıcı derecede güzellerdi.

İnsanların neye benzediğimi söyleyeceklerini bilmiyorum. Kısa boyluyum, kalçalarım ve göğüslerim kıvrımlı ama belim ince. İtalyan'ım ve doğal olarak koyu sarışınım ve çok sayıda hafif dalgalı uzun saçlarım var. Yakın zamanda birkaç aydır kullandığım ombre saçlarımın koyu rengini açtırdım, yani şu anda tamamen koyu sarı. Babamın ve Tommy'nin gözleri gibi açık kahverengi gözlerim var. Sanırım İtalyan'a benziyorum. İtici değilim. Bu odadaki kızların hiçbiri çirkin değil. Bazıları olağanüstü güzel.

Bir ışık yandı ve çok parlak oldu. Herkes yüzünü buruşturdu ya da gözlerini kıstı. Hemşirelerden biri ağrıyan kolumu tuttu ve oturmamı işaret etti. Birisi hoparlörden İspanyolca konuşuyordu. Sonra elinde kamerayla dolaşan, her kızın yanında durup İspanyolca konuşan bir adam vardı. Hemşirelerden daha yaşlı bir İspanyol bayan elime bir şişe su tutuşturdu.

Her kız bana far ışığına yakalanmış bir geyiği hatırlattı. Durduğu üçüncü kız korkuyla geri çekilince onu saçlarından yakaladı ve konuşmaya devam ederken orada tuttu, küçük video kamerayı önünde tutarken kızın göğsünü avuçladı ve sonra güldü.

Yüzü kızardı ve gözleri çöktü. Ondan sonra başka kimse yaramazlık yapmadı. En son bana geldi ve gerçekten uzun bir süre konuştu, çenemi yukarıda tuttu, benden bahsederken kamerayı benden ona ve tekrar bana götürdü. "Ferrano" dediğini duydum. Kimliğimi gizli tutmuyorlardı. Bu müzayedeyi izleyen kaç kişi babamı tanıyordu? Bu benim avantajıma mı yoksa dezavantajıma mı olacaktı?

Sonra kameralı adam odadan çıktı, ışıklar söndü ve hemşireler beni su içmeye teşvik etti. Bir şişe su içtim ve yanında oturduğum kıza baktım. Kocaman gözlerle bana doğru baktı. Yanımda titrediğini hissedebiliyordum.

Elini tuttum ve sıktım. O da bana yaslandı. Birbirimizi tanımıyorduk ama şu anda aynı cehennemdeydik.

Sonraki birkaç saat boyunca yavaş yavaş teker teker çıkarıldık, bir noktada tek yumurta ikizlerinin aynı anda çıkarılması dışında. Hemşirelerden biri beni uzun koridordan geçirdi ve kameralı spiker ve kameralı adamın oturduğu masanın önündeki büyük deri koltukta oturan takım elbiseli, yaşlı ama seçkin bir adamla birlikte küçük bir ofise soktu. Bana İtalyan gibi göründü. Belki İspanyol. Ya da belki karışık. Bana bir göz attı.

"Dizleri," dedi kameraman adam bana. "Henüz hiç eğitim almadı bayım, onu son dakikada getirdik. Tesisinizin eğitimin üstesinden gelebileceğini biliyorum. Bu satıldığın kişi çok önemli biri, köle on üç. İş berbat etmesen iyi edersin."

Yaşlı adam bana baktı ve anlaşılır bir İngilizceyle konuştu: "Dizlerinin üzerine çök, on üç, sonra baldırlarının üzerine otur ve iki elini uyluklarının üzerine koy.

Titreyerek kabul ettim.

Takım elbiseli adam daha sonra masaya bir zarf bıraktı ve kameraman adamın elinde büyük bir tomar para gördüm.

Birkaç dakika İspanyolca konuştular ve sonra takım elbiseli yaşlı adam, "Ayakkabılarını çıkar. Onları burada bırak. Biz gidene kadar yanımda yürü, gözlerin yerde olsun. Arabam dışarıda. Eğer yaramazlık yaparsan, hayatın boyunca pişman olursun."

Bunu o kadar basit, o kadar sakın bir şekilde söyledi ki, en ufak bir şüphe duymadan ona inandım. Adamın gözlerinde uğursuz bir şeyler görebiliyordum; büyüdüğüm yerde pek çok uğursuz adam tanımıştım. Söylediklerinde ciddiydi.

Biraz başımı salladım. Bu onu tatmin etmek için yeterliydi.

Kamera operatörü adamın elini sıktı, İspanyolca birkaç kelime daha konuştu ve ardından "Adios" diyerek oradan ayrıldı.

Adam elini uzattı ve bana baktı. Elini tuttum ve ayağa kalkıp talimatlarını yerine getirdim. Başka ne yapabilirdim ki?

* * *

Bulunduğumuz deponun labirent gibi koridorlarından çıkmak uzun zaman aldı. Makineli tüfekli iki muhafız çelik bir kapıyı açtığında ve dışarı çıktığımızda, kızılımsı topraklı bir ara sokakta olduğumuzu ve güneşin üzerimize vurduğunu fark ettim. Gözlerim yandı, bu yüzden elimle onları korudum. Güneşi görmeyeli günler olmuştu.

Sokak kirliydi, çöp bidonları dolup taşıyordu, havada korkunç bir çürümüş et kokusu vardı. Bir futbol topunu tekmeleyen birkaç çocuk vardı. Durdular ve bana baktılar. Biri başka bir çocuğun kulağına bir şeyler fısıldadı,

gözlerini bana dikmişti. Limuzin şoförü kornaya bastı ve çocuklar dağıldı. Arka yolcu kapısı, gizli servis ajanına benzeyen koyu renk takım elbiseli bir adam tarafından açıldı. Beni satın alan adam elini sırtıma koydu ve beni araca bindirdi.

Oturdum.

Bindi ve oturdu. Ne yakın, ne uzak. Araba ileri doğru hareket etti ve boğazıma kusmuk geldi ama yuttum.

Çok geçmeden, görünürde hiç bina olmayan toprak bir yoldaydık. Takım elbiseli adam elini cebine attı. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve hissettiğim korku yaşayan ve nefes alan bir canavara dönüşerek göğsüme ağırlık yaptı. İç cebinden bir telefon çıkarırken nefesime odaklanmaya çalıştım. Tek eliyle bir süre telefonuyla oynadı, bir yandan da görkemli limuzindeki küçük buzdolabına uzanıp bana bir şişe limonlu Perrier uzattı.

Kabul ettim, açtım ve yarısını içtim. Sonra, trafiğin yoğun olduğu dört şeritli bir yola çıktığımızda, telefonu çevirdi ve kulağına götürdü.

"Hola. Paket bende."

Telefonu bir süre elinde tuttuktan sonra İspanyolca bir şeyler söyledi ve telefonu bana verdi.

El yordamıyla kulağıma götürdüm, biraz sinirliydim.

"Alo?" Diğer uçta kimin olduğuna ya da bundan sonra ne olacağına dair hiçbir fikrim olmadan mırıldandım.

"Bayan Michaelson? Ben düşman değilim. Sizi ailenize geri götüreceğim. Lütfen buna inanın ve Rocco'yla işbirliği yapın. Rocco'yu koruyucunuz olarak görün. Anladınız mı?"

"Uh... tamam," diye mırıldandım, sersemlemiş bir halde.

"Benim mülküne götürüleceksiniz ve ben de ortak bir tanıdığımız aracılığıyla kardeşlerinize ulaşacağım. Onlar gelene kadar rahat edeceksiniz."

Tanrı'ya şükürler olsun. Yüce Tanrı'ya şükürler olsun. Rahatlama üzerimden, içimden akıp geçti. Gözlerim yaşardı.

Bekle. Ya yalan söylüyorsa? Kelimeleri bulmak için mücadele ettim ama aptalca telefonu tuttum.

Lütfen bunun bir yalan olmasına izin verme.

"Tamamen dürüst davranıyorum," diye güvence verdi. "Evinize ve iki oğlunuza ulaşma şansınızı artırmak istiyorsanız, işbirliği yapacaksınız."

İki oğlum olduğunu bildiği için endişelenerek, "Biliyorum," diye cevap verdim. Bu bir tehdit miydi? Fidye mi isteniyordu? Yoksa bu adam ailemin bir dostu muydu?

"Bunu duyduğuma sevindim. Telefonu Rocco'ya ver lütfen." "Tamam."

Takım elbiseli adama geri verdim.

Saatlerce sessizlik içinde yol aldıktan sonra, çok büyük bir malikâneye benzeyen bir binanın kapısından içeri giriyorduk. Yol boyunca uykuyla savaşıyor defalarca uyuyakalmıştım.

Bir noktada Rocco, "Uyumaya izin verirsen sana hiçbir şey olmayacak," dedi. Bunu söylerken ne kadar nazik görünse de, istesem bile hiçbir şey buna inanmamı sağlayamazdı. Uykuya her daldığımda bedenim sarsılmaya devam ediyordu.

Sonunda varmıştık. Kapılar arkamızdan kapanırken daha dik oturdum.

İşlerin daha da kötüye gitmemesi için sessizce dua ettim.

* * *

Rocco tarafından çok lüks bir malikânedeki konforlu bir misafir odasına götürüldüm ve orada bir yatağa oturtuldum. Takım elbiseli yakışıklı bir adam, yanında mavi önlüklü bir kadınla içeri girdi.

Kalın siyah saçları vardı, hem de çok, çenesi de sakallıydı. Çok yakışıklıydı. Bir Armani reklam panosuna aitti.

Times Meydanı, özel dikim takım elbisesi, dağınık saçları. Mükemmel.

Koyu renk gözleri beni değerlendirdi. "Ben Alessandro. İlk olarak, kardeşlerinle bugün iletişime geçilecek ve onlara geri gönderilmen sağlanacak. Sana ne olduğunu bana anlatabilir misin?"

Bir saniye boş boş baktım.

"Koluna bakayım mı?" Önlüklü kadın araya girdi.

"Jimena'nın kolunuzu kontrol etmesine izin verir misiniz? O bir doktor."

Kolumu kaldırıp ona uzattım ve o da yaklaştı. Bandajı açarken Alessandro'ya baktım. Sanırım hayatımda gördüğüm en öfkeli gözlere sahipti. Kolumu gördüğünde daha da öfkelendi.

Koluma baktım ve son birkaç gün içinde bandajın her değiştirilişinde gördüğüm korkunç yazıyı gördüm, ki bu en azından sık sık oluyordu. O kötü hemşireler ellerinden geleni yapıyorlardı. Sanırım. Bu sefer yazının aslında ne dediğini gördüm.

"Meksika'da mıyım?" diye sordum. "Evet."

"Arabamdan alındım, bir tür video açık artırmasına sokuldum."

"Sana cinsel olarak dokunan oldu mu? Orada ya da ondan önce?" diye sordu. İngilizcesi bozuk değildi, ağır aksanlı da değildi.

Sertleştım ve kucağımdaki ellerime baktım.

"Evet," dedim göz teması kurmadan kısık bir sesle.

Doktor koluma merhem sürüyordu.

"Bir ile on arasında bir ölçekte, size ne kadar kötü dokundular?"

Bir: seni taciz etti, on: seninle rızan dışında seks yaptı."

"On." Kafamı kaldırmadım.

"Bir kişi mi yoksa birden fazla kişi mi? Kaç kez?"

"Bir. Bir kez."

"Seninle ilgilenmesi için Jimena'yı bırakacağım. Yakında bir güncelleme ile döneceğim. Burada korkacak bir şey yok. Seni eve getirecek biri gelene kadar sana iyi bakılacak. Bu kapı kilitli olacak ama banyo kapısının yanındaki duvarda bir dahili telefon var, ona basarsanız birini çağırırsınız."

Tanrı'ya şükür.

"Teşekkürler, sizi kardeşlerim mi işe aldı?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bazı ortak noktalarımız var, bu yüzden yardım etmek için devreye girdim." Topuklarının üzerinde döndü ve odadan çıktı.

Önlüklü kadına baktım. Yanımdaki yatağa koyduğu ilk yardım çantasını karıştırıyordu ve sonra ön kolumun etrafına nazikçe yeni bir bandaj koymaya başladı.

Zack beni almadan önce orada neredeyse 48 saat geçirdim ve bu süre zarfında doktor ve yiyecek, içecek ve havlu getiren bir temizlikçi tarafından görüldüm. Alessandro sadece bir kez daha gelmişti, geldiğimin ertesi günü bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sormak ve ertesi gün ayrılacağımı söylemek için.

Bir telefon getirmişti ve Dare'le kısa bir süre konuşmama izin verdi. Çok kısa bir süre. Ve sonra gideceğim gün, bir temizlikçi beni Holly adında genç ve sarışın güzel bir kızla hızlı bir öğle yemeği için yemek odasına götürdü.

İki muhafız tüm bu süre boyunca odadaydı, garip bir şekilde nöbet tutuyorlardı ama ellerinde makineli tüfek yoktu, sadece ifadesiz ama tetikte görünüyorlardı.

Garip bir öğle yemeğiydi. Ona kim olduğu ve oraya nasıl geldiği hakkında sorular sormaya çalıştım ama sorularımdan kaçtı. Korkmuş falan görünmüyordu ama neden orada olduğuna ve buranın ne olduğuna dair sorularımdan kaçındı. Temiz hava alabileceğim, yemyeşil bir bahçeye bakan terası olan konforlu bir odada tutuluyordum. İyi yiyecek ve içeceklerle besleniyordum ve odada bir televizyon vardı. Ve doktor kolumdaki korkunç yaralarla ilgileniyordu.

Ama Alessandro'nun kim olduğu ya da neden sarışın güzel kızla oturup yemek yediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Alessandro daha sonra Zack'le buluşmaya giderken bana ondan bahsetti.

"Holly ile güzel bir öğle yemeği yedin mi?"

"Evet, teşekkür ederim. Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim. Minnettarım. Çok hoş biriydi."

Alessandro beni malikânesinin koridorlarından geçirip bir ofise götürürken açıklama olarak "Holly ortak paydadır," dedi.

"Holly mi?"

Başını salladı. "Holly'nin senin ailenle bir bağlantısı olduğunu öğrendim ve daha sonra senin kaçırıldığını öğrendim. Kardeşlerinin Holly'yi benden almaya kalkışmamalarını sağlamak için seni bir pazarlık kozu olarak kullanmak amacıyla müdahale ettim."

"Senden mi?" Ben sordum.

"O bana ait. Kız kardeşi kardeşine ait. Holly'yi benden almaya çalışmasını istemiyorum. Başarılı olamayacaktır. Bunu bilmesi herkes için en iyisi."

Tüm bunları özümsemeye çalışırken kendimi hasta hissettim.

"Lütfen Dario'ya Holly ile tanıştığını, onun iyi olduğunu ve Ferranolarla düşman olmak istemediğimi söyle. Eğer biri onu benden almaya kalkarsa, düşman oluruz." "Holly o

a Genç. O..." I keçe Hastayım. I yapamadım

Cümleye devam et.

"O benim," dedi. "Ona henüz dokunmadım. Yeterince büyüyene kadar da dokunmayacağım. Ama o benim. Bu mesajı ilet."

Başımı salladım. "Mesajı iletirim." Onu azarlamak istedim. Bir tür anne ayı moduna girdim ama çenemi kapalı tuttum. Buradan çıkmam gerekiyordu.

"Bu kapı." Bir kapı açtı ve onu takip edebilmem için el salladı.

Odaya girdiğimde, kardeşlerimle birlikte birkaç kez karşılaştığım ama çok az tanıdığım Zack Jacobs'ı gördüm. Bana dikkatli bir şekilde gülümsüyor ve fiziksel durumumu değerlendiriyordu.

"İyi misin?" Bana doğru ilerledi ve elini omzuma koydu.

"Eve, ailemin yanına döndüğümde olacağım," diye cevap verdim usulca.

"Gidelim," dedi ve Alessandro'nun elini sıktı. "Bu mesajları ileteceğim ve tekrar teşekkürler. Seni ararım."

Alessandro başını salladı.

"Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedim usulca.

Bu adamla olan anlaşmanın ne olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim, beni aileme geri götürmek için o müzayededen uzaklaştırdığı idi. Ayrıca Holly'nin beni yemek odasından almaya geldiğinde ona bakışından, ya onunla bir ilişkisi olduğunu ya da ona karşı bir şeyler hissettiğini de biliyordum. Başka bir şey bilmiyordum.

Olağanüstü yakışıklıydı, güçlü ve gizemli görünüyordu. Ayrıca aşırı tehlikeli bir havası vardı. Kızgın ve soğuk görünüyordu. Ama kız gençti. Ve belli ki Angel'ın kız kardeşiydi, ki bu bana hiç mantıklı gelmiyordu.

Alessandro ve Angel'ın kız kardeşiyle ilgili daha fazla duyguyu sindiremiyordum. Eve gidip çocuklarımı hissetmeye, koklamaya, onlara sarılmaya ihtiyacım vardı. Ve kolumdaki iğrençlik için bir plastik cerrahla temasa geçmeliydim ki bu korkunç deneyimi unutabileyim ve bir daha asla korumalarım olmadan evden çıkmayayım.

W

Tommy

Tia, Dex, Sarah ve yeğenlerimle birlikte süitteydim.

Nino'nun Vegas'ta kendisiyle birlikte çalışan iki adamı daha vardı ve Denarda ile herhangi bir şekilde bağlantısı olmadığına güvendiğim bir kişi aracılığıyla yerel olarak bazı kişileri işe almıştık.

Tino ve birkaç adamı evde Luc, Lisa ve diğer çocuklara bakıyorlardı. Dare ve Angel Tayland yolundaydı. Herhangi bir korumaları yoktu, bu da hoşumuza gitmiyordu ama Kruna henüz düşmanımız değildi - en azından onların bildiği kadarıyla.

Birkaç saat önce Zack'in kullan at telefonundan bir mesaj almıştım, her şeyin yolunda olduğunu ve yakında beni göreceklerini söylüyordu. Bu Tessa'nın yanında olduğu ve Vegas'a doğru yola çıktıkları anlamına geliyordu. Ben de ona mesaj atarak yeni elemanlarımızdan Will'in onları havaalanında karşılayacağını söyledim.

Tia, Antonio ve Lucas'la birlikte yerde oturmuş, üçü de Örümcek Adam boyama kitabını boyarken kapı çalındı. Dex'in telefonu bipledi. Telefona baktı, kapıya doğru ilerledi, gözetleme deliğinden dışarı baktı ve sonra bana bakıp başıyla onayladıktan sonra telefonu açtı.

Zack ve Tessa içeri girdiler ve Tia ayağa fırladı. Çocuklar kız kardeşime doğru koştular, küçük yeğenim pantolonunun paçalarına takıldı ama tekrar ayağa kalktı. Tess yere düştü.

dizlerinin üzerine çöktü ve çocukları kendine doğru çekerek hıçkırıklara boğuldu.

Yanağı morarmıştı, sol kolunda bilekten dirseğe kadar uzanan bir bandaj vardı ve yüzündeki ifade? Bunu asla unutmayacağım. Son birkaç ay içinde önce James'i, sonra da babamı kaybederek çok üzüldüğünü görmüştüm. Ama kız kardeşimi zar zor tanıyabildim. Sanki gözlerindeki ışık sönmüş gibiydi. Vegas'a son gelişinde Tia'ya yaptırdığım bakışa çok benzediğini fark ettim. Tessa solgundu, zayıf görünüyordu ve çocuklarının küçük bedenlerine sarılıp ağlıyordu, tüm bedeni titriyordu. Ona doğru ilerledim ve kendime hiç yakışmayan bir şey yaptım. Çömelip onu kendime doğru çektim. İşte o zaman feryat etmeye başladı.

Her iki çocuk da annelerinin ağlamasına tepki olarak ağlamaya başladı. Annelerine sarılırken bana da sarıldılar. Ondan ve onlardan gelen tüm o duyguları hissederek yutkundum.

Tia onlara, "Anneniz sizi çok özlemiş," dedi ve Tess bana yaslanırken çömelerek topluluğumuza katıldı.

"Bazen anneler bebeklerini o kadar çok severler ki ağlamaklı olurlar. Sorun değil." Tia bunu kendi gözyaşları arasında söyledi ve kollarını açtı ve çocuklar ona doğru koşuşturdu. Sarah arkamızda durmuş gözlerini siliyordu.

"Ben bebek değilim!" Antonio karşı çıktı. "Ben büyük bir çocuğum!"

"Öylesin, küçük adam." Saçlarını okşadım. "Ve bir gün daha büyük olacaksın ve bu aileye bakacaksın, değil mi?"

Başını salladı ve bana gülümsedi. "Senin kadar büyük! Sen babamdan bile büyüksün ve o da çok büyüktü. Cennete gitmeden önce."

"Büyük ve güçlü olacaksın, dostum. Bize yer açın millet," dedim ve Tia ile Sarah çocukları yatak odasına götürdüler. Zack ve Dex dışarı çıktılar.

"Koluna ne oldu, Tess?" Sakin görünmeye çalışarak fısıldadım.

"Bazı harfleri oymuş. Adam..."

"Ne adamı?" Artık sakın kelimesinin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Yetkili adam. Adını bilmiyorum." "Neye benziyordu?"

"Büyük kulaklı, tıknaz, maymun gibi sakardı. Kıyafetleri çok büyüktü. Alessandro'daki doktor Jimena pansumanı değiştirdiğinde gördüm. Kolumda büyük çirkin harflerle LD yazıyordu. Bunu bir maket bıçağıyla yaptı ve sonra... o... tecavüz etti..." Kelimede boğuldu ve yüzünü boynuma gömdü. "...beni. Beni bir müzayedeye gönderdi ve açık artırmaya çıkarıldım. Ama Alessandro beni oradan çıkarması için Rocco denen adamı gönderdi ve..."

Üstümü başımı dağıtacağtım. "Tia!"

Kükreyerek Tess'in sıçramasına neden oldum.

Tia gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde yatak odasından fırladı. "Ona iyi bakın!"

Kız kardeşimi bıraktım ve Tia içeri girip onu yakaladı.

Tia'yla benim süitteki odamıza hışımlla girdim, kasayı açtım ve lanet olası silahımı aldım.

Tia

Tommy gideli saatler olmuştu. Tessa geri döndükten hemen sonra, tamamen vahşi bir öfkeyle gitmişti. Tessa bunların hiçbirini hakkında konuşmak istemedi. Ben de zorlamadım.

Sarah da bilmiyordu. Ona bakarak ve Tommy'nin nasıl gittiğini görerek kötü olduğunu biliyorduk.

Yatma zamanları geldiği için çocuklarla birlikte kıvrıldı ve bir süre sonra baktığımda onlarla birlikte büyük yatakta uyuyordu.

Sarah bir süre ortalıkta yoktu ama sonra Dex ve diğer gardiyanlarla konuştuğunu tahmin ettiğim koridordan geri geldi. Ağzı sıkı bir çizgi halindeydi.

Mini buzdolabının kapısını kapatıp Sarah ile birlikte büyük beyaz deri koltuğa otururken ürperdim. Gözlerindeki sertlikle bana öyle bir baktı ki, yavrularından birine bulaştığı için birini parçalamak üzere olan bir anne ayıyı düşündüm.

"Çocuklarla birlikte uyuyor. Muhtemelen bütün gece uyuyacaktır," dedim.

"Tecavüze uğradı, değil mi?" Sarah dişlerini sıkarak konuştu.

Gözlerimi kapattım ve bir nefes verdim. "O tarafa bakıyorum. Sanırım Tommy'yi buradan o şekilde gönderen şey buydu. Tam olarak bilmiyorum ama yüzündeki ifadeye bakılırsa?" Bunu havada bıraktım. Bu cümleyi devam ettirmeye gerek yoktu. İkimiz de biliyorduk.

Başımı salladım, beynimdeki her şeyi silkelemeye çalıştım.

"Bu kız yeterince şey yaşamadı mı?" Sarah halıya ters ters bakarak sordu ve ardından oturduğu yerden fırlayıp ıslak bar alanına giderek kendisi için bir içki hazırlarken ağzından İspanyolca küfürler olduğunu tahmin ettiğim bir dizi kelime döküldü. Büyük bir yudum aldı. "Tommy bunu yapan o piçi yakalayacak. En azından bu da bir şeydir."

Suyumu yudumladım.

"İyi misin, Chiquita?" Sarah sordu.

Omuz silktim. "Endişeliyim. Dışarıda kızgın ve silahlı. O üzgün. Ben de üzgünüm, yani... Tess'i seviyorum, o harika biri. Tiksindim."

Dex geldi.

"Üzgünüm kızlar. Tommy bizden birini sizinle birlikte istiyor."

"Sorun değil" dedim, "İçecek bir şey ister misin?"

"Ben getirebilirim." Bana gülümsedi.

Ona bir gardiyan gibi değil de bir misafir gibi davrandığım için benimle hep dalga geçerdi. Gardiyanlara her zaman arkadaş gibi davranmaya çalıştım. Bizi güvende tutuyorlardı. Ve Dex'in etrafta ne kadar sık olduğuna bakılırsa, Tommy'nin güvendiği biriydi.

Sarah daha sonra uzunca bir süre söylenip durdu ve bu benim iç huzurum için hiç de iyi olmadı. Dex hiçbir şey söylemeden, sadece bizimle oturarak onun söylenmesine izin verdi. Sonunda tükendiğinde, iyi geceler dedi, bana sarıldı ve devasa, lüks otel süitimizdeki yarım düzine yatak odasından birine gitti.

İyi geceler diledim ve Tommy ile benim süitin diğer ucundaki odamıza (o taraftaki tek oda bizimkiydi) gidip yatağıma kıvrıldım. Ama bir türlü uyuyamadım.

Geçen sefer Las Vegas'tan nefret etmişim. Neredeyse beni mahvediyordu. Bizi. Ve bu sefer de kendimi daha iyi hissetmiyordum. Tek iyi şey Tessa'nın bizimle, güvende olmasıydı; çocukları annelerine kavuşmuştu.

Dönüp durdum ve kafamın içinde bebeğimizi, hayatımızı, Tom Ferrano Sr.'ın çocuklarına bıraktığı karmakarışık ağı düşünerek çok fazla zaman geçirdim.

Kocam ve ben aşka doğru zorlu, karışık bir yol geçirmiştik ve bu ikimizin de hala üzerinde seyahat ettiği engebeli bir yoldu. Sadece altı aydır birlikteydik ve şimdiye kadar pek çok engelle karşılaşmıştık.

Tanıştığımız zamana, beni zorladığı zamana, burada, Günah Şehri'nde olduğumuz zamana, aptal testleri ve oyunları yüzünden ondan kaçtıktan sonra bana yaptıklarına geri dönmemek için kendimi zor tuttum.

Ancak, kız kardeşini kaçıran ve muhtemelen ona tecavüz eden birine verdiği tepkiyi düşündükçe, tüm bunların aklımdan geçmesine engel olamıyordum. Herhangi bir normal

Tommy gibi bir belalı için bu normal bir tepki olurdu.

Ama bana yaptığı onca şeyden sonra? Yardım edemedim ama inceledim. Burada, Vegas'ta olmak, belki de her şeyi geri getirdi. İkiyüzlülük.

İçimde sıcaklık ve öfke kabardı. Kendime bunun farklı olduğunu söylemeye çalıştım, o ve ben evliydik, kalbinde ne olduğunu, şeytanlarıyla ne kadar sert savaştığını biliyordum. Onu seviyorum.

Ama her şey beni rahatsız ediyordu. Değişiyordu, değil mi?

Öyle miydi? Yoksa ona uyum sağlamak için mi değişmişim? İtmeye çalışmama rağmen kötülük sızmaya devam etti.

* * *

Sabah saat 3:00 sularında yatak odasının kapısının dışında bir gürültü duydum. Tessa'dır ve konuşmak istiyordur diye uyanık olduğum için gidip bakacaktım ki odamızın kapısı açıldı. Hemen fırladım. Tommy'ydi.

"Bebeğim," dedi, sesi yorgun ve sinirli çıkıyordu.

"Merhaba. İyi misin?" diye sordum.

"O küçük pisliği bulamadım." Çömeldi ve duvardaki kasanın kadrani çevirip silahını tekrar içine koydu, sonra da kasayı kapattı.

"Etrafta çocuklar olmasaydı onunla yatardım," diye mırıldandı.

Ürperdim.

Gömleğinin düğmelerini çözdü.

"Tess erkenden uyumaya gitti," dedim sessizce.

Gömleğini çıkarıp kasanın yanındaki koltuğa bıraktı ve kemerine uzandı. Vücut dilinden öfkelenildiğini anlayabiliyordum. Kemerini çözerken, Vegas'a en son gittiğimizde beni korkutmak için yarıya indirdiği kemerini kopardığı an aklıma geldi. O korkunç anı hatırlamadan kemerini çözdüğünü binlerce kez görmüştüm.

Ama şimdi? Sanki o ana geri dönmüştüm ve onun gazabıyla yüzleşmek üzereydim.

Beynimi yönlendirmeye çalıştım.

"Ne olacak, Tommy? Yarın mı? Bu parti?" Eğer dikkatimi dağıtamazsam, aklımdan geçen her kötü şeyi ağzımdan kaçıracaktım.

"Yarın gece Fete'in açılışına gidiyoruz. Sen ve kız kardeşim şık giyinirsiniz ve hayat güzelmiş gibi davranırsınız. İçeceğiz, gülümseyeceğiz, yaşayacağız. Tess'i gizlice içeri sokacağız, böylece onu geri aldığımızı bilmeyecek. O küçük sümüklü piç ya bunu duyacak ya da ortaya çıkacak. Ona bir davetiye ayarladım. Sonra ikinizi Dex ve Nino'nun yanına koyacağım, sonra da o lanet olası yalaka suratına kurşunu sıkmadan önce kör bir bıçakla keserken sikini tutmasını sağlayacağım."

Midem alt üst oldu.

"Baş harflerini kızın koluna kazımış, Tia. Ona tecavüz etti, bir köle müzayede evine sattı. Eğer o aptalın istediği olsaydı, asla çocuklarına ve bize geri dönemezdi. Romero devreye girmeseydi mi? Sikeyim. Ve bu tamamen başka bir hikaye çünkü Romero, Angel'ın 17 yaşındaki kız kardeşini pazarlık kozu olarak kullanan bir insan kaçakçısı. Biz Tess'i alıyoruz ama Holly onunla kalıyor." "Ne?" Tommy'nin anılarını uzaklaştırmaya çalıştım.

İlk tanıştığımızda beni Meksika ya da Tayland'da bir pezevenge satmakla tehdit etmişti. Çok uğraştım ama söylediği diğer şeylerin yanı sıra 'bir köle müzayede evine satılma' yorumuyla ilgili sorun yaşıyordum.

Tommy yatağın kenarına oturdu ve başını ellerinin arasına alıp dirseklerini dizlerine dayadı. Yenilgiye uğramış gibi çökmüştü.

"Dare'in aklı başında değil. Karısıyla Tayland'a gitti, onu o seks kölesi bok çukuruna geri götürüyor, böylece bizi Federallerle olan bu boktan kurtarabilir. Tia, tüm aileyi toplayıp hepimizin siktir olup gitmesine şu kadarcık kaldı."

Titriyordum.

Normalde ona ulaşır, onu teselli eder, ondan teselli alırdım ama yapamadım. Sadece oturdum, günün olaylarına kapıldım, bana bunları yaptığında kız kardeşinin tecavüzünün onu ne kadar kızdırdığını düşündüm.

Bütün gece bu pencereden Vegas şeridine bakmayı düşünüyordum, neredeyse kaldığımız son otelin tam karşısındaydı, yani aslında caddenin diğer tarafından aynı manzaraya bakıyordum.

O ve ben evlenmeden önce buradayken, kontrolünü kaybettiğinde, boğazımı morarttığında, onu içeri aldıktan sonra kalbimi kırdığında baktığım şey buydu.

Elim refleks olarak boğazıma gitti. Sırtına baktım. Diğer elim karnıma gitti.

Onun bebeğini taşıyordum. Onu seviyordum. Onu umutsuzca seviyordum. Ama ona olan aşkım yanlış mıydı? Tüm bu olanlar yüzünden kafayı yemiş ve hayal mi görüyordum?

Hayatım için istediğim şey gerçekten bu muydu? Başka seçeneğim var mıydı?

Sevdiklerimizin kaçırıldığı ve tecavüze uğradığı, bir kız kardeşimizin bir diğeriyle takas edildiği bu dünyaya bir bebek mi getirmek üzereydim?

Hayatımın sonuna kadar seveceğime, onurlandıracağıma, itaat edeceğime ve el üstünde tutacağıma söz verdiğim adamın dolabında bir sürü iskelet mi vardı? İskeletler mi? Şeytanlar mı? İkisi de vardı. Ona koşulsuz sevgi sözü vermiştim. Ama ne pahasına?

Eli yüzüme doğru uzandı ve irkildim. Onun fark edebileceği kadar sert irkildim.

"Hey," dedi. Sesi tuhaf geliyordu.

Başparmağı yanağımda tatlı tatlı gezindi. Ama gözümünden bir damla yaş yuvarlandı ve başparmağına çarptı.

Bana doğru hareket etti ve beni kendine doğru çekti ve geri çekilmemek için içimde her şey vardı.

Bu benim kocamdı. Onun kollarında olmak dünyadaki en sevdiğim yerdi. Neden böyle hissediyordum?

"Sarsıldın mı? Sana kızmamalıydım. Özür dilerim, bebeğim. Korkmanı istemiyorum. Biz hallederiz. Her şey yoluna girecek. Bir şekilde. Holly'i güvene alacağız. Hepimiz güvende olacağız. Angel'a bir şey söyleme. Biz ne yapacağımıza karar verirken Dare'in bu konuyu onunla nazikçe halletmesi gerekiyor."

Kendimi geri çektim. "Tuvalete gitmem lazım."

Yüzünde tuhaf bir ifadeyle yataktan kalkışımı izledi.

Tommy

"İyi hissediyor musun,
Tia?" "Evet."

"Bu gece seni korkuttum mu?" Yatağa geri tırmanırken sordum. Uzun süredir banyodaydı. Ona doğru yaklaştım. Gergindi, endişeliydi.

"Ne oldu?" Onu kendime
çektim. Garip davranıyordu.

"Sarsıldın mı?"

"Sanırım. Uykum var. Sabah görüşürüz."

Bacağını eğdim, dizini yukarı çekerek bacağının üzerime sarkmasını sağladım.

"Sana ihtiyacım var, bebeğim." Dudaklarımı çenesine koydum ve kulağına götürdüm. "Sadece kendimi biraz senin içinde kaybetmeye ihtiyacım var." Sonsuzluk gibi gelen bir süredir onun içinde olmamıştım.

"Üzgünüm, ben..." diye geri çekildi,

"Yapamam." "Miden mi bulanıyor?"
diye sordum.

Başını salladı. Ama bana yalan söylüyordu; bunu vücut dilinden hissedebiliyordum.

Lambanın düğmesini çevirdim ve ona baktım. Gözleri şişmiş ve yüzü geceyi ağlayarak geçirmiş gibi lekelenmişti.

"Konuş benimle," dedim.

"Sadece yorgunum."

"Hayır. Hemen şimdi konuş benimle. Tessa sana başka bir şey mi söyledi? Bilmediğim bir şey mi? Bana yalan söyleme, Tia. Her şeyi bilmem gerek. Tutuklanırım ya da yaralanırım diye endişelenme, o kadar aptal değilim. Ne saklıyorsan söyle."

"Hiçbir şey saklamıyorum-"

"Saçmalık."

"O gitti içinyatakne zaman sen Sola. O yapmadı bir şey söyle."

"Onu uyandırıp sorayım mı?"

"Onu uyandırmayın, çok yoruldu. O-"

"Dökül yoksa ben dökeceğim ve sana kızmayacağımı sanıyorsan..."

Tia derin bir nefes aldı ve gözlerindeki bakış bir şeyi itiraf ediyordu.

Kaşlarımı kaldırdım. Bu gece sabrımın az olduğunu biliyor olmalıydı.

"Beni test etme Athena. Konuş."

"Sadece burada kötü vakit geçiriyorum. Bırakın düşüneyim, eve gittiğimizde iyi olacağım. Sadece uyumak istiyorum."

Ona baktım. Başka tarafa baktı.

"Buraya gel."

Gerildi.

Onu tuttum ve daha yakına çektim. Yüzünü iki elimin arasına aldım. "Bu gece kendimi kaybettiğimde seni korkuttuysam özür dilerim. O piç kurusu kız kardeşime tecavüz etti ve koluna baş harflerini kazıdı. Benden intikam almak için, Tia. Benden. Onun başına gelenler benim suçum."

"Öyle değil, Tommy. Bir eylemden sorumlu olan tek kişi, o eylemi gerçekleştiren kişidir."

Şakaklarıma masaj yaptım ve üzerimdeki battaniyeleri düzelttim.

Biz.

Bir dakika sonra yuvarlanmaya çalıştı ve her şey hepsi yanlış.

Kız arkadaşım her zaman yanımdaydı, yatıştırıcıydı, ihtiyacım olduğunda bana her zaman dokunuyordu. Birlikte olduğumuz kısa süre içinde sanki neye ihtiyacım olduğunu hissetmeye başlamıştı ve bunu bana verebiliyordu. Bu onun gizli gücü ya da onun gibi bir şeydi.

Ama Tess'in başına gelenler onu çok etkilemiş olmalı. Angel'ın kız kardeşinin haberi de buna eklendi mi? Angel ve Dare'in Tayland'da olduğu haberi belki? O ve Angel yakınlaşmışlardı. Ve hamilelik. Hepsi onun için aşırı yük müydü?

Çenesine uzandım ve irkildi.

"Çekip durma. Sana ihtiyacım var. Sikişmek istemiyorsun, anlıyorum ama buraya gel."

Yanıma yerleşti ama kendini kaskatı tutuyordu.

"Ne oluyor bebeğim? Tanrı aşkına, şu anda sana ihtiyacım var ve sen sanki asansörde mahsur kaldığın bir yabancıymışım gibi davranıyorsun."

Hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı.

"Athena?" Yüzünü tekrar ellerimin arasına aldım ve dudaklarından öptüm, "Lütfen bebeğim, ne? Bana söylemediğin şey ne? Ne olursa olsun bana söylemekten korkmana gerek yok..."

"Birinin kız kardeşine tecavüz etmesine çok kızmıştın. Çok öfkeliydin. Ya bana o pisliği yaptığında peşinden gelecek bir ağabeyim olsaydı?"

Dünyam durdu. Eğildi.

Bana baktı ve yüz hatlarında pişmanlığa benzeyen bir ifade gördüm.

"Az önce bana bunu mu söyledin?" Sesim sertti.

Yutkundu.

"Yeminlerimiz, Tia. Berbat ettiğim şeyleri düzeltmek için onca zaman harcadık ve sen beni koşulsuz seveceğine söz verdin. Ama yine de yaptığım hataları yüzüme mi vuruyorsun? Hem de böyle bir zamanda? Bunun şimdi ortaya çıkması iyi oldu, değil mi? Sen beni seviyormuş gibi yaparken bu ne kadar kötü bir şekilde iltihaplanmıştı?"

"Numara yapmıyordum." "O

zaman bu ne?"

"I..."

"Bu da ne böyle?"

Burnunu çekti. "Bilmiyorum. Belki de bu sadece benim, hamilelik hormonlarının etkisiyle şu anda etrafımızdaki boktan gösteriye tepki veriyorum. Oliver'ı görmeyi bıraktın, düşünceli ve öfkeliyim. Geriye gitmişiz gibi hissediyorum, belki de bu yüzden beynim oraya geri döndü. Ve şimdi buradayım, Las Vegas'ın aptal şeridinde geçen sefer burada olduğumuz noktaya bakıyorum ve sen dışarıdasın, kızgınsın, geri geliyorsun ve o kemeri çıkarıyorsun ve beynim..." konuşmayı kesti.

Orada çok şey vardı, bazıları bana hiç mantıklı gelmiyordu. Bazıları ise çok anlamlıydı. O kadar anlamlıydı ki, kendimi çok kötü hissetmemi neden oldu.

"Oliver'la görüşmeyi neden kestiğimi biliyor

musun?" Tersledim. "Hayır. Bilmiyorum. Çünkü

hiçbir şey söylemedim." "Bana sordun mu?"

Bir an bana baktı, sonra "Reddedilen görüntülü aramaları gördüm ve sabit hattımıza iki sesli mesaj bırakmış" dedi.

"Bana mı sordun lan?" diye sordum, sesim neredeyse gırtlaktan geliyordu.

"Hayır. Bana söyledin mi lan?" diye meydan okudu küstahça.

Onu dizlerimin üzerine atma isteğimle savaştım.

"O bir Fed, Athena. O yerleştirildi. Zack ve Dare'in karısının geldiği yerle ilgili tüm bu saçmalıklara bulaşmış durumda. Lisa'yı ona yardım etmesi için kurbanının inzivasına gönderdik ve Ferrano ailesi hakkında her türlü pisliği öğrenmek için onunla röportaj yaptılar ve şimdi de tanıklık etmesi için onu kullanıyorlar. Ben

Tayland'daki kötü adamların hepimizi vurma emri verip vermeyeceğini ya da isimlerimizi değiştirip saklanarak yaşamak zorunda kalıp kalmayacağımızı bilmeden, birçok yönden ateş hattındayız bebeğim. Lisa hakkında ne yapacağıma, onlara ne söylediğini ona sormanın güvenli olup olmadığına bile karar veremedim. Ailemizi mahveden ve Tess'e tecavüz eden bu küçük pislik yüzünden burada birden fazla idam mangasının önündeyim ama lanet olsun, senin de hedefinde olduğumu düşünmemiştim."

Başka tarafa baktı.

Onu çenesinden tuttum ve bana bakmasını sağladım. "Şu anda bana yaptığın şey saçmalık ve bunu bir kez düşündüğünde farkına varacaksın. Seninle ilişkimizin başlangıcı acı vericiydi, her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Kafadan kontak olduğumu biliyorsun ve kontakten kurtulmak için çok uğraşıyorum. Danışmanın beni kullandığını öğrendim. Güven sorunu yaşamak için iyi sebeplerim var. Bektan hayatımda sahip olduğum tek şeyin sen olduğunu sanıyordum. Şimdi de bu mu?"

Pişman görünme nezaketini gösterdi. Ama hala benimle konuşmuyordu.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordum.

Omuz silkti.

"Bu saçmalığa inanamıyorum." Onu bıraktım. Gözlerini sildi.

Lambayı tekrar kapattım.

"Bana bunların hiçbirini anlatmadın, Tommy. Angel'ın geçmişi ve Federaller hakkında belirsiz konuştun. Ben soru soruyorum, sen ya muğlak konuşuyorsun ya da konuyu değiştiriyorsun. Fark etmediğimi mi sanıyorsun? Bebeğimiz nasıl bir hayatta yaşayacak, Tommy? Kosta Rika'ya gittiğimizde..."

"Dur bir saniye. Bu şu anda etrafımızda dönen pislikle mi ilgili yoksa seninle nasıl başladığımızla mı ilgili?"

"Sanırım ikisi de. Bilmiyorum."

"İnanılır gibi değil. Bana bok yığmaya devam et, Tia. Bu gerçekten çok yardımcı oldu."

Cevap vermedi, ben de devam ettim. "Kosta Rika'ya gittiğimizde ne istediğimi biliyorsun ama açıkçası kardeşimi Pop'un bize bıraktığı bu pisliğin içinde bırakamazdım."

"Boş ver. Sadece uyuyalım." Yuvarlandı. Onu tuttum ve kendime doğru çektim. "Ne istiyorsun?" diye sordum.

"Bu yolculuğun bitmesini istiyorum."

"O açılışa yanımda olmana ihtiyacım var. İşler halledilirken senin güvende olduğunu görmezsem odaklanamam. Tessa için. Hepimiz için. Sence o küçük pislik onun yerine seni ele geçirmek istemez miydi? İsteddiğini biliyorum. Seni koruma altına aldım, o da onun peşinden gitti. O benim kız kardeşimdi ve bu hiç iyi değil ve bebeğim, neredeyse sen olacaktın. Sen benim bebeğime hamilesin ve onun yerine seni alabilirdi. Ya da aynı şekilde."

Avuçlarını gözlerinin üzerine koydu.

"Kimsenin seni benden almasına izin vermeyeceğim. Duydun mu beni? Asla."

"Yani, babanın saçmalıkları yüzünden hayatımın geri kalanını bir hapisanede geçireceğim. Anladım."

"Belki ikimiz de babamın inşa ettiği o hapisanede sıkışıp kaldık, evet. Ama seni güvende tutmak için her şeyi yaparım."

Ellerini gözlerinden çekmedi.

"Başkasının yaptığı boktan şeyler yüzünden beni suçlamaya karar verdin. Bu bok bitene kadar kafandan çık. Sana ihtiyacım var, lanet olsun."

Hıçkırarak bir ses çıkardı.

"Belki de danışmana ihtiyacı olan tek kişi ben değilimdir, bebeğim. Böyle düğümleniyor musun? Beni affetmedin. Sadece gömdün. Ve tüm bu saçmalıklar onu ortaya çıkardı. Tüm bunlar geride kaldığında ikimize de yeni bir danışman bul. Önümüzdeki elli yıl boyunca bu saçmalığın yüzüme vurulmasını istemiyorum. Şimdilik, bu bokla başa çıkmam gerektiğini ve bununla başa çıkma yöntemimin

Benim için istediğın o beyaz şapkayı takarak. Anlaşmanın bir yolunu bul. Tamam mı?"

Hiçbir şey söylemedi.

"Beni anladığını söyle," dedim yüzüne bir santim yaklaşarak.

"Senden ne istediğimi biliyorum," dedi ve sesindeki yumuşaklık karşısında göğsümde bir sızı hissettim.

"Senden ne istediğimi mi sordun?"

"Ne?" Göğsümdeki sancıların acıya dönüştüğünü hissederek tersledim.

"Şu anda beni becermene ihtiyacım var," dedi sesi kısık bir şekilde.

Şaşırmıştım.

"Beni sertçe becermeni istiyorum," diye ekledi. Gözlerimi ona diktim.

"Şimdi. Bana senden ne istediğimi sordun ve ben de bunu istediğime karar verdim."

"Ne oluyor lan?"

"Yapacak mısın, yapmayacak mısın?"

"Siktir git uyu," diye dudak büktüm ve arkamı dönmeye gittim ama beni tuttu ve sonra üzerime çıktı, kasıklarını çekti, külotunu yana çekti. Sertleşmemiştim. Ama boxer'ımdan hissedebileceğim kadar ıslaktı. Aslında sıırılsıklamdı.

"Seni becermeyeceğim. Bırak beni. Beni kızdırdın ve şimdi kötü bir kaltak olmaktan çıkıp deli bir kaltak oldun. Çekil üstümden. Boşluğa ihtiyacım var."

Üzerime eğildi. "Sana ihtiyacım var. Beni bu şiltenin içine sokmana ihtiyacım var."

Omuzlarından tuttum ve elimden geldiğince kontrollü bir şekilde onu nazıkçe üzerimden indirerek yatağa sabitledim.

"Kes şunu. Siktir git uyu." Ona sırtımı döndüm.

Bana doğru yuvarlandı ve sikime uzandı. "Tia, siktir git." Elini çektim.

"Şaplak at bana," dedi ve sonra omzumu ısırıldı.

Çenemi sıktım ve bunu görmezden geldim.

"Tommy? Benden ne istediğini ve neye ihtiyacın olduğunu söylüyorsun ama ben aynı ilgiyi görmüyorum muym? Ne güzel. Evliliğimizin iki yönlü bir yol olduğunu sanıyordum."

Cevap vermedim. Orada öylece yatıyordum, yarı fokurduyor, yarı suçluluk duygusuyla midem bulanıyordu. Bunu hiç geride bırakabilecek miydik? Ben ve lanet şeytanlarım. Sadece beni değil, onu da mahvediyorlardı.

"Sanırım meseleyi kendi ellerimle halledeceğim, o zaman," dedi sanki onun için her şey aynıymış gibi.

Yanımda sallanıyordu ve sonra ıslak amcığın ovalanırken çıkardığı belirgin sesi duydum. O değildi...

Kahretsin, öyleydi. Kendisiyle oynuyordu.

Yuvarlandım ve yüzümü ona döndüm. Yanımdaydı, sadece başı battaniyenin dışındaydı ve battaniye dizleri yukarıda ve açık olacak şekilde gerilmişti.

Küçük, tatlı bir inilti çıkardı ve ben gitmiştim.

Bacağını aşağı doğru ittim, böylece karşıya geçip kalçalarının arasına girebildim ve sonra ağzımla amına saldırdım. Sırılsıklam olmuştu, benim için nefes nefese kalmıştı.

Yemek yeme yarışmasındaki bir erkek gibi amının ırzına geçtim. Otuz saniyenin altında bir sürede bir şişe roketi gibi patladı ve sonra hareket ettim ve horozumu iç çamaşırdan kurtardım ve ona bakarak içine soktum.

Tırnaklarını sırtımda gezdirdi ve bu beni çok acıttı.

"Sikin. Daha sert istiyorum. Beni daha sert becer," diye bağırdı ve tırnaklarını geçirdi.

"Yapma." Dişlerimi sıktım ve hızımı yavaşlattım. Çekmeye gittim.

"Durma. Daha sert sık beni. Sert istiyorum. Al beni, beni boşalt. Bana ihtiyacım olanı ver." Yüzüme tokat attı, tüm gücüyle ve ben irkildim. Ellerini başının üstünde birleştirdim.

"Az önce ne yaptın sen?" Geriye çekildim ve gereksiz bir şekilde sordum çünkü ikimiz de az önce ona tokat attığını biliyorduk.

suratımın ortasına.

Çırpındı. "Sik beni!"

"Tia, kapa çeneni, herkesi uyandıracaksın." Tam yüzüne bakıyordum.

"Beni sustur," diye meydan okudu ve sonra dudağımı ısırdı.

Çılgına dönmüştü. Kosta Rika gibiydi. Bana kızardı ya da rahatlamaya ihtiyacım olduğunu hissedirdi ve bunu bir seks oyununa dönüştürürdü, böylece kendi öfkesini dışarı atar, benim de öfkemi dışarı atmamı sağlardı. Kafası karıştığında yardım edebilmemin hoşuna gittiğini söyledi. Sert seks sırasında boyun eğmenin, bastırılmış olan her şeyi bırakmasına izin vereceğini söyledi.

Ama son zamanlarda agresif değildim. Hamileydi, Tanrı aşkına. Ve Kosta Rika'da neredeyse kendimi kaybettiğim birkaç olay yaşamıştık. Son seferinde, çok ileri gittiğimde, o da yüzüme bir tokat atmıştı.

Elimle ağzını kapatarak, "Beni itmeyi bırakmalısın," dedim. "Ve kapa çeneni. Çocukları uyandırmak mı istiyorsun?"

Bacaklarını kalçalarıma doladı ve karnına yaslanmış olan sikime doğru sallandı. Ona ters ters baktım. Elimi ağzından çektim ve onu uyarmak üzere işaret parmağımı ona doğru uzattım.

"Hâlâ sert misin?" diye fısıldadı.

Ters ters baktım. Benimle taşak mı geçiyordu? Tabii ki etmiyordum.

"Seni tekrar sertleştirmeme izin ver. Beni sertleştir, bebeğim. Eğer yapamazsan, parmaklarımı kullanırım."

Bakakaldım, fokurduyor, zor nefes alıyor, şaşkınlık içinde başımı sallıyordum.

Altımdan kıvrıldı ve sonra karnının üzerine döndü, kıcını benim için havaya kaldırdı. Onu sırt üstü döndürdüm.

"Kes şu saçmalığı, Athena. Hemen şimdi."

"Sertleştin mi yoksa kendimi mi boşaltmam gerekiyor? Sert istiyorum, Tommy. O kadar sert ki günlerce hissedeceğim."

Bu beni neden sertleştirdi, bilmiyordum. Ama yaptı işte. Bacaklarını yukarı kaldırdım ve kalçalarımı ileri doğru sürdüm, sikim köküne kadar eve çarptı. Dişlerimi sıkıyordum ama o beni azdırmıştı.

Başı geriye doğru yuvarlandı. "Ye!."

Onu başının arkasından yakaladım ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Onu sertçe siktim, sertçe öptüm, saçlarını kabaca çektim. Ve o buna bayıldı. Meme ucunu ısırđım ve o da tırnaklarıyla kıcıımın yanaklarındaki deriyi kırdı.

Beni ters çevirmek için çabalamaya başladı. Ona izin verdim. Elimi bacaklarının arasına sokarak bana asıldı. Mesajı aldım ve tekrar boşalana kadar klitorisini çalıştırdım, sert, o kadar sert ki ağzını tekrar kapattım çünkü burası büyük bir otel süitiydi ve uyuyan aile mekanın diğeri tarafındaydı ama gerçekten çok gürültülü davranıyordu.

O dalgayı bir dakika sürdü ve sonra göğsüme yığıldı. Nefesim kesilmişti ama boşalmaya da çok yakındım. Ellerimi saçlarımda gezdirdim ve başının tepesine baktım. Vücudu titremeye başlamıştı. Ağlıyordu; tüm vücudu titriyordu.

Onu sırt üstü çevirip hızımı yavaşlattım, sert bir sikişten tatlı bir sevişmeye geçtim. Yüzüne dokunuyor, üzerine öpücükler yağıdırıyordum.

Fısıldadım,

"Seni seviyorum. Sen benimsin. Kimse seni benden alamayacak. Seni benden alamayacaksın, duydun mu beni?"

"Yapmayacağım."

"Emin misin? Deniyormuşsun gibi geliyor."

Başını salladı, dudak büktü ve yüzünü omzuma saklamaya çalıştı. Çenesini yukarı kaldırdım, böylece dikkatini vermekten başka çaresi kalmadı.

"Sana ihtiyacın olan her şeyi vermeye çalışacağım ama bebeğim, bu gece bu bok mu? Kulağa öyle geliyor, benden geri mi çekiliyorsun? Sonra söylediklerin? Sonsuza kadar beraberiz,

Tia. Sakın benden bu şekilde uzaklaşayım deme."

"Yapmayacağım. Özür dilerim." Hüngür hüngür ağlıyordu.

"Seni o kadar çok seviyorum ki," dedim kısık sesle. "Lütfen bebeğim, bunu bil, ihtiyacın olan şey olmak istediğimi bil. Senin içindeyken, seni hak etmediğimi biliyorum, sen kazanmak için karmaya sahip olmadığım bir hediyesin. Senin sevgini asla kazanmamalıydım ve seni istemediğin halde almaya başladığımı biliyorum, ama vermeye başladığında içimdeki pek çok şeyi iyileştirdin. Tamamen düzelmiş değilim. Ama deniyorum ve sen kırılırsan bunu yapamam. Senin gücüne ihtiyacım var bebeğim. Onu benden alma."

Başını salladı ve yüzünü boynuma gömdü. "Acele et. Daha sert. Beni daha sert becer ki uyuyabilelim ve lütfen bu gece ağzımdan çıkan tüm aptallıkları, tüm o kelime kusmuklarını unutalım."

Durdum, ona baktım, ona yaptığım şey için çok acı hissediyordum.

"Tommy. Acele et bebeğim. Daha sert."

Daha sert vurdum. Başı geriye yuvarlandı. Onu yeniden konumlandırımdı, ayak bileklerini omuzlarımdan üzerine çektim ve inleyene kadar klitorisini tekrar çalıştırarak sertçe vurdum.

"Gelemem. Bir daha gelemem. Sadece sen."

Ama o yapana kadar durmadım. Uzun zaman aldı ve numara yapmaya çalıştı, ama gerçek olmadığını biliyordum, bu yüzden ikimiz de oraya varana kadar ona devam ettim.

Onu kendime çektim. Terlemiştik, bitkin düşmüştük ve ikimizin de kafası allak bullak olmuştu.

İkimiz de kırılmıştık, kırılmaktan da kötüydük. Ne lanet bir çift.

Elini dudaklarıma götürdüm ve avucunu öptüm.

"Tommy? Söylediklerim için özür dilerim."

"Şşş, uyu bebeğim." Bu gece daha fazla konuşamazdım. Başını göğsüme yasladım.

Ben saçlarını okşarken o göğsümde ağlayarak uyudu. Tıpkı bana geldiği ilk geceki gibi.

Neden onu Vegas'a geri getirdim ki? Beni uyarmıştı, buraya gelmekle ilgili hisleri konusunda tamamen açıktı ve ben onu dinlemedim.

* * *

Sonunda uyuduğunda, iç çamaşırımı yukarı çekerek yataktan kalktım. Tuvalete gittim ve sonra mini bara gidip bir içki doldurdum. Dex oradaydı, televizyon izliyordu. Nino ve Will'le birlikte üç saatlik vardiyalar halinde süitin içinde nöbet tutuyordu.

Dex bana çenesini sallayarak hafifçe "adamımsın" der gibi baktı. Bizi duymuştu. Duymamış olamazdı. Ama kendimi "adam" gibi hissetmiyordum. Ona başımı salladım ve yatağa dönmeden önce içkimi yudumladım.

Yine o lanet olası gelinlikle ilgili kâbuslar görüyordum. Tia onu giymişti, gevşek ve yatakta yatıyordu. Gözleri açık ve ölü. Karnı kocaman, gelinlik etrafından kesilmiş, harfler

TF Jr

hamile karnına oyulmuş.

Angel

Tayland - Kruna Resort

Bangkok'a uzun bir uçuştum. Ama yeterince uzun değildi. Çok geçmeden limuzine bindik ve oradaydık. Kendimi yarı katatonik robotik bir duruma soktum ve onun güvencesiyle ve içeri girmeden hemen önce fısıldadığı "Benim iyi kızım ol, seni sonra ödüllendireceğim" sözleriyle konuştum.

Kocam, ustam, bana bakmak için elinden geleni yapıyordu. Çok şanslıydım.

Ön girişten içeri girdik. Elimi tutmuştu. Onun sıcaklığına, gücüne, bir ayağımı diğerinin önüne atmaya odaklandım.

Güvendeyim. Güvende. Dare beni aldı. Onun tasmaını takıyorum. Onun evlilik yüzüklerini takıyorum. Hiçbiri bana zarar veremez. Bana dokunmalarına izin vermez.

Lobiye girerken bir ayağımı diğerinin önüne koymaya ve onun yönlendirmesine izin vermeye odaklanmaya devam ettim. Hemen bir konsiyerj tarafından karşılandık ve resepsiyon alanının arkasındaki bir odaya yönlendirildik.

Kapı arkamızdan kapandığı anda tüylerimi diken diken eden bir isim duydum.

"Felicia. Vay, vay. Şu haline bak." Cleo'nun sesi odanın sessizliğini kara tahtaya çakılmış çiviler gibi deldi ve vücudum anında tepki verdi. Vücudumdaki her bir kas bir şey için hazırlandı. Neye? Kavga mı? Kaçış mı?

Yoksa otomatik pilottayken, A'dan B'ye tekrar tekrar giderken kafamın içinde gittiğim o uzak yere gitmeye mi hazırlanıyordum? Belki de şu anda gitmem gereken yer orasıydı.

Bundan sonra ne olacağını bilmiyordum. Kendimi soğukkanlı tutmam, eğitimimi hatırlamam, birkaç ay önce beni buradan çıkaran şeyin ne olduğunu hatırlamam gerekiyordu.

Dare bendeki değişimi hissetmişti; hazırlıklıydı. Elimi sıkıca kavradı ve sonra dudakları şakağıma dokundu.

"Ruiz," dedi Kruna'daki ana köle bakıcısı Rafe'ye. "Kleopatra onunla konuşmayacak. Ona bakmamalı bile. Meleğim bana bu eğitmen hakkında ne kadar zalim olduğuna dair hikâyeler anlattı. Onun durumunu diğer ortaklarla görüşmeyi planlıyorum. Sanırım bir değişiklik düşünmenin zamanı geldi."

"Ben de tam Bay Ferrano, evliliğin ona uygun göründüğünü söyleyecektim." Alaycı tavrı kaybolmuştu ve artık umutsuzluğa yakın bir ses tonuyla 'müşteri' gibi konuşuyordu.

"Sen de benimle konuşmayacaksın, seni orospu suratlı amcık. Seni kırbaçlatmadan önce gözlerini yere dik."

Söylediği sözlerle tepkimi gizledim ama vücudum sesindeki otoriteye muazzam bir tepki verdi. Külotum doymuştu. Eğitimim bisiklete biner gibi devreye girdi ve üzerimde öforik bir his oluştuğunu hissettim. Ama asıl yapmak istediğim şey dizlerimin üzerine çökmek ve ona teşekkür etmek için sikine tapmaktı.

"Tek kelime daha etme Cleo," diye emrettiğini duydum Rafe'in. "Dışarı." Cleo odadan çıktı. Gözlerim hâlâ yere dikilmişti. "Bunun için özür dilerim," dedi Rafe Dare'e.

"O bir

bir köle olarak örnek ama o çok cesur oluyor

şu anki rolü. Sizin Felicia'ya karşı kişisel bir nefreti var; üzgünüm."

"O bir sorun Ruiz."

"Eminim Bay Chen sizinle görüşmekten mutluluk duyacaktır. Bu arada bu konuyu onunla da konuşacağımdan emin olabilirsiniz. Bay Chen bu öğleden sonra gelecek. Bay Lucas ve Delgado sizi ağırlamaktan mutluluk duyacaktır. Yemek salonunda kahvaltı yapıyorlar. Sizi onlara götürüyüm mi yoksa önce odanızı mı tercih edersiniz?"

"Onlara," diye yanıtladı Dare.

Joseph Lucas ve Bay Delgado da ortaktı ve Kruna totem direğinin tepesindeydiler. Rafe yönetimde yüksek mevkideydi ama ortak değildi.

Yürüdük ve odaklanmak için elimden geleni yaptım. Bu salonlar. Dekor. Kokular. İnsanlar. İkisini de tanıdığım iki kölenin yanından geçtim. Biri tek başınaydı, bir yere gidiyordu, boğazında iki iplikli bir tasma vardı. Beni görünce irkilmedi bile. Diğeri otuz yaşlarında kızıl saçlı bir kadındı. Bir ya da iki kez hizmet ettiğim bir müşterinin arkasında tasmayla yürüyordu, bir bakıma sanırım. Onunla hiç seks yapmamıştım. Adı Bay Franz'dı.

İngilizce bilmeyen, kırbaç kullanmayı seven ve aynı zamanda altın duş almayı seven yakışıklı bir dominanttı. Geçmişte onun tarafından kırbaçlanmış ve o mastürbasyon yaparken iki kez üzerine işemiştim.

Dare'e başıyla selam verdi ve bana bakmadı. Diğerlerine kıyasla onunla arkadaş gibiydik ama burada hiç gerçek arkadaşım olmamıştı. Kimsenin bana iyi davranarak Cleo'nun öfkesini riske atmaya cesareti yoktu. Adı Truly'ydi. Truly'nin gözleri bana kısa bir süre için parladı.

Ben diğer taraftaydım. Bunu ikimiz de biliyorduk. Hayatımın iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyordu ama ben tatil köyünden ayrılmıştım.

Dare seks için büyük bir iştahı olan itaatkâr bir kızıl istediği için çok şanslıydım. Gerçekten de

Kızıl saçlı kısa listeye girdi ama kulüp onun yerine beni seçti ve bu hayatımda bir kez olsun benim şansım oldu.

Jason Frost'un benim peşimde olduğu gerçeği, Dare'in bana söylediğine göre kararlarını etkilemişti. Suçluluk duygusu içime işledi. Gerçekten de iyi bir kızdı, buradaki diğer kölelerin neredeyse tamamı gibi bir kurbandı. Dare'in tüm bunları sona erdirmenin, hepsini özgürlüğüne kavuşturmanın bir yolunu bulabileceğini umuyordum. Özgürlüğün küçük tadına varışım bunu onlar için istememe neden oldu. Aynı zamanda, Tanrı'ya beni seçtiği için şükrettim, çünkü bu sadece bir köle olarak hayatımın sona erdiği anlamına gelmiyordu, daha çok Dare'in olduğum ve onu çok sevdiğim için acı veriyordu.

Yemek odası güneşli ve aydınlıktı ve yemek kokuyordu. Bay Lucas ve Bay Delgado'nun bulunduğu bölüm yemek salonunun kenarındaki perdeli verandaydı. Kahvaltı ediyor ve gülüşüyorlardı. Dört kişilik bir masadaydılar, yanlarında köle yoktu ve su manzarası muhteşemdi.

"Ah, Dario. Hoş geldin." Joseph Lucas ayağa kalktı.

40'lı yaşlarının sonunda yakışıklı bir adamdı. Önemli durumlar dışında buraya nadiren gelirdi. Evinde, burada yanında olmayan köleleri vardı. Bu sefer getirip getirmediğini bilmiyordum.

Onlardan biri Cleo'nun en iyi arkadaşıydı ve benden nefret etmesinin başlangıcının bu olduğunu düşündüm çünkü Bay Lucas benden hoşlanıyordu ve Cleo'nun en iyi arkadaşı kıskanıyordu. Oldukça vanilyaydı ama penis büyüklüğü açısından ortalamanın çok üzerindeydi ve saatlerce dayanabiliyordu. Ve kız kıza aksiyon izlemeyi seviyordu. Hem de çok.

Kızlardan biri bir keresinde ona Büyük Viagra lakabını takmış ve bu kulak misafiri olmuş. Kıza Viagra kullanmadığını söylemiş, ancak kız Viagra'yı kullandığını değil, doğal Viagra olduğunu kastetmiş.

Cezalandırılacağı için çok endişeliydi ama adam onu üç gün boyunca tek başına bırakarak ne kadar dayanıklı olduğunu göstererek cezalandırdı. Sonrasında günlerce acı çekmiş.

Bay Delgado da ayağa kalktı. Bay Delgado mu? Vanilya değil. Daha çok kırmızı kadife gibiydi. Bay Delgado çok ahlaksızdı. Kanlı oyunları severdi. Sol kalçamın hemen altında hilal şeklinde bir yara izi vardı, Donavan Frost'la yaptığı bir üçlü seks sırasında ondan gelmişti. Bay Frost onun benimle daha fazla oynamasını engellemişti. Delgado buradaki her kölenin üzerinde en az bir ya da iki iz bırakmıştı.

Dare her ikisinin de elini sıktı. İkisinin de bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Felicia'nız için bir yastık ister misiniz?" diye sordu Taylandlı yaşlı bir erkek sunucu İngilizce olarak.

"Hayır," diye yanıtladı Dare ve oturmam için bir sandalye çekti. Tereddüt ettim.

"Otur Felicia," dedi ve hemen itaat ettim ama boğazım kırık camla dolmuş gibi hissettim. Yutkunamıyordum.

Tabii ki bana böyle seslenmek zorundaydı. Bunu yapacak akla sahip olduğu için mutluydum ama bu kendimi korkunç hissetmemi engellemedi. Evlilik cüzdanımıza Felicia Andrews imzasını attım ve evlendikten sonra Dare kimliğimi Felicia Ferrano olarak değiştirdi çünkü uyumlu davranmak zorundaydık. Pasaportumda böyle yazıyordu ve gerçek adım bu olmadığı için yasal olarak evli sayılmayacağımız beni endişelendiriyordu. Ama onunla kelimenin tam anlamıyla evliydim. Tanrı'dan önce onun olacağıma söz vermişim ve sunakta bana Melek demişti ve bu benim gerçek adımın bir türeviydi.

"Özür dilerim Bay Ferrano," dedi garson, "köleniz için tercihlerinizi bilmiyordum. Tüm şenliklerde kendisine bir sandalye sağlanacağını not edeceğim. Tabii bu duruma bağlı değilse?"

"Karım," diye düzeltti Dare, hafif bir kızgınlığın ötesinde hiçbir duygu göstermeden. "Ve her zaman bir sandalye."

"Evet, efendim. Özür dilerim, efendim."

Bay Lucas ve Bay Delgado sessizdi. Kimsenin gözlerine bakmadım, sadece metanetimi korudum.

"Bayan Ferrano, sizi görmek ne güzel," diye selamladı Bay Lucas. "Ben de Felicia. Tekrar hoş geldiniz," dedi Delgado.

Onunla göz teması kuramıyordum. İkisiyle de birlikte olmuşum ama Delgado'nun beni kesmiş olmasının yanı sıra, o benim kırma ekibimin bir parçasıydı. Ortak olmasına rağmen, çok iş bitiriciydi. İlk adını bile bilmiyordum. Otuz yaşlarındaydı, İspanyol'du, sert ve tehlikeli bir şekilde çekiciydi ve saf kötüydü.

"Merhaba," dedim usulca.

Servis görevlisi Dare için kahve doldurdu ve beklentiyle ona baktı.

"Kahve ister misin, bebeğim?" Dare bana sordu. Gözlerim onunkilere kaydı. "Evet, lütfen."

Masadaki iki adam hiç şaşırmış görünmüyordu. Ben Dare'e aittim ve ne yapmak isterse yapabilecek biriydim. Ancak burada kimse bana eşit muamele yapmıyordu. Buradaki herkes benimle ilgili talimatlar için ona danışırdı.

Tasmalı ve çıplak bir şekilde yerde oturuyor olabilirdim ya da masada oturuyor, bir şekilde eşit muamele görüyor olabilirdim. Çırılçıplak dizlerinin üzerine çöktürülebilir, hepsinin önünde tokatlanabilir ve üçüne de cinsel eylemlerde bulunmam söylenebilirdi. Dare ne isterse kanun oydu.

Haberi verdikten sonraki sabah, Zack ve Kruna organizasyonundaki çeşitli kişiler hakkında bana yaklaşık dört yüz soru soran takım elbiseli görev gücü adamlarıyla yaptığımız brifingden sonra, gelmeye gitmeden önce bazı ajanların önünde konuştuk.

Kocamın önünde onlarla konuşmam mı? Söylediklerimden bazılarının onu kızdırdığını görebiliyordum; kendini tuttu.

Bana insanlar hakkında, geçmişte ortak zirveler için gerçekleşen olaylar hakkında sorular sordu ve ben de ona elimden geldiğince bilgi vermeye çalıştım. Federal ajanların soru sorduğu süre boyunca o da oradaydı ve elimi tutuyordu, yani bolca bilgisi vardı.

Ajanlar bana karşı çok nazikti ama Dare tüm zaman boyunca onların kafasını koparmak ister gibiydi. Bana yapılan şeyler hakkında kişisel konuşmaya çalıştıklarında ve ben de "Aklınıza ne gelirse, muhtemelen yapılmıştır" diye cevap verdiğimde.

Benimle daha açık konuşmaya çalıştılar ve o zaman ayağa kalktı ve soru soran adamın yüzüne doğru geldi ve adamın yakasını yumruklarıyla kavradı.

Zack herkesi sakinleştirdikten sonra Zack'in şehir dışına çıkması gerektiği için işler yarıda kesildi. Oradan ayrıldık ve Tayland'a gitmek için hazırlanmak üzere eve döndük. Ve şimdi buradaydık.

Dare, Zack'in Meksika'da Tessa'yı geri almasına yardımcı olacak bazı işleri olduğunu, sonra Los Vegas'ta Tommy'yle buluşacağını ve birkaç gün içinde Tayland'da olacağını söyledi. Buradan ayrıldığımızda doğruca eve gitmeyecektik. Zack ve diğer ajanlarla Chon Buri, Tayland'da buluşacaktık.

Kulüp ortakları Dare'in geçen sefer burada çok kısıtlı bir süre geçirdiğini biliyorlardı, bu yüzden mekanın tüm iç işleyişine çok aşina değildi.

Her şeyi bilmemesi görev gücü için bilgi toplamasına da yardımcı olacaktı. Sütyenlerimin içine dikilmiş özel bir yama ile bağlanmışım ve bunun tespit edilemeyeceği konusunda teminat almıştık.

Bana çeşitli stil ve renklerde beş sütyen verilmişti, böylece buradayken onları her zaman giyebilecektim. Yağmura yakalanırsak ya da yüzmeye gidersek ıslanabilirlerdi bile.

Dare onlara GPS cihazları da taktırmıştı, her ihtimale karşı. Hiçbir şeyin ters gitmemesi için dua ettim. Burada geçireceğimiz dört günün bir şekilde hızlı ve olabildiğince acısız geçmesi için dua ettim. Burada olmaktan nefret ediyordum. Nefret ediyordum. Ama yapmam gereken şey buydu, bu yüzden A'dan B'ye zihniyetine geri dönmeye çalışacaktım ama bunun A'dan B'ye olmadığını umuyordum.

Buna X'ten Y'ye planım diyordum. X'ten Y'ye olduğunu ve her şeyin yakında Z'ye varacağını umuyordum. Benim için Kruna'nın sonu. Bizim için.

Delgado ve Bay Lucas, kahvaltı tabaklarımız getirilmeden önce Dare'le uygun miktarda havadan sudan konuşurken o masada kafamın içinde X'ten Y'ye kadar sayıklayıp duruyordum. Dare bana yumurtalı ekmek ve domuz pastırması, kendisine de omlet ısmarlamıştı.

Tabağımı sunucudan aldı ve kendi yerinde tuttu, bunun garip olduğunu düşündüm ama göstermemeyi başardım.

Fransız tostumu üçgenler halinde kesmeye devam etti ve sonra göz kırptı ve bir kısmını çatallayıp uzattı. Bana tatlı bir gülümseme verdi. Ben de gülümsemesine karşılık verdim ama yüzümün çatlayacağını hissediyordum çünkü gözlerin üzerimde olduğunu hissediyordum. Delgado ve Bay Lucas'tan daha fazlası olan o yemek salonundaki her göz. Ayrıca garsonlar, köleler ve diğer müşteriler de vardı.

Ağzımı açtım, o da biraz çatalladı.

Dare, Bay Lucas'a dönerek, "Hâlâ balayındayız," dedi.

Dare'e kocaman bir gülümseme verdi.

"O zaman Mimoza kadeh kaldırmayı öneriyorum. Mimosalar!"

Sunuculardan biri şampanya ve portakal suyu alıp koşarak geldi, bir diğeri de bardakları hazırladı.

"Balayı sonsuza dek sürsün."

Hepimiz kadehlerimizi kaldırdık ve birbirimize dokundurduk.

Dare eğilip alnımdan öptü ve sonra tabağımı bana uzattı. Kızarmış ekmeklerimin hepsi küçük üçgenler halindeydi. Benimle ilgilenme ve bana odaklanabileceğim tatlı bir şeyler verme şekli. Onu çok seviyordum.

Bana çatalımı uzattı.

Çatalımı ağzıma götürüp bir ısırık daha aldım ve ensemdeki tüylerin diken diken olduğunu hissettim. Yan tarafa baktım ve Cleo'yu içinde bulduğumuz perdeli alanın dışında gördüm. Kollarını göğsünde kavuşturmuş bana ters ters bakıyordu. Kanım dondu.

Yemek boğazımın dibinde bir kaya gibi duruyordu ama yemeye devam ettim, yavaşça, metodik olarak.

X'ten Y'ye, Angel. X'ten Y'ye. Angel. Felicia Sapphire değil. Angie MacLeod değil. Felicia Andrews ya da Felicia Ferrano değil. Angel. Angel Ferrano. Bayan Dario Ferrano.

Dave

O kaltağın oturduğumuz alanın dışından karıma ters ters baktığını gördüm. Ben de ona ters ters baktım ve yutkunarak boğazından aşağı indiğini gördüm. Çok kızmıştım. Burada olduğumuz için kızmıştım. Angel'ın hissetmesi gerektiği gibi hissetmesine kızmıştım. Stepford karısı gibi davranıyordu çünkü bu lanet yer onu böyle davranmak zorunda bırakmıştı.

Delgado'ya doğru eğildim. "Şu Kleopatra amcığı mı? Onun nesi var böyle? Karıma çok fena asılıyor."

Başını salladı, "O buraların alfa dişisi. Efendilerin yanında yerini bilir ama kölelerin yanında? Her zaman iradesini ortaya koyuyor."

"Karım artık bir Kruna kölesi değil. Defalarca itaatsizlik etti. Cezalandırılmasını istiyorum."

Normalde, ne oldukları ve yaptıkları göz önüne alındığında, bu hapishaneden herhangi bir cezaya göz yummazdım, ama o orospu suratlı amcık için bir istisna yapabilirdim ve yapardım. Onun dişlerini kendim dökerdim.

"Bu şerefe nail olmak ister misin?" Delgado sordu. "İstemiyorsanız, siparişinizi verin." Omuz silkti.

Joseph Lucas yaptığı telefon görüşmesini sonlandırdı ve eğildi.
içinde.

"Sen bir ortaksın; Kruna mülküne hepimiz kadar erişim hakkın var. Ceza verebilirsin, oynamak için oyuncak toplayabilirsin, nerede olursa olsun. Oynanması yasak olan ortak alanları zaten biliyorsun. Emin olmadığınız bir şey varsa, sorun. Buraya son gelişinizde bir kullanıcı oryantasyonu almış olmalıydınız ama seyahatiniz kısa sürdü, bu yüzden ihtiyacınız olan her türlü bilgiyi size vereceğiz."

Delgado bana baktı, "Bu gece bir parti verelim, olur mu Joseph? Genç Efendi Ferrano'ya her şeyin ne olduğunu gösterelim mi?"

Eğildim ve Angel'ın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım. "Beni çok meşgul ediyor."

Joseph Lucas, "Ah, gençlik aşkının kızarması," diye yakındı. "Zirvenin açılış gecesinde her zaman büyük bir parti verimiz. Sen bir gün erken geldin, bu yüzden daha samimi bir parti vereceğiz ve katılmak isteyip istemediğine sen karar verebilirsin. Zorlamıyoruz. Sen her zaman kendi sınırlarının efendisisin. Gelin. Her şeyin nasıl olduğunu gör. Baskı yok."

Başımı salladım ve kahvemden bir yudum aldım.

İşlerin nasıl yürüdüğü hakkında daha fazla bilgi alabilmem için beni bir gün erken istediklerini söylemişlerdi. Bu federallerin işine geliyordu. Bundan hoşlanmadım. Ben bir sıçan değildim. İçten içe sıçan olmanın aşağılıktan da aşağılık olduğunu bilerek yetiştirilmiştim.

Siktir git baba, beni bu hale getirdiğin için.

Eşimi aldığımdaya burada o kadar kısa bir süre geçirmiştim ki, sorumlular ve buranın nasıl başladığı hakkında gerçekten çok az şey biliyordum. En ufak bir bilgi bile buranın düşmesine yardımcı olabilirdi. Hiçbir yanılsama içinde değildim; bu insanlar bu yaşam tarzını sürdürüyorlardı ve Kruna gibi başka bir yer ya da bunun gibi birden fazla yer, buranın bıraktığı boşluğu doldurmak için başka bir yerde ortaya çıkacaktı.

Ama burayı yerle bir etmek, Angel'a zarar veren orospu çocuklarını alaşağı etmek? Bu benim bir sıçan olmama değerdı. Sahip olduğum her kuruşa, her

sahip olduğum haysiyetin bir zerresi. Onun için adalet. Hayatımın aşkı için.

Her şeyi berbat etmemek için akıllıca davranmak zorundaydım.

Sonra da kız kardeşini Romero'dan nasıl uzaklaştıracağımı bulmalıydım.

Ona Felicia demekten nefret ediyordum, bunun onu ne kadar inciteceğini biliyordum ama 'Felicia' zihniyetinde olması gerekiyordu. İyi gidiyordu. Benim mükemmel meleğim.

Brunch'tan sonra bize odamız gösterildi. ncekiyle aynı odaydı. Garip hissettirdi. Gelmeden önce burada hiçbir şey konuşamayacağımızı uzun uzun konuşmuştuk. Karakterdeydik ve karakterde kalıyorduk. Gerçek şu ki, Federaller tarafından dinleniyorduk ve tesis odamızı da dinlediği için ifte dinleniyormuşuz gibi davranmak zorundaydık. Kruna ortaklarının bana gvenmediğine dair hiçbir işaret almamıştım. Yine de işimi şansa bırakmıyordum.

Elini tuttum ve onu kendime çektim ve yatağa uzandık. Dudaklarımı boğazına dayadım. Ona aldığım  telli gerdanlığı takıyordu. İşaret parmağımla saçlarını döndürdüm.

"Uykun var mı?" diye sordum. Başını salladı.

"Biraz kestirelim, sonra da sahilde yürüyüşe çıkarız." Gözlerimin içine bakarak, "Evet, Efendim," dedi.

Dudaklarımı onunkilere değdirdim ve derin derin nefes aldım. Ona sıkıca sarıldım. İkimiz de uyumadık; sadece birbirimize sarılarak, konuşmadan, sadece birbirimizi hissederek güzel bir saat geçirdik. Başkalarının duyabileceği kelimelere ihtiyacımız yoktu. Sadece ona dokunmak istedim, böylece ona sahip olduğumu bilecekti.

Tia

Vegas'taki otelimın Strip'e bakan altı yatak odalı lüks süitindeki yatağımda tek başıma uyandım. Uyandığımda perdeler sımsıkı kapalıydı, oysa biz uyurken öyle değildi. Tommy kapatmış olmalı. Neredeyse burada değilmişim gibi davranabilirdim. Neredeyse.

Bekle. Hayır, önceki geceki halim yüzünden unutamadım. Ne geceydi ama. Ne berbat bir geceydi. Üzerime bulaşmış gibi hissettiğim çirkinlikten arınmak umuduyla duş aldım.

İşe yaramadı. Bugün Tommy'den ne bekleyeceğimi bilmiyordum.

Yatak odasından çıktığımda pembe bir eşofman giymiştim, saçlarımı at kuyruğu yapmıştım ve elimde kafeinsiz café au lait ile dolu bir kahve fincanı vardı.

Birisi beni duştayken duymuş olmalıydı, muhtemelen Sarah ya da belki Tommy ve yatak odasındaki tuvalet masasının üzerine bırakmıştı. Yudumladım. Muhtemelen Sarah'ydı. Tadı sanki hiç şeker yokmuş gibiydi ve Tommy bana nadiren kahve getirirdi ama getirdiğinde de mutlaka şeker koyardı. Hamile kaldığımdan beri günlük kafeinsiz kahveme şeker koymaya başlamıştım. Hamileliğim için kafeini bırakmak zorunda kalsaydım, şekerini geri alırdım.

Süit, yemek alanı, ıslak bar mini mutfak alanı, 12 koltuklu beyaz deri kesitli geniş yaşam alanı ve her birinde en-suite banyolu üç yatak odası bulunan iki koridor ile güzel, açık planın ötesindeydi.

Tessa'nın çocukları yerde yatıyordu; Antonio iPad'ine sarılmış, Lucas gözlerini büyük televizyona dikmiş, küçük yumruğunda beyzbol topuna benzeyen bir çuvalı ağzına dayamıştı. Sarah ve Tessa kanepenin bir ucundaydı; Sarah telefonuyla oynuyor, Tessa ise gözlerini çocuklardan ayırmıyordu. Go, Diego, Go televizyondaydı. Tommy bir düzine kişinin oturabileceği kadar büyük bir masanın başındaydı.

Önünde yarısı yenmiş bir tabak yemek vardı ve arkasındaki servis masası boyunca dizilmiş birkaç reşo tabağı gördüm. Servis masası Vegas şeridine bakan pencerele bir duvarın üzerindeydi. Telefonla konuşuyordu, birini dinliyormuş gibi görünüyordu ama gözleri üzerimde gezindi ve sonra pencerenin olduğu tarafa bakıp konuşmaya devam etti. Televizyondan onu duyamadım.

Tessa bana sıkı bir gülümseme verdi.

"Burada bir sürü kahvaltı var, Chiquita," dedi

Sarah. "Teyze!" Antonio dedi.

"Tee!" Lucas da katıldı. Henüz iki yaşında bile değildi, Antonio üç yaşındaydı ve Lucas çoğumuza tek heceli isimler takmıştı. Ben Tee'ydim ve Tommy de "Ben". Sarah "Sah" idi. Antonio "Toe" ve Tess "Ma" idi.

"Herkeşe günaydın," diye güneşli bir şekilde selamladım.

Tommy ayağa kalktı ve perdeyi kapatmak için camın ipini çekerek The Strip'i görmemi engelledi. Ona doğru yürüdüm. Telefonu kulağına dayamıştı ama gözleri benimkilere takıldı.

Parmak uçlarımda ayağa kalktım ve kollarımı boynuna doladım. Eğildi, ben de onu dudaklarından hızlıca öptüm ve uzaklaşmaya başladım. Davranışlarım neşeliydi ama o farklı olduğunu bilirdi.

Elimi tuttu ve sıktı ama gözleri sertti. Kızgındı ama yine de bana

Muhtemelen ona doğru gittiğim için bir ödöl. Kesinlikle çözmemiz gereken şeyler vardı.

Ona sıkı bir gülümseme verdim ve yiyeceklerle dolu masaya doğru ilerledim ve fincanımı yere bırakıp ne olduğunu görmek için reşo kaplarının kapaklarını kaldırdım. Bir tabak meyve ve krep hazırladım. Uzun kirli tabak ve çatal bıçak yığınının anlaşıldığı kadarıyla kahvaltı eden son kişi bendim. Saat onu geçiyordu. O uzun ve zorlu geceden sonra yatakta daha uzun süre kalabilirdim ama Tessa'nın burada çocuklarla birlikte olduğunu düşündüm ve onun yükünü elimden geldiğince hafifletmek istedim.

Tommy aramayı "Tamam, sonra." diyerek bitirdi. Telefonunu yere bıraktı.

Kendime hizmet ettiğim süre boyunca gözlerini üzerimde hissettim.

O konuştu. "Gidip bazı işlerle ilgilenmem gerekiyor, kızlar, Suzette adında bir bayan size denemeniz için elbiseler getirecek."

Ona baktım.

"Buraya son geldiğimizde gördüğün kişi o. Yaklaşık iki saat içinde birkaç rafla birlikte burada olacak ve saç ve diğer şeyler için onunla birlikte birini getirecek. Akşam yemeği için zamanında dönerim. Sarah oda servisiyle konuşup akşam yemeğini biz ayrılmadan önce, sekiz buçuk gibi ayarlayacak. Bebeğim, ben odamızda birkaç telefon görüşmesi daha yapacağım. Kahvaltını bitirdiğinde içeri gel. Seninle konuşmam lazım."

"Tamam," dedim.

Ayağa kalktı ve telefonla birlikte yatak odasına geri döndü. Tessa dikkatini tekrar televizyona verdi.

Tavırları tamamen işle ilgiliydi. Bunun kısmen benim yüzümden, kısmen ya da muhtemelen daha çok intikam almaya hazırlandığı için olduğunu biliyordum.

Biraz kavun çatallarken gözlerim Tess'e kaydı.

Gözlerini televizyona dikmişti ama boşluğa baktığı, tatsız düşünceler içinde kaybolduğu çok açıktı.

Birkaç ısırık aldım ve pek iştahım olmadığı için ona doğru ilerledim. Oturdum ve omzuna dokundum, o da bir metre kadar sıçradı.

"Özür dilerim," diye geri sıçradım. "Seni korkutmak istememiştim." "Üzgünüm, Tia. Kilometrelerce uzakta." Başını iki yana salladı.

"Tee!" Lucas üzerime tırmandı ve ben de onu kucağıma alıp tumbul yanağına ahududu üfledim. Sevinçle ciyakladı ve yüzümü tutup aynısını yapmaya çalıştı. Dudakları yerine boğazından ahududu sesi geldi ve tam olarak doğru yapamadığı için yanağıma bebek salyası bulaştı.

Ben oğlunu gıdıklarken Tessa bize biraz sulu gözlü bir gülümseme verdi. Üzerimden kalktı, ben de elimi omzuna koyup onu sıktım ama bir şey söylemedim. Acıyla yutkundum ve yavaş bir nefes verdi.

Tommy'nin kafası kullandığımız yatak odasının kapısından dışarı fırladı ve parmağını bana doğru uzattı. Gülümseliyordu. Tess oğluna uzandı ve ben de yatak odasına geçip kapıyı arkamdan kapattım.

Yatağın kenarına oturdu ve kollarını kavuşturdu. "Sana işin bittikten sonra buraya gelmeni söylemedim mi?"

"İşim bitmemişti. Tessa ile konuşuyordum," diye karşılık verdim kollarımı kavuşturarak.

"Buraya gel," diye emretti.

Kafa derim diken diken oldu ama hala ıslak olan yanağımı omzumla silerek ona doğru ilerledim. Beni kucağına çekti ve at kuyruğunu tuttu. Ağzım onunkinden bir santim uzakta olacak şekilde biraz çekti. Ama gözleri kızgın değildi; benimkileri arıyordu.

"Kafan hâlâ karışık mı?" diye sordu.

Duygularım içimde kabardı. Kollarımı ona doladım ve yüzümü boynuna gömdüm.

Kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. Bir dakika sonra küçük bir iç geçirdi.

"Özür dilerim, Tommy."

"Bugünlük her şeyi unut, tamam mı? Deneyebilir misin?"

Bütün bu saçmalıkları nasıl unutabilirim? Bir gece önce ona korkunç bir cadı gibi davrandım. Ve sonra bir psikopata dönüştüm. Geçmişte yaşıyordum, beni aşağı çekmesine izin veriyordum, bizim için çözmesi gereken çok şey varken onu aşağı çekiyordum.

Sırtımı tatlı tatlı okşadı ve "Bugün ciddi bir haşere sorunumuz var ve onu yok edeceğim. Dün gecedен sonra ikimizin konuşması gereken şeyler var ama bebeğim, bugün kafamı oyuna vermem gerekiyor, o yüzden eve gidene kadar her şeyin altına bir çizgi çekelim. Başka bir stilist ayarlamak için çok geç oldu, umarım Suzette seni tekrar tetiklemez."

Başımı kaldırdım ve yumuşak dudaklarını öptüm. "Çok özür dilerim, bebeğim. Dün gece senin üzerine yatmam gerçekten çok boktan bir şeydi."

Kendimi savunmam gerekirse, beni bu konuda konuşmaya zorladı. Ben konuşana kadar zorladı. Duygularımı ondan saklayamıyordum; beni çok iyi okuyordu.

"Şşş. Dur," diye beni susturdu ve bir eliyle çenemi kavrarken dudaklarımı öptü. "Bu bir sınır çizmek değil, Tia. Bugün bırak gitsin. Uğraşmam gereken bunca şey varken seninle kavga etmek istemiyorum. Seni seviyorum. Her şeyden çok. Bu boku çözmeme izin ver, tamam mı? Benim için burada ol. Her zamanki gibi benim kızım ol, benimle ilgilen. Bunu sonra çözeceğiz. Tamam mı?"

"Evet."

"Halletmemiz gereken işler var ve içinde bulunduğumuz stres ortamında seni buraya getirmemeliydim, bu konuda haklıydın ve seni kızdırdığım için sorumluluğu üstleniyorum ama dün gece söylediklerimde ciddiydim. Senin için de danışmanlık hizmeti. Hatta belki ikimiz için de."

"Oliver'ın entrikalar çevirdiğini öğrendikten sonra bunu mu istiyorsun?" "Altı ay önce bunu asla söylemezdim ama evet. Sanırım

Senin ve benim biraz yardıma ihtiyacımız var. Belki sorunlarımızı hiçbir zaman tamamen aşamayacağız ama dün gece bununla başa çıkmanın bir yolu yoktu. Anlaştık mı?"

Başımı salladım. "Bu muhtemelen iyi bir fikir. Dün geçmişe dönüşler yaşıyordum ve bu beni mahvetti."

"Neyin geri dönüşleri?"

"Meksika flashbackleri. Ve seninle benim aramda olan şeyler... zordu. En başından beri. Buraya geldiğimizden beri."

"Anlıyorum. Şu anda ilerliyoruz ve stres yapmanı istemiyorum. Sen sadece bebeğimizi büyüt." Elini karnıma koydu. "O kısım hakkında pek bir şey bilmiyorum ama stresin işe yaradığından şüpheliyim."

"Eminim öyle değildir."

Karnımı biraz daha okşadı. Ne zaman karnıma dokunsa, içim eriyordu.

"Bu gece benim için şık giyinin. Sen ve Tess'in her şeyinizi ortaya koymanızı istiyorum."

"Elimden geleni yapacağım." Biraz buğulu gözlerle gülümsedim.

Beni öptü ve bizi ayağa kaldırdı ve sonra kıcıma vurdu. "Git. Kahvaltını yap."

Ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve kollarımı boynuna doladım. "Çok özür dilerim."

Gerçekten öyleydim. Hâlâ bu konuda kafam çok karışıkta ama dün gece onu incitmiş olmaktan, zaten baş etmesi gereken çok şey varken stresini daha da artırmış olmaktan nefret ediyordum.

"Bana benim olduğunu söyle," diye emretti. "Benim."

"Her zaman." Çenesini esnetti.

"Sonsuza kadar, bebeğim." Onu çenesinden öptüm ve sonra boynunu öptüm.

"Bugün Tess'e iyi bak."

Başımı salladım.

Geri çekildi ve dolaba doğru ilerleyip ceketini aldı. "Akli başında değil ama sen kalkmadan önce onunla konuştum ve bu gecenin özetini anlattım. O sümüklü herifi görürse çıldırabilir ama onunla konuştum. Gözünü dört aç. Dex ve Nino'ya da onu yakından izleteceğim." "Bu onun için gerçekten zor o l a b i l i r . Belki de bu yaptığı şey ışığında en iyi fikir."

"Biliyorum." Çenesini öfkeyle büktü. "Söylediklerini düşündüm ve ona çıkış yolunu gösterdim. O bir Ferrano. Ona dövülmüş ya da kırılmış görünmeden bakacak. Bunu istiyor."

Başımı salladım.

"Sen de artık bir Ferrano'sun. Benimle birlikte dayan. Bu bokun diğer tarafına geçeceğiz ve benim amacım senin rahat yaşaman. Sen, bebeğimiz. Ciddiyim. Bir şekilde."

Tekrar başımı salladım. Tanrım, gerçekten öyle umuyordum.

Beni yavaş ve tatlı bir şekilde öptü ve sonra popoma tekrar vurdu. "Kahvaltı. Hadi."

* * *

Siyah krep malzemedan ince şeritleri olan ve stratejik olarak yerleştirilmiş siyah ve şeffaf şeritleri olan küçük siyah kurdeleli bir elbise giyiyordum. Üzerime eldiven gibi oturmıştu. Omzumdan açıktı ve karnım henüz görünmüyordu ama gün boyu tıka basa yediğim için patlamamın uzun sürmeyeceğini düşündüm. Bu bebeğin vücuduma ne yapacağını kim bilebilirdi ki, belki de son kez küçük siyah bir elbisenin içinde bu kadar seksi hissedecektim.

Tommy akşam yemeği için zamanında gelemedi ama geri kalanımız oda servisi tarafından getirilen ve korumaların hazır olduklarında yiyebilmeleri için yine reşo kaplarına konan büyük bir yemekle doyasıya yedik, ki bunu vardiyalı olarak yapıyorlardı.

Çapraz askılı çok yüksek siyah metalik topuklu ayakkabılar giymiştim. Mücevherlerim zümrüt kesimli yeşim taşından çiviler ve göğüs dekolteme kadar inen gözyaşı damlası şeklinde bir mücevherle eşleşen basit bir gerdanlıktan oluşuyordu.

Bahsettiğim göğüs dekoltesi ciddiydi. Hamileliğimle birlikte göğüslerim sanki yediğim tüm yemekler doğrudan oraya gidiyormuş gibi ekstra büyük görünüyordu.

Saçlarım ipeksi bir şekilde dümdüzdü, sırtımdan aşağıya doğru sarkıyordu, her zamanki uzun, yandan taranmış perçemlerim siyah, ışıltılı, mücevherli tokalarla tutturulmuş birkaç küçük kıvrımla yüzümden geriye doğru toplanmıştı.

Dramatik kırmızı dudaklar ve dumanlı gözlerle makyajımı yaptırmıştım.

Tess yere kadar uzanan kırmızı bir elbise giymişti; elbisenin yakası dalgalıydı, önden çok yüksek bir yırtmacı vardı ve bandajlı kolunu gizlemek için uzun ve bol dökümlü kolları vardı. Suzette onun koluna şöyle bir baktı ve tıpkı geçen sefer burada olduğumuz gece beni giydirirken morarmış boynumu gördüğünde yaptığı gibi doğru elbiseyi seçti. Bu işte ustaydı. Yine de bizim hakkımızda ne düşündüğünü Tanrı bilirdi. Beni hatırladı, çok nazikti ve hiçbir şey tuhafmış gibi davranmadı.

Tess'in üzerinde askılı gümüş sandaletler ve bazı kıvrırcık parçaları serbest bırakılmış muhteşem bir topuz vardı. İkimiz de gülümsemeye çalıştık, ama muhtemelen bunu hissetmediğimiz belliydi.

Bir seks kulübü. O pisliğin olduğu bir seks kulübü. Tess yatak odasında bana söylediği çok rahatsız edici bir şey dışında olanlar hakkında konuşmamıştı. Olayı geçiştirmeye çalıştığını hissediyordum, bu yüzden bilgi almak için zorlamadım.

Giyindiğinde ve aynada kendini incelediğinde, gözlerinde farklı bir bakış vardı. Çelikleşmiş, sert. Sanırım sinirlenmeye başlamıştı. Tecavüzcüsüyle yüzleşecekti ve ateşini bulmak için derinlere iniyordu.

"İyi bir şey var. En azından bana arkamdan tecavüz etti, böylece yüzü hafızama kazınmadı."

Bu midemi bulandırdı. "Yine de onu tanıyacak mısın?"

"Evet. Büyük kulaklar, kötü kıyafetler. Boncuk gözler. Hayatım boyunca bir daha asla Polo kolonyası koklayamayacağım."

"Bu Leo Denarda. Onunla bir kez karşılaşmıştım. Bana o berbat, adi bakışıyla bakmıştı. Onu bir daha görmek için sabırsızlanıyorum."

"İstiyorum." Rujunu bir mendile sildi.

"Öyle mi?" Biraz, hayır çok şaşırmıştım.

"Evet. Onu gördüğümde ve gözleriyle karşılaştığımda korku görecek. O benden korku görmeyecek. Yüzümde kendinden emin bir gülümseme görecek, çünkü ikimiz de kardeşimin onu mahvedeceğini biliyoruz. Tommy Ferrano'ya bulaşmak için çok aptal olmak lazım. Orospu çocuğu LD öldü ve bunu hak ediyor."

Kız saçını yaparken içmek için getirdiği şarap bardağına uzandı ve kalanını da içerek odadan çıktı.

O odadan çıkarken Tommy içeri girdi. Onu koridora çekti ve alçak sesle bir şeyler söyledi. Onu alnından öptü ve her ne söylediye, dönüp görüş alanımdan çıkmadan önce yüzündeki ifadeyi yakaladım. Ona ateşi daha da harlayan bir şey vermişti.

Döndü ve beni içine çekiyordu ve viski rengi gözlerinde başka bir ateş yanıyordu, beni baştan elma şekeri kırmızısı ayak parmaklarıma ve sonra tekrar elma şekeri kırmızısı dudaklarıma doğru süpürüyorlardı. Dudağını ısırды ve bana şehvet dolu bir bakış attı. Parmağını bana doğru eğdi ve ayaklarım itaat etmek için hareket etti.

Kapıyı kapattı.

Dedim ki, "Yemek yedin mi? Ben sana bir tabak hazırlarken duş almak ister misin?"

Beni kalçalarımından yakaladı ve kendine çekti. Henüz giyinmemiş olmasına rağmen her zamanki gibi seksi görünüyordu. Koyu renk düğmeli bir gömlek, koyu renk bir kot pantolon ve blazer ceket giymişti.

Sol eliyle yüzüme dokundu ve ben de onun dokunuşuna dönüp alyansını öptüm. Alyansı benim için onun ateşlilik faktörünü kat kat artırıyor gibiydi. Bir gece önce hissettiklerime, duygularımla hâlâ biraz boğuşuyor olmama rağmen, o yüzük karnımın derinliklerinde havai fişekler patlattı.

Beni tutkuyla öptü, bir santim geri çekilip gözlerimin derinliklerine bakmadan önce diliyle beni biraz kızdırdı.

"Mm. Hapishanedeki her erkeğin kışkırdığı biri olacağım."

Gülümsedim ve başparmağımla alt dudağındaki ruju sildim. O da başparmağını öptü.

"Senin kolundayken her kadın beni kıskanır."

"İyi misin?" diye sordu.

Güvenle başımı salladım. "Bu gece bana ihtiyacın olursa, yanıdayım. Diğer şeyleri ulaşamayacağım bir yere itiyorum. O orada. Çok uzakta." Elimle bir işaret yaptım.

"Aferin
kızıma."

"Seni
seviyorum."

"Seni çok seviyorum bebeğim." Parmakları kalçalarımnda sıkılaştı. "Ve seni daha sonra bu elbisenin içinde becereceğim. Kahretsin," diye takdirle baktı bana, "Seni domaltıp bunu karnına kadar sıyırmak için sabırsızlanıyorum. Umarım altında benim için bir ikramın vardır." Gözleri göğüs dekolteme kaydı. "Lanet olsun." Kalçalarımı bırakıp iki eliyle göğüslerimi kavradı ve aç bir ses çıkararak sıktı.

"Var. Çok seksi dantel iç çamaşırları ve sütyen."

"İç çamaşırların ve sütyenin hep birbirine uyuyor." Bana kocaman bir gülümseme verdi.

"Bu benim eşyalarımndan biri." Öyleydi. Dışarıda bir gece için uyumsuz sütyen ve iç çamaşırı giymeden önce evde kalır ve çamaşır yıkamak için bir şeyi iptal ederdim.

"Ve buna bayıldım. Duşumu almalıyım. Rujunu düzelt. Çok sür. Daha sonra iyice süreceğim."

Göz kırptı ve sonra banyo kapısına vururken, "Tommy. Sakın tıraş olma."

Çok az sakalı vardı ve çok ama çok ateşliydi.

Gülümsedi ve kaşlarını kaldırdı.

"O bıyıkları daha sonra iç bacaklarımda hissetmek istiyorum," dedim ona.

"Dileğin benim için emirdir, karıcığım." Göz kırptı ve banyo kapısını arkasından kapattı.

Üzerime daha fazla utanç çöktü. Ben ve önceki geceki davranışım mı? Bir deli gibi davranmıştım. Kendimi çok daha iyi hissettiğimi söyleyemezdim. İçinde bulunduğumuz durumdan nefret ediyordum ama Tommy'nin başına gelenleri düşününce bu konuyu bu kadar uzattığım için kendimi çok kötü hissediyordum.

Onun seksi hayal kırıklığını gidermek için kullanma alışkanlığını benimsemiştim. Sanırım bunu bana o öğretmişti. Bunu evlenmeden önce de yapmaya başlamıştım ama giderek daha fazla endişe kaynağı olmaya başlamıştı.

Bunu düzeltmem gerekiyordu.

Ama hayatımız olan bu karmaşanın ortasındaiken bunu nasıl yapabilirdim? Kendimi Frogger'daki kurbağa gibi hissediyordum, ezilmeden yolun karşısına geçmeye çalışırken tanınmaz hale geliyordum. Ve şimdi o yolu geçen sadece ben değildim. Küçük kurbağa yavrumla birlikte ben de geçiyordum.

Gözlerimi kapadım ve düşün sesini dinledim, ne olursa olsun, kocamı ne kadar seversem seveyim, içinde bulunduğumuz durum kafamı ne kadar karıştırmaya çalışırsa çalışsın, bu küçük kurbağa yavrusunun her şeyden önce geleceğini düşündüm. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

* * *

Büyük bir inci beyazı streç SUV limuzinle, Vegas şehir sınırlarının biraz dışında, kapılı bir arazide bulunan Fete açılışına götürüldük.

Tommy, Tessa'yı Dex'in koluna taktı ve Nino ile Will adında başka bir muhafız bizi gölgeledi. Muhafızlar da bizim gibi giyinmişlerdi, böylece kimse grubumuzda kimin muhafız olup olmadığını anlayamayacaktı.

Mekan yetişkin eğlence sektöründen basın mensuplarıyla doluydu ve limuzinimizden inip kendimizi kırmızı halıda bulduğumuzda, kamera flaşları patladı ve neredeyse bizi kör ediyordu.

Dışarıdan bir ortaçağ katedraline benziyordu. İçerisi ise gösterişliydi. Ön lobi büyük bir mermer resepsiyon masası ile görkemliydi. Bizi Ben ve Olive Goldberg karşıladı.

Olive, tanıştırdıktan sonra Tess'i öptü ve bana sarıldı ve bu kesinlikle benim rahatlık seviyem için çok uzun sürdü, ama akışına bırakmaya çalıştım.

John Lewis ve eşi Kate (nam-ı diğer Katie Cupcake) de oradaydı ve her zamanki gibi Posh ve Becks kadar şık görünüyorlardı. Ben, Tess ve Kate'in yararlanması için hızlı bir tur verdi. Burası Paris'te bir butik otelin nasıl olacağını hayal ettiğim gibi bir yerdi. Ama misafir odalarından çok daha fazlası vardı.

Tiyatro türü gösteriler için büyük bir oditoryum ve daha küçük bir oditoryum vardı. Bir restoran ve olimpik yüzme havuzu ile bahçelerin bulunduğu muhteşem bir çatı katı verandası vardı. Birkaç düzine gecelik odanın yanı sıra deneyim odaları da vardı ve Ben, bazıları birbirine benzediği için bize birkaçını göstereceğini açıkladı.

Bizi götürdüğü odalardan biri Grinin Elli Tonu'ndaki kırmızı odanın bir kopyası gibi düzenlenmişti ama mor renkteydi. Başka bir odada büyük bir gölgelik yatak vardı ama gölgelikten sarkan bir salıncak vardı.

"Her oda mahremiyet ya da röntgenciler için seçenekler sunuyor," diye açıkladı Ben. "Sizi izleyenleri görebilirsiniz, tamamen mahremiyete sahip olabilirsiniz ya da izlenip izlenmediğinizi merak etmek zorunda bırakıldığınız iki yönlü bir aynaya sahip olabilirsiniz." Tüm bunları sanki sıradan bir oteli gezdiriyormuş gibi profesyonelce ve kayıtsızca söyledi.

Bir diğer oda, ilk bakışta saunaya benzeyen, ancak üzerinde küçük ve büyük lombozlar bulunan büyük ahşap bir odaydı.

Duvarlar. Lumbozun bu delikler için doğru isim olmadığını anlamam uzun sürmedi. Duvarda delikler vardı ve her deliğin üzerinde Olive'in bir fotoğraf veya başka bilgilerin asılacağını söylediği panolar vardı. Diğer tarafı ortaya çıkarmak için sürgülü bir kapı açtı. Bazı deliklerde kayışlı banklar vardı ve kadınların veya erkeklerin bu deliklere karşı herhangi bir potansiyel yönde / pozisyonda konumlandırılabilceğini veya hatta kayışlanabilceğini anlamak çok fazla zaman almadı.

Katie Cupcake sahte olmayan incilerine sahte bir şekilde sarıldı, güldü ve benimle omuz omuza çarpıştı. Tess'in gözleri fal taşı gibiydi, Tommy ise soğukkanlıydı. Bu turu kız kardeşiyle birlikte yapmak hiç de rahat olamazdı.

Başka bir odada büyük bir yatak vardı. Yaklaşık yirmi kişilik bir yatak. Açıkça bir seks partisi odasıydı.

Uzaylı senaryosunda rol alabileceğiniz dış uzay gibi bir oda tasarlandı.

Konuklar için kostümler ya da kulüp tarafından istihdam edilen ve senaryolar yaratabilen oyuncular için kostümler vardı. Bir kurt adamla seks, seksi bir vampirle seks, hangi senaryoyu isterseniz isteyin, sizin için gerçekleştirmeye çalışıyorlardı. Raflar dolusu kostümün olduğu bir oda gördüm.

Akşam boyunca önce basın, ardından da davetli VIP konuklar için turlar düzenlenecekti. Daha sonra bir kokteyl partisiyle birlikte bir tiyatro oyunu sergilenecek ve ardından bazı odalar katılmak isteyenlere açık olacaktı.

"Bu tur sizin için, ancak bir sonraki turlarda tur sırasında bu odalarda poz veren ve rol yapan personel olacak. Tommy bunu bu turun dışında tutmamızı istedi. Bazı insanlar izlemeyi, bazıları da izlenmeyi sever. Biz itaatkâr olmak isteyenlere de, dominant olmak isteyenlere de hitap ediyoruz. Hem potansiyel Domlar hem de itaatkârlar için eğitim kursları veriyoruz. Gösterilerimiz var. Partilerimiz var. Sizi sıkmesi için birini kiralayabilirsiniz. Sikişmek için başvurabilirsiniz. Sen

sadece izleyebilir. Tüm fetişlere hitap ediyoruz. Burası da başka bir oyuncak odası." Bir kapı açtı.

"Bu da ne?" Tessa bana bir Sybian'ı göstererek sordu. Tommy ve ben Meksika'dan döndüğümüzde BDSM hakkında yaptığım küçük bir araştırma sayesinde ne olduğunu biliyordum.

Kate cevap vermeye başladı, "Üzerine oturuyorsun ve..."

Tess gözlerini devirerek, "Boş ver," diye araya girdi. Olayı çözmüştü.

"Bu bir Sybian ve burası da kırbaçlama alanı. Kırbaçlanabilir ya da birinin kırbaçlanmasını izleyebilirsiniz. Hatta Sybian'a binebilirsiniz, bu sırada salıncaklar üzerinizde başkaları varken etrafınıza indirilir," diye açıkladı Ben.

Tur devam ederken Tess sessizdi ama gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve pembe yanakları vardı. Tepkilerini gizlemekte zorlanıyordu ama utanıyor muydu, ilgisini mi çekmişti, yoksa ne düşündüğünü belli etmemek için çok mu çaba sarf ediyordu anlayamadım.

Burası nihai bir fantezi mekânı olarak düzenlenmişti. Nelerin mümkün olabileceğini öğrenmek için fantezinizi bir fantezi planlayıcısına anlatabilirdiniz. Ve muhtemelen olurdu da!

Keşke turu oyuncularla birlikte izleseydik diyordum ama Tommy'nin kız kardeşi yanımdayken bunun ne kadar tuhaf olacağını da anlıyordum. Yine de... Bir ara kalçalarımın arasında bir ıslaklık hissettim ve elini sıktım, gözleri benimkilere takıldı ve derinlerde bir yerde bir tür vaat parladı. Ben de ona aynı şekilde karşılık verdim. Benim de gözlerim parladı mı parlamadı mı bilmiyorum ama tepkisine bakılırsa sanırım meramımı anlatabildim.

Turumuz sona erdiğinde, Ben ve Olive izin isteyerek bizden ayrıldılar ve bir sonraki gruba doğru yürümeye başladılar.

Ben, Tommy, Tess, Dex, Nino ve Will, ayrıca John ve Kate, garsonların şampanya ve süslü atıştırmalıklarla dolaştığı büyük ama çok şık bir bar alanındaydık. Turlarını alan gruplar içeri sızdıkça oda başkalarıyla dolmaya başladı. Kokteyl saatini tiyatro gösterimi izleyecek, ardından biz ayrılmadan önce daha fazla kokteyl verilecekti. Diğerleri şenlikler için kalacaktı ama biz kesinlikle o kısım için kalmayacaktık.

Tommy mümkün olduğunca erken ayrılacağımızı, ancak gösteriyi izleyeceğimizi ve müstehcen olacağını söyledi. O gün Tess'e geçen sefer burada izlediğim gösteriden bahsetmişim ve aynı çizgide olacağını düşünmüştüm. Tess ve ben genellikle bir etkinliğin aşırı seksi bir tanımını yaparken kıkırdardık, ben garip bir şekilde açıklarken o sessiz ve soğukkanlıydı.

Bir garson yanımıza geldi, kim olduğumuzu açıkça biliyordu çünkü diğerlerine şampanya verildi ve bana da bakire bir Bellini verildi.

Tommy yanımdaydı, koluyla sandalyemin arkalığını koruyordu ve bazılarına rahat görünebilirdi. Bense onun tetikte olduğunu ve etrafımızı aktif bir şekilde izlediğini görebiliyordum. Kendini beni koruyacak ve barın her iki çıkışını da görebilecek şekilde konumlandırmıştı.

Tessa yanıma oturdu ve hiçbirimiz içkilerimize bir çentik bile atamadan o bardağını bitirdi. Biraz çıldırmış görünüyordu. Bunu kaldırması zordu. Hakkında kâbuslar gördüğü adamı görebileceği bir seks kulübü açılışı.

Nino ve John Lewis sohbeti sürdürüyorlardı. Nino bu konuda da iyiydi. Bizi görenlerin odadaki diğer gruplardan farklı davranmadığımızı, belirli bir kişiyi izlediğimizi ya da grubumuzda silahlı korumalar olduğunu düşünmemelerini sağlayacak şekilde konuşmayı sürdürüyordu. Katie herkese karşı çekici ve flörtözdü ve hamileliğim hakkında benimle sohbet etmeye devam etti, biri ikiz olmak üzere beş hamileliğiyle ilgili hikayeler anlatarak beni eğlendirdi.

Altı insan doğurduğu için harika görünüyordu, ben de bir bebekten sonra formumu koruyabileceğimi umarak şaka yaptım.

Ben ve Olive ikinci yatırımcı grubuna eşlik ettikten sonra John Lewis ve Katie başka bir masada onlara katıldılar ve içki sipariş ettiler. Katie'nin bizimle oturmayı tercih edeceği izlenimini edinmiş olsam da, Tommy ve John'un bakıştıklarını görmüştüm, bu yüzden her şeyin belirli bir şekilde koreografisi yapıldığı hissine kapıldım.

Tur grupları içeri girdikçe oda daha fazla insanla doldu ve ikinci içkimizi içerken, tiyatro gösterisine katılacağımız zamana yakın, Tommy'nin doğrulduğunu hissettim. Ona baktım ve gözlerini kapıya diktiğini gördüm. Tessa sandalyesinden kalktı ve "Tuvalete gitmem gerek. Tia?" dedi.

"Bekle," dedi Tommy, gözleri kapıdan ayrılmıyordu. O yöne baktım ve Leo Denarda'nın kolunda çok güzel bir sarışınla odaya girdiğini gördüm.

Gözleri bize doğru kaydı ve gözleri Tommy'ye çarptığında kıs kıs güldü ve sonra kasıtlı olarak Tommy'nin kız kardeşine doğru ilerledi. Leo'nun gözleri Tessa'nın vücudunu boydan boya gezdi ve dudaklarını yağlı ve sapkın bir şekilde yaladı. Tessa onu gördü ve vücudu kilitlendi. Ters ters baktı. Leo çenesini kayıtsızca ona doğru salladı ve yüz ifadesi tüylerimi diken diken etti.

Tommy'nin tavrı etraftaki herkese soğuk ama vurduymaz görünebilirdi, ancak odadaki enerjinin sadece "Tehlike" olarak düşünebileceğim bir seviyeye değiştiğini hissedebiliyordum.

Sert ve taş gibi soğuk bakan gözleri dışında her yeri tamamen hareketsizdi. İçkisinden bir yudum alıp bıraktı ve gözlerini Leo Denarda'ya dikti.

Tessa Leo'ya sanki ayakkabısından sildiği bir şeymiş gibi baktı ve sonra eğilip ağzını kulağıma dayadı ve fısıldadı, "Ona bak, tam kasıklarına bak ve sonra gül."

Bu konuda kendimi iyi hissetmiyordum, çünkü bu durumu kızıştıracak bir şey yapmak istemiyordum ama Tess'in dediğini yaptım.

sormuştu. Kendi omzuyla benim omzuma vurdu ve sonra Tommy, "G'head. Dex? Kızlara kadınlar tuvaletini göster. Personel tuvaleti, barın sağında."

Tommy'nin çenesini öptüm, o da elimi sıktı ama gözleri Leo'nun sevgilisiyle birlikte durduğı ve şampanya ikram edilen yerden hiç ayrılmadı. Dudakları hafifçe kıvrıldı ve sonra yüzü değışti. Leo'ya kalpleri durduracak kadar muhteşem bir Dondurma Salonu Güzeli gülümsemesi verdi ve kalbim küt küt atmaya başladı.

O adamı öldürecekti. Cinayet. Soğukkanlılıkla. Çok fazla kan.

Kalp atışlarımla kulaklarımda çınılıyordu ve başımın döndüğünü hissediyordum. Elim tutmuş olan Tess'in arkasına geçtim, Dex de benim arkamdaydı ve bizi masamızdan çok da uzakta olmayan çalışan kadınlar tuvaletine doğru yönlendirdi. Bunun Leo'yu geçmek zorunda kalmayalım diye kasıtlı olarak yapıldığından şüpheleniyordum.

Banyoya girdiğimizde beni tuttu ve sıkıca sarıldı. Ben de ona sarıldım. Titriyordu.

"Sorun yok. İyi iş çıkardın. Hayır, harikaydın Tessa. Bunu neredeyse atlattık," dedim ona.

Hiperventilasyona başladı. Sırtını ovdum ve biraz sakinleşir gibi olunca onu bıraktım. Daha sert nefes almaya başladı, ben de orada olmasını umduğum şeyi bulmak için kabine koştum. Kabinde küçük kahverengi kâğıt poşetlerden oluşan bir dağıtıcı vardı. Bir tanesini aldım.

"Bunun içine nefes almayı denemek ister misin?" Uzattım.

Başını salladı ve iki eliyle lavabonun kenarındaki tezgâhı kavradı ve aynada kendi yansımasına bakıp kamburunu çıkararak havayı üfledi.

Tommy

Leo Denarda'nın geleceğini biliyorduk.

Adamlarından biri bu gece Denarda'nın rolünü üstlenmesi için destek sözü vererek yardım etmeyi kabul etmişti. Bu adam, Denarda'nın amcası öldüğünde örgütün geri kalanının görevi devralmak için seçtiği kişiydi.

Adam amcasının oğlu gibiydi ama Leo kan bağı olan bir aileydi, bu yüzden organizasyonlarında bir sorun olmuştu. Vegas'taki çoğu oyuncuya kıyasla küçük bir organizasyondur, ancak Nevada'da bazı büyük inşaat sözleşmelerine sahiplerdi ve politikacılarla bazı güçlü bağları vardı ve bahis işinde çekiciliği vardı.

Organizasyon, Leo'nun dümende olmasının her şeyi berbat edeceğinden endişeleniyordu. Fete'i inşa edemedikleri için zaten geçim kaynaklarını ellerinden almıştı ama bizim tarafa getirdiğimiz adam Denarda'nın devreden çıkmasından sonra güç gösterisi için sağlam bir pozisyonda olacaktı. Ferrano Enterprises'ın inşaat kolu için Nevada'da taşeronluk yapmanın faydasını görecekti.

Ortak bir tanıdığına oyunun gidişatından hiç memnun olmadığını söylemişti, biz de bunu kendi avantajımıza kullandık. Leo Denarda, Ben'in Fete lansmanına davetini aldığı anda diğer taraftan biri de oradaydı.

Sadece iki gün önce teslim edilmişti, ancak gecikmesine bir kurye sorunu neden olmuş gibi göstermiştik. Zarf yıpranmıştı, üzerine sahte bir irsaliye iliştilmişti.

Denarda internetten bakmaya çalıştıysa bu geçmiş tarihli bir haber. Leo şüpheli olabilir ama itibarını kaybetmeden gelebilirdi ki bu da Nevada'da ya da başka bir yerde herhangi bir itibarı olduğunu düşünen bir adam için önemli olarak algılanırdı.

Kız kardeşimi gördüğünde çirkin suratındaki ifadeyi gördüm. Şaşkınlığını gizlemeye çalışsa da yüzündeki kendini beğenmiş ifade kaybolmuştu. Sanki eski kankalarmış gibi kız kardeşime çene hareketi yaptı. Kendini beğenmiş piç o kısımda hiç irkilmemişti. Ya onu geri aldığıma şaşırmamıştı, ya birisi bu haberi ona vermişti (ki bu gerçekten çok kötü olurdu ama bundan şüpheliyim) ya da umurunda değildi ve dokunulmaz olduğunu düşünüyordu.

Ya da elinde başka bir koz olduğuna inandığı bir şey vardı.

Ben'e güvenliği artırttık, Zack Jacobs'ın açılış için görevlendirdiği Hal aracılığıyla bir başka inceleme katmanı ekledik ve her yerde kameralar vardı. Bir şeyler ters giderse, nasıl olduğunu tam olarak tespit edebilecektik. Karımın nişan yüzüğüne GPS yerleştirmekle kalmamış, Tess'e de GPS'li bir saat taktırmıştık.

Ayrıca Leo'nun limuzin şoförü bizimkilerden biriyle değiştirildi. Bu gece eve dönmeyecekti. Az önce barın hemen dışında olduklarını ve diğer korumalarımı ölümcül bakışlar attıklarını bildiren bir mesaj aldığım iki koruması. Onlar da görevden alınacaklardı.

Kızların geri gelmesinin bu kadar uzun sürmesinden rahatsız olduğum için omzumun üzerinden Dex'e baktım. Onu çalışanlar tuvaletinin dışında dururken görebiliyordum. İşaret parmağımı bileğime dokundurdum ve başparmağımı kapıya doğru salladım.

Denarda'ya doğru baktım ve yüzünde dişlerimi kenetleyen bir ifade yakaladım. İçkisini bıraktı, sevgilisinin elini tuttu ve hızla odadan çıktılar. Çok hızlı. Nino benim 'git' dememi beklemedi, hemen peşlerinden gitti.

İçkimi yudumladım. Telefonum engellenmiş bir numarayla çaldı. Aramayı reddettim ve omzumun üzerinden Dex'e doğru baktım.

Kızları görememek hoşuma gitmedi, bu yüzden çenemi ona doğru salladım ve "Şimdi" dedim.

Dex banyonun kapısını çaldı ama o anda ışıklar titredi ve oda beni derinden sarsan bir titreşimle sarsıldı. Sol tarafımdaki bar alanı, karım ve kız kardeşimin bulunduğu bayanlar tuvaletine açılan oyuktan çok da uzak olmayan bir yerde patladı. Bir şey yüzümü sıyırdı ve beni geçici olarak şaşırttı.

Cam kırıkları, tahta parçalanmaları ve çığlık atan insanların kulakları sağır eden sesine eşlik eden turuncu bir parıltı gördüm. Çığlıklar kalabalık alanı doldurdu.

Artık karanlık olan alan dumanla dolmuştu. Hemen Tia ve Tess'in olduğunu bildiğim yere doğru ilerledim ve çok fazla uzaklaşmadan, insanların ve yıkılmış mobilyaların arasından geçerek, tavandan ve aydınlatma armatürlerinden aşağı düşerek, ikinci bir patlama oldu. Barın girişinde, bizim geldiğimiz yerde oluyordu.

Patlama sesi ve etrafıma saçılan enkaz havayı delip geçerken, yere yığılıp kalmıştım. Ayağa kalktığımda duvar ve tavan parçaları üzerime düşüyor, öksürüyor ve çığlık atıyordum. Havadaki toz ve duman ciğerlerime doluyordu.

Arkama baktım ve kapının yanındaki alevleri gördüm. Gözlerim yanmaya başladı ama tek bir hedefim vardı. Tia ve Tess'e ulaşmak.

Leo Denarda aldığından daha fazla övgüyü hak ediyordu. Öncelik bir: karım ve kız kardeşim. İkinci öncelik: Denarda'ya bunu ödetmek. Kahretsin, umarım Nino ve diğer adamlarımız o kapıdan zamanında kaçmayı başarmışlardır ve adamımız onu limuzine bindirmiştir.

İnsanların ve enkazın arasından geçtim, duman ciğerlerimi tıkıyordu ama kızlara ulaşmaya kararlıydım. Telefonumu aradım.

smokin ceketimin cebinden çıkardım ve yarı kör hissiyle gözümü kısarak yolu aydınlatmak için telefonun el fenerini kullandım.

Enkazın arasında yaralı ve hareket etmeyen insanlar görebiliyordum. Barın yarısı havaya uçmuştu, tavandan bazı parçalar düşmüştü ve barın üstündeki kattan bir şeyler geliyordu. Tuvaletlere giden oyuğun önünü insanlar, mobilyalar ve başka şeyler kapatmıştı. Dikkatlice ilerledim.

"Bana yardım edebilir misiniz? Sanırım bacağım kırıldı," diye sordu küçük bir kadın sesi. Ben'in garsonlarından birinin siyah beyaz kokteyl garsonu üniformasını gördüm.

"Yardım çağıracağım. Banyodaki hamile karımın yanına gitmeliyim. Bir saniye." Öksürmeye başladım, gözlerim hâlâ yanıyordu, ağzım tozla doluydu, boğazım kaşınıyordu ama ilerlemeye devam ettim. Ben hareket ettikçe o da benimle konuşuyordu, sesi acı içindeydi ama yine de konuşuyordu. Ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü tek düşünebildiğim karım ve kız kardeşimdi.

Daha fazla ses duydum ve insanların telefonlarından çıkan spot ışıklarının toz ve enkazın arasından farklı yönlerden geldiğini gördüm. Toz biraz yatışmıştı ama kapının yanındaki yangın yayılıyordu. İnsanlar öksürüyordu, hem erkek hem de kadın ağlama sesleri duydum. Yanağım ıslaktı, kesik gibi bir şey vardı ama onun dışında iyiydim.

Kızların iyi olması için dua ettim.

Dex'e doğru yürüdüm ve homurdandı. Yarı duvara yarı da banyo kapısına yaslanmış, aralarında bir kirişin de bulunduğu bir yığın pisliğin altında yatıyordu. Gözlerini biraz açtı. "Biri onu yakalamış, Tommy. Yapamam..."

Kalbim durdu. "Kim?"

Lanet olası kim?"

"Tia. Adam onu aldı, üzerime tırmandı, beni vuracaktı, ölü numarası yaptım. Onu aldı ve şu tarafa gitti." Oyuğun derinliklerini işaret etti. "Denedim ama kalkamadım. Aramaya çalıştım."

Hücresi yanı başında yerdeydi. Öksürdü ve yüzünü buruşturdu. Dex sert görünüyordu. Sertten de beter. Ölü taklidi yapması ikna edici olmalıydı.

"Tess?"

"Dışarı çıktığını görmedim."

Kapıyı kısmen kapatan eşyaları tekmeleyerek yoldan çektim ve içeri girdim. Banyo karanlıktı.

"Athena! Tess!"

"Tommy!"

O benim kız kardeşimdi. Onu yerde bulana kadar ışığı boşlukta gezdirdim. Ayağa kalktı, yüzünü tutuyordu.

"Buraya bir adam geldi ve onu sürükleyerek dışarı çıkardı. Ne oldu? Yangın mı çıktı? Bir patlama mı?" Öksürüyordu ve birden önümde durdu. "Beni tabancayla dövdü!"

"Siktir!" Elini tuttum ve yanağını kontrol ettim. Telefonumun el feneriyle morarmış olduğunu görebiliyordum ama onun dışında iyi görünüyordu.

Burası daha açıktı ama gözlerim ve ciğerlerim hâlâ yanıyordu. Telefonu karıştırdım ve Tia'nın nişan yüzüğündeki GPS uygulamasını buldum. Uzakta değildi. Tam yanımda görünüyordu.

"Bir saniye, Tess. Bir saniye." İttirerek odadan çıktım. Tess benimle birlikte hareket etti ve güçsüzce ayağa kalkmaya çalışan Dex'in yanına çömeldi ama yarı yarıya enkazın altında kalmıştı. Oyuğun ilerisinde bir erzak dolabı vardı.

"Burada kal, Tessa. Tia!"

Kızımın çığlığını duydum. Malzeme dolabı.

Oyuğun bu kısmı karanlık ama engelsizdi, bu yüzden düğmeyi tuttum. Kilitlendi. Silahımı belimdeki kılıftan çıkarırken omzumu ona çarptım.

"Tia!"

"Tom-mf!"

Biri onu o dolaba kapatmış.

Omzumu tekrar kapıya çarptım ve kapı açıldı. İçeri girdim. Benim yaşlarımda, garson üniforması giymiş bir adam.

Bilmiyordu... Kafasına silah dayamıştı ve onu kalkan olarak kullanıyordu.

Tekrar kafasına silah dayandığını görmek mi? Beni babamla yaşadığım o ana geri götürdü. Gözleri kocaman ve benim üzerimdeydi. Bu küçük pislik ölmeliydi ve o öldükten sonra Leo Denarda çok yavaş ve son derece acı verici bir şekilde ölecekti.

"Onu öldüreceğim! Yapacağım, Ferrano. Geri çekil." Adamın gözleri dönmüştü.

Benim silahım ona doğrultulmuştu. Onunki de ona doğrultulmuştu. "Sen de kimsin lan?" Silahımı tutarak talep ettim

Sabit.

"Leo onu yakalamam için beni tuttu. Şikayetçi değilim. Bu sadece lanet bir iş. Dostum, buradan siktir olup gitmeliyiz. Bomba!"

"Bombayı sen mi patlattın?"

"Siktir, hayır. Buradayım, köşeye sıkıştım. Bunu neden yapayım ki? Çekil. Buradan çıkmam lazım. Silahını indir yoksa onu vururum, sonra da havaya uçmadan önce seni vururum!"

"Onu bana ver ve gidebilirsin. Hiç sikimde değil." "Saçmalık. Senin kim olduğunu biliyorum, adamım!"

"Kim olduğun sikimde değil. Bana karımı ver ve git."

Tia korkudan aklını kaçırmış gibiydi.

"Bebeğim, sorun yok." Ona söyledim. "Dostum, beni dışarı çıkarmak için mi tuttun?"

"Hayır. Sadece onu yakalamak için. Üçüncü bir patlama geliyor. Fazla zamanım yok. Yapmam gerek-" Saatine baktı.

"Üçüncü mü?"

"Arka arkaya iki tane planlanmıştı ve sonra dışarı çıkmak için on dakikam vardı. En az üç, dört dakika oldu. Seni gördüm-"

"Leo zaten benim elimde, bu yüzden karımı almadığın için geri tepme olmayacak. Siktir git buradan."

Silahı bırakmadım ama biraz indirdim ve onu izledim. Hızlı silah çekmede iyiydim. Silahı indirmekten nefret ederdim.

onu riske atıyordu ama bir çıkmaza girmiştik. Adam korkmuş görünüyordu. Profesyonel değildi ve çılgına dönmüştü. Eğer kızı banyoda yakaladıysa ve bomba kızla birlikte dışarı çıkmasını engellediyse planı suya düşmüştü. Malzeme dolabının penceresi yoktu. Doğru hatırlıyorsam, C şeklindeki bu büyük barın diğer tarafında bir dizi tuvalet vardı ve o tarafta muhtemelen bir yangın çıkışı vardı.

"Bok güneyde. Her şey boka sardı!"

"Bana yardım et, ben de seninle ilgileneyim," diye güvence verdim. Gözlerinin içine baktım. "Her şeyi bana ver, ben de seninle ilgileneyim. Leo benim adamımın ellerinde, yani iyisin. Bunun sadece bir iş olduğunu anlıyorum. Bu işi hemen tersine çevir dostum; bu senin tek şansın."

Adam bir süre bana baktı ve sonra gözle görülür bir şekilde rahatlamış görünüyordu, "Bu tuvaleti bilmiyordum. Barın diğer tarafındaki tuvaletin yanında lanet bir çıkış var. Biri sıçmış. Oraya gideceğini düşündüm. Gözler onun üzerindeydi. Tuvalete gider gitmez, orospular hep böyle yapar, grup halinde giderler. O gider, Leo çıkar. Bomba bir. Sonra ikinci bomba barın kapısını kapatır, böylece ilk müdahale ekipleri içeri girmekte zorlanır ve belki de seni ve diğer düşmanlarını ortadan kaldırır. Üçüncü bomba on dakika sonra gerçekleşir, bana onu dışarı çıkarmak ve Leo'yu üçüncü bombadan önce yakalamak için on dakika verir. Eğer onu çıkaramazsam, on dakikadan önce kaçmam gerekecek. Ama o yanlış tarafta ve bu dolap lanet bir çıkış değildi!"

"Kız kardeşimden bahseden oldu mu?"

"Kız kardeşin. Hayır. Banyoda onunla birlikte olan iri yarı hatun muydu?"

"Buradan çıkmanın bir yolunu bulalım. Üçüncü bombayı kim ve nereden patlatıyor?"

"Bilmiyorum; sadece zamanımızın tükenmekte olduğunu biliyorum!"

"Gidelim dostum." Kapıya doğru el salladım ve Tia'nın eline uzandım. Kolunu onun boynuna dolamıştı. Anında onu bıraktı ve o da beni tuttu.

dışarı çıkmak için. Arkamı döndüm ve herifi suratından vurdum. Adam yere düşerken Tia çığlık attı.

"Şşş." Onu da kendimle birlikte oyuğa doğru çektim.

Gözlerim hâlâ biraz yanıyordu ama geçiyordu. Sirenlerin geldiğini duydum. Nino'yu aradım. İlk çalışta cevap verdi.

"T! Siktir be adam."

Arka planda daha da yüksek sesle siren sesleri duydum.

Güzel. "Nino, beş dakikadan kısa bir süre içinde üçüncü bomba gerçekleşiyor.

Belki çok daha az. Nereden geldiğini bilmiyorum." "Lanet olsun. İtfaiyeye söyleyeceğim."

Dex ve kız kardeşimin yanıdaydım. İki adam Dex'in üzerinden tahtaları çekiyordu ve artık özgürdü. Ama hareket etmiyordu.

İnsanlar biraz hareket ediyordu. En azından bazıları. Bombanın nereden patlayacağını ya da ne kadar kötü olacağını bilmiyordum. Bizi dışarı çıkarmam gerekiyordu. Barın arkasına geçebileceğimizi gördüm. Yerde pislik vardı. Kırık şişeler ve bardaklar, sallanan aydınlatma armatürleri, yerde yatan iki kişi ölü ya da baygın görünüyordu ama hala etraflarında dolaşmak için yer vardı. Birkaç kişinin telefonu açıktı ve ortam biraz aydınlanmıştı.

"Bu taraftan; bu barın diğer tarafındaki tuvaletlerin yanında bir yangın çıkışı var." Umarım doğrudur.

Dex zor durumdaydı ama onu itfaiyeci tutuşu tarzında omuzlarımın üzerine çektim.

"Athena, ceketimin arkasını tut. Sakın bırakma. Kontes, Tia'nın elini tut."

Tia hüngür hüngür ağlıyor ve gözlerini ovuşturuyordu ama talimatlarıma uyarak ceketimi ve kız kardeşimin elini tuttu ve ben barın arkasındaki alana doğru ilerlerken aynı anda itfaiyeciler de acil çıkıştaki alana doğru ilerlediler ve kask ışıkları mekânı daha da aydınlattı. Ortalık darmadağındı ve vurduğum herifin dışında da kesinlikle kayıplar vardı.

Arkamdan seslendim, "Hareket edebilen herkes bu kapıdan çıksın." İki itfaiyeciye seslendim, "Şurada bir adam var.

bana üçüncü bir patlama olduğunu ve ikinci patlamadan on dakika sonra, her an olabileceğini söyledi."

İtfaiyecinin sırtı dikleşti ve gözleri kocaman oldu. Sonra Dex omzumda, Tia ve Tess arkamda dışarı çıktık.

Sağlık görevlileri bir sedyeyi iterek hemen yanımıza geldiler. Birisi Dex'i sedyeye koymama yardım etti. Artık bilinci yerinde değildi. Nino yanıma geldi.

"Nerede o?" Nefesimin altında mırıldandım.

"Yakaladım," dedi Nino alçak sesle, itfaiyecilerin kollarında Fete'den gözle görülür bir şekilde çıkmakta olan enkaza bakarken yüzü taş kesilmişti.

Tia hâlâ ceketimi tutuyordu; Tess de hâlâ Tia'nın elini tutuyordu. Onlarla yüzleşmek için arkamı döndüm. İkisi de biraz dağılmış görünüyordu, ama bunun dışında bütünlüklerdi. Tanrıya şükür Tia'nın birinci ve ikinci patlamalarda yoldan çekilmiş olması o şerefsizin planının bir parçasıydı.

"Güzel," dedim Nino'ya, karımı kollarıma almak için arkamı dönerken.

Hâlâ ağlıyordu. Ayrıca titriyordu. Kirli smokin ceketimi çıkardım ve o göğsümde ağlarken omuzlarına koydum.

Nino kollarını Tess'e doladı ve ona sarıldı. O da ağlıyordu, Dex'in ambulansa doğru götürülüşünü izliyordu. Başka ambulanslar da geliyordu.

"Bu binadan uzaklaşın" dedim ve hepimiz geri çekildik. John, Kate, Ben, Olive ya da diğer yatırımcıların hâlâ içeride olup olmadığını bilmiyordum ama daha fazla acil durum aracı geliyordu.

Burası kırsal bir yerdi, zaman alacaktı, zamanımız olmayabilirdi. Kızları bu bölgeden uzak tutmak istedim. Limuzinimiz hâlâ buradaydı, ben de kızları limuzine taşıdım ve onları içeri götürdüm.

"Yapma. Oraya geri dönme!" Tia içeri giremeyeceğimi anlayınca çılgınca bana sarıldı.

"Yapmayacağım. Yapmayacağım, bebeğim. Sadece neyin ne olduğunu görüyorum.

Polislerle konuşmam lazım. Sen iyi misin? Yaralı bir şey var mı?"

Eli karnına gitti ve oradaki elbisesinin kumaşını kavradı.

"Hayır. Hayır yaralanmadım. Kaburgalarım, ittiği silah yüzünden biraz incindi... ama hayır. Oda sallandı ve patlama seslerini duyduk ama ben yaralanmadım. Beni yakalayan adam bana sert davrandı ama ben... Ben iyiyim." Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Onu dudaklarından öptüm ve karnını okşadım, sonra burnunu ve sonra tekrar ağzını öptüm.

Teşekkürler.

"Ana yola çık," dedim şoföre. "Çabuk ol. Birkaç dakika içinde orada olurum."

"Hayır, Tommy. Bekle. Eğer patlarsa-" diye başladı ama ben kapıyı kapattım ve geri çekildim. Camdan bana baktığını gördüm. Çılgınca görünüyordu ve araba yoldan çekilirken yumruğunu cama vurdu. Şoföre bağırıldığını gördüm ama şoför onu uzaklaştırmak için emirlerime uyuyordu.

Binadan yaklaşık seksen metre uzaktaydık ve insanlar dışarı çıkarılıyordu. Dışarıda zaten çok sayıda insan vardı, belli ki çoktan tahliye edilmiş insanlar ve birkaç kişi telefonlarını havaya kaldırmış çekim yapıyordu.

İtfaiyeciler kalabalığı geri çekmeye ve sarı bantları açmaya başladı. Johnny'nin yüzünde oksijen maskesi olan bir sedyenin çıktığını gördüm. Bilinci yerinde değildi ve iyi görünmüyordu. Hay sikeyim. Ellerimi saçlarımda gezdirdim.

Nino koşarak birkaç polisin ve Ben'in durduğu yere gitti. O iyiydi. İyiydi. Karısı biraz daha geride bir grupla birlikteydi. Hepsine biraz daha geri çekilmelerini söyledim ve itfaiye aracının arkasına geçtik.

Dakikalar geçtikçe Ben, Olive ve patlama sırasında bar alanında bulunmayan diğer iki yatırımcıyla birlikte güvenli olduğunu umduğum bir mesafeden izledim.

Üçüncü bir bomba patlamamıştı. Ya olmuyordu ya da Leo Denarda'nın emir vermesi gerekiyordu ama adamlarım onu yakaladığı için emir veremiyordu.

Olay yerinde çok sayıda ambulans vardı. Bütün adamlarım iyiydi. Ama Olive'in Ben'e Johnny'nin karısı Kate'i görmediklerini söylediğini duyduğumda midem bulandı.

Tia

Endişeden aklımı kaçırmıştım. Limuzin Fete binasından yarım mil uzakta yolun kenarında rölantide duruyordu. Şoför bize limuzinin de zırhlı olduğunu söyledi ve yatıştırıcı olmaya çalışıyordu ama otoriter bir şekilde çünkü ben çıldırmıştım ve sanırım bizi güvende tutması ve kocamı bulmak için binaya doğru koşmak gibi aptalca bir şey yapmamı engellemesi gerektiğini biliyordu.

Zırhlı bir arabada olmamız sadece şansımız mıydı yoksa Tommy bunu böyle mi planlamıştı bilmiyordum ama hiçbir şey beni rahatlatmıyordu. Endişeden ve gördüğüm görüntülerden midem bulanıyordu.

Bir dakika önce baldızımı sakinleştirmeye çalışıyordum ve bir dakika sonra iliklerime kadar hissettiğim bir sarsıntı oldu.

Dışarı çıkmak için banyonun kapısını açamadık ama seslerden ve kokulardan bir çeşit patlama olduğunu ve yangın çıktığını anladım. Yangın alarmları bir saniye çaldı ve sonra her şey karardı. Tess ve ben ne yapacağımızı tartıştık ve sonunda o kapıyı itti ama kapı hareket etmedi. Ben de ittim ama karşısında bir insan olduğundan oldukça emindim. Bir homurtu duydum.

"Dex?" Seslendim ama cevap vermedi ve sonra bir garson içeri girdi, yanında her türlü toz ve dumanı da getirmişti. Sadece telefon ışıklarımız olduğu için onu iyi göremiyordum ama benimki yere ters düşmüştü, bu yüzden pek bir ışık yaymıyordu. Beni tutup kapıya doğru çekmeye başladı ve adamın yardım etmek için burada olmadığını hemen anladım.

Toz ciğerlerimize dolunca öksürmeye başladık ve ben çığlık atıp uzaklaşmaya çalışınca Tessa onunla boğuşmaya başladı. Ben de onunla mücadele etmeye çalışıyordum ama o iri bir adamdı. Tess ayakkabısını çıkardı ve kafasının yan tarafına vurdu. Tessa'ya küfretti, sonra boğuşmaya başladı ve beni de yanında sürüklemeyen önce Tessa'nın yüzüne silahla vurdu.

"Gel yoksa seni vururum." Silahın namlusunu kaburgalarımaya dayadı ve ben Tommy'nin yaralanıp yaralanmadığını merak ederken aklım doğmamış bebeğim için duyduğum korkuyla doldu. Yaralanmaktan daha kötü bir şey düşünemiyordum; bu çok korkutucuydu.

Adam beni banyodan çıkarıp cehennem çukuruna benzeyen, barın birçok yerinden telefon ışıkları parlayan ama zar zor görebildiğim bir yere getirdiğinde, Dex'in yüzükoyun yatan bedeninin üzerine tırmandı ve beni de yanına çekti.

Ağlayarak etrafıma bakındım, etrafımızda ne olduğunu görmeye çalıştım, ki bu bir karmaşaydı. Tavandan sarkan şeyler. Duman. Korkunç bir yanık kokusu. Mekânın en ucundaki kapının yanındaki bir şey yanıyordu ve etrafta hareket eden birkaç kişiyi görebiliyor, yaralı oldukları belli olan insanların seslerini duyabiliyordum.

"Tommy!" diye bağırdım ve beni tutan adam ağzımı kapattı, beni kaldırdı ve hızla başka bir odaya çekerken, Tommy'nin şekli olduğundan emin olduğum şeyin bir grup enkazın arkasında olduğunu ama bana doğru geldiğini gördüm.

Bir patlama daha oldu ve sonra bir malzeme dolabının kapalı kapısının arkasındaydık. Adamın eli ağzımın üzerindeydi ve silahı yine kaburgalarımaya dayamıştı.

Acı çekecek kadar kaburga. Sonra kocamın adımı söylediğini duydum. Tommy yakındaydı.

Adamın parmaklarını ısırdım ve bu bana Tommy için çığlık atmama yetecek kadar yer açtı, sonra adam ağzıma bir şaplak attı ve elini tekrar ağzıma kapattı.

Ve ondan sonra birkaç çok korkutucu an, kocamın o adamı öldürdüğünü görmeden önce kafama bir silah daha dayandı. Bizi kurtarabilecek bilgiyi veren adamı. Ama sonra Tommy onu öldürdü. Bana silah doğrulttuğu için babasını öldürdüğü gibi.

Bu adam silahıyla Tess'in yüzüne vurmuş, beni sürüklemiş ve tehdit etmişti ve kaburgalarım morarmıştı. Ağzıma da vurmuştu. Bize yardım etmeyi kabul etti ve bize bilgi verdi ve Tommy adamın yüzüme vurduğunu bilmiyordu ama belki de Tommy onu kafama silah dayadığı için öldürmüştü.

Kabuslardan sonra karanlıkta bana bir daha kimsenin bunu yapmayacağına dair söz vermişti. Tom Sr.'ın o silahı kafama dayaması ve Tommy onu vurduğunda bana doğrultmasıyla ilgili olduğunu düşündüğüm pek çok rüya görmüştü.

Ve tüm o yaralı, yerde yatan, ağlayan ya da hareket edemeyen insanlar zihnimde bir film gibi akıyordu. Tommy bizi bir arabaya bindirdi ve şimdi neredeydi?

Üçüncü patlamada paramparça olmaması için dua edip durdum. O sırada onun orada olduğunu düşünemiyordum bile, arabadan çıkıp koşmak ve onu kurtarmak istiyordum.

Ben mi onu kurtaracaktım? Çılgınca bir konuşmaydı ama ona ulaşma, onu o binadan uzaklaştırma dürtüsüne yenik düşmüştüm.

* * *

Sonra a gerçekten uzun Zaman, ile Hayır
Patlama Neyse ki o ve Nino bize doğru
yaklaşıyorlardı.

Rahatlamış bir şekilde haykırıyor, kusmak istiyor, beni saatlerce oturur halde bıraktığı için onu sarsmak istiyordum.

Şoför dışarı çıktı ve Tommy onunla konuştu, sonra şoför, Tommy ve Nino hep birlikte arabaya bindiler ve uzaklaşırken bana doğru döndü ve ben hemen kucağına tırmanıp kollarımı boynuna doladım. Beni sıkıca tuttu. Vücudu titriyordu.

Yüzüne baktım, bir an için rahatlamayla titrediğini düşündüm ama sonra rahatlamadan çok farklı bir şey gördüm. Bu mutlak bir öfkeydi.

Geri çekilmek istedim; yüzü o kadar korkutucuydu ki, ama beni ensemden yakaladı ve ağzını kısa bir süreliğine ağzıma yapıştırdı, tüm vücudu gergin ve titriyordu, gözleri alev alev yanıyordu, bir öfke cehennemiydi.

"Kemerini tak bebeğim," dedi, sesi cızırtılı çakıl taşları gibiydi ve beni fiziksel olarak yanına oturtup kemerimi bağladı. Tessa kemerini bağladı, gözleri kardeşindeydi, sonra bana kayd ve ikimizin de aynı şeyi düşündüğümüzü hissettim. Tommy hiç bu kadar kızgın görünmemişti. Hiçbir zaman.

"Ne hakkında-" Dex'i, diğer patlamayı, her şeyi sormaya başladım ama Tommy'nin eli boynuma dolandı ve beni yana doğru çekip ağzını şakağıma sertçe dayadı ve sonra bıraktı. Çenemi kapattım. Soru sormanın sırası değildi.

Tessa'nın iri gözleri pencereye kayd ve boğazından aşağıya gergin bir yutkunmanın indiğini gördüm. Elleri titriyordu. Nino'ya baktım, onun ifadesi de Tommy'ninkine oldukça benziyordu. Bir depo otoparkında durana kadar bir süre araba kullandık.

"Bir dakika burada kal. Will'i senin için dışarı göndereceğim," dedi Tommy.

Tam nerede olduğumuzu ve nereye gittiğini soracaktım ki Will'in kim olduğunu hatırlamam bir saniye sürdü.

Hatta öyleydi ama tek kelime etmenin iyi bir fikir olmadığını söyleyebilirdim.

Arabadan indi ve Nino yanında, diğer taraftan biri tarafından açılan kapıya doğru kararlı adımlarla yürüdü. İçeride kayboldular. Karnım korkuyla daha da şişti.

Tessa ve ben birbirimize baktık. Alt dudağımı çiğnedim.

Bir süre sonra Nino, turumuzdan sonra etkinlikte görmediğim Will'le birlikte geri döndü. Biz bara girene kadar arkamızda kalmıştı.

Nino'yla birlikte arabaya doğru yürüyordu ki kapı açıldı.

"Kızlar, beni takip edin," dedi Nino.

* * *

Bir filminden fırlamış gibiydi. Uzun, pis gri bir koridorda yürüdük, çift kapıdan geçtik, birden fazla takım elbise ayakkabısının tıkırtısı yankılandı. Sonra bir kapıdan geçtik ve bir yükleme alanına girdik. Leo Denarda bir sandalyeye bantlanmış halde oturmuş, mosmor görünüyordu. Yüzü ve smokin gömleği kan içindeydi.

Ben ve Tessa kapının önünde durduk. Odada tanımadığım üç büyük adam vardı.

Tommy Leo'nun başında duruyordu, son derece öfkeli görünüyordu, beni Meksika'da Juan Carlos Castillo'nun elinden kurtardıktan birkaç gün sonra seks yaparken birinin bizi vurmaya çalıştığı o sabahtan bile on kat daha öfkeli görünüyordu. Smokin ceketi hala omuzlarımdaydı. Tommy orada duruyordu, papyonu çözülmüştü, gömleğinin kolları yukarıdaydı.

Tommy öfkeyle, "Kontes," dedi. "Al."

Tessa kendinden emin bir şekilde kardeşine doğru ilerledi. Bir an için kafam karıştı ama sonra anladım. Tessa

Tecavüzcüsüyle karşı karşıyaydı ve ona zarar vermemiş, onu dövmemiş gibi kasıla kasıla yürümek istiyordu.

"Sana ne yaptı?" Tommy kollarını kavuşturdu ve kız kardeşine baktı.

Tommy'nin yanında, Leo'dan bir metre uzakta durarak omurgasını dikleştirdi ve "Beni uyuşturdu ve kaçırdı, kolumu bir Xacto bıçağıyla kesti, bana tecavüz etti ve sonra beni satılmak üzere bir açık artırmaya gönderdi" dedi.

Tommy, "Göze göz, kulağa doğru geliyor," dedi. "Onu oymak mı istiyorsun?"

"Hayır, ama izleyeceğim," dedi.

Bu o kadar sakın bir şekilde gerçekleştirilmişti ki iki şey biliyordum. Birincisi: Bunun olacağını ona söylemiş olmalıydı. Leo Denarda'nın hak ettiğini bulacağına dair ona söz vermiş olmalıydı. Ve iki: O kesinlikle bir Ferrano'ydu, kardeşleriyle aynı sert malzemeden yapılmıştı. Son derece iyi dayanıyordu.

Bir çift siyah eldiven giyen Tommy eğildi ve Leo'nun smokin ceketinin kolunu delmek için bir bıçak kullandı ve sonra bıçağı alıp aşağı doğru sapladı. Leo ağzındaki bandın arkasından boğazının derinliklerinde bir çığlık attı, gözleri kocaman açılmıştı, yüzü şişmiş ve kan içindeydi.

Nino içeri girip Leo'nun bileğini tutarak onu sabitledi, Tommy de bıçağı Leo'nun ön koluna sapladı. Boğazımda safranın yükseldiğini hissettim. Tommy oymaya devam ederken bir çığlık daha duydum. Kan fışkırmasından başka bir şey göremiyordum ama Tessa'nın baş harflerinden daha fazlasını oymuş gibiydi.

"Sana nasıl tecavüz etti?" Nino eldivenli elleriyle uzun bir metal boruyu yerden kaldırarak sordu ve boğazımda kusmuk yükselirken biraz kasıldım. Duyulabilirdi. Tekrar yuttum ve arkamı dönüp kendimi kucakladım.

"Will?" Tommy'nin sesini duydum, "Karıma yardım et. Düşmesine izin verme."

Bir kolun bana dolandığını hissettim. Will'in yüzüne baktım. O da biraz acemi ve kararsız görünüyordu. Gençti, benim yaşlarımdaydı ve takımda yeniydi. Başlamak için ne güzel bir yol.

"Arkadan," dedi Tessa ve sesi çatallaştı, "bir kanepede yüzüstü yatıyordum."

Tommy, "Çöz onu Neen, masanın üzerine yatır şu herifi," dedi.

Bakmak zorunda kalmamak için yüzümü Will'in omzuna gömdüm.

Aman

Tanrım.

Hıçkıra

hıçkıra

ağladım.

"Athena!" Tommy seslendi. Omzumun üzerinden ona baktım ve Leo'nun bağlarını çözmekte olduğunu gördüm.

"Bunun için kapıdan çıkabilirsin. Tessa? Seçim senin."

"Ben kalacağım," dedi Tess.

Will bana yardım etti ve sırtımızı duvara yaslayarak koridorda benimle birlikte oturdu.

Sesler duydum. Kocamın kızgın ve suçlayıcı bir tonda konuştuğunu duydum ama ne dediğini bilmiyordum. Leo'nun ağız bandının arkasından acı içinde homurdandığını duydum. Tess'in "siktiğimin hayvanı" diye bağırıldığını duydum ve sonra Nino'nun "Bunu nasıl buldun seni küçük orospu çocuğu?" dediğini duydum.

Dizlerimi yukarı çektim ve küçük siyah bir elbise giydiğimi unutarak yüzümü dizlerime gömdüm.

Tommy

Küçük aptalın üçüncü patlama için düğmeye basması gerekiyordu ama adamlarım önce onu yakalamıştı. Şoförünü ve korumalarını etkisiz hale getirdikten sonra onu buraya getirdik ve amcasının sağ kolu tarafından sorguya çekildi. O adam da Leo Denarda'nın ağzını burnunu kırmıştı ama benim tek umursadığım şey, ona ulaştığımda bilincinin yerinde olması ve böylece gazabımı hissetmesiydi.

Kız kardeşimin kolunu baş harflerine mi oycaksın? Koluna baş harflerini, gövdesine de Ferrano'nun kocaman bir F harfini kazıdım. Ve sonra Tess'i kız kardeşi gibi seven Nino, özellikle de Tess'in karısı Bianca ile olan ilişkisi nedeniyle, Denarda'nın kışına pas kaplı metal bir boru soktu.

Kız kardeşim tüm olay boyunca bir salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde orada durdu. Tessa'yı hayatı boyunca izlemiştim ve her ne kadar mesafemi koruduğumu söylese de onu tanıyordum. Taş gibi soğuk yüzüne rağmen içten içe harap olduğunu biliyordum.

Ona bir çıkış yolu vermiştim. Yüzüne tükürüp çekip gidebilirdi. Baş harflerini kendisi kazıyabilirdi. O küçük pisliği benim ellerime bırakabilir ve ona yaptıklarının bedelini ödeyeceğini bilebilirdi. Onun canının yanmasını istiyordu. Onun ölmesini istiyordu. Kışına kuru kuru tecavüz edilmesini istediğini ve bunu izlemek istediğini bana kendisi söyledi. Sonra da sikini kaybetmesini ve ölmesini istedi.

Ondan sipariş almaktan çok mutlu oldum.

Adamın kışına tecavüz edilirken orada durdu ve herifin kıcı kanadıktan sonra sakince beni yanağımdan öptü ve sonra koridordaki Will ve Tia'ya katılmak için dışarı çıktı. Nino kan ve bokla kaplı boruyu kullanarak o küçük pisliği bacaklarının arasında muhtemelen eskiden siki ve taşakları olan parçalanmış bir dağınıklıktan başka bir şey kalmayana kadar dövdü. Yanına yaklaşp kulağına birkaç şey söyledim, sonra da gözlerinin içine bakarak maket bıçağını yavaşça boğazına doğru kaydırdım.

Her zamanki temizlikçim JC'yi aramak zorunda kalmadım, kendisi Vegas'ta bana yardım etti. Denarda'nın amcasının ekibi burada kalıp ortalığı temizlemekten mutluluk duydu.

Tia

Tess salona geldi ve yanıma oturdu. Başımı dizlerimden kaldırıp ona baktığımda sessizce ağlamaya başladı. Nino ve Tommy odadan çıkana kadar ona sarıldım ve o da bana sarıldı. Tommy'nin yüzü kanıyordu. Smokin gömleğinde de kan vardı. Elini uzattı. Elini tuttum, ayağa kalktım ve hepimiz oradan çıkarken elini tuttum.

Limuzinle otele dönerken ortalık ürkütücü bir sessizlik içindeydi. O ve Nino ellerinde bir küvet bebek mendiliyle oturuyor ve sanki bunu yüzlerce kez yapmışlar gibi sakince kanı siliyorlardı.

Dokunmadık; bana bakmadı. Pencereden dışarı baktı, çenesini avucuna dayamıştı, dirseğini kapıya yerleştirilmiş bir kolçağa dayamıştı. Oturdum, ellerim kucağımda, her yerim uyuşmuştu.

Kaburgalarımındaki ağrının yanı sıra dudaklarımdaki ağrının da belli belirsiz farkındaydım, muhtemelen o adamın ağzıma vurduğu yerden kaynaklanıyordu.

Limuzinden önce Nino ve Will indi, Nino kullanılmış mendillerle dolu bir market poşetini yanına aldı.

"Neler oluyor?" Tess sordu.

"Nino yukarı çıkmamızın güvenli olduğundan emin oluyor."

Nino birkaç dakika sonra geri döndü ve bizi içeri götürdü. Süite döndüklerinde Tommy, "Uyuyabilerseniz uyuyun kızlar," dedi.

Dudaklarımı öptü ve sonra dudaklarını alnıma koydu ve beni bir saniye orada tuttu. Bıraktı ve saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Dex'i kontrol edeceğim, Johnny, her şeyi öğreneceğim. Sen yatağına git. Muhtemelen uyandıktan birkaç saat sonra eve döneceğiz."

Tessa beni tuttu ve sarıldı, sonra da kardeşine sarıldı.

"Teşekkür ederim," dedi göğsüne doğru.

Başının üstünü öptü. Kadın yatak odasına doğru yürüdü.

Sarah kapılardan birinden kafasını uzattı ve yüzündeki ifadeden sıradan bir gece geçirmediğimizi anladığını biliyordum.

"8:30'dan beri yataktalar. Endişelenme, Tessie." Bize baktı. "Bir şeye ihtiyacınız var mı çocuklar?"

Tommy nazikçe, "Hayır, Sarah, sen uyumaya devam et," dedi ve mutfığa doğru yürüyerek ellerini yıkamaya başladı.

Döndüm ve odamıza doğru yürüdüm ve kapıyı kapattım. Banyoya girdim, soyundum, hızlı bir duş aldım, dişlerimi fırçaladım, geceliğimi giydim ve yatağına girdim.

Ne geceydi ama.

Ne korkunç bir
geceydi. Tanrım,
Vegas'tan nefret
ederdim.

* * *

Tommy yatağına tırmanıyordu. Uyuyordum. Nasıl oldu bilmiyorum ama neredeyse başımı yastığa koyar koymaz uykuya dalmıştım. Bir an kendimi son derece minnettar hissettim.

gözlerimin ferî kaçtı ve saatlerce orada yatıp akşamki olayları düşünmek zorunda kalmayacağımı biliyordum. Daha sonra geleceğini biliyordum ama bu geçici erteleme için minnettardım.

"Seni becerirken gözlerini benden ayırma," dedi ve beni ürküttüğü için korkudan nefesim kesildi.

Gözlerimi açtım ve odanın aydınlığına karşı gözlerimi kısıtım. Yatak odasının ışıkları yanıyordu.

Duş almıştı; üzerindeki sabun kokusunu alabiliyordum. Beni yanımdan sırtıma doğru çekti ve üstüme çıktı, geceliğimi başımdan aşağı sürükleyerek kıyafetlerimle ilgili bir şeyler mırıldandı.

Bana karanlık bir şekilde baktı. Sersemce gözlerimi ovuşturdu. "Ha?"

Bacaklarımın arasını ovmaya başladı. Ağzı göğüs ucuma kapandı, sertçe emdi, sonra bıraktı ve tekrar gözlerimin içine baktı.

Klitorisim vızıldadı.

"Gözlerini üzerimde istiyorum, Tia." Parmakları klitorisimin etrafında dönerek beni ıslattı ve sonra sikini bana doğru yönlendirdi. Ellerim omuzlarına giderken o viski gözlerinin derinliklerine baktım.

Gözlerindeki bakıştan bana ihtiyacı olduğunu anladım. Yaşadığımız gece mi? Korkular? Stres? Bana ihtiyacı vardı. Benim de ona ihtiyacım vardı. Kocam, bu gece bir ve muhtemelen iki adam öldürmüş bir adam beni becerecekti. Sertçe. Gözlerim göğsündeki ismime sabitlendi. Adımı vücuduna, kalbinin üzerine yazacak kadar seviyordu beni. O patlama olur olmaz bana doğru hareketlendi. Beni koruma ihtiyacıyla hareket ediyordu.

Gözlerim göğsünden tekrar gözlerine kaydı ve gerginliği gördüm. Benimle dövüşmeye hazır görünüyordu, sanki alması gereken şeyi inkâr etmeye çalışırsam karşılık verecekti. Ama ben onu reddetmek istemiyordum. Ona ihtiyacı olanı vermek istiyordum.

Cinayet fikrinden hoşlanmadığımı söylemek hafif kalır. Nefret ederdim. Ama Leo Denarda

Bu patlamanın sorumlusu kim ve insanlar öldü mü? Kulağa kötü geliyordu ve Fete kokteyl salonu o kadar dağınıktı ki, en azından ölümle ya da ciddi yaralanmalarla sonuçlanmış olabileceğinden şüpheleniyordum. Tess ve ben tuvalete gittiğimizde mekân duvardan duvara insanlarla doluydu.

Enkaz altında kalmış insanlar görmüştüm ve bazıları hareket etmiyordu. Dex baygındı. Bilinci yerinde olmayan ya da ölmüş olabilecek insanların üzerine basmıştık. En az birkaç kişinin kısmen molozların altında olduğunu gördüm.

Bu gece Leo yüzünden kaç kişi öldü? Ve Leo beni kaçırmaması için birini tutmuştu. Tessa zaten kurtarılmak zorundaydı. O adam tarafından tecavüze uğramış ve vücudu kalıcı olarak tahrip edilmişti. Ve kesinlikle Tommy'nin ölmesini istiyordu; bundan hiç şüphem yoktu.

Tommy'nin Leo Denarda'yı öldürmesi ya da ölüm emrini vermesi gerekiyordu. Bu kesindi. Orada olduğum için nefret ediyordum. Ama anlıyordum. Ve bundan da nefret ediyordum.

Tommy içimde hareket ediyor, gözlerimin içine bakıyordu. Ben de onunkilere bakıyordum. Yüz ifadesi karanlıktı. Aynı zamanda özür dilemiyordu. Şu anda benimle iletişim kuruyor, yapması gerekeni yaptığını söylüyordu.

Beni rahatsız etmiyormuş gibi davranamazdım ama onun yanında olacaktım. Elimle çenesini kavradım.

Her zaman yanımda olmaya çalışırdı. Her zaman. Beni kurtarıyor, koruyor, intikamımı alıyor, Tess'in intikamını alıyor, bizi güvende tutuyordu.

"Sizi çok seviyorum. Bu gece bizi kurtardığın için teşekkür ederim." "Ben de seni seviyorum."

Tatlı sözler söyledi ama sesi tatlı değildi, başka bir şeyle doluydu, çenesini bükmesine neden olan bir şeyle.

Hızını yavaşlattı, kalçalarının her yavaş itişinde derinlere iniyordu. Başparmağını bacaklarımın arasına ve klitorisime koyarken gözlerimi onunkilere kilitledi, ben coşkuyla inleyene kadar devam etti ve sonra içine boşalırken inledi

Benden uzaklaşıp ellerini saçlarında gezdirdiğinde hala sinirli ifadesini kaybetmemiştir.

Bundan sonra birlikte kıvrılıp uyuyacağımızı düşünmüştüm. Kalktım, temizlenmek için banyoya gittim ve yatağa geri döndüm ama sonra beni yakaladı ve aç bir şekilde öptü, dudakları vücudumda geziniyor, öpüyor, yalıyor ve bacaklarımın arasına inene kadar ısıyor, "Seninle henüz işim bitmedi" diye hırıliyordu.

Beni aşağıya doğru sürükledi, tekrar boşalmamı sağlayana kadar ağzı ve parmaklarıyla amımı yaladı, bacaklarım omuzlarına asıldı, yumruklarım çarşafı sıkı, dili içimde, başparmağı kıkımda.

O kadar kararlıydı ki, sanki hayattaki tek görevi beni hızlı bir şekilde orgazma ulaştırmaktı ve bunu yıldırım hızıyla yaptı. Hızlı bir şekilde doruğa ulaştıktan sonra, o kadar sert boşalıyordum ki geri çekilmeye çalışıyordum ve o durmuyordu, "Tommy, bebeğim, çok fazla!" diye yalvardım.

Sonra tekrar göz hizama geldi ve içimde hareket etmeye başladı, yine öfkeyle gözlerimin içine bakıyordu. Hâlâ o limuzinde ve sonra o depoda üzerinde ve yerde kan varken hissettiklerinin çoğunu hissediyordu. Hala kanın kokusunu aldığıma yemin edebilirdim, hala burun deliklerimde, ciğerlerimdeydi.

Leo'yu kesmek, kıkına tecavüz edilmesini izlemek ve sonra onu öldürmek ya da ölmesini izlemek öfkesini o kadar da azaltmadı. Çok endişe verici.

Bir süre sonra dalıp gitmeye başladım ve sonra dudaklarını ve parmaklarını karnımda hissettim. Kalbim kabardı. Tüm bu öfkeyi sadece benim için hissetmiyordu; bizim için de hissediyordu. Kendisi, ailesi, ben ve bu küçük kurbağa yavrusu için de.

Sonunda, sanırım uyudu.

Tommy

Uyandıgımda Tia'nın kolumdaki mürekkep çizgilerini tüy gibi hafifçe çizdiğini ve ardından göğsümde isminin harflerini izlediğini hissettim. Bunu yaparken dalgın görünüyordu, sanki yaptığının farkında bile değildi.

Dün gece ona ulaşabildiğim için minnettarlık duyduktan hemen sonra aklıma gelen ilk şey Johnny oldu.

Fete'den ayrılmadan hemen önce, yangın çıkışına yerleştirilmiş olan üçüncü bombayı bulmadan önce son cesedin de çıkarıldığını görmüştüm.

Daha sonra cesedin Kate Lewis'e ait olduğunu öğrendim. Otuz dört yaşında, altı çocuk annesi. Güzel, canlı, mutlu. John'un karısının bedeni tavanın bir kısmı düştüğünde ezilmiş ve o ve diğerleri altında kalmıştı. Ufacık tefecik olduğu için iki kişinin daha altında kalmış, sadece enkazın değil onların da altında ezilmişti.

O ve vurduğum şerefsiz hariç diğer altı kişi ölmüştü. Bazılarının yüzleri havaya uçmuştu. Birkaçı ağır olmak üzere on kişi daha hastaneye kaldırılmıştı ve Dex de en kötü durumda olmasa da yaralılarından biriydi. Üç kırık kaburgası, kırık bir kolu, beyin sarsıntısı ve çökmüş bir akciğeri vardı.

Johnny'nin kafasında kötü bir yaralanma ve bazı ciddi morluklar vardı, ancak fiziksel olarak tamamen iyileşmesi için her şey yolunda görünüyordu. Adam yıllardır benim dostumdu. Muhtemelen en yakın arkadaşımdı. Kate ile 14 yıldır evliydi ve şimdi altı çocuğunun tek ebeveyniydi. I

o haberi aldıktan sonra hissizleştii ama sonra bir sürü bok hissetmeye başladı.

Yatağa geldiğimde bunu Tia'ya anlatacak gücü kendimde bulamadım. Otele dönmeden önce dünyayı o pislikten kurtarmak için yapmam gerekeni yapmıştım, işleri kontrol ettiğimde Kate'i öğrenmişim ve sonra yatağa gelip kızımı becermişim. İki kere. Neredeyse üçüncü kez geri dönüyordum, onunla yaşamı onaylayan bağlantıyı sürdürme ihtiyacı hissediyordum, ama ilk seferden sonra bitkin düşmüştü.

Ona sarılmalı, onu hissetmeli, benim için inlemesini sağlamalıydım. Çünkü evet, işler biraz sarpa sarmıştı ama onu kaybedebilirdim. Onu patlamada ya da onu malzeme dolabına sürükleyen o pislik Leo Denarda'ya teslim etmek üzere binadan çıkardığı için kaybedebilirdim. Ona ne yapacağını kim bilebilirdi?

İçim çalkalandı. Boğazını tekrar kesmek istedim. Kız kardeşimi aldı ve onu becerdi ve bir daha eskisi gibi olup olmayacağını bilmiyordum. Sanki zaten yeterince acı çekmemiş gibi.

Hamile karımı alabilirdi. Sonra da beni, karımı ve kız kardeşimi dışarı çıkarabilirdi. Yaptığı tek şey bu olsaydı ve kimse ölmeseydi, bize para kaybettirdiği ve Fete'in halkla ilişkilerini kötü etkilediği için başına ödöl konacaktı. Yaptığı şey yüzünden ölmemesinin hiçbir yolu yoktu.

Dün gece ona ihtiyacım olduğunda beni reddetmediği için rahatlamıştım. Aklıma, üzgün olduğu ve gördükleri yüzünden benimle ya da sikimle hiçbir şey yapmak istemeyebileceği geldi. Eğer beni itip kaksaydı işler iyi gitmezdi. Ona ihtiyacım vardı. Hem de çok. Ve şükürler olsun ki bunu hissediyor gibiydi. Şükürler olsun ki onun da bana ihtiyacı vardı.

Onu o depoda tutmamın iki nedeni vardı. Bir: Korumam dışında olduğunu düşünmeye dayanamıyordum.

İki: Bilmesi gerekiyordu.

Aileme bulaşan olursa bunun bedelini ödeyeceğini bilmesi gerekiyordu. Vegas'ta olduğu ve her şey birbirine karıştığı için bir tür arıza yaşıyordu, ama bunu kontrol altına alması ve hayatının geri kalanında bağlı olduğu adamın beyaz şapka takan bir adam olmadığı gerçeğiyle yüzleşmesi gerekiyordu. Ben olduğum kişiydim ve hayatına devam edebilmek için bunu kabullenmesi gerekiyordu.

Hayır, babamın doldurmam için bana bıraktığı ayakkabıları giymek istemiyordum ama babam benim ve Dare'in bu hayattan zarar görmeden kurtulmamızı neredeyse imkânsız hale getirmişti. İlişkide olduğu adamlar, onun ya da benim benzer düşüncelere sahip olmadığımızı düşünselerdi beni ve Dare'i vururlardı.

Ama aynı zamanda, bu ben değildim. Özümde neysen oydum. Belki de şimdiye kadarki hayatımdan dolayı ve evet, onun için, gelecekteki çocuklarımız için daha iyi olmak istedim, ama her şey kaynadığında, artık bir boğazına bıçak, yüzüne bir kurşun koyacağımı ve benim olan veya korumam altında olan şeyle uğraştığı için birinin paslı bir boruyla sodomize edilmesini emredeceğimi biliyordu.

Benimle bilerek uğraşan herkesin alaşağı edilmesi gerekiyordu.

"Merhaba,"

dedi. Onu

öptüm.

"Dex'ten haber var mı?" diye sordu, yüzü endişesini gösteriyordu.

"Gece boyunca bir sorun çıkmazsa, onu havaalanına giderken alacağız. Eğer onu tutmaları gerekirse, Will'in onunla kalmasını sağlayacağız."

"Ne... ben arabadayken ne oldu? Peki ya üçüncü bomba?" Parmak uçlarıyla çenemdeki kirli sakalı temizledi.

"Onu buldular ve etkisiz hale getirdiler. Denarda'nın üzerinde üç fünye vardı, bu yüzden Nino onları bir kenara koymuştu. Onlar hala bizde. Nino onları polis departmanındaki bir arkadaşına bırakacak."

Kolumda biraz daha gezindi.

"İnsanlar öldü, Tia."

Gözleri bana kaydı; dudakları aralandı, parmağı hareket etmeyi bıraktı.

"Ben de bundan korkuyordum. Kaç kişi?"

"Yedi kişi. Kate Lewis dahil."

Gözleri yuvalarından fırladı ve ağzı bir karış açık kaldı.

"Nasıl?"

"Ezilmişti. Birkaçı iç yaralanmalardan, bombalara çok yakın olmaktan, yüzlerinin patlamasından ya da kafataslarının ezilmesinden öldü. Johnny'nin durumu iyi değil ama yaşayacak. Haberlerde sekiz kişi olduğu söyleniyor ama bunlardan biri Leo'nun kiralık katili, seni kaçırmaya çalışan garson kılıklı herif."

Gözleri yaşlarla doldu ve eliyle ağzını kapattı.

"Zavallı John. Tanrım, altı çocukları var. Oh Tommy."

Göğsüme doğru ağılıyordu. Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım.

* * *

Nino, Will ve diğer gardiyanlar kızlara ve çocuklara göz kulak olurken, ben de önlem olarak başka bir gardiyanla hastaneye gittim. Durdum ve önce Dex'i sonra da John'u gördüm. Dex iyi yaralanmıştı ama yaşayacaktı. Bir süre işten uzak kalacaktı ama o gün bizimle eve gelebilirdi.

Hastane odasına girdiğimde John hiçbir şeye bakmıyordu. Bana baktı. Hayır, hiçbir şeye bakmıyordu. Önündeki yalın gerçekliğe bakıyordu. Adam karısını kaybettiği için tamamen yıkılmıştı.

Eğildim. "Bunun suçlusu olan herif, dünyayı terk edip cehenneme inmeden önce çok acı çekti."

John bu haber karşısında gözlerini zorlukla kırpıştırdı. Yaralanmamış omzunu sıktım.

"Ne yapabilirim ki? Neye ihtiyacın var, Johnny?"

"Hızlı değil
miydi?" "Hayır.

Gerçekten
yavaştı." John
yutkundu.

"Ne yapabilirim?" Tekrar
sordum. "Sen zaten yaptın.
Teşekkür ederim."

"Size bir şey getireyim mi, birini arayayım mı?"

Başını iki yana salladı. "Babam yolda. Ayarlamaların
yapılmasına yardım edecek."

Başını sallamaya devam etti ve omuz silkti, gözleri
boşluğa bakıyordu.

Bir süre onunla oturdum ve sonra onu bir iki gün içinde
arayacağımı ama bir şeye ihtiyacı olursa gece ya da gündüz
beni aramasını söyledim. Zar zor başını salladı.

Daha sonra Ben ile evinde buluştum. O ve Olive fiziksel
olarak fazla yaralanmamışlardı, benim gibi sadece birkaç
sıyrıkları vardı ama yıkılmışlardı. İkisi de uyumuş gibi
görünmüyordu.

Maddi zarar çok fazla olmayacaktı; bina iyi
sigortalanmıştı. Binanın o kısmının yeniden inşası, polisler
her şeyi temizledikten sonra gerçekleşebilirdi ki bu da
soruşturmaları nedeniyle biraz zaman alabilirdi. Ardından
da büyük bir açılış yapılacaktı ve bu açılış, haber ulusal
basında yer aldığından şüphesiz basında geniş yer
bulacaktı.

Olive insanların gelmeye korkacağından
endişeleniyordu. Ben ona iyi bir halkla ilişkiler şirketi
olduğunu söyledi. Olive, John'un evini arayıp çocuklarla
birlikte orada olan annesiyle tekrar konuşmak istediğini
söylemek için izin istedi. Olive, John'un babasının cep
telefonunu almak istiyordu, böylece hastaneye gidip
buradan yardım teklif edebilecekti.

Ben ve ben konuştuk ve John ilerlemeye hazır olduğunda
birkaç hafta içinde yeniden bir araya gelmeye karar verdik.
Eğer daha fazla zamana ihtiyacı olursa, belki diğer
yatırımcılara karşı onun vekili olmayı teklif edebilirdim.
Ona yardım etmek için elimden geleni yapacaktım.

John'un durumu bana ağır geldi. Düşünmek bile çok ağır geliyordu. Onun yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemezdim ama Tia'yı ve diğerlerini

Ailemi korumak için. Onu etrafımızdaki boktan dünyadan koruyun ki kimse onu benden alamasin.

Kapıdan çıkarken kardeşime tekrar mesaj attım. Birkaç saat önce onunla kısa bir süre görüntülü konuşmuştum. O Tayland'daydı ve ben belirsiz konuşmuştum ama o burada neler olduğunu biliyordu. Telefonum çaldığında mesajı göndermenin tam ortasıdaydım. Zack Jacobs arıyordu.

"Yo," diye cevap verdim.

"Denarda?"

"Hayır dostum, ben Tommy. Yanlış numara."

"Denarda? Durum." Zack'in sesinde biraz sabır vardı. Umurumda bile değildi.

"Peki ya o?"

"Ona ne oldu? Öldü mü?" "Bu bilgiyi ben mi bileceğim?"

"Soruşturma tamamlandı, Tommy. Onu Tessa'dan ve arama emri uygulandığında evinde bulunacak reşit olmayan pornolardan dolayı yargılamak için elimizde yeterince delil var. Eminim patlamaları da onun üzerine yıkmak için fazla bir şey gerekmeyecektir."

"Öyle mi?"

"Siktir," diye homurdandı Zack. "O öldü. Değil mi?"

"Belki de öldüyse, hakkındaki dipnotta büyük bir çocuk pornosu koleksiyonuna sahip olduğunun yazılacağını bilerek ölmüştür. Belki de onu öldüren adam o hasta herifin kulağına gazetelerde ne yazacağını fısıldamıştır. Tüm bunları bildiğimden değil."

Zack cevap vermedi.

"Neredesin?" Uzun ve yüklü sessizliği ben bozdum.

"Nerede olduğumu biliyorsun."

Tayland.

"Pekâlâ, ikimizin de cevabını bildiği sorular sormayı bırakalım. Benden başka bir şey mi istiyorsun?"

"Sanırım şu anda değil," diye homurdandı Zack.

"Hepimiz eve döndüğümüzde Romero hakkında konuşmalıyız. Kardeşime yardım etmek için elinden geleni yapacağını söylemiştin."

baldızını bulsun."

"Ve onu buldum," dedi Zack. "Onu ele vermeyecek ve dokunulmaz biri."

"Bunu göreceğiz. Bu arada, kardeşim ve karısı Zack için işlerin yolunda gittiğinden emin olmalısın. Onun kürsüye çıkıp kabusunu yeniden yaşamasını istemiyoruz ve isimlerin değişmesini de kesinlikle istemiyoruz."

"Burada elimden geleni yapıyorum Tommy, ama-"

"Daha fazlasını yap. Kardeşime baldızıyla ilgili sorununda nasıl yardımcı olabileceğimi düşünmek de buna dahil."

Sessizdi.

"Seni stratejik ilişkiler listesine koymam için bana gerçekten iyi bir neden söyle, Zack."

Bir süre sessizlik oldu ve sonra,

"Tamam." Aramayı sonlandırdım.

Angel

Dare ve ben sahilde yürüyorduk. Bağlantım yoktu, bu yüzden bir dakika yalnız kaldık. Diğer mayolarım böcekliydi, ama Dare'in hangisini giymemi istediğine dair talimatları uyarınca bu yürüyüş için böcekli olmayan tek bikiyimi giyiyordum.

Hâlâ burada olmakla ilgili duygularımı bir kenara itiyordum elbette ama Kruna'da geçirdiğim bir dakikayı Dare'in çağrışımlarının olduğu tek yere dönmek için ayırmak iyi hissettirdi, bir nevi güçlendiriciydi.

Tanıştığımızda beni buraya getirdi, kollarında, sırtında yüzdürdü, bizi oyalamak ve tatil köyünden uzak tutmak için bir kumdan kale inşa etti.

Bugün onunla sahilde yürürken neredeyse coşkulu hissettim ve bunu göstermek için ona ısıltılı bir gülümseme verdim. Sanırım aklımdan geçenleri okudu çünkü o da bana gülümsedi, sonra beni kollarına çekti ve tutkuyla öptü.

Dudakları ayrıldığında, peştemalimi çözdü ve kumsala bıraktı. Ona baktım ve sonra ayaklarımı yerden kesti. Beni kalçalarımından tutup kaldırdı ve bacaklarımı beline doladı, kollarında benle suya doğru yürürken yüzünde saf bir şehvet ifadesi vardı.

Beni sahile bilerek götürdüğünü biliyordum. Ona evdeyken burada sahilde yaptığımız yürüyüşlerin benim için ne kadar harika olduğunu anlatmıştım.

Home.

Bir evim vardı. Bir evim, ailem ve bir hayatım vardı. Beni dinleyen ve bana verebileceği her şeyi veren bir kocam vardı. Hayal edebileceğimden çok daha fazlasını. Arkadaşlarım vardı. Sanat derslerimde birkaç kez kahve içmeye gittiğim Shauna adında bir kızla tanışmıştım. Binamızdaki komşularımızdan bazılarıyla arkadaş olmuştum. Yeni baldızım Tia ile yakınlaşmıştım. Pek çok ortak noktamız vardı ve düzenli olarak takılırdık. Dare'in kız kardeşlerini de seviyordum. Ve Lisa'yı. Beni tetiklemiyordu. İnzivadan döndüğünden beri bana güç veriyordu. Sanki daha az kırılmış gibiydi.

Oraya geri dönmek, hayatımıza, sevdiklerimize geri dönmek istiyordum. Noel için evde olacaktık. Daire için bir ağaç bulacaktık.

Gerçek bir tane istedim. Bunu Holly'ye de vermek istedim. Ev, aile, arkadaşlar, ben. İyi olduğumu bilmesini istedim. Holly'nin doğum günü Noel'den sonraki gündü. Nerede olursa olsun mutlu bir doğum günü geçirmesi mümkün müydü?

Düşünce sürecimi durdurdum ve Holly'den uzaklaştırdım. Kruna'dayken Holly'yi düşünemezdim.

Tesisten o kadar da uzakta değildik, verandada oturan insanlar muhtemelen bizi görebiliyorlardı çünkü kapılı mülkün içindeki sahil şeridini iyi görebiliyorlardı.

"Seni seviyorum," dedi kulağıma.

Kollarımı ona daha sıkı sardım ve sonra göğsüne kadar battık.

"Ben de seni seviyorum."

"Bir gülümseme görmek güzel. Günlerdir görmemiştım." "Bu plaj beni gülümsetiyor.

Burası bizim yerimiz."

Suyun beni örtmesi için birkaç adım daha attı ve sonra ağzı göğsüme doğru hareket etti. Emdi.

Siyah mayomun üstünden etime dokundu.

"Cesaret," diye nefes aldım.

"İzliyor olma ihtimallerine karşı ve başkaları dinlediği için süitimizde her şey 1950'lerin vanilyası gibi olacak. Battaniyenin altında, ışıklar kapalı. Güzel vücudunu benden başka kimse görmeyecek ve sen de o tatlı, seksi, edepsiz konuşmalarını yapamayacaksın bebeğim. Ama sevişmeye devam etmeliyiz yoksa Krana izliyorsa şüphelenirler. Bu, işte, bu da biraz şov, belki bizi izleyenler vardır diye. Senin için sorun olur mu?"

"Sizinleyken her zaman iyiyim, Efendim," diye cevap verdim, sırtımı kamburlaştırıp bacaklarımı sıkarak, "İsterseniz beni onların önünde becerebilirsiniz ve ben sadece sizi görürüm."

Elini altıma soktu ve sikini şortundan kurtardı ve sonra bana ulaşabilmek için bikini altımın köşebentini yana doğru çekti.

"Likeminded. Böyle görünmek zorundayım," diye fısıldadı, "Yani bir şey yapmam ya da söylemem gerekirse, biliyorsun. Gerçekte kim olduğumu biliyorsun. Sadece sen, Angel. Sen ve ben onlara karşı."

"Biliyorum." Yumuşak dudaklarını öptüm ve saçlarını avuçladım.

"Bebeğim," diye inledi içimde hareket ederken. "Oh evet, bebeğim," diye nefes aldım.

"Suyun içinde olmak seni daha iyi hissettiriyor mu?"

"Burada seninle olursam suyun içinde yaşayabilirim," diye fısıldadım. "Geçen sefer buraya geldiğimizde bunu çok istemiştım." "Ben de öyle," diye itiraf etti. "Bu duygularla savaştım ama kararlılığımın erimesi uzun sürmedi. Sana karşı güçsüzdüm."

"Kulak memesine doğru fısıldadım, gülümsedim ve onu kollarımla ve iç duvarlarımla daha sıkı kavradım.

"Tanrıya şükür," diye onayladı ve kalçalarını sıkıca kavradı.

İlk kez seks yaptığımız günün ertesinde votka içtiğini ve kontrolsüz olduğunu söylemişti.

Bu aynı zamanda evlendiğimizde herkesin önünde yaptığı kadeh kaldırma konuşmasıydı. Bana verdiği armağan için Tanrı'ya şükretti ve biraz da büyük bir şişe votka ve sıfır özdenetimin hakkını vermesi gerektiğini söyledi.

İçimde işini bitirdi ve ben hemen beni hamile bırakıp bırakmadığını merak ettim. Bugün gerçekten yumurtluyor olabilirdim. Burada, Kruna'da bir bebek sahibi olma fikri kafamı kurcalıyordu ve bu yüzden ona bu konuda hiçbir şey söylememiştim çünkü burada, Kruna'da bir bebek yapabileceğimiz ihtimalini düşünmek istemiyordum.

Eğer hamile kalırsam, nerede olduğu önemli değil ama o binada değil de burada, suyun içinde olması iyi olabilir. Eğer bu döngüde hamile kalırsam, bu anı gebe kaldığım an olarak düşüneceğim. Burada, sahilimizde.

Bir süre takıldıktan sonra sahil boyunca yürüyerek odamıza döndük ve verandadaki Bay Lucas'ın sırtışlarıyla karşılaştık. Neyin peşinde olduğumuzu kesinlikle görmüştü.

* * *

Akşam yemeği için giyinmiştik ve küçük ortak yemek odasında buluşuyorduk, en son resmi akşam yemeği için buraya geldiğimizde oturduğumuz odada. Masada Bay Lucas ve Bay Delgado oturuyordu ve ayaklarının dibinde de köleler vardı.

Her iki adam da ayaklarının dibindeki kölenin sahibi değildi ama Delgado fiilen burada yaşıyordu ve Bay Lucas'ın evinde Kruna'nın mal varlığı vardı.

Masada onlarla göz hizasında oturmak tuhafın da ötesindeydi. Bu odada, safir mavisi yastığımın üzerinde düzinelerce yemek boyunca diz çökmüştüm.

"Bayan Ferrano'ya da servis yapar mısınız, Bay Ferrano?" diye sordu garson.

"Evet," demişti Dare. "Her zaman. Lütfen bunu iletin, böylece sürekli kendimi tekrarlamak zorunda kalmayayım. Buradaki herkes ona bana gösterildiği gibi saygı gösterecek."

"Kesinlikle."

Kimse buna ya da bunu sabırsız bir şekilde söylemesine gözünü kırpmadı.

Servis görevlisi gittiğinde Bay Delgado, "Karınıza farklı davranacak tek kişi sizsiniz, haksız mıyım?" diye mırıldandı.

"Biliyorsun," dedi Dare, hiçbir şey belli etmeden peçetemi kucağıma koyarak, ama gözleri bir an için benimkilerle buluştu ve herkesin şehvet ve vaat olduğunu düşüneceği şeylerle parladılar. Ona küçük, nazlı bir gülümseme verdim ve kirpiklerimi kırıştırdım.

Bay Lucas boğazını temizledi ve kıs kıs güldü, "Burası ısınıyor mu yoksa bana mı öyle geliyor?" Görevlendirdiği kölenin başını okşadı ve o da itaatkâr bir şekilde yerinde kaldı.

"Burası oldukça sıcak," dedi Bay Chen, tam o sırada geldi ve yüzünde sinsî bir sırıtişla odayı ve içindeki insanları inceledi.

* * *

Çorba, salata ve ana yemeğimiz olan sörf ve çimenin yarısını bitirmiştik (tabii ki kölelerle yeterince paylaşılmıyordu). Bay Chen, Dare ile eski bir arkadaşımışı gibi konuşuyordu. Dare de çoğu gözlemciye aynı şekilde davranıyor gibi görünebilirdi ama sadece birkaç aydır birlikte olmamıza rağmen rol yaptığını görebiliyordum. Her şey yüzeydeydi.

Gülümserken ya da bir şakaya gülerken bile gözleri buz gibiydi. Onu gerçekten gülerken, gerçekten kahkaha atarken görmüştüm. Bu gülümseme ondan çok farklıydı. Bu insanlar

Dario Ferrano'nun o tarafını, gerçek tarafını asla göremeyecekti. Benim Dario'm.

Dare'im şakalar yapar, sevdiği insanlarla dalga geçer, sıcak bir konuda hararetli bir tartışmayı sever, eğlenceli ve alaycı bir şekilde rekabetçiydi ve süper öfkeli ve düşünceli olabilse de, kesinlikle Tia'nın bana Dare ile ilk tanıştığında "öfkeli-sıcak" olarak düşündüğü şeydi.

Bay Chen'in ayaklarının dibinde yemek için bir köle yoktu. Bay Delgado'nun ayaklarının dibinde daha önce hiç görmediğim bir köle vardı. Sarışın, peri güzeli, ufak tefek ve son derece itaatkârdı, Bay Chen'in tabağından elle besleniyordu. Belki de benim yerime geçen oydu.

Kendime bunun üzerinde durma izni vermedim. Veremezdim, aksi takdirde açığa vurmayı göze alamayacağım duygularımı gösterirdim. Kruna güçlerine Dare için beni seçmekle doğru kararı verdiklerini göstermeye devam etmeliydim. Eğer yapmazsam, bu onu tehlikeye atardı. Ve liderlik ekibi tarafından bu rol için tamamen uygun görülmesi gerekiyordu.

Bay Lucas'ın ayaklarının dibindeki kız tanıdığım biriydi. Adı Lulu'ydu. Aslında arkadaş değildik; çoğu insan Cleo'nun kötü yanından uzak durmak için benden uzak dururdu. Lulu ve Truly çok yakındı. Benden daha uzun süredir buralardaydı.

Yemek salyangoz hızında ilerliyordu, ben de yapmam gerekeni yaptım. Omuzlarımda askıları olan ve sırtımda çapraz duran dökümlü fildişi bir sundress giymiştim. Biraz göğüs dekoltesi vardı ama çok fazla değildi. Üç telli kolyem, alyanslarım vardı ve saçlarım bu seyahat için aldığımız bir ütüyle düzleştirilmişti. Ben düz ütü yapmamıştım. Dare kıvırcık seviyordu. Dare ve ben eski ütümü evdeki çöp kutusuna atmıştık ve yeni bir ütü almaktan nefret ediyordum. Ama saç stilim kesinlikle uyum sağlamama, eskiden görüldüğüm gibi görünmeme yardımcı oldu - buradaki mobilyaların bir parçası.

Yemek bittiğinde Bay Chen konyak ve puro içmek için bir odaya geçmelerini önerdi. İçeri girdiğimizde

Townsend odasının güvenli bir bölge olmadığı konusunda Dare'i uyarmak istedim. Genellikle oyun oynamak için kullanılırdı, ama içeri girmeden önce bunu ona kurnazca anlatmanın bir yolunu bulma şansım olmadı.

* * *

Dare elimi tuttu ve diğer köleler de gözleri kapalı bir şekilde efendilerinin peşinden gittiler. Sanırım kas hafızası gibi bir şeydi çünkü gözlerim otomatik olarak halıya iniyor ve yürürken ayak parmaklarıma bakıyordum.

Townsend odası, koyu renkli ahşaptan yapılmış, büyük bordo ve kahverengi püsküllü deri kulüp sandalyelerinin yanı sıra kristal lambalı koyu renkli yan masaların bulunduğu kütüphane benzeri geniş bir odaydı.

Odanın köşesinde, puro ya da pipo tütünü seçenekleriyle süslü pipo çeşitlerinden servis yapan bir sunucu tarafından yönetilen yarım daire şeklinde deri bir bar vardı. Sunucu ayrıca konyak, brendi, espresso ya da başka bir içecek de getiriyordu.

Bu odaya her gelişimde hizmet etmek için gelmiştim. Bu odaya her girdiğimde halının üzerindeydim.

Adamlar sadece dört sandalyenin bulunduğu bir alana oturunca iki köle ayağa kalkıp diz çöktü.

Dare durdu ve etrafına bakındı. Odanın uzak ucunda başka sandalyeler de vardı.

Hiçbir şey onu etkilememiş gibi oturdu ve beni kucağına çekti. Soğukkanlı ve sakindi ama gözlerinden hiçbir sıcaklık yayılmıyordu. Benim bir köle gibi yerde oturmamam ya da diz çökmemem için elinden geleni yapacağını biliyordum ve bunun için onu seviyordum ama Dario Ferrano için hiç şikâyet etmeden kırık camların üzerinde diz çökebilirdim.

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca endüstri kaptanları gibi oturup konuştular. Ben Dare'in kucağında, iki köle yerde. Bay Chen Cleo konusunu açtığında üçüncü, belki de dördüncü içkisini içiyordu.

Bay Chen, "Cleo'nun yaramazlık yaptığını anlıyorum," dedi.

Naomi adında küçük, koyu tenli Afrikalı bir köle odaya girdi ve Bay Chen'in ayaklarının dibinde diz çöktü. Elini uzatıp fermuarını indirdi, bu sırada kendine doğru bir işaret yaptı ve serçe parmağıyla Naomi'nin ağzına dokunarak konuşmaya devam etti. Hepimiz onun hareketlerini biliyorduk. Kızın kendisine oral seks yapmasını istiyordu ve bunu istemek zorunda kalmayacaktı. Naomi, Bay Chen'in ne istediğini bilerek içeri girdi.

Dare gözle görülür bir şekilde irkilmedi ama altımda hafifçe gerildiğini hissettim.

"Karım hala onun altındaymış gibi davranıyor. Ne Ruiz'in ne de benim uyarılarımı dikkate aldı. Ne yaptığını göremediğimi düşünerek karımın gözünü korkutmaya çalışırken gördüm onu."

"Konuştum ve Cleo'yu ceza odasına gönderdim. Siz ne yapılacağı konusunda bir karar verene kadar orada kalacak."

"Seçenekler neler?" Dare ilgiyle sordu, bu beni şaşırttı ama belli etmedim.

Dare saçlarımı okşadı ve dudaklarını başıma dokundurdu. Sarıldım.

Naomi şimdi Bay Chen'in sikini ağzının derinliklerine almış, başını sallıyordu.

Dare'in gözleri kısa bir süre aşağıya kaydı ve sonra tekrar Bay Chen'in göz hizasına geldi. Garsona kendisine bir içki daha koymasını işaret etti.

"Nasıl istersen. Onu kendin cezalandırabilirsin, cezalandırılmasını emredebilirsin, Felicia'na onu cezalandırması için yeşil ışık yakabilirsin. Bu size kalmış. Felicia'nın bunu yapması en iyi sonucu getirebilir.

Sarsıldığımı hissettim. Bunu yapmak istememiştim.

"Bunu ister miydin, bebeğim?" Dare kulağıma mırıldandı.

"Sizi nasıl memnun edecekse, Efendim," diye fısıldadım. "Göreceğiz."

"Daha az diş, Naomi," dedi Bay Chen.

"Özür dilerim, efendim," dedi Naomi ağırbaşlı bir şekilde, elinde adamın siki olduğu düşünülürse beklenebileceği kadar ağırbaşlı bir şekilde.

Dare çenemi kavradı ve kısa bir öpücük için ağzımı kendi ağzına götürdü.

"Bir patron ve daha da ötesi bir ortak olarak Cleo da Kruna'nın tüm varlıkları gibi senin emrindedir. Bu varlıklardan istediğin gibi faydalanabilirsin Dario," Bay Chen'in başı geriye doğru döndü ve Naomi'nin yaptığı işe gerçekten kendini kaptırmış görünüyordu.

Herkesin önünde oral seks yapmaktan çok hoşlanıyordu ama bu odadaki tek önceliği buydu. Alışkanlıkları olan bir adamdı ve Townsend'in odasına ne zaman girse ısınırdı. Burada her şeyin böyle başlamış olması beni endişelendiriyordu. Bu, Dare dışında herkesin bunun için burada olduğunu doğruluyordu. Oyun zamanı. İşler daha da sarpa sarmadan Dare bizi dışarı çıkarabilecek miydi?

Bazen bu adamlar kimin önce geleceğine dair bahse girer, kendilerini en uzun süre tutan ya da en hızlı çıkaran kölelere ödüller teklif ederlerdi. Bu odada dizlerimin üzerine çökmüştüm ve onlar sanki kafaları çalışmıyormuş gibi davranarak toplantıları sürdürmeye çalışıyorlardı. Oyunlarından hiç bıkmadılar.

"Sizi bilmem ama ben biraz görsel şekerleme havasındayım," dedi Bay Lucas, ayağa kalkıp bara doğru ilerleyerek açık tahta kutudan bir puro aldı. "Puro isteyen?"

Sunucuya doğru eğilip alçak sesle bir şeyler söyledi ve sunucu barın arkasındaki telsiz telefonu aldı.

"Ben," dedi Dare.

Burnumu kıvrarak vereceğim tepkiyle savaşmak zorunda kaldım. Sigara bağımlılığıyla mücadele ediyordu ve kız kardeşinin kulübesindeyken sigarayı bırakmış olsa da, son zamanlarda yaşadığımız tüm stresle birlikte bu istekleri uzak tutmak için çok mücadele etmek zorunda olduğunu biliyordum.

Son birkaç haftadır stresli olduğunu biliyordum. Görmeme izin verdiğinden daha da stresli olduğunu hissediyordum.

Onu yakarken izledim ve dumandan uzaklaşma isteğimi görmezden geldim. Dumanı üflerken sanki tadından etkilenmiş gibi ona baktı.

Kapı açıldı ve iç çamaşırı giymiş üç köle daha içeri girdi. Üçünü de tanıyordum. Beni gördüklerinde kıskançlıklarını maskeleyerek için oldukça iyi bir iş çıkardılar, ancak en azından ikisinin gözlerinde efendimin kucağında bana karşı bir kıskançlık kıvılcımı gördüm.

Asla belli etmesem de, onların yerinde olsaydım, yıllık ortaklar zirvesi için kısa süreliğine buraya döndüğümü görüp, bana herkesin önünde köle gibi davranılmasına izin vermeyen yakışıklı, uzun boylu, sarışın model görünümlü adamla gideceğimi bildiğim için kıskanırdım.

Bay Lucas eğildi ve üç kıza bir şeyler fısıldadı. Bu da onun başka bir özelliği idi. Dayanıklılığın ötesinde, bize ne görmek istediğini söylemeyi severdi. Bir porno yönetmeni olabilirdi. İzlemeyi severdi. Hem de çok. Bay Lucas'ın şovları için düzenli olarak rol yapma talimatı alıyordum. Bu gösteriler bazen başkalarının önünde, bazen de sadece onun için olurdu.

Dare, Naomi'nin Bay Chen'e ne yaptığına pek dikkat etmiyordu, kaslarının kısa bir an için hafifçe gerildiğini hissetmem dışında, ama önümüzde gelişen sahnede ondan başka bir şey geldiğini hissettim.

Üç kız. Bir sarışın, esmer ve daha önce gördüğümüz kızıl saçlı Truly; onun için benim yerime seçilebilecek olan.

Yaklaşan sahneyi biliyordum ve bu sahnede birden fazla kez kızıl saçlı rolünü oynadığım için çok iyi biliyordum. Bay Lucas'ın favorisiydi.

Sarışın, esmeri soymaya başladı ve esmer de kızıl saçlıyı soyuyordu. Yavaş ve şehvetliydi ve rollerini son derece iyi oynadılar. Hiç kimse

üzgün, korkmuş ya da kırılmış görünüyorlardı. Hepsi de sahenin çok içindeymiş gibi görünüyordu. Profesyonel Kruna varlıkları, biz olsak bile - sahne ya da patron bu rolü istemediği sürece - kırık görünmezdi.

Esmer ve kızıl saçlı tamamen çıplak kaldığında, ikisi de dikkatlerini sarışına çevirdi ve onu birlikte soydular.

Esmer kadın ağzını sarışının zar zor görünen iniş şeridine götürdü ve aşağı doğru yalamaya başladı.

Doğal sarışınlar dışında hepimiz ağdalıydık. Kruna görevlileri, müşterilerin hangi sarışının 'doğal' olduğunu bilmesini istedi ve iniş pistini terk etti.

Sarışın zengin oryantal halının üzerine sırt üstü uzandı ve bacaklarını iki yana açtı. Kızıl saçlı yukarı tırmandı ve sarışının yüzüne oturdu. Sarışın açlıkla kızılın mükemmel ağdalı amını yalamaya başladı.

Şu anda sarışını yemeye çalışan esmer, dizlerinin üzerine çökmüş, bacaklarını ayırmıştı. Ve biz onun arkasını tamamen görebiliyorduk.

Bacaklarımın arası nemlendi. Kulağa ne kadar korkunç gelse de, bunun kas hafızası kadar uyarılma olduğunu sanmıyorum. Performanslar katılım gerektiriyordu ve katılmak için ıslak olmanız gerekiyordu. Bu odada ya da benzer bir sahnede o kadar çok bulunmuştum ki vücudum ne beklediğini biliyordu.

Bay Chen, Naomi'nin boğazından aşağı boşalırken homurdandı ve ardından Naomi'ye "Oraya git ve kıcını ye" talimatını verdi. Naomi esmerin arkasına geçti ve bol bol göt deliğini yaladı, Bay Chen'in dölleri hâlâ ağzındaydı ve esmerin bacağına arkasına damlıyordu.

Dare hafifçe kıpırdandı ve purosunu kül tablasına bıraktıktan sonra içkisinden bir yudum daha aldı.

Aletin altımda canlanmaya başladığını hissettim. Yutkundum ve derin bir nefes aldım ve sonra ona bakmaya cesaret ettim. Gözleri önümüzde duran manzaradaydı. Beni bakarken yakaladı ve gözlerindeki bakış kızgınlık sınırındaydı. Bu adamlara hiçbir şey gösteremezdi.

Ama tam orada, gördüklerinden tahrik olduğu için kendisine kızdığından şüpheleniyordum.

Gözlerim kucağımda katlanmış olan ellerime kaydı.

Dave

Sikeyim. Siktiğimin anasını sikeyim. Önümde olup bitenler ruh halime hiç yardımcı olmuyordu. Akşamı atlatmamı sağlayacağını düşünerek çok içmiştim ama bana hiçbir faydası olmamıştı. Şimdi, sadece odadaki tüm erkeklerin kafalarını koparmak değil, aynı zamanda sikimi elime alıp gördüklerim karşısında bir tanesini ovmak istiyordum.

Bu kızların gerçekte ne olduklarını kendime hatırlatamazdım. Bunu kabullenmem gerektiğini anlamamaları için kabullenmek zorundaydım. Ama bu olan şey kırık kölelere benzemiyordu. Gözümün önünde dört yönlü kız kıza canlı bir porno oynanıyordu.

Güzel karım kucağımdaydı ve şu anda fiziksel olarak bana neler olduğunu bildiğini biliyordum. Bununla nasıl başa çıkacağıma dair bir karar vermem gerekiyordu.

Gan Chen ve Joseph Lucas gösteriyi izliyorlardı. Delgado'nun kölesi onun çömelmiş bedeninin önünde yere uzanmış, bacaklarını açmış, gözleri gösteride, amını parmaklıyordu. Kölenin başı arkaya atılmış, sırtı da gösteriyi görebileceği şekilde kavislenmişti. Lucas'ın kölesi eğildi ve Delgado'nun kölesinin meme ucunu emmeye başladı.

Angel'ın vücudunun sarsıldığını hissettim, bu yüzden refleks olarak kalçasını tuttum, sabitlenmeye ihtiyacı olduğunu düşündüm ama bir saniyeliğine ayağa kalktı ve sonra bir anda külotunu yere bıraktı, ayakkabılarını çıkardı, elbisesini sadece arkadan kaldırdı, böylece bana sadece çıplak kıcını gösterdi ve sonra tekrar kucağıma oturdu, tam zorlanan horozuma karşı, ayaklarını yanlarıma soktu, böylece dizleri uyluklarıma bitişikti. Mekanik bir boğaya binmeye hazırlanıyormuş gibi üzerime oturdu. Sikim zıpladı.

Arkasına uzandı ve bakmadan takım pantolonumun fermuarını indirdi. Hormonlu yarı sarhoş bir sersemlik içindeydim, bu yüzden düğmemi açıp körlemesine sikime uzanana kadar öylece oturup izledim. Öne doğru kaydı, hala ters kovboy kız oturuyordu, ayakları iki yanımda sıkışmıştı, geri kayarken, elbisesinin kumaşını üzerimize yerleştirirken beni sıcak, ıslak sıcaklığının içine kaydırıldı. Bacaklarını kalçalarımın etrafında sıktı, sanki mekanik bir boğa gibi beni onlarla tutmaya hazırlanıyordu.

Bembeyaz elbisesinin uzunluğu hem onu hem de beni örtüyordu. Elleri dizlerimi kavrayarak yavaşça, bir amaç uğruna hareket etmeye devam etti.

Ellerim kalçalarına gitti ve onu kavradım, ona denge verdim, o da bunu aldı, beni daha derine sokmak için hareket etti. Sonra saçlarını geriye attı ve odadaki diğer erkeklerin gözlerinin ona kaydığını gördüm.

Kahretsin, saçını savurduğunda çok seksiydi. Gözlerini oymak istedim. Parmaklarım belini sıkıca kavrayınca sarsıldı.

Beynim yerdeki sahneyi unuttu ve şimdi karımın sırtında, omuzlarına dökülen şık, düz saçlarındaydı. Kruna için, ruh hali için düzleştirmişti.

Birbirine girmiş bedenler arasında dili başka bir kızda olmayan kızlardan biri eğildi ve Angel'ı öpmek için yaklaşıp bağlantı kurmaya çalıştı. Ama daha önce

ona ulaştığımda, uzandım ve Angel'ı kendime doğru çektim ve bana binmeye devam ederken yüzümü saçlarına gömdüm.

Zaten geçmek istemediğim sınırları aşıyorduk. Bunu da geçmiyorduk. Onu kendime doğru çekerken elim sahiplenici bir şekilde boğazına dolandı.

Aramızda çok özel bir şey olması gereken şey, altı Kruna kölesinin ve üç Kruna ortağının önünde gerçekleşiyordu.

Yere doğru baktım. Yediği üç kızdan ikisi birlikte orgazm oluyordu. Esmer kızı yiyen siyah kız kendini parmaklıyordu ve boşalırken kıvranmaya başladı. Delgado'nun kendisini parmaklarıyla sikmesini izleyen kız da Delgado'nun aletini çekti ve o da boşalmaya başladı.

Angel daha ağır nefes almaya ve daha sert sürmeye başladı. Karım bana göz kulak oluyordu. Bu düşünceyle gözlerimi kapadım, yüzümü boynunun arkasına gömdüm ve ona, onun benim için ifade ettiği her şeye odaklandım. Kendimi bıraktım. Onun içine boşaldım.

Bana yaslandı. Ona sıkıca sarıldım.

O anda kadının dinlendiğini ve tüm bu olayın dinleneceğini anladım. Bu, o odada olanlardan ve kadının benimle ilgilenme şeklinden tahrik olduğum gerçeği, hepsi beni derin bir pişmanlıkla doldurdu. O gelmemişi, sadece ben gelmişim. Stepford karısı olmuştu ve bu benim hatamdı.

Yerdeki şenlik devam ediyordu ve Gan Chen'in kızlardan birinin kıcını sikerken aynı kızın mucizevi bir şekilde çoktan sertleşmiş olan Delgado'nun üzerine atladığını gördüm. Onu yemekte hap içerken görmüştüm. Muhtemelen penis hapları.

"İzninizle beyefendi," dedim ve karımı bir et parçası gibi omzuma attım. Ciyak ciyak bağırdı. Angel'ın ayakkabılarını ve külotunu almak için çömeldim ve Townsend'in odasından birlikte çıktık.

ama pantolonum hala inikti, süitimize geri döndüm. İçeride kapıyı kapattım ve Angel hâlâ omzumun üzerindeyken telefonu kapıp oda servisini aradım.

"Bay Ferrano? Size ne ikram edebilirim efendim?" diye sordu Asya aksanlı bir erkek olan cevaplayıcı.

"Bir şişe Brennivin, bir paket Marlboro reds ve bir çakmak. Acele et."

Telefonu kapattım ve onu yavaşça yatağa yatırdım.

Gözleri benim üzerimdeydi.

Yumruklarımı sıktım ve açtım, ona bakıyordum. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Ağır ağır nefes alıyor, bana bakıyor, göğsü inip kalkıyordu. Gözlerini okuyamıyordum.

Başımı salladım ve işaret parmağımı ağzıma götürerek onu bir şey söylememesi konusunda uyardım ve adım atmaya başladım. Bir şeye vurmak istedim. Ama yapamadım. Banyoya gidip işedim ve sonra aynadaki yansımama baktım, kendimden iğreniyordum.

Kapının çalındığını duydum. Hemen fırladım. Angel hâlâ yatakta, onu bıraktığım pozisyondaydı. Ne hissediyor olabileceğini anlamak için yüzüne bile bakmadım. Bırakın onun duygularını düşünmeyi, kendi duygularımı bile algılayamıyordum. Her zamanki gibi davranıyordu; beni memnun etmek isteyen bir kız.

Orada olanları benim ona, ilişkimize sadakatsizlik ettiğim şeklinde düşüneceği fikri aklıma geldi. Tanrım. Az önce ona ne tür bir zarar vermişim?

Angel

Biri kapıya vurduğunda Dare hışımlla kapıya doğru ilerledi ve kapıyı öyle sert bir şekilde açtı ki menteşelerinden sökölmediğine şaşırdım.

Kucağımdaki ellerime baktım. Kapıyı kapattıktan sonra bir içki doldurdu ve odamızın dışındaki küçük balkona çıkıp sigarasını yaktı. Kapıdan çıkmadan önce yakmıştı.

Odamızın Kruna tarafından dinlenmesi ihtimaline karşı bu konuyu burada konuşamazdık bile. Odadaki kıyafetlerin büyük bir kısmının özel tim tarafından dinlendiğini zaten biliyorduk.

Banyoya gittim, kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim.

Saç kremimi durulamanın yarısında onun içeri girdiğini hissettim.

Kollarını bana doladı ve yüzünü boynuma gömdü. Ona sıkıca sarıldım.

Tutuşu daha da sıkılaştı.

Gözlerimin içine baktı. "Özür dilerim" derken ağzına baktım. Suçluluk duygusuyla harap olmuş görünüyordu.

Başımı salladım ve onu susturmak için parmağımı dudaklarına götürdüm. Üzgün olmasını istemedim.

Elleri kalçalarımaya doğru indi ve yüzünü buruşturdu. Aşağıya baktım. Her iki kalçamda da Townsend'in odasında beni sertçe kavradığı zamandan kalma morumsu parmak izleri vardı.

"Siktir." Dizlerinin üzerine çöktü ve her bir kalçasını şefkatle öptü ve sonra bana baktı, gözleri keder doluydu.

Geri gelmesini istemek için parmağımı salladım ve geldiğinde gözlerinin içine baktım ve sonra dudaklarımı dudaklarına koydum ve alçak sesle söyledim, ama duyamayacağı kadar alçak değil ve eğer başka biri duyarsa, çok kötü olmazdı.

"Seni seviyorum. Sizi seviyorum, Efendim. Hem de çok. Benimle evlendiğiniz için, beni yerden, dizlerimden kaldırdığınız için, ihtiyacım olan her şey olduğunuz için teşekkür ederim. Senin için kırık camların, kızgın kömürlerin üzerine diz çökerim, hiç tereddüt etmeden. Senin için her şeyi yaparım, Dare. Kesinlikle her şeyi."

Bana öyle bir sevgiyle ve aynı zamanda öyle bir acıyla baktı ki, kalbimi hem acı verici hem de güzel bir şekilde attı.

Beni kaldırdı ve karo kaplı duş duvarına dayadı ve içime girerek beni üzerine indirdi.

Ve sonra bana sadece onun cinsel iyileşme versiyonu olduğunu söyleyebileceğim bir şey verdi. Benimle yavaşça, tatlı bir şekilde, vücudumun her santimetresine özen göstererek sevişti.

"Seni çok seviyorum, bebeğim. Meleğim." Omzum boyunca kulak mememe kadar yaladı ve sonra beni yatağa geri götürdü ve üzerime indi, beni orgazmın eşiğine getirdi, sonra gevşedi.

"Yalvar," diye
emretti. Kahretsin,
bu çok ateşliydi.
"Lütfen," diye
yalvardım.

"Lütfen ne?" Bana seksi ve yoğun bir ifade verdi.

"Lütfen, Usta. Lütfen gelmeme izin
verin." "Oraya gelmedin," diye not etti.

"Hayır. Benim orgazmlarım sadece
senin orgazmların."

Sonra yüzünde bir ifade belirdi ve pişmanlığını gördüm.

"Tamamdır, Angel. Gel bebeğim. Ne kadar da iyi bir kızsın." Beni örtmek için battaniyeyi üzerimize attı ve klitorisimi sertçe emdi, iki parmağını içime soktu ve g noktama vurmak için kanca attı.

Keyifle ciyakladım ve sessiz olmaya bile çalışmadan ağzına doğru sallandım.

Dinleyenlerin canı cehenneme. Bizi dinleyebilir ve sesimizden zevk alabilirler [rica ederim, mofos!] ya da dinleme cihazlarını kapatabilirler.

* * *

Sonrasında, bana sıkıca sarılıp gözlerimin içine duygu dolu bir şekilde bakarken, biraz yalnız kaldığımızda onun zihnini rahatlatmaya çalışacağımı ve ona olanların porno için sevişmemizden farklı olmadığını söyleyeceğimi düşünüyordum. Biz böyle görüyorduk. Ve hepsi buydu. Başka kimseye dokunmadı; ben de dokunmadım. Ne gördüysek onu gördük ve ne yaptıysak onu yaptık. Hikayenin sonu.

Yüzüne dokundum. Yüz ifadesi düşünceli, karanlık ve öfkeliydi. Şu anda düşüncelerimi kelimelerle ifade edemezdin; o da kendi kafasının içindeydi. Kuşkusuz kendini dövüyordu.

Dare, çıplak kadınların toplu seks yaptığı bir görüntü karşısında cinsel olarak tahrik oldu. Hangi sıcak kanlı erkek tahrik olmaz ki? Sertleştiğini hissettiğimde ona bakacağıma ve kabusumdaki insanlarla dolu bir odada kocamı becereceğime karar vererek tahrik oldum. Bunu atlatmanın en iyi yolunun bu olduğuna ikna olmuştum.

İlk kez, burada, Kruna'da, birini becerme kararını kendim vermiştim ve bu karar kimi becereceğimi ve bunu nasıl yapacağımı da içeriyordu. Bu yüzden dokuz kişi bunun gerçekleştiğini görmek için oradaydı. Bunun ne kadar terapötik olduğuna hayret ediyordum.

Townsend odası bir oyun odasıydı. Ona bir şekilde bazı odaların böyle olduğunu tekrarladım. Bilmesi için ona ileriye dönük bir işaret verebilirdim. Soyadı olan her oda bir oyun odasıydı.

Bölge. Belki sabah sahilde yürüyüşe çıkarız ve ben de bunu ona söylerim.

Ona sarıldığım yerden başımı kaldırdım ve karanlığa rağmen fırtınalı, güzel gözlerinin tavana sabitlenmiş olduğunu gördüm; paramparça görünüyordu.

Dave

Kruna, 2. Gün

Tommy Tess'i almış ve bazı işlerini halletmişti. Tia, Tess, Sarah ve çocuklarla birlikte eve gidiyordu. Leo Denarda için endişelenecek bir sorun daha azalmıştı. Bir sorun gitti, kaç sorun kaldı?

Kruna.

Holly.

İki büyük sorun vardı ama en azından ilerleme kaydedilmişti. Neyse ki Tommy, Tia, Tess ve adamlarımız nefes alıyordu. Tommy kötü kayıplar olduğunu ama tüm adamlarımızın nefes aldığını söyledi. Gerisini eve döndüğümde öğrenecektim.

Karımdan önce uyandım. Koşmaya ya da yüzmeye gitmek istiyordum ama onu savunmasız bırakmak istemiyordum, bu yüzden kalkıp kahve sipariş ettim ve balkonda oturup içtim ve sigara içtim. İlki başımı döndürdü.

İkincisi eski bir arkadaş gibiydi. Dün gece duşta Angel'a katılmadan önce bir tane içtiğimi zar zor hatırlıyordum. Olanlardan iğrenmiştim ve

gösteremedim. Kızgın, üzgün ve pişman olduğumu bildiğini biliyordum. Ama onunla sevişebilmek yeterli değildi çünkü tamamen yalnız değildik ve bu beni çok kızdırıyordu. Ayrıca kalçalarını zedelemiş olmam da beni kızdırdı, midemi bulandırdı.

Yataktan kalkıp balkondan banyoya doğru gittiğini görünce sigarayı söndürüp içeri girdim. Kruna'da sinirlerimi yatıştırmak için sigara içtim. Eve döndüğümde yine bıraktım.

Banyodan çıktığında doğruca kollarıma yürüdü. Ellerimi yüzüne koydum ve ağzını ağzıma getirdim ve sonra onu bana sıkıca tuttum.

"Günaydın," diye fısıldadı.

"Günaydın bebeğim. Nasıl uyudun?" Başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdim.

"Fena değil," dedi ama sanki bok gibi uyuduğunu anlatmak istercesine bir yüz ifadesi takındı ya da belki de üzerimdeki dumanın kokusunu ve tadını alabildiği için öyle yapıyordu. "Peki ya sen?"

"Aşağı yukarı aynı," dedim. "Kahve? Kahvaltı?"

"Kahve içmek isterim," dedi ve işaret ve orta parmaklarını göğsümde gezdirdi.

"Yürüyüşe ne dersin?"

Gülümsedi, "Kulağa çok hoş geliyor, Efendim."

Ona önceden sipariş ettiğim sürahidan bir kahve doldurdum.

içinde.

"Biraz yürüyüp yüzeriz belki, sonra da yemek yeriz. Yemek odasına," dedim.

Gözlerine dokunmadan gülümsedi. Dışarıda olma fikrinden ben de nefret ediyordum ama işleri halletmek için yapmamız gereken buydu. Federaller için bilgi toplamak.

Mayosunu bir gün önce kuruması için astığı banyodaki kancadan indirdim ve ona uzattım. Birkaç tane daha vardı ama hepsinde kablo vardı. Bu değildi.

Angel

Sahil boyunca el ele yürüdük ve yeterince uzaklaştığımızda eli sıkılaştı ve ardından peştemalimi çözdü ve beni belime kadar suya soktu.

"Bebeğim," diye saçlarıma doğru nefes aldı. Vücudundaki gerginliği hissedebiliyordum.

Çabuk konuştum. "Sorun yok. Lütfen kendini hırpalamayı bırak. Sorun yok. Sadece birlikte biraz porno izledik. Hepsi bu. Belki bir ara yine yaparız ama canlı yayın yerine televizyonda yapmaya ne dersin? Hepsi bu."

Sinirli bir sesle inledi ama vücudu biraz gevşedi.

"Bunu atlatacağız, Dare. Atlatacağız. Bunu hissediyorum." Ellerimi pazularında gezdirdim ve ellerini yakaladım.

"Emin olabilirsin ki öyleyiz." Ellerimi sıktı, bıraktı, sonra iki eliyle şakacı bir şekilde popomu kavradı.

Gözlerinin içine baktım ve çenesini ellerimin arasına aldım.

"Seni çok ama çok seviyorum. Dün gece sadece yoldaki bir tümsekti. En büyük tümseğimiz bile olmayabilir ama bunu atlatacağız, tamam mı?"

"İnanılmazsın," dedi bana.

"İnanılmaz şanslısın demek istiyorsun."

Gülümsedi ve suyun derinliklerine indik.

"Eğer bilinen bir oyun alanına giriyorsak, size bir işaret vereceğim. Belki burnumu kaşıyacağım. Böylece hazırlıklı olursunuz. Ama

Soyadı gibi görünen odaların çoğu oyun alanıdır."

"Evet," diye kabul etti, "Burun piercingine dokun. Ama dinle, ipuçlarını benden al. Dün gece benimle ilgilenmek istediğini biliyorum ve hazırlıksız yakalandım ama bir daha hazırlıksız yakalanmayacağım. Bırak ben yöneteyim. Tamam mı bebeğim?"

"Tamam."

Beni bıraktı. "Biraz yüzeceğim. Sen burada kal."

Daha sığ bir noktaya geri döndüm, suya oturdum ve onun suya dalışını izledim.

Bunu atlatacaktık. Bunu en derin parçamda hissettim, onun tekrar uyandığı parçamda. Umut dolu yanımda. Biz bir takımdık ve o benim arkamdaydı, bana göz kulak oluyordu. Güçlü olacaktım ve onun için de aynısını yapacaktım.

* * *

Giyiniktik, o gri bir takım elbise giymişti, ben de mor salaş bir etek ve omzu açık beyaz köylü bluzu. Kulak misafiri olmak için dinleniyordum ve yemek salonunda kahvaltı ediyorduk. Kısa bir süre sonra Bay Lucas da bize katıldı. Peki ya söylediği şeyler? Bazıları kesinlikle görev gücü için iyi olabilirdi.

O ve Dare ortak zirvesi hakkında konuşmaya başladılar. "Tüm üyeler geliyor mu?" Dare sordu.

"Kardeşinizin gelemediğini ve onunla aynı oyu paylaştığınızı söylediniz. Boşalan bir üyelik olabilir ve yeni üyeler getirmek için oya ihtiyacımız var. Bu da onun kendi oyuna sahip olduğu anlamına gelebilir."

Dare ona meraklı bir bakış attı. "Bir boşluk mu? Bu sık sık olan bir şey mi?"

"Hayır."

"Hm." Dare bir ısırık pastırma yedi.

Bay Lucas elini kaldırdı. "Düşündüğümüz şey, onun da sizin gibi oy hakkı olan bir üye olabileceği. Gan,

Ben, Delgado ve gelen başka bir ortak dün gece bunu tartıştık. Tommy ile henüz yüz yüze görüşmedik ama babanızın anlattıkları, sizi gördüklerimiz ve Gan vurulduktan sonra siz ve Tommy ile yaptığımız konferans görüşmesi ışığında, Ferrano'ların büyük ortak ekibinin bir parçası olmak için doğru özelliklere sahip olduğuna inanıyoruz. Eğer ikiniz de kendi oylarınıza ve tam hisseye sahip olmak istiyorsanız, bana haber verin. Şimdi, normalde onunla şahsen tanışmak ve uygunluğunu değerlendirmek isterdik ama tüm duyduklarımıza göre..." omuz silkti, "bu çoğunlukla bir formalite. Yine de bir toplantı iyi olacaktır. Zirveden sonra belki kardeşinizi ziyaret için buraya getirebilirsiniz."

Dare, "Bunun gerçekleşmesi için ne yapabileceğime bakacağım," dedi. Bay Lucas sözlerine şöyle devam etti:

"Ama ortaklara gelince, Birkaçı hariç hepsi. Sylvia ve Edward konferansın bir kısmına katılacaklar. Yüz yüze katılmıyorlar, yıllardır da katılmadılar. Bunun çok riskli olduğunu düşünüyorlar. Paparazziler her zaman peşlerinde."

"Sylvia ve Edward mı?" Dare sordu.

"Frost. Eminim onun kim olduğunu biliyordur." Dare yumuşak bir sesle, "Şu politikacı olan," dedi.

Bay Lucas başıyla onayladı. "Aynısı. Donavan'ın annesi, Jason'ın büyükannesi. Son on yıldır bu işe pek karışmadı ama bu toplantıya tüm ortakların şahsen ya da konferans yoluyla katılmasını istedik. Ve Edward Douglas."

"Edward Douglas mı?" Dare kaşlarını kaldırarak sordu. "Hollywood film yapımcısı, evet."

"Onu asla sapık bir sikici olarak görmezsiniz, değil mi?" Delgado, Rafe Ruiz ile birlikte bize katılırken sordu.

Delgado devam etti. "Son üç yıldır yılda en az beş kez buraya geliyor. Gazetecileri atlatmak zorunda ve işler kızıştı, bu yüzden birkaç aydır gelemiyor. Boşanmasıyla ilgili kötü haberler çıktı, bu yüzden hala onu takip ediyorlar. Ara sıra dikkatle incelenmiş aktörleri de yanında getiriyor. Bir keresinde bir aktris getirmişti.

onu bir role hazırlamak için. Sevgili eşiniz bu senaryoda çok yardımcı oldu," diye paylaştı Delgado.

Dare ona öyle bir ifadeyle baktı ki kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Dare konuşmanın gidişatından hoşlanmadığını gizlemeye bile çalışmadı.

"Özür dilerim," diye elini kaldırdı Delgado. "Bir an için onu saf bakire kar gibi taze olarak düşünmekten hoşlandığınızı unuttum." Delgado alay etti ve gözlerini Rafe'ye doğru devirdi.

Dare ona bir gülümseme verdi ama bu şeytani, ekşi ve tehditkâr bir gülümsemeydi. Delgado ipucunu aldı ve yanına gelip ona bir fincan kahve getiren bir garsona işaret etti.

"Bay Ferrano," dedi Rafe, "hiç baskı yok ama size Kleopatra Jade'in 704 numaralı süitte cezasını beklediğini hatırlatmak istedim. Ona yiyecek ve içecek tedarik ediyoruz. Kısıtlanmadı. Herhangi bir talimatınız varsa..."

"Sana haber veririm," diye cevap verdi Dare kayıtsızca.

"Eğer orada gösterilmek isterseniz, personelimizden herhangi biri size eşlik etmekten ve gerekli aletleri temin etmekten mutluluk duyacaktır. Süit oldukça iyi bir şekilde donatılmıştır."

"Teşekkürler, Rafe."

Kahvaltımı bitirmiştım ve Dare kendi tabağını itmişti, yemeklere neredeyse hiç dokunmamıştı.

"Bugünün programında ne var?" Dare sordu.

Bay Lucas şu cevabı verdi: "Diğer katılımcı ortakların hepsi bugün gelecek ve saat 5:30 gibi kokteyl için burada toplanacak. Bu gece bir parti var. Yarın genel kurul toplantımız var ve ardından daha fazla üye ama ortak olmayanlar gelecek. Yarın akşam da başka bir parti var. Büyük bir parti."

Gan Chen o sırada içeri girdi ve doğrudan masamıza doğru yürüdü. "Dario, seninle biraz konuşabilir miyiz?"

Kalbim küt küt atmaya başladı.

Dare ayağa kalktı ve ensemi sıktıktan sonra Bay Chen ile birlikte odadan çıktı. Paniğin yükseldiğini hissettim. I

midem bulanıyordu.

Kimse bana dokunamazdı. Kimse cesaret edemez. Edebilirler miydi? Boğazımda üç tel vardı, değil mi? Kolyeme dokundum ve onları saydım. 1, 2, 3. Doğru mu? 1, 2, 3. Evet, üç.

Beni yalnız bırakmak istemeyeceğini biliyordum ama bir şekilde sıkışmıştı. Beni yanında sürükleyemezdi, güvensizlik gösteremezdi.

Kahvemi yudumladım ve gözlerimi aşağıya diktim. X'ten Y'ye, Angie, X'ten Y'ye.

Angie mi? Kendimi gerçekten Angie olarak mı düşünmüştüm?

Ben orada yokmuşum gibi etrafımdaki sohbet devam etti, ta ki Rafe eğilip benim tekrara takılı kalmış düşünce zincirimi kesene kadar.

Angie mi?

"Nasılsın Felicia, sevgilim?" diye sordu.

Angie değil; Felicia.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim. Daha doğrusu yalan söyledim. İyi değildim. Çözülüyordum.

"Özlendiniz. Müşteriler seni sordu." Karnımdaki yemek ekşimiş gibi hissettim.

"Sizi gerçekten özleyen bazı hayal kırıklığına uğramış müşterilerimiz oldu. Arkanızda bir miras bıraktığınızı bilmenizi isterim. Kızlar senin gibi olmayı arzulayacak. Böylece onlar da sizin gibi ödüllendirilebilecekler." Bir bardak portakal suyundan yudum aldı.

Hiçbir şey söylemedim.

"Cleo mu?" "Kıskanıyor; zaten bir süredir seni kıskanıyordu. O Donavan'ın büyüüne kapılmıştı, Donavan da senin büyüüne kapılmıştı, bu yüzden sana olan ilgisini kaybetti. O andan itibaren sana zor anlar yaşatmak için her fırsatı değerlendirdi. Sonra da satın mı alındın? Bu itaatsizlikle bir gerçeklik kontrolüne ihtiyacı var. Bay Chen şu anda Efendinize onu cezalandıracak kişinin siz olmanızı öneriyor. Senin onun üstüne çıktığını görmesi gerek. Eğer efendin

Bunu kabul ederse, umarım onun cezasını dokunaklı hale getirirsiniz."

Boğazım kurudu. Yutkunamadım.

Dare geri döndü ve içeri girerken yüzü mutlu değildi ve Rafe'in bana doğru eğildiğini ve benimle konuştuğunu görünce daha da az mutlu oldu. Rafe, Dare'in vücut dilini fark etmiş olmalı ki aniden ama hızla geri çekildi.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Dare talep etti. "Ben sadece konuşuyordum-"

Dare, "Geri çekil Ruiz," diye bağırdı.

Bay Chen Rafe'ye yaklaştı. "Rafe? Açıkla kendini."

"Buraya son geldiğimimde kimsenin ona yaklaşmaması gerektiği söylenmişti. Bunu sana ben mi söyledim Ruiz?"

"Özür dilerim, efendim. Felicia'nıza söylediğim her kelimeyi size tek tek anlatmaktan büyük mutluluk duyarım."

"Bu da ne böyle? Eğitimcileriniz karıma ters ters bakıyor ve bu lanet herif karıma nasıl davranılmasını istediğime dair emirlerimi tamamen görmezden mi geliyor?" Dare sordu.

"Dario," diye denedi

Delgado. "Seni de sikeyim."

Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi.

Bay Delgado ellerini savunurcasına kaldırdı.

"Bay Ferrano," diye konuştu Rafe. "Lütfen, çok özür dilerim. Ben sadece..."

"O senin mi?" Dare kırıptı.

"Pardon?"

"Öyle mi. O. Senin mi?" Dare o kadar küçümseyiciydi ki Rafe içine kapanmak ister gibiydi.

"Hayır, efendim."

"Yani, o benim mi?"

"Kesinlikle benim. Ben sadece-"

Dare onu görmezden gelerek bana hitaben

"Bebeğim," dedi. Onun gözleriyle

karşılaştım. "Evet, Dare?"

"Buraya gel," diye buyurdu.

Ayağa kalktım ve ona doğru ilerledim, o da kolunu bana doladı.

"Gel." Beni odadan çıkardı ve odamıza geri götürdü.

Ciddi anlamda kızgın alfa erkeği titreşimleri yayıyordu.

Kapımızı çarptı. Titriyordum. Ve tahrik olmuştum. "Sana ne söyledi?"

"Bana özlendiğimi, kızların benim gibi ödüllendirilebilmek için benim gibi olmak istediklerini söyledi. Cleo'nun kıskanç olduğunu ve Bay Chen'in size onu cezalandırmamı tavsiye edeceğini, böylece statü olarak onun üstünde olduğumu bileceğini söyledi."

Gözleri hoş olmayan bir şeyle parladı.

Nasıl cevap vereceğimi bilemedim, öylece durdum.

"Hadi gidelim."

"Nerede?" diye sormak üzereydim ama sormadım. Sadece izleniyor olmamız değil, aynı zamanda beni mutlak itaat moduna sokan bu otoriteyi, bu hakimiyeti yayıyordu.

Onu takip ettim. Onu koridorda Rafe'in ofisine kadar takip ettim. Rafe masasında oturmuş, başını ellerinin arasına almış, stresli görünüyordu. Bay Chen de yanında duruyordu ama telefonla konuşuyordu. Aramasını bitirdi ve Dare'e baktı.

"Ruiz."

"Bay Ferrano." Rafe ayağa kalktı.

"Bizi Cleo'ya götürmenizi rica ediyorum, lütfen."

"Kesinlikle. Haddimi aştım, özür dilerim. Ben sadece..."

"Karım bana söylediklerinizi anlattı. Ben korumacıyım, sahipleniciyim. O benim. Ona sahibim çünkü son derece korumacı ve sahipleniciyim ve ona sahip olmak bana... ben olmamı sağlıyor. Beni anlıyor musun?"

"Yüzde yüz. Bu hatayı bir daha yapmayacağım. En içten özürlerimi sunarım."

"Öyle olmadığını gör. Beni yıpratıcı ve nahoş buluyorsanız, ben buyum işte. Konu karım olduğunda, biri ona elini sürerse aklımı kaçıtırırım. O benim. Sadece benim."

"Açıklamaya gerek yok Bay Ferrano." Ruiz ayağa kalktı ve ofisinin girişindeki kapının yanındaki dolabın arkasındaki panodan bir anahtar aldı.

Onu koridorda takip ettik. Bay Chen geride kaldı.

"704'te kameralar var. Kameralar genellikle cezalar için açık bırakılır. Bu cezaların kaydedilmesi hem eğitim için hem de daha sonra izlemekten hoşlanan müşteriler için faydalı olabilir. Buna bir itirazınız var mı?"

"Hayır," diye cevap verdi Dare, bu beni şaşırttı.

Bizi Cleo'nun tutulduğu ceza odasına götürdü. Tıbbi bir muayene odasına benziyordu. Üzengilerin ve her türlü kayışın bulunduğu bir bankın yanı sıra, bir Aziz Andrew haçı ve kırbaçlar, kırbaçlar ve küreklerle kaplı bir duvar da vardı. Ayrıca diğer cezalandırma aletleriyle dolu bir çekmece ve yan tarafta küvet, tuvalet ve lavabosu olan küçük bir banyo vardı. Bu odada ya da en azından buna benzer başka bir odada hem cezalandırılırken hem de cezadan hoşlanan müşterilere katılırken bulunmuştum.

Köşede yerde oturuyordu, üzerinde bej bir sütyen ve mavi erkek kısa külotu vardı, ayakları çıplaktı, uzun düz siyah saçları gözlerinin önündeydi. Kambur duruyordu, biraz yenilmiş görünüyordu ama yine de güçlü görünüyordu.

Kadın inanılmaz formdaydı. Çelik gibi karın kasları. Sıkı kollar ve bacaklar. Bu vücudu egzersiz yaparak geliştirmişti ve bu egzersizlerin bir kısmı Kruna'nın mal varlığını kırbaçlarken gerçekleştiriyordu. Onu köle egzersiz odasında savaş ipi egzersizleri yaparken gördüm ve o ağır ipleri, hiçbir ağırlığı olmayan bir kırbaçla yaptığı kadar kolay çalıştırıyor.

Başını kaldırıp bize baktı ve gözlerini hafifçe bana dikti. Yenilmiş değildi. Meydan okuyordu. Ve bu

Kadın benden kesinlikle nefret ediyordu.

"Yol tarifi, Bay Ferrano?" Rafe sordu.

"Karım onu haça bağlayabilir. Buradan sonrasını biz hallederiz. Hazırda bir doktor bulundurun."

Bu gerçekten oluyor muydu?

"Kleopatra? Kimilda," diye emretti Rafe ve Cleo ayağa kalkıp yavaşça haça doğru ilerledi. Yüzünde can sıkıntısı ile küçümseme arasında bir ifade vardı. Sanki buna katlanmak zorunda olduğu için iğreniyordu, çünkü dikkatini ve zamanını gerektirecek kadar ilginç değildi.

"Bağla onu bebeğim," dedi Dare.

Bu doğru değildi. Doğru değildi. Doğru değildi! Burada neler oluyordu? Neler oluyordu? Bu gerçekten oluyordu.

Beynim birden fazla silindirde ateşlenmesine rağmen kuyruk dönüşü yapmasına rağmen, vücudum emirlerine uyarak hareket etti. Etmek zorundaydı. Kullandığı ses tonuyla bana bir emir verdiğinde otomatik köle moduna geçtim. Bir gün önce Krana'ya gelmeden önce bu ses tonunu hiç duymuş muydum bilmiyorum ama olağanüstü emredici ve baskındı.

"Sıkıca bağlandığından emin olun," diye ekledi.

Genellikle doğrudan ve baskın biriydi, ama bu? Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyordum. Ama vücudum ne yapacağını biliyordu. Efendimin yapmamı söylediği şeyi yaptı. Onu bileklerinden ve ayak bileklerinden bağlarken bana karşı koymadı. Gözleri kısıktı ama bakışı itaatkâr değildi.

"Sıkı," dedi. İşim

bitmişti.

"Buraya gel."

Kırbaç duvarında ona doğru

ilerledim. "Hangisi?" diye sordu

usulca.

Sersemlemiş bir şekilde sustum.

"Onu bunlardan hangisiyle dövmek istersin?" Eli çenemi kavradı ve başparmağı elmacık kemiğimi okşadı.

Bir an için ona boş boş baktım.

"İki yıldır sana korkunç bir sürtük gibi davranıyor. Artık buna bir son ver." Dare benimle konuşuyordu ama aslında Cleo'yla konuşuyordu.

Far ışığına tutulmuş bir geyik gibiydim. Ağzımın sonuna kadar açık olduğunu fark ettikten sonra ağzımı kapattım.

"Angelbaby. Hangisi?"

Gözlerimi kırptım.

Kıçıma bir tokat attı; şaşkınlıkla sarsıldım. Bir rol oynamamı istiyordu. Kendimi toparlamam gerekiyordu; filme alınıyorduk.

"Hangisi?" diye sordu kulağıma ve sonra arkasından öptü. "Acıtacak bir tane seç."

Büyük, geniş, kırmızı bir kırbacı gösterdim. "Bu ne?"

"Ejderha kırbacı," dedim, parmaklarım kırbacın uzunluğunu neredeyse sevgiyle takip ederken. "Ucu bir ejderhanın kuyruğu gibi sivri. Her zaman ejderha kadın olarak bilinirdi, bu yüzden uygun görünüyor."

"Kesinlikle öyle. Al bunu."

Kancadan kaldırdım.

Gözlerim Cleo'nunkilerle buluştu ve bana bir şakaymışım gibi baktı.

"Kırbaçla onu," diye emretti Dare.

Şaşırmıştım. Bunu sadece filme alınırken yapmak zorunda kaldığım için değil, Cleo benimle yüzleştiği için de.

"Efendim, konuşabilir miyim?" diye sordum.

"Elbette bebeğim. Bunu bana asla sormak zorunda değilsin, biliyorsun."

"Eğer onu kırbaçlayacaksam diğer tarafa dönmeli. Yani sırtını ve kalçalarını kırbaçlayabilirim, önünü değil."

"Önden ve arkadan kırbaçlanacak, bebeğim. Bu orospu suratlı amcık bunu hak ediyor. Bugün ona pek de hoş olmayan yaralar açacaksın."

Gözlerim onunkilerle buluştu. Sesi çok tekinsiz, çok öfkeliydi. Kızgındı, ciddiydi. Sadece federal ajanların dinleyebilmesi için sese ayarlı değildim, aynı zamanda Kruna kameraları tarafından da çekiliyorduk. Ve o çok ciddiydi. Kocam

Efendi modundaydı ve elimdeki kırmızı süet ejderha kuyruğu kırbaacıyla Cleo'yu kırbaçlamamı emreliyordu. Ona itaat etmek zorundaydım.

Dave

Bana bakıyordu, emin değildi, gözlerinde korku vardı. Dehşeti gösteriyordu ve bu olmazdı. Yanına yaklaştım, kolumu ona doladım ve dudaklarımı kulağına götürdüm,

"Benim iyi kızım ol. Efendinin sana söylediklerini yap ve sadece burada bu sürtüğe ceza vererek ödüllendirilmeyeceksin, ben de seni ödüllendireceğim. Yap şunu."

Angel

Donmuştum, felç olmuştum.

"Ne oldu?" diye sordu, geri çekilerek. "Bir cezayı hak etmediğini mi düşünüyorsun?" Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Ben... Ben sadece bunu vermesi gereken kişinin ben olup olmadığımı bilmiyorum, Usta."

"Benim yapmamı ister misin?" Ceketini çıkardı ve gömleğinin kollarını dirseklerine kadar sıvadı.

Öyle mi yaptım?

Hayır. Cleo bunu hak etmiş olsa bile, ruhunda bu kara lekeye ihtiyacı yoktu. Buna katlanmasına izin veremezdim. Bana yanlış yaptı ve onu cezalandıracak kişinin ben olmamı istedi. Belki de bunun bana yardımcı olacağını düşündü. Terapimin bir parçası. Yardımı olacağını sanmıyordum. Zaten çözülüyormuş gibi hissediyordum, X'ten Y'ye olan düzenimi zar zor idare ediyordum.

Kırbacı elimden aldı ve Cleo'ya doğru ilerledi. "Hayır, Usta. Ben yapabilirim."

Geri uzattı, yüzünde küçük bir gülümseme vardı ama bu gülümseme gözlerine değmiyordu. Sonra gözlerimin içine baktı ve yüzündeki ifade bana burada pek de iyi bir iş çıkarmadığımı söyledi. Daha iyisini yapmalıyım.

Ona itaat etmek zorundaydım. Yüzde yüz Felicia olmalıyım.

"Neden cezalandırıldığını anlıyor musun, sürtük?" "Evet efendim," dedi yumuşak bir sesle, sanki umurunda değilmiş gibi

Lanet olsun.

"Bana neden cezalandırıldığını söyle."

"Size saygısızlık ettiğim için, efendim.

Özür dilerim." Üzgün görünmüyordu.

"Ve karıma saygısızlık ettiğin için."

"Evet, efendim. Karınıza saygısızlık ettiğim için özür dilerim." Karısını söyleme şekli sanki kötü bir kelimeymiş gibiydi.

"Yeterince üzgün görünüyor mu, güzel, değerli karım? Cezayı atlayalım mı?" diye sordu bana. Ağzımı açtım ama sesim çıkmadı.

"Bana doğru cevap ver yoksa sen de ceza alırsın bebeğim. Hem de senin sevdiklerinden değil."

"Üzgün görünmüyor, Efendim. Ama, bence gitmeliyiz---"

"Kırbaçla onu. Atlamıyoruz," diye sözümü kesti. Donup kalmıştım.

"Şimdi." Sesindeki otorite bana itaat etmekten başka seçenek bırakmadı. "Ve onu sadece kırbaçlama. Onu kırmanı istiyorum."

Yumruk attım ve kalçasını yakaladım, kırmızı bir iz bıraktı.

Zar zor irkildi. Yüzüne baktım. Yüzü taş gibiydi ama gözleri nefretle doluydu.

Donavan Frost'un büyüüne mi kapılmıştı? Benden önce onunla geçirdiği onca zaman, kırbaçlanmanın acısına dayanabileceği anlamına geliyordu. Onu kırbaçlama girişimlerim muhtemelen ona gülünç geliyordu.

Boşalırken birine zarar vermedikçe boşalamazdı ve benimleyken kırbaç en sevdiği şey olmasa da, Kruna efsanesine göre bunu onun üzerinde çok kullanırdı. Benim üzücü girişimlerimden çok daha fazlasına dayanabilirdi. Gan Chen'in şu anda sahip olduğu role ilk terfi ettiğinde onu önemli ölçüde sertleştirdiğini duymuştum. Onu kırmamın imkânı yoktu.

"Tekrar," diye emretti Dare.

Tekrar yaptım ve karnını yakaladım. Dare'in acı çektiğini düşünebileceği bir şekilde homurdandı ama ben o homurtuyu biliyordum. Şaka yaptığımı sanıyordu.

Geride parlak kırmızı bir iz kaldı.

"Sana yaptığı şeyler hakkında ne hissediyorsun, bebeğim?" "I..." Tutarlı bir cümle kurmakta zorlanıyordum.

beynimde, dilimi boşver.

"Söyle ona!" Dare sesinde öfkeyle talep etti.

"Ondan nefret ettim. Korkunç biriydi."

"O ne yaptı?"

"Yüzümüze bağırdı, bizi dövdü, aşağıladı.

Ve daha da kötüsü."

"Bu sadece onun işi değil miydi?" diye sordu. "Onu tekrar vur."

Sağ yumruğumu sol omzuma doğru çektim ve kırbacı ona doğru savurdum, bu sefer daha sertti ve kalçasında daha büyük bir iz bıraktı. Nefesini tutmuş, dişlerini gıcırdatıyor ve bana hâlâ ayaklarının altındaki çamurmuşum gibi bakıyordu.

Tanrım, ondan nefret ediyordum. Korkunç bir kaltaktı. Bu kadar kaba olmasına gerek yoktu. Diğer eğitimciler bir köleyi kırdıktan sonra bu kadar kaba olmazlardı. Bir kere kırıldıktan sonra buna gerek kalmıyordu.

Ve çoğu Cleo gibi daha önce köle olmamıştı. Eski bir köle olması, daha iyisini yapmaya çalışan bir eğitimci olacağı anlamına gelmeliydi. Biz kırılmıştık, neden bizi daha da aşağılara itmeye devam etmesi gerekiyordu?

"Söyle ona. Onun hakkında tam olarak ne düşündüğünü söyle. Şimdi!"

"Söyle bana Felicia. Efendini dinle, seni değersiz köle, seni," diye alay etti Cleo. "Bu kadar değersiz olduğun için seni kırbaçlaması gerekir-"

Sırtıma bir saman çöpü düşmüş ve kendimi kontrol edemiyormuşum gibi kendimi kaybettim.

"Seni orospu seni!" Eskiden benimle konuşma şekliyle alay ettim. "Herkesi bana bakmaya bile korkar hale getirdin. Burada bir cüzzamlı gibi muamele gördüm çünkü kimse bana iyi davranmak istemedi çünkü bu seni kızdırırdı. Bizim çektiklerimize katlanan biri olarak, bize karşı biraz daha nazik olman gerekirdi!"

Güldü. Güldü. Sanki küçük bir aptalmışım gibi.

"Serbestçe konuşabilir miyim, Ferrano Efendi?"

Cleo homurdandı. Biri kapıya vurdu.

"Devam edin," diye davet etti Dare, "ama sonuçlarına hazırlıklı olun."

Dışarı çıktı.

Cleo bana ters ters baktı ve alçak sesle konuştu, "Bay Frost dışında bu yere asla ara vermem. Sizin acı eşiğiniz yüksek olabilir ama benimki daha yüksek. İşimi seviyorum. Siktir git Felicia. Artık benden daha iyi değilsin, bir efendin var. Hala yemeklerini kazanmak için sakso çekip bacaklarını açan küçük bir orospusun. Senin gibi küçük zayıf orospuları kırar ve sinmelerini sağlarım. İşimde iyiyim. Yemeklerimi gücümü göstererek kazanabilmek için çok çalıştım.

Zayıf. Ben olmak sen olmaktan çok daha iyi. Efendin sana çok kolay davranıyor. Şu haline bak."

Bileğimi bıraktım ve kırbaç göğsüne çarptı. İrkildi ve yüzünü buruşturdu. Tekrar yaptım, neredeyse aynı noktaya.

"Seni lanet orospu." Bileğimi daha sert sallayarak tekrar fırlattım ve yüzüne çarptı. Nefes nefese kaldı ve yanağından aşağı kan damladı. Tekrar tekrar yaptım ve yere yığıldı.

"Senden daha zayıf olabilirim ama en iyi kırbaçlama becerilerinden bazılarını bana sen öğrettin, değil mi?"

Dare'i arkamda hissettim. Geri dönmüştü.

Tersine bir rol yapma partisi için yaptı. Tüm beyler katılmadı ama bazıları katıldı ve katılmadan önce hepimiz eğitim almıştık. Bu işi ne kadar kolay öğrendiğim için övgü almıştım. Dare'den birkaç ay önce sadece bir parti için kırbaçlanmışım ama tekniği hatırlıyordum.

Daha sert vurdum. Ejderhanın kuyruğu boğazına saplanınca acıyla irkildi.

"Dur," dedi Dare.

Dare ona doğru ilerledi ve bileklerini ve ayaklarını çözdü.

"Karşı koyarsan dişlerini dökerim," diye kıza çıkıştı.

Cleo nefes nefese kalmıştı.

"Beni anladığınızı söyle?" Dare onu boğazından yakaladı ve sıktı.

Kekeledi. "Evet, efendim."

Karnı önde olmak üzere onu bankın üzerine fırlattı ve bankın yanından sarkan bağlarla el ve ayak bileklerini sabitledi.

"Daha fazla," diye emretti.

Kendimi biraz hasta hissettim. Kanaması vardı.

"Yap şunu. Sirtına on kırbaç vurulacak. Sana ve buradaki diğer kızlara hak etmedikleri halde yaptığı her şey için. Şimdi."

Yüzündeki kana baktım ve duygularıma yenik düştüm.

"Felicia!" Dare bu korkunç ismi söyledi ve bunu Ustamın sesinden duymak beni tekrar köle moduna soktu ve bana söyleneni yaptım.

Ben Felicia'ydım. İtaatkar köle.

Sırtına, poposuna, bacaklarının arkasına kırbaç üstüne kırbaç indi. Saymayı unuttum. Sadece kırbaçlıyordum. Ve ağlıyordum. Yüzüme bağırduğu, beni terslediği, yemek vermediği, daha fazla egzersiz yaptırdığı pek çok kez kafamda bir film oynuyordu. Bazen düşene kadar egzersiz yaptırırdı.

Bana birden fazla kez aç karnına safra kusana kadar egzersiz yaptırdı. Meme uçlarımı tutar ve cezalandırmak için bükerdi. Bizi bodrumdaki duş kabinlerine atar ve üzerimize yüksek basınçlı soğuk hortumlar atar ve ardından aşırı hassaslaşmış cildimizi kırbaçlardı. Bizimle alay ederdi. Bize isimler takardı. Değersiz olduğumuzu söylerdi.

Yeterince iyi olmadığımı düşünürse, yüzüme biner ve saçlarımı acı çektirerek çekerken ona oral yapmamı isterdi. Bir keresinde beni cezalandırırken belden bağlamalı büyük bir dildo taktı, beni boğarken kıcıma tecavüz etti ve bunu yaparken güldü.

Bir ses duydum, "Dur," dedi ses. Bu ses çok uzaktaydı. Zar zor kaydedildi.

Durmadım. Kırbacın altında derisinin parçalanmasını izledim. Keşke bize yaptığı gibi önce derisini dondursaydım da kırbaç daha çok acıtsaydı. Her kırbacın altında güzel bir kızılık belirdi. Devam ettim.

"Bebeğim, yeter."

Kırbaçlamaya devam ettim, ağladım, küfürler savurdum, o güzelim kıpkırmızı rengi gördüm.

"Seni lanet olası!" Bacaklarına vur. "Siktiğimin tecavüzcü orospusu!" Sırtın alt kısmına vur. "Senden nefret ediyorum. Ne?

bize yaptın, seni amcık." Yüzünün yan tarafına kırbaç. "Seni lanet olası tecavüzcü bok parçası." Yüzüne bir kırbaç daha.

"Oi!" Dare bileğimi tuttu ve kırbacı elimden kaptı. Kolu kıpkırmızıydı. Beni durdururken bir kırbaç yemişti.

Mücadele etmeye başladım.

"Felicia!" Bu beni olduğum yere, gerçekliğime geri döndürdü. İtaatsizliğimin üzerime yıkıldığını hissettim. Pişmanlık. Efendime karşı mücadele ettim.

Beni durdurmak için bir kırbaç yedi! Aman Tanrım. Kolundaki kırmızıya baktım ve sonra gözlerim Cleo'ya kaydı.

Cleo kanlar içindeydi ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, elleri kollarını sıkıca tutan prangaların içinde yumruk olmuştu.

Nefes nefese kalmıştım. Kalbim hızla atıyordu.

Ona yaptığım şeyin içine işlediğini hissettim. Sırtı ve bacakları darmadağın olmuştu. Yüzünün yarısı kan içindeydi. Boğazı kanıyordu.

Dizlerimin bağı çözüldü. Bana destek oldu. Ona doğru eğildim, alnımı göğsüne koydum.

Çenemi yukarı kaldırdı ve gözlerimin içine baktı. Gözlerinde ne olduğunu okuyamadım.

Yukarı kaldırdığım çenemi yüksekte tuttu ve bana gücümü artıran bir bakış attı. Başını salladı ve çenemi serbest bıraktı. Çenemi yukarıda tuttum. İstedığinin bu olduğunu biliyordum.

Ona doğru ilerledim.

"Daha kırılmadın mı?"

Tısladım. "Evet," diye boğuldu.

Eğildim ve yüzüne tükürdüm. "Ben olmak kesinlikle sen olmaktan çok daha iyi. Bunu asla unutma."

Sonra Dare'in önünde kasıla kasıla yürüdüm. Dışarıdan soğukkanlı, sakın ve derli toplu görünüyordum. İçimde ise dizlerimin üzerine çöküp tamamen erimeden geçirebileceğim en büyük sinir krizine yakındım. Yatağa gitmem gerekiyordu. Gözlerimi kapatmalı ve

Uyu. Konuşmak istemedim. İşlem yapmak istemiyordum. Sadece yürümem gerekiyordu. Tek ayakla. Diğerini. Tekrar diğerine. Odama doğru yürü. Odama git.

Rafe koridorun sonundaki başka bir odadan koridora çıktı ve Dare'e başıyla selam verdikten sonra yanımdan geçerek Cleo'nun bulunduğu yere doğru ilerledi. Koridorda ilerleyen iki sağlık personelini gördüğümde birkaç kapı aşağıdaydık. Sadece zar zor fark ettiler.

Yürüdüm, yürüdüm ve sonunda kendimi kapıda buldum. Kapı tokmağına uzandım.

"Bebeğim, bu taraftan," diye ısrar etti Dare. Sırtımın küçük kısmına dokundu ve beni diğer yöne doğru götürdü. Köle odalarına gidiyordum. Alışkanlıktan, otomatik pilotta olmaktan kaynaklanıyor olmalıydı.

X'ten Y'ye gitmiyordum. A'dan B'ye bile dönmemiştim. Nerede olduğumu ya da bir sonraki adımda ne yapacağımı bilmiyordum.

Beni süitimize geri götürdü ve içeri girdiğimde kapının arkamdan kapandığını duydum. Dare arkamdaydı.

Onunla yüzleşmek için döndüm.

"Ben... Bana bunu yaptırdığına inanamıyorum..." Yüz ifadesi düştü.

Beyaz bir gürültü kulaklarımı, beynimi doldurdu. Gözlerimin önünde opak noktalar uçuşuyordu.

Yığıldım kaldım.

Dare

Angel yere düştü. Yere düşmeden önce onu yakaladım. Dışarıdaydı. Hay sikeyim.

O yemek odasına döndüğüm ve Rafe Ruiz'in eğilmiş, kulağına bir santim mesafede onunla konuştuğunu gördüğüm andan itibaren sadece siyah görmüştüm. Kadının yüzündeki ifade, adamın yakınlığı ve tüm bunlar zaten uğraşmakta olduğum şeylerin üzerine eklendiğinde? O anda, o saniyede, siyah bir öfke perdesi gibi üzerime çöktü.

Cleo mu?

Yapılması gerektiğini hissettim. O amcığın cezalandırılması gerekiyordu ve karıma bunu yapmasını emrederek onlara görmek istediklerini göstermiş olacaktım. Yemek odasının dışındaki koridorda konuştuğumuzda Gan Chen ile aynı fikirdeydim.

Angel'ın Cleo'yu cezalandırması Cleo'ya haddini bildirecekti. Bana yapılması gerektiğini düşündüğüm her şeyi yapabileceğimi söylemişti. Aslında, sert bir ceza takdir edilecekti, çünkü geldiğimizden beri birkaç köle Cleo'nun tavrına tanık olmuştu ve harekete geçilmesi gerekiyordu.

Onu şu anki görevinden alacaklar, köleleri idare edecek, eğitecek, yönetecek ve düzelteceklerdi. Tatil köyünde başka bir yere yerleştirilecekti. Ama sadece tekrar hizaya gelirse. Görünüşe göre daha önce hiç davranmadığı gibi davranıyordu, bu yüzden onu hizaya sokuyorlardı ya da sefaletine son vereceklerdi.

Angel'ın benim emrimle onu cezalandırması, benim Angel'ın efendisi olduğumu, onun da benim itaatkâr karım olduğunu gösterecek ve o kaltak hak ettiğini bulacaktı. Daha da fazlası, Angel'ım bundan katartık bir şey çıkaracaktı. İntikam. Kruna kurbanlarına yaptığı saçma muamelenin bedelini ödeyecekti. Angel'ın yerinde olsaydım, o boku geri ödemek isterdim. Kesinlikle.

O anın sıcaklığıyla, uğraştığımız her şeye duyduğum öfkeyle, onun yerinde olsaydım isteyeceğimi düşündüğüm şeyi ona vererek onun için iyi bir şey yaptığımı düşündüm.

Yanılmıştım. Kollarımda gözlerini açtığında ne kadar yanıldığımı anladım. Gerçekten yanıştı. Ben yapmadım

onun gibi düşündüm. Bunu isteyeceğimi düşünmem, onun da bunu isteyeceği anlamına gelmiyordu. Kara öfke yüzünden mantıksız kararlar vermiştim.

Vücudu titremeye başladı ve gözleri suçlamayla doldu. Onun güvenini kötüye kullanmışım. Korkunç bir şekilde.

"Tatlım..." Fısıldadım.

Titreme alçaktan başlamıştı ve sanki biri sesi açmış gibi hızlanıyordu. Ve yükselmeye devam etti.

Çenesi titriyordu, gözleri ıslaktı ve sonra gömleğimi tutmaya başladı.

Bileklerini başının üzerine kaldırdım ve bir elimin altına sıkıştırdım, diğer elim de külotunun içine girdi. Eteği beline kadar sıyrılmıştı.

"Ayakkabılarını çıkar," dedim ona. Ağlayarak sarsıldı.

"Şşş, sorun yok."

Eğildim ve onun için ayakkabılarını çıkardım. Ama bıraktığımda telaşlanmaya, aşırı nefes almaya başladı, ben de bileklerinden tuttum ve onu yeniden bağladım.

"Şşş, seni yakaladım. Aç kapıyı."

Bacaklarını iyice açtı. Aklıma kameralar geldi ama külotu hâlâ üzerindeydi, sadece elim külotunun içindeydi. Islak değildi.

"Ayaklarını birleştir." Tabanlarını birleştirdi, böylece bacakları genişledi. Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

"Bebeğim, yanıdayım. Tamam mı?"

Başını salladı, gözleri kan çanağına dönmüştü, göğsü hızla inip kalkıyordu.

Gözyaşlarını öptüm. Gözleri bir şeye sabitlenmişti. Neye? Gözlerini, uzanıp kırbacı ondan aldığım zaman kalın kırmızı bir yara izi kalan ön koluma doğru takip ettim. Gözlerini sıkıca kapattı ve yanağını çiğnedi.

"Kıpırdama. Seni boşaltmama izin ver. Sen çok iyi bir kızsın. Benim iyi kızım."

Pek inandırıcı değildi.

Bileklerindeki tutuşumu sıkılaştırdım ve sonra üç parmağımla klitorisinin etrafında ve çevresinde daireler çizdim. Gözlerini daha sıkı kapattı, yüz ifadesi acı çekiyormuş gibiydi. Elime doğru hareket ederek poposunu biraz yukarı kaldırdı.

"Bana bak."

İtaat etti. Ama gözleri... sanki beni görmüyormuş gibi bana doğru bakıyordu.

"Benim için gelmeni istiyorum. Sakin ol ve parmaklarımın ne yaptığına konsantre ol. Parmaklarım ne yapıyor?"

"Beni boşaltmaya çalışıyor." İnledi ve ağzı açıldı.

"Evet, bebeğim. Seni boşaltıyorum. Benim iyi kızım. Benim için inle. Adımı söyle. Bana ne istediğini söyle."

Hâlâ kuruydu.

Eğilip parmaklarımı emdim ve sonra parmaklarımı içine soktum. Onu öptüm, orta parmağımla içinde çalıştırıp g noktasına doğru iterken dilimin ucuyla dudaklarını araladım.

"Ah. Evet, Usta..." diye fısıldadı ağzıma karşı. "Tam orası."

Parmağımla orada tuttum ve başparmağımla klitorisine koyup tıngırdattım ve okşadım.

"Efendim. Lütfen durmayın. Durmayın. Ah! Lanet olsun." Yüzünde sinirli bir ifade vardı. O uçurumun kenarındaydı ama aşağıya inmemişti.

Vücudu gevşeklikten gerginliğe geçti ve yer değiştirdi, saçlarını gözlerinden dışarı üfledi, burnunu ovma için üst kolunu kullandı ve sonra saçlarını tekrar gözlerinden dışarı üfledi. Sorun yaşıyordu. Daha sert nefes almaya başladı, neredeyse hiperventilasyon geçiriyordu ama bu yaklaşan bir orgazmdan kaynaklanmıyordu. Bu strestti. Tam bir anksiyete atağıydı ve ben yardımcı olmak için hiçbir şey yapmıyordum.

Bıraktım, külotunun ağnı tuttum ve ağzımı klitorisine götürebilmek için külotunu çıkarmadan öne doğru çektim.

"Kahretsin, tadın harika," dedim ona.

Bir inilti çıkardı. Dilimle onu okşadım ve yaklaşıyor gibi görünüyordu. Ama sonra sanki istemiyormuş gibi telaşlanmaya başladı.

Onu karnının üzerine çevirdim ve kalçalarını kaldırdım. "Efendim," diye yalvardı.

Onu tekrar tutmamı mı istedi bilmiyorum ama onu iyi etmek istedim, bu yüzden başka bir şey deniyordum, belki farklı bir model olacak bir şey.

"Hayır. Böyle kal." Takım elbisemin pantolonunu çıkarmaya çalıştım. Kahretsin, daha tam olarak sertleşmemiştim bile. Aletim hâlâ pantolonumun içindeyken kışına sürtündüm. Saçlarından bir avuç tuttum ve onu saçlarından tutup kaldırdım. Kendini avuçlarının üzerinde destekliyordu. Onu şefkatle boğazından tuttum ve birkaç kez daha sürtündüm.

Kahretsin, onu seviyordum. Onu iyi etmem gerekiyordu. Çok fena çuvallamıştım ve şimdi ben de bir anksiyete krizinin eşiğindeydim.

Ne kadar iyiydim? Her şeyi berbat ettim ve şimdi onu sakinleştiremiyordum ve zar zor kaldırabiliyordum. Ve insanlar dinliyordu. Sadece bu da değil, izliyor bile olabilirlerdi.

"Yalvar," dedim. Genelde bundan zevk alırdı. Ben de genellikle bundan cidden zevk alırdım.

"Lütfen," diye inledi.

Bu onun normal yalvarma tarzı değildi. Kahretsin, ama burada ikimiz de mücadele ediyorduk. Ve eğer biri bunu kameradan izlorsa, bunu anlayabilirdi.

Siktiğimin federalleri karımı beceremezken beni dinliyorlardı. Bu hatırlatma beni sertleştirdi, aletim bunu bir meydan okuma olarak kabul etti ve ona doğru ittim, hala çoğunlukla kuru olduğu için direnç aldım.

Yüzünü buruşturdu.

"İyi iş çıkardın, iyisin. Biz de iyiyiz. Evet, bebeğim?" Ben sordum.

Başını salladı ve ellerini yatağa koyarak kendini desteklerken "Hı hı" dedi. Onun içinde hareket ederek bir ritim tutturdum.

"Benim için sıkılaş. Sikimi sağ,"
dedim. Ama yapmadı.

Dengesini kaybetti ve yüzüstü düştü. Yine de hareket etmek yerine orada kaldı ve yastığa doğru ağladı.

Ellerini tuttum ve başının üzerinde sabitledim, yavaş daireler çizdim, onu doğru şekilde becermeye çalıştım, iyi hissetmesini sağlamaya çalıştım. Omuzlarını öpüyor, boynunu ısıırıyordum.

"İyi kız," diye yalan söyledim.

İşe yaramıyordu. Herkes onun coşku içinde ağladığını düşünebilirdi ama o sadece lanet yastığa ağlıyordu.

Durdum ve dizlerimin üzerine çökerek onun arkasına geçtim.

Saçlarını avucumun içine aldım, nazikçe kenara çektim ve eğilip açıkta kalan boynunu öptüm. Gerginliğini gidermek için ellerimle sırtına masaj yapmaya başladım. Hiçbir şey hissetmedim. Bir bez bebek gibiydi. Sadece gevşek, orada yatıyordu.

Yana doğru yuvarlandım ama onu da yanımda götürdüm. Titremeyi, sızlanmayı bırakmıştı. Sadece kırmızı gözlü, gevşek ve kırıktı. Ve bu benim hatamdı. Haftalardır onu toparlamaya çalışıyordum ve şimdi eskisinden daha kötü görünüyordu.

Bluzunu çözdüm ve üzerinden çıkardım. Ben bunu yaparken o sadece orada yatıyordu.

Sutyenini çıkarıp odanın öbür ucuna fırlattım, telli olmasından nefret ediyordum. Onu eteğinden çıkardım ve sadece şeftali rengi minik tangasıyla yanımda duruyordu. Televizyonu açtım ve sesini yükselttim. Bir Asya geçit töreni vardı ve müzik çalıyordu. Sesini daha da açtım.

Çarşafı başımızın üzerine attım. Krem rengi bir çarşaftı, böylece ışık süzölüyor ve birbirimizi görebiliyorduk.

"Ne yapabilirim?" G ü r ü l t ü d e n beni duymasını umarak kulağına olabildiğince yumuşak bir şekilde fısıldadım.

Omuz silkti. Bana bakmıyordu. Boşluğa bakıyordu. Gözleri kırmızı, yanakları lekeli.

Ona doğru kıvrıldım, yatağı başımızın üzerinde tutarak bizi onlardan korudum.

Sarılmadı. Hiç tepki vermedi. Gözlerini kapattı ve sonra tekrar hıçkırmaya başladı.

Başının arkasını tuttum, yüzünü boğazıma gömdü.

Geri çekilmedi. Ona sarılmama izin verdi. Yine de beni tutmuyordu ve bu boğazımda kocaman bir yumru gibi hissettiğim bir şeydi.

Tekrar denedim. Parmaklarımı bacaklarının arasına kaydurdım. İrkildi. Tüm vücudu gerildi. Bıraktım.

Boşluk. Ben olsam ona biraz yer verirdim.

Onu izledim, yüz ifadesini okumaya çalıştım. Hava alabilmek için çarşafı kaldırdı ve beni altında bıraktı. Sanki iki farklı yerdeydik. Ayrılmıştık.

Ne yapacağım? Ne yapmalı? Sigara mı? İçmek mi? Yüzmek mi?

Uyumak mı?

Onu bu mülkten ve Tayland'dan uzaklaştırmak mı?

Telefonum ses çıkardı.

Onu almak için takım elbisemin cebine uzandım.

Tommy'den gelen bir mesaj eve döndüklerini ve fırsat bulduğumda beni kontrol etmemi istedi.

Mesaj attım:

FML.

O da cevap yazdı,

İyi misin?

Ben de cevap verdim,

Pek sayılmaz. Angel gerçekten değil ama telafi etmeye çalışacağım. Yarın seni ararım. Her şey yolunda mı?

Burada her şey yolunda. Bunu duyduğuma üzüldüm. Başaracaksın. Kendine iyi bak kardeşim. Yarın konuşuruz.

Gidip biraz egzersiz yapmak, sinirimi atmak istedim. Ayrıca zaten burada bulunan Kruna ortaklarının nabzını tutmak istedim. Delgado toplantı devam ederken kapıyı çalmış ve bizzat gözlemleyip gözlemlemeyeceğini sormuştu. Hayır dedim. "Karımın buna ihtiyacı var ve ihtiyacı olan şeyi alırken orada sadece benim olmam gerekiyor."

Elimi sıkıttı ve buna saygı duyduğunu söyledi. Beni test ettiklerini hissediyordum. Yaptıkları şeyler rol mü yaptığımı yoksa kendim mi olduğumu görmek için olabilirdi.

Şimdi, az önce burada olanlar yüzünden bana poker suratı gösterip göstermeyeceklerini bilmem gerekiyordu. Kartlarda iyiydim, insanları okumakta çok iyiydim ve o odada ya da bu odada olanlar yüzünden benim hakkımdaki fikirleri değişirse, muhtemelen bunu görürdüm.

Ama onu şu anda yalnız bırakmak; bu onun için iyi bir şey mi yoksa bugün zaten işleri berbat ettiğim sayısız yoldan daha kötü bir şey mi olurdu?

"Gidip onlarla konuşacağım, durumlarını öğreneceğim. Birkaç dakikalığına iyi misin?"

Başını salladı ama gözleri hâlâ kayıp bakıyordu. "Bir şey ister misin?"

Başını iki yana salladı.

"Yakında döneceğim." Şakağından öptüm. "Çok üzgünüm," diye fısıldadım kulağına. "Seni çok seviyorum."

Televizyondaki yüksek sesli müziğin rahatsız edici sesi onu rahatsız ediyor olabilir. Kesinlikle beni de rahatsız ediyordu. Sesi kısıtım ve onun için çizgi film bulana kadar kaydurdım. Kumandayı yanına koydum ve çıkarken anahtar kartımı alıp kapıyı kilitledim.

Tia

Neyse ki eve dönüş yolculuğumuz olaysız geçti. Tommy ve ben Tessa, Sarah ve çocukları Tessa'nın evine bıraktık. Tessa Tom ve Lisa'lara dönmek istemedi. Jim'e yakın hissetmeye ihtiyacı olduğunu ve çocukları kendi yataklarına geri götürme zamanının geldiğini söyledi.

Tommy pek emin değildi ama Tessa ısrar etti. Tessa'nın yanında kalması için güvenliği oraya gönderdi ve Sarah da Tessa'nın ve Lisa'nın evleri arasında gidip geleceğini söyledi. Eğer Tessa onu tam zamanlı istiyorsa, bunu Lisa ile konuşacaktı.

Sarah bana bir yandan ikisi için de endişelendiğini söyledi. Lisa ve Tess'in şu anda birbirlerine ihtiyaçları vardı ama Lisa'nın nereden geldiğini açıkladığı Venetia'daki öğle yemeğinden beri konuşmamışlardı.

Tessa sessiz ve durgundu, sanırım benim gibi. Sarah konuşkandı, herkesle ilgilenmeye çalışıyordu.

Kalbimden rahatsızdım. Yaşadıkları için. Bizim yaşadıklarımız için. Ve bir daha asla Günah Şehri'ni görmek istemedim. Oraya ilk gidişim beni neredeyse mahvediyordu.

Bu sefer mi? Bu sefer kalbim paramparça olmuştu. Sinir krizi geçirdim ve Tommy ile kavga ettim. Baldızımın kaçırılıp tecavüze uğradıktan sonra şok geçirdiğini ve kalbinin kırıldığını gördüm.

Az kalsın kaçırlıyordum ya da yedi kişinin hayatını kaybettiği bir patlamada ölebilirdim. Tanıdığım biri, altı çocuk annesi Katie "Cupcake" Lewis ölmüştü.

Kocamın başka bir adamı yüzüne sıktığı bir kurşunla öldürmesini izledim. Kocamın yarı ölü bir canavarı dövmesini izledim ve sonra ben dinlemeye zorlanırken o canavarın sodomize edildiğini duydum.

Eğer Tommy beni bir daha Vegas'a götürmeye kalkarsa, beni tekmeleyerek ve çılgık atarak sürüklemek zorunda kalacaktı.

Evde olduğum için rahatlamıştım. Kafası meşguldü, bu yüzden yatağa gittiğimde hiçbir şey söylemedi. Uyuyacağımı düşünmemiştim. Televizyon izlerim diye düşündüm. Ama her zamanki gibi uyuyakalmışım.

* * *

Bir telefon çalıyordu. Tommy'nin telefonu. Cevap verdi ve odadan çıktı. Televizyonumuzun açılış ekranı odayı aydınlatıyordu. Herhalde yatak odamıza gelmiş ve telefon çaldığında cevap vermek için odadan çıkmıştı.

Doğrudum ve çalar saatimize baktım. Neredeyse gece yarısı olmuştu ve açlıktan ölüyordum. O gün hiç iştahım yoktu. Ama şu anda midem gurulduyordu.

Ayağa kalktım ve merdivenlerden mutfığa doğru yürüdüm ve onun telefonla konuştuğunu duydum.

"Boğazını kesin. Evet. Keşke tekrar yapabilseydim. Gerçekten mi? Evet. Yaptı mı? Evet, dostum. Yavruyu sabah alırım. Hoşça kal."

Kapı aralığında beni gördü. "Selam bebeğim."

Yorgun görünüyordu.

"Merhaba." Yerimde donup kalmıştım. Boğazı kesilmiş. Tommy Leo'yu kendi mi öldürdü?

Dario'nun Meksika'dan sonra söylediği sözler aklımda çınladı.

"Babam bunu yapması için birini gönderirdi. Ama kardeşim? Tommy bunu kendisi yapacak."

"Buraya gel." Telefonunu mutfak tezgahının üzerine koydu.

Kollarına girdim. Saçlarımı içine çekti. "Yanlış," diye fısıldadı.

"Hm?"

"Evdeyken farklı bir şampuan kullanıyorsun. İşler kötü gittiğinde, saçların neredeyse her zaman kötü kokar."

"Evden çıkmamız için bir işaret mi?"

"Olabilir. Ya da seyahat ederken şampuanını yanına alırsın." "Saçım güzel kokarsa her şey güzel mi olacak?"

"Bu güzel olmaz mıydı?" Beni öptü. "Duş almak ister misin? Saçlarını yıkayacağım. Ev gibi koksun."

"Kulağa ne kadar hoş gelse de buraya yemek için geldim. Açlıktan ölüyorum. Bugün pek bir şey yemedim. Bebek acıktı." Karnımı okşadım.

Dizlerinin üzerine çöktü ve karnımı öptü, sonra da alnını karnıma bastırdı. Parmaklarımı saçlarına geçirdim.

"Seni seviyorum," dedim.

Evet, o öldürebilecek biriydi ama kendisine ait olanı korumak için öldürdü. Ben onundum. O da benim. Ona karşı bir sevgi patlaması hissettim. Elbette duyduklarım karşısında hâlâ dehşete kapılıyordum ama bu adam? Bu adam benimdi. Beni güvende tutacaktı. Bunu tüm benliğimle biliyordum.

"Sen de olabilirdin," dedi.

"Hm?"

"Kate. O sen olabilirdin. Tess sen olabilirdin. Kate sen olabilirdin. Siktir, Tia. Kafam allak bullak oldu. Tecavüze uğrayabilirdin, kaçırılabilirdin, ölebilirdin. Bazıları. Hepsi."

Onunla birlikte yere uzandım ve kollarımı ona doladım.

"Ben buradayım. Ben iyiyim. Beni kurtardın. Her zaman yaptığın gibi." "Johnny ve o altı çocuk kesinlikle iyi değil.

Tess

iyi değil."

"Bunların hiçbirisi senin suçun değil tatlım," dedim. Başını salladı.

"Leo'yu buna ben ittim. Fete'e dahil olamayacağı konusunda ısrar ettim. Onu hafife almamalıydım. Onu denklemden çıkarmalıydım."

"Hayır. Bir soruna yol açabilecekleri için insanları öldürmeye devam edemezsiniz. Onun yaptığı senin suçun değil. Onun suçu."

"Onu dışarı çıkarmış olsaydım, Tess tecavüze uğramaz ve bir hafta boyunca bizden çalınmazdı. Onu dışarı çıkarmış olsaydım, Kate Johnny'nin yanında, çocuklarının yanında olurdu."

"Ya olursa" oyununu oynayamazsın, Tommy. Tanrı'yı da oynayamazsın. Kötü adamların kötü şeyler yapmasını engelleyemezsin."

"Ama bir şeyler yapabilirim. Seni ya da ailemin geri kalanını bir daha hiçbir şeyin tehdit etmemesi için elimden geleni yapabilirim."

Telefonunu alıp odadan çıktı.

* * *

İki saat sonra buzdolabına bakıyordum. "Yiyecek bir şeyler buldun mu?"

Bu yaklaşık iki saat sonraydı. Arkamda durdu ve içeri baktı.

"İstediğim bu değil," diye
homurdandım. "Ne
istiyorsun?"

"Arby's. Biftek, çedar ve kıvırcık patates." Omzumun üzerinden ona baktım.

"Hala açık mı?"

"Bilmiyorum. Olmalı."

"Biraz gezelim, arabaya servis yapan bir yere uğrayalım ve sonra geri dönüp duş alalım mı?" Flört edercesine gözlerimin içine baktı.

Tereddütle gülümsedim.

"Saçlarını olması gerektiği gibi kokut, belki uyuyabilirim." Saçımından bir avuç aldı ve beni çekti.

Sonra göğüslerimi avuçladı ve kasıklarını arkamdan bana sürttü.

"Tamam. Gidip giyineyim."

O kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti, ben de pembe bir gecelik giymiştim, bu yüzden yukarı çıktım, saçlarımı at kuyruğu yaptım ve üzerime bir kot pantolon ve kazak giydim.

* * *

Bizi Arby's'e götürdüm ve park yerindeki cipimde yemek yedik, radyo dinledik, konuşmadık. Ben sürmek istemiştim. Yüzünü buruşturdu ama razı oldu. Cipimi şimdiye kadar sadece birkaç kez sürmüştüm. Kızarmış biftek ve bolca Arby's sosu ve at sosu içeren yapışkan peynir soslu bir sandviç yedim. Sandviç çok büyüktü, en büyük sandviçleriydi ve hepsini yedim. Kıvırcık patateslerimin hepsini ve Tommy'nin kıvırcık patateslerinin ikisi hariç hepsini yedim.

Sandviçimden sandviç kabıma düşen peynir, at sosu ve Arby's sosuna batırarak patates kızartması yememi yüzünde eğlenen bir ifadeyle izledi ama yorum yapmadı. Ona da bir tane yedirmeye çalıştım ama reddetmek için elini kaldırdı.

Arabadan inip çöplerimizi çöp kutusuna koydu ve sonra şoför tarafına geldi. "Bizi eve bırakacağım," dedi.

İtiraz etmedim. Meyve suyumı höpürdeterek bitirdim ve yolcu tarafına geçtim.

Birkaç dakika sonra evdeydik ve içeri girerken esniyordum.

"Marley'i sabah Luc'tan alacak mıyız?" Ben sordum.

"Evet. Sen uykundan uyandığında Ed'le konuşuyordum. Ofise gitmeden önce onu alıp bırakacağım."

"Güzel. Yavru köpeğimi özledim."

"Sikişemeyecek kadar dolu musun?" diye sordu.

"Hayır," dedim yavaşça. "Hiç sanmıyorum. Saçımı yıkama teklifi kulağa çok hoş geliyor. Ve seninle duş alırsam, sevişmenin de anlaşmanın bir parçası olacağından şüpheleniyorum."

"Aynen öyle. Bunu yapsam iyi olacak," diye mırıldandı beni kollarına alıp merdivenlere yönelirken.

"Ha? Beni neden taşıyorsun?" diye sordum.

"Çünkü yapabiliyorum," dedi kesin bir ifadeyle. "Ve kim bilir bu daha ne kadar devam edecek, bu şekilde yiyorsun." Çocukça, alaycı bir şekilde sırıttı.

Koluna bir şaplak attım. "Hiç komik değil."

Merdivenlerden çıktı. "Bu biraz komik."

Şu anda üzerinde onca yük varken onu eğlenceli görmek güzeldi. Benim de üzerimde ağır bir yük vardı ama ona ihtiyacı olan şeyi vermek için elimden geleni yapıyordum; bu ister seks, ister ciddiyetsizlik, isterse de her zamanki şampuanım gibi kokması için saçımı yıkamasına izin vermek olsun, ki bu gerçekten hoşuna gidiyor gibiydi.

Banyoda, komedi ortadan kayboldu. Beni soyduğunda çok ciddi görünüyordu. Dondurmacı Tommy ile değil, Dominatör Tommy ile karşılaşacağımı hissediyordum.

Çırılçıplak kaldığımda onu soydum, göğsünden kot pantolonuna kadar öptüm, fermuarını dişlerimin arasında açtım ve sonra onu leğen kemiğinden, sikinin kökünün hemen üstünden öptüm.

Sert çocuk ya da tatlı çocuk yerine, beni gecenin bir yarısı Meksika'da yolun kenarından kurtardığı zamanki gibi bana bakmaya kararlı olan Meksikalı Tommy'ye sahip oldum.

Beni koltuk altlarımdan tutup kaldırdı ve kot pantolonu ayaklarının dibinde birikti. Dışarı çıktı ve bizi duşa doğru çekti. Hemen elleri saçlarımda, dudakları dudaklarımdaydı ve sonra sırtım fayanslı duvara yaslandı. Hava soğuktu, bu yüzden sarsıldım ve tüylerim diken diken olurken meme uçları sertleşti.

"Hayır. Banyo," dedi ve küvete geçtik, muslukları çevirdi ve duş yerine banyo yapmak için küvete girdik.

Tommy

Bana içimde hem aydınlık hem de karanlık olduğunu söyledi. Şanslıyım çünkü ikisinden de zevk alıyor. Ama şu anda, onun sadece ışığı görmesine izin vermeye çalışıyorum. Karanlığın beni yutmasını engellemek çok zor.

İşlerimi halletmek için karanlığı yeterince dışarı çıkarmalıyım ama onu incitmemek için sıkı bir tasma ile tutmalıyım. Bazen karanlıktan hoşlanıyor ama bu onun için iyi değil, özellikle de hamileyken.

Johnny ve Kate'i düşünmeden duramıyorum. O orospu çocuğunun Tessa'ya ellerini sürmesini aklımdan çıkaramıyorum. İki yıl boyunca karısına tecavüz eden ve döven adamlarla arkadaşmış gibi davranmaya çalışan bir seks kölesi tesisinde sıkışıp kalmış kardeşimi düşünüyorum.

Şu anda işler kesinlikle berbat durumda.

Ama dikkatli olmazsam Tia'yı mahvedeceğim korkusundan kurtulamıyorum. Dün gece ona, gerekirse kim olacağımı gösterdim. Bu gece ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstermeliyim ki bazen o siyah şapkayı takmak zorunda kalsam bile bana sahip olduğunu bilsin. Onu her şeyden çok seven ben.

Önce saçlarını, sonra vücudunu sabunladım, acele etmeden, dokunuşlarımla ateşi körükledim. Bundan zevk alıyor gibi görünüyordu. Kendimi çabucak sabunladım ve sonra duruladım, fişi çektim ve onu yatağına taşıdım. Işıklar sönüktü ama koridorun ışığı yanıyordu, kapımız açıktı ve perdelerimiz dışarıdaki ışıklardan gelen ışıkla sonuna kadar açıktı, bu yüzden karanlıkta onu kolayca seçebiliyordum.

Elimi ayak bileğinden kalçasına doğru gezdirdim ve yumuşak tenini inceledim. Kalçaları biraz daha yuvarlaklaşıyordu. Karnı hamile gibi görünmüyordu ama artık içbükey de değildi. Daha kıvrımlıydı. Göğüsleri daha dolgundu, daha güzeldi. Karanlıkta bile gözlerinin parladığını, bana sevgiyle, güvenle baktığını görebiliyordum. Dün gece olanlardan sonra bu bakışı kaybetmemiş olmam çok şey ifade ediyordu.

Islak saçlarını topladı ve başını dayadığı yastığın üstünden geriye doğru savurdu. Ağzımı sol meme ucuna götürüp emdim ve sırtını kamburlaştırdım.

İki eliyle yatak başlığını kavradı. Ellerimi bileklerinden koltuk altlarına doğru hafifçe gezdirdim ve sonra ellerim kalçalarını buldu. Uyluklarının arasını cömertçe yaladım, dilimi klitorisinin etrafında döndürdüm. Bacakları sırtıma dolandı. Dokunuşum hafiften açgözlülüğe dönüştü. Bacaklarını omuzlarımin üzerine çektim.

"Seni seviyorum, bebeğim."

"Seni çok seviyorum, Tommy."

Aç bir şekilde ağzımla amının peşine düştüm. Dilimin etrafına sımsıkı sarılmış, bacakları omuzlarıma böyle dökülmüş cennet gibi hissettiriyordu.

"Benim için ne kadar önemli olduğundan asla şüphe etme," dedim ve sonra vücudunda yukarı doğru hareket ettim. Bunu söylediğimde tam boşalmak üzereydi. Sakin bir nefes aldı ve yatağın üzerindeki korkulukları daha sıkı kavradı.

Sikimi yerleştirdim, içeri kaymaya hazırdım,

"Evet?" "Mm. Ver onu bana, evet."

Başımı geriye atarak, ne kadar ıslak ve sıkı olduğunu hissederek içeri ittim. Vücudu tüylerim diken diken olmuştu. Ellerimi gövdesinde aşağı yukarı gezdirip göğüslerini avuçladım. Ağzıma kendi ağzıyla saldırdı, iki eliyle başımı tutmak için yatak korkuluklarını bıraktı.

"Sen benimsin," dedim şiddetle.

Heyecanla başını salladı, dudaklarından bir nefes kaçtı. "Anlat bana."

"Senin," diye nefes aldı ve kendi klitorisini ovmak için elini aramıza koydu.

Elini ittim. Bu benim işimdi. "Gelmek ister misin?"

"Evet."

Kollarını iki elimle sıktım. Homurdandı ve amıyla sikimi sıktı.

Geriye çekildim ve kalçalarımı döndürerek onu sertçe becerdim.

"Tommy, lütfen." Kollarını serbest bırakmaya çalıştı.

"Yetkili kim?" Ben sordum.

Nefesini dışarı üfledi. "Sen. Lütfen. Gelmem gerek."

"Gelmene izin verdiğimde gelirsin."

"Acele et! Bana işkence ediyorsun. Sana ihtiyacım var."

Onu inkar edemezdim. Elimi klitorisine koydum ve onu sertçe becerdim.

"Benimle gel bebeğim," diye yalvardı, ben de boşalana kadar onunla oynamaya devam ettim, sertçe, adımı haykırarak.

Sonra içine boşaldım, bunu yaşayamayabilirdim... önceki gece daha kötü bir şey olmuş olsaydı, onu kurtaramamış olsaydım.

Onun üzerine yığıldım, gözlerimi sımsıkı kapatarak Johnny'nin hastane yatağında yatarken sevdiği kadın olmadan nasıl hayatta kalabileceğini, çocuklarının yüzüne nasıl bakacağını düşündüğü düşünce selini uzaklaştırmaya çalıştım. Muhtemelen bu işe bulaştığı için kendini suçlayacaktı.

Fete projesi; keşke aylar önce bu saçmalıklar başladığında Leo Denarda'ya bir hit yapsaydı.

Sonra aklıma silahını Tia'nın kafasına dayamış ve kolunu boğazına dolamış olan garson geldi.

Yan döndüm, onu kendime daha sıkı çektim, vücuduma kilitledim, yüzümü olması gerektiği gibi kokan saçlarına gömdüm. Uykuya dalmam biraz zaman aldı ama uyuduğumda onu kollarımda gördüğüme şükrediyor ve bir daha kimsenin ona dokunmayacağına yemin ediyordum. Bunu nasıl başaracağımı bilmiyordum ama lanet olsun, onu güvende tutmaya çalışırken ölebilirdim.

İki saat sonra ağır çantama vurmak zorunda kaldım çünkü Tia'nın bir moloz yığınının altında, güzel yüzü ezilmiş, saçları kanla kaplı kabusları beni uyandırdı.

Angel

Dare beni yalnız bıraktı. Ne kadar süre gittiğini bilmiyorum ama bir şeyler yapmam gerekiyordu. Sahile ihtiyacım vardı. Bizim yerimize. Belki tekrar kendim gibi hissetmeme yardımcı olurdu. İşe yaramazsa, günün geri kalanında Kruna liderlik ekibi tarafından görülmekten kurtulmak için sahte bir hastalık ya da başka bir şey uydurmam gerekecekti. Bitmiştim.

Sahile. Yardımı olur.

Kıyafetlerimi yerden alıp tekrar giydim ve sonra saçlarımı tarayıp aynaya baktım. Ben yapmadım

Bana benziyordu. Ona benziyordum. Felicia. Az önce birini ejderha kuyruğu kırbacıyla kanlı bir şekilde döven köle.

Tiksintiyle kendimden uzaklaştım, banyodan çıktım ve parmak arası terliklerimi giydim. Üç saç telimi saymak için yakamı yokladım. Sonra odadan çıkıp koridora doğru yürüdüm. Truly'nin birkaç kapı aşağıdaki bir odadan çıktığını gördüm. Çift ipli bir yaka ve zümrüt yeşili bir neşeli dul korsesi ile siyah baldırlar ve metalik yeşil stilettolar giyiyordu.

"Felicia," diye selamladı, ağzında küçük bir gülümseme vardı. "Gerçekten," dedim.

Yavaşladı.

"Seninle yürümek mi?" diye sordu. Biraz şaşırmıştım.

"Cleo'ya ne olduğunu duydum," diye fısıldadı, "Bravo."

Yavaşça göz kırptım.

"Seni bir konuda uyarmam gerekiyor," dedi çok alçak sesle, eliyle ağzını kapatarak.

"O da ne?" diye sordum.

"Köle bahçesine gelmenize izin var mı? Kameraların çekmeyeceği, konuşabileceğimiz bir köşe var. Bu çok önemli."

"Um..."

Hâlâ elinin arkasından konuşuyor, dudaklarının kıpırdadığını belli etmemek için yanağını kaşıyordu.

"Bu akşamki parti için hazırlanmadan önce yaklaşık üç saat boş vaktim var. Bana ulaşmanın bir yolu varsa, lütfen ulaş. Şu anki durumunuz buna bağlı." Koridordan geçerek uzaklaştı.

Kapıdan çıkıp sahile doğru yürüdüm, tüm bu süre boyunca yakamı tuttum, telleri hissettim, üç kişi olduklarını hissettim.

Çok uzağa gitmedim. Verandadan kolayca görülebiliyordum. Suyun hemen dibindeki kuma oturdum ve suya baktım,

Ne yaptığımı düşündüm, eskiden kim olduğumu düşündüm ve şimdi kim olduğumu merak ettim.

Suyu topladım ve yüzüme sıçrattım. Dizlerimin üzerine çöktüm ve saçlarıma daha fazla su topladım. Ve sonra daha fazla. Saçlarım dalgalanmaya başladı. Oturdum ve artık kıvrılmış olan saçlarımin bir tutamıyla oynadım.

"Ne oluyor lan?" Dare'in sesi beni şaşkınlıktan kurtardı. Saçımı bıraktım ve ona baktım.

"Ben de seni arıyordum. Bu lanet yeri parçalamaya hazırdım!"

Bana kızgındı.

Ona göz kırptım. Ağzım açıldı. Dare'in her bir gözeneğinden öfke yayılıyordu.

Elimi kaldırdım ve önümdeki kumsalı, suyu işaret ederek taradım. Yakamı tuttum ve "Üç." diye mırıldandım.

Onu tatmin etmiş, burada bana korkudan başka bir şey hissettiren tek noktaya gelmem gerektiğini ve üç iplikli tasmamı taktığıma ikna olduğum için bunu yapabildiğimi hissetmiş olmalıyım, çünkü çevremize baktı ve yüzündeki öfke boşaldı. Kumun üzerinde dizlerinin üzerine çöktü ve parmaklarını saçlarının arasına soktu.

"Çok endişelendim."

"Özür dilerim efendim," dedim usulca. Beni kendine doğru çekti.

Yüzümü boğazına gömdüm. Ona sıkıca sarıldım. Gözyaşları tehdit ediyordu. Onları ittim.

"Tekrar Felicia olmak istemiyorum."

Bana bakmak için geri çekildi. Paramparça görünüyordu.

Pişman.

"Biliyorum. Özür dilerim. Bunu ben istemedim. Her şeyi berbat ettim."

"Bana uslu kızın olmamı söyle," diye yalvardım. "Yolculuğun geri kalanında senin iyi kızın olacağım ve belki bundan sonra artık o olmak zorunda kalmayacağım."

"Sana bir daha o isimle hitap etmeyeceğim. Seni seviyorum bebeğim. Kahretsin, bu beni korkuttu. Sen beni korkuttun. İyi misin?"

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı.

Başımı salladım.

"İzliyorlar. Beni bu şekilde sinirli sinirli yürürken gördüler."

Beni dizlerinin üzerine çöktürmüştü ama bir anda çekildi ve kıcıma çok sert bir tokat attı. Sarsıldım. Tekrar tokatladı ve sonra beni bıraktı ve agresif bir şekilde kumu işaret etti.

Uzandı ve karnını işaret etti.

"Karnıma uzan da konuşalım," dedi. Ben de yattım.

"Tahrik oldum," diye fısıldadım karnına, onu öptüm. "Bu iyi," dedi ama belli ki plaj seksi havasında değildi. "Her şeyi berbat ettim bebeğim. Sana istediğimi vermeye çalıştım. isteyeceğimi düşündüm. Yanılmışım. Özür dilerim."

"Şşş." Başımı salladım ve göğüslerimin arasındaki noktayı işaret ettim. Bağlanmışım. "Bunu sonra konuşuruz. Köle bahçesine gitmem gerekiyor. Truly ile birkaç dakika yalnız görüşebilir miyim?"

"Ne?"

"Köle mahallesinde bir Zen bahçesi, bir avlu var ve Truly koridorda bana rastladı ve beni bir konuda uyarması gerektiğini söyledi. Bahçede özel bir yer olduğunu söyledi."

"Gerçekten mi?"

"Kızlardan biri. Geçen gece Townsend'in odasındaki kızıl saçlı."

"Ne olabilir ki?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Ona güveniyor musun?"

"Ben... Bilmiyorum. O ve ben hiç yakın olmadık. Birkaç kızla yakındı, eskiden Lisa ile çok sıkı fıkı olduğunu duymuştum ama Cleo kimsenin arkadaşım olmasına izin vermezdi. Bilirsin işte..."

"Anlıyorum. Ama iyi olacak mısın?"

Başımı salladım. "Onunla ilgili endişelenmem gereken bir şey olduğunu sanmıyorum. Tabii bir şekilde kulak misafiri olmadıysa."

"Az önce bazı ortaklarla bir toplantı yaptım. Yarım saat sonra kokteyl partimiz var, orada da başkalarıyla tanışacağım. Sen de yanımda olacak mısın? Söylemediler."

"Bu sana bağlı."

"Ben yalnız gideceğim. O zaman sen oraya git ve ne diyeceğine bak." "Tamam."

"Gerçekten iyi misin?"

"Hayır," dedim ona, "ama biraz yalnız kalmak ve bu plaj yardımcı oldu. Gerçekten beni de düşünmeye sevk etti. Peki biz, sen ve ben burada ne yapıyoruz? Eğer işe yararsa, bunun da yardımı olur. Hem de çok."

Oturdu ve beni kucağına çekti. Bir süre öpüştük.

Buradaki ilk birkaç ayımda cezalandırıldığım o ceza odasında olanları unutmuş değildim. Ama nimetlerimi saymak zorundaydım. Dare vardı. Burası benim evim değildi. Bir evim, arkadaşlarım, ailem vardı ve umarım bu iş bittiğinde, Krana'yı alaşağı etme çabalarında o görev gücüne yardım etmiş olacaktık.

* * *

Odamıza döndüğümüzde, Dare Lisa'ya mesaj attı.

Angel Truly'ye

güvenebilir mi? Lisa

anında cevap verdi.

Kesinlikle. Evet. %200

* * *

Köle odaları da aynıydı; oda başına yirmi köle olmak üzere iki yüz kölenin kaldığı, birbirine bağlı birkaç yatakhane odasından oluşan bir labirent. Garip bir durumdu. Gideli sadece birkaç ay olmuştu, bu yüzden elbette hiçbir şey gerçekten farklı değildi. Farklı olan bendim.

Eskiden benim olan minderde bir kız oturuyordu ve ben haklıydım. Bir gece önce Bay Delgado'nun kölesiydi ve belli ki benim yerime geçmişti.

Gözlerim ona takıldı ve bana nasıl baktı? Biliyordu. Kim olduğumu ve eskiden benim yatağım olan yerde olduğunu biliyordu. Benim Monalisa'yı düşündüğüm gibi o da beni yarı ünlü biri olarak görüyor gibiydi.

Bu yurt odasında ince battaniyeler ve küçük bir yastıkla ince hasırlar vardı. Bu hasırlar odanın çevresine yerleştirilmişti. Truly burada yatmıyordu. Eğer doğru hatırlıyorsam, bahçeye daha yakın olan bir oda ötede kalıyordu. Kitap okurken oturduğu yatağının yanından geçtim.

Bazılarının gözleri üzerimde olan ya da fısıldaşan diğerlerini görmezden gelerek bahçe kapısına gittim.

Birinin alçak sesle alkışladığını duydum. Arkama baktım. Gözler üzerimdeydi ama alkışlar kesildi. Dışleri gördüm. Gülümseme mi?

Birkaç alkış daha duyarak dışarı çıktım. Umarım dikkat çekecek kadar değildi ama az da olsa alkış alıyordum. Buralarda laf çabuk yayılıyordu ve insanlar Cleo'ya yaptığım şeyi duyduklarına sevinmişlerdi. Bu konuda nasıl hissedeceğimden emin değildim.

Kendimi onların yerine koysam ve şimdi evli olan eski bir Kruna varlığının geri döndüğünü ve Cleo'ya çok kötü davrandığı için onu kırbaçlayıp kıldığını öğrensem? Evet, sanırım ben de alkışlamak isterdim.

O anda kendi bedenimde olmak ya da olaydan sonra Cleo kadar kötüymüşüm gibi suçluluk hissetmek kolay değildi. Ama bu? Bu küçük onaylama biraz yardımcı oldu. Sırtımı dikleştirdim ve dışarı çıktım.

Truly yanımdan hızla geçti ve duvar kenarındaki koi fıskiyesinin köşesine oturdu. Yanına oturdum ama çok yaklaşmadım. Suya baktım.

"Bu köşe, su, kamera açıları? Burası konuşmak için güvenli birkaç yerden biri. Ama çok uzun süre değil."

"Oh." Gözlerimi sudan ayırmadım.

"Sahiplenilmek üzere ayrılan her kölenin kendi adını taşıyan bir odası olur. Geri döndüklerinde o odaya getirilirler. Tepkilerinin sonuçları olabilir. Eski soyadınız Macleod'du, değil mi? Babanın adı David miydi?"

Gözlerim onun yüzüne kaydı.

"Plaketin iki gün önce asıldığını gördüm. Bir arka plan hikayesi uydurabilirler. Bazı gerçekler de içerebilir. İkisine de hazırlıklı olun."

Sertçe yutkundum.

"On yıldır buradayım. Çok şey gördüm. O plaketlerden birinin düzinelerce kez asıldığını gördüm. Her efendi kölesini geri getirmez, ama getirirse, köle eski adıyla bir odaya alınır. Eğer kötü tepki verirse, efendisi onun eski hayatına tutunduğunu öğreniyor. Efendilerin tepkilerinden dolayı köleleri cezalandırdığını ya da reddettiğini gördüm. Bundan sonra üç tanesi yeniden eğitim için bırakıldı. Bu üç kişiden sadece biri efendisi tarafından geri alındı. Bunun senin başına gelmesini hiç istemem. Görünüşe göre iyi bir tane bulmuşsun. Umarım."

Dudaklarını ıslattı ve sonra devam etti. "Seni uyarmak istedim, böylece duygularını çelikleştirebilirsin, eğer hala o eski duygulara sahipsen. Buraya geri döndüğünde gözlerine bakılırsa öyle olduğunu tahmin ediyorum."

Şoka girmiştim.

"Cleo başına geleni hak etti. Sen de bu uyarıyı hak ediyorsun. Buradayken dışlanmayı hak etmedin ve biz de sana bunu yapmak istemedik ama eminim ki yapmamız gerekeni yaptığımızı anlıyorsundur."

Başımı salladım. "Anladım."

"Bu, ona olan borcunun küçük bir kısmını ödediğim için teşekkür ederim. Müşterilerden biri, Bay Jackson, benden gerçekten hoşlanıyor ve gelecek ay burada olacak. Sikişirken ceza pornosu izlemeyi seviyor. Belki bunu oynatmasını isteyebilirim, böylece ben de izleyebilirim. Ve belki, eğer Tanrı varsa, bir gün alacağının biraz daha fazlasını alır."

Dudaklarımı ıslattım. "Teşekkür ederim, Truly. Gerçekten." Biraz gülümsedim.

Ona söylemek istedim. Ona Dare'in Kruna'yı alt etmeye çalışacağını söylemeyi çok istiyordum. Ama söyleyemedim.

Cevap vermedi.

"Bunu
unutmayacağım."

Gülümsedi ve omuz silkti.

"Onunla giden sen de olabilirdin, biliyor musun?" Dedim ki. "Kızıl saçlı birini istedi. Kısa listede sen de varsın."

"Biliyorum," diye hüzünle gülümsedi. "İyi biri mi?" Başımı salladım. "Çok iyi."

"Bunu hak ediyorsun."

"Sen de hak
ediyorsun."

Omuz silkti. "Bir gün prensim gelebilir."

"Umarım öyle olur."

Ayağa kalktı. "Burada umudun pek bir değeri yok. Bunu biliyorsun. Yine de sahip olduğun şeyi görünce umut etmemek zor. Monalisa ile aynı aileden olduğun doğru mu?"

"Evet."

"O bir bok." Sevgiyle gülümsedi. "Ona benden ve Lulu'dan selam söyle."

"Öyle. Ona söyleyeceğim."

"Plaketini hiç görmek zorunda kalmadı." Ayağa kalktı ve göletin başka bir kısmına doğru yürüyüp içine baktı. "Ve efendisi öldükten sonra asla geri dönmek zorunda kalmadı. Hepimiz onun adına mutluyuz. Burada çok uzun süre oturamayız. Dikkat çekeriz. Eğer bir daha konuşamazsak, dışarıda iyi şanslar."

"Tekrar konuşacağız," diye söz verdim. Söyleyebildiğim tek şey buydu ama gözlerimle ona daha fazlasını anlatmaya çalıştım. Boyun eğmiş, üzgün bir şekilde gülümsedi.

Ayağa kalktım ve diğer odaları rahatça dolaştım ve sonra yoluma çıkan her yüze gülümseyerek köle odasından çıktım.

Bu kızlar ve buradaki birkaç erkek için üzüldüm. Gerçekten hissettim. Ve Tanrı'nın, Ustamın onları özgürlüğüne kavuşturmasına yardım etmesi için dua ettim.

Truly beni uyardığı için Tanrı'ya şükrettim. Dare beni geride bırakmayı ya da eski adımı bir levhada gördüğümde verdiğim tepki yüzünden beni cezalandırmayı planlamamış olsa bile; bu durum işleri karmaşıktırabilirdi. X'ten Y'ye planımda zaten başarısız olduğumu hissediyordum. Başarısız olamazdım: Efendimi temsil ediyordum ve başarısızlık onu ve bu kızları özgürlüğüne kavuşturacak tüm planları riske atardı.

* * *

Dare'in odamızda bulunan telefonuna çok hızlı bir not yazdım, ona benim adımı taşıyan bir oda olacağını ve tepkilerimi onlardan saklamasını, itaatkâr olup olmadığını görmek için tepkimiölçeceklerini söyledim.

Kokteyl saatinden sonra beni akşam yemeğine götürmek için geri döndüğünde, önce duş aldı ve sonra telefonuyla ofisini arayıp kontrol etti. Yüz ifadesinden mesajı okuduğunu anladım. Sahilde, Truly ile yaptığım gizli görüşmede değerli bir şey olursa ona söylemek için oraya bir not bırakacağımı konuşmuştuk.

Beni öptü, bu konuda hiçbir şey söylemedi ve sonra üstümüzü değiştirdik ve mevcut tüm ortaklar için bir yemeğin düzenlendiği daha büyük özel yemek odalarından birine gittik.

* * *

Bay Chen, köleler de dahil olmak üzere yaklaşık yirmi kişinin hazır bulunduğu yemeğin başında bir konuşma yaparak, bu yıl katılım açısından rekor bir yıl olduğunu ve iki ortak dışında tüm ortakların hazır bulunduğunu belirtti. Etkinliğin çoğunlukla birlikte kutlama yapmak ve liderlik ekibinin kulübü en iyi hale getirmek için neler yapabileceği konusunda ortaklarla konuşmak için düzenlendiğinden bahsetti.

Daha önceki bir toplantıda yapılan görüşmelerde, önümüzdeki yıl üye sayısını artıracaklarını, yüz üye daha ekleyeceklerini, bunun da daha fazla Kruna varlığı almak isteyecekleri anlamına geleceğini söyledi. Midem bulandı.

Diğer birçok eş ve sahipli köle burada efendileriyle birlikteydi. Birkaçını tanıdım ama hepsini değil.

Birkaç Kruna kölesi ortakların ayaklarının dibindeydi. Birkaç çift ipli tasmalarla sandalyelerde oturuyordu. Birkaç kadının da dizlerinin üzerinde üç telli tasmalarla oturduğunu gördüm, bu da sahiplenildikleri ve hala yerde oldukları anlamına geliyordu.

Şanslıydım. Son derece şanslıydım. O masada, yanımda yakışıklı kocamla birlikte nimetlerimi saydım. Giyinip kuşanmıştık. Kendi tabağında yemeğim vardı ve yemek boyunca beni elle beslemeyi hatırlaması için ona güvenmek zorunda değildim. İyi olacaktım. O da bundan emin olacaktı.

Cleo, bir eğitmen olarak asla burada oturmazdı. Yemeğini daha önce köle olan personelin kaldığı bir personel odasında yerdi. Köle odalarından biraz daha iyi bir yatakhane uyudu ama VIP odasında, onu seven, şefkatle sarılan, ona ihtiyacı olanı vermek için elinden geleni yapan ve hata yaptığında kendini kötü hisseden, hatalarını kabul eden ve işleri düzeltmeye çalışan bir adamın yanındaki yatakta uyumadı. Ortak zirvesinden sonra evine, sıradan insanların olduğu sıradan bir yere dönmek için ayrılamadı. Ve alışveriş merkezlerine. Ve Starbucks'a. Ve ördekleri beslemeye. Onu seven insanlara.

Ben olmak kesinlikle daha iyiydi.

Dave

Bu gün, bu hafta. Bitmesini istiyordum. Angel'ın telgrafıyla yanımda olmadığı toplantılar sırasında Zack'in görev gücü için bana verdiği numaraya mesaj attığım bilgiler edinmiştim. İsimler, varış zamanları, olası ayrılış tarihleri, toplantılardan mali durumla ilgili diğer küçük bilgi kırıntıları. Değerli olabilecek herhangi bir şey. Ortakların buradan aldıkları yıllık artıklar? İnanılmaz miktarda para. Tommy ve benim için Cayman Adaları'ndaki bir hesaba yatırılan paraya inanamıyordum. Bu iş bittiğinde, eğer işleri yoluna koymayı başarabilirsek, o para bu lanet yerin kurbanlarına yardıma gidecekti.

Günün geri kalanını kısmen onun plajda iyi görünmesi sayesinde atlatmışım. İyi demek biraz abartılı olabilir, ama o ceza odasından sonra onu yatakta bıraktığım zamankinden çok daha iyi görünüyordu.

Odamıza geldiğimde onu boş buldum ve kim görürse görsün neredeyse kendimi kaybediyordum. Kabloları bulup bulmadıkları, Cleo'nun intikam alıp almadığı, bizim taraf olmadığımızı bilip onu benden alıp almadıkları hakkında aklımda her türlü senaryo dolaşıyordu.

Yemek salonlarına, ana girişe gitmişim ve onu gördüğümde henüz dışarı adım atmışım. Çılgınca aradığımı kimse fark etmeden onu bulmayı başarmışım ama insanlar verandadaydı ve beni dışarı fırlarken görmüşlerdi.

Bu yüzden onu bir şey için azarlıyormuşum gibi görünmesini sağlamalıydım.

Sahilimize ihtiyacı vardı. Merkezini bulmak için orayı araması iyi oldu. O korkunç çöküşten sadece birkaç saat sonra benim kızım gibi görünmesi iyiye işaretti. Gözleri anlamlı, duyguları açıktı ama üzüntüsüne rağmen onun benim kızım olduğunu görebiliyordum.

Köle odasına girdiğinde yanında olamamak hoşuma gitmiyordu ama bunu yalnız yapması gerekiyordu. Onu kıskanabilecek insanların olduğu bir yere, bir engerek inine adım atmak gibi bir şey miydi, bilmiyordum.

Kötü bir şey için mi ayartılıyordu? Cleo'yu eşek sudan gelinceye kadar dövdüğü düşünülürse, ona teşekkür etmek, belki de onunla hayatı hakkında konuşmak istediklerini umuyordum. Lisa'dan bu yanıtı ve ardından diğer kızın onu karşılaştığımız bir Krana testi hakkında uyardığına dair kısa notunu almaktan memnun oldum.

Ve bana bunun ne olduğunu söylemesi iyi oldu. İyi bir poker suratım vardı ve Ferrano ailesinde büyürken testler normalin bir parçasıydı, ancak hayatınızın kolayca tehlikede olabileceği böyle bir oyun söz konusu olduğunda asla çok dikkatli olamazdınız.

Kokteyl saatinden sonra akşam yemeğinde Delgado, Chen, Lucas ve yatırım bankacılığı milyarderleri olan Bart Shaw adında bir başka ortak tarafından içki içmeye davet edildim.

Bana nerede olduğunu söylemediler, bu yüzden odanın güvenli seksten arındırılmış bir bölge olup olmadığını öğrenmek için karıma bakmanın bir anlamı yoktu. Bu onların Angel için bir testi olabilir.

Yanlarında köleler vardı. Hiçbiri kızıl saçlı değildi, bu yüzden Angel'ı uyaran kızın orada olmadığını tahmin ettim. İkinci kattaki uzun bir koridordan geçerek, daha önce pek vakit geçirmediğim bir yere geldik.

"Kızlar, burada bekleyin," dedi Chen ve sonra onları geride bırakarak başka bir koridora döndük.

Bir dizi çift kapının önünde durduk. Herkes hareket etti, böylece Angel ve ben iki kapıyı da üst üste bindiren, ortadan ikiye bölünmüş, siyah bantlı bir levhası olan bir kapının önündeydik.

Bir süre sessizlik oldu.

"Bu gece yeni bir odaya giriyoruz, millet. Dario, karına bir soru sorabilir miyim?" Arayan Delgado'ydu.

"Bir soru mu?" Ben sordum.

Gan Chen konuştu. "Bu sizin de onaylamayacağınız bir şey. Sizi temin ederim."

Delgado'ya ters ters bakarak, "Devam et," dedim.

"Bayan Ferrano, bu odanın adı hakkında ne düşünüyorsunuz?" Alttaki bandı çekerek AEM harflerini ve küçük bir yazı tipiyle orada bulunduğu yılları gösteren altın bir plaketi ortaya çıkardı.

"Nedir bu?" diye sordum.

Ortakların gözleri karımın üzerindeydi. Boş gözlerle tabelaya bakıyordu.

"Bu oda eşinizin Krana'ya katkılarını onurlandırıyor. Siz ne düşünüyorsunuz Bayan

Ferrano?" Angel yumuşak bir sesle,

"Teşekkür ederim, efendim," dedi.

Bandın geri kalanını sıyırdı ve yazıyı ortaya çıkardı,

David Macleod, saygıdeğer üye. 1990-1993. Macleod Odası

Angel boş gözlerle levhaya baktı. Ben de boş boş baktım. Düşüncelerimi ve tepkimi saklamak zorundaydım. Delgado'ya şaşkın bir bakış attım.

Bana sıırttı. Herkes Angel'a baktı. O da bana baktı ve gülümsedi.

"Gidelim mi?" Delgado kapıyı açtı ve hepimiz içeri daldık.

Angel tamamen sakindi. Shaw ve Lucas'ın bakıştıklarını gördüm. Tatmin olmuş bakışlar.

Oturduk.

"Beyler?" Ben sordum.

Birisi elinde bir tepsi içkiyle geldi. Oda güzeldi. Burası Townsend Odası gibi değildi. Kütüphane gibi değil, daha çok bir batı salonu teması gibiydi. Bronz at heykelleri. Odanın etrafında doldurulmuş geyikler, ayılar, kuşlar. Uzun bir bar vardı ve garsonlar batı temalı kıyafetler giymişti. 1800'lerin fahişeleri gibi giyinmiş kızlar geldi.

Eğer bunu ondan bir tepki alıp alamayacaklarını görmek için yaptılarsa, çok zalimce davranmışlar. Odaya onun adını verin, tutsaklık süresini listeleyin ve odanın ona gerçek evini hatırlatmasını sağlayın.

Sadece bu değil, babasının da üye olduğunu söyle. Bunun saçmalık olup olmadığını bilmiyordum ama saçmalık olduğundan şüpheleniyordum ve eğer saçmalıkta, iyi bir oyundu.

Çoğu insan buna dayanamazdı. Eğer dayanamazsa, bilmemesi gereken bir testten, eğitimini hatırlayıp hatırlamadığına dair onlara bir fikir verecek bir testten ve çenesini kapalı tutması ve itaatkâr kalması için yapılan tehditlerden başarısız olmuş olacaktı.

Bu saçmalığı iki gün daha yaşadktan sonra bu orospu çocuklarının ortadan kaldırılmasını bekleyemezdim.

"Plaket hakkında ne hissettin Felicia?" Delgado sordu.

"Fark etmez," diye yanıtladı Angel. "Bu benim hayatım değil.

Benim hayatım kocamla birlikte."

Ona baktım. "Bu boku açıklamana ihtiyacım var."

"Önceki kimliği. Bazen eski varlıklarımıza bu bilgiyi sunmanın, efendilerinin eski hayatlarına devam etmeleri konusunda herhangi bir endişe duyup duymamaları gerektiğini belirlememize yardımcı olabileceğini düşünüyoruz."

"Yani, bana onun bu hayata bağlı olduğundan zaten emin olmadığınızı ve onu bana sattığınızı mı söylüyorsunuz?"

"Uh, hayır." Bart Shaw öne doğru eğildi. "Sizi temin edebiliriz. Emin olmadığımız sürece hiçbir varlık transfer edilmez."

"O zaman bu küçük oyun anlamsız mıydı?"

"Neredeyse her zaman öyledir," dedi Gan Chen, bizimle birlikte otururken. "Ama kontrol etmenin hiçbir zararı yok."

"Katılmıyorum," dedim içkimi yudumlarken. "Gelecekte daha fazla varlık devretmeyi planlıyorsak, bu test bir alıcının emin olmadığımızı düşünmesine yol açabilir."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum," dedi Joseph Lucas yerine otururken. "Bu son verilmesi gereken bir uygulama."

"Nasılsın, bebeğim?" Angel'a sordum. "İyiyim, Dare."

"Bu seni üzmedi mi?" Yanağını okşayarak sordum.

"Hayır," diye omuz silkti. "Burada seninleyim. Şu anda benim için önemli olan tek şey bu."

"AEM nedir?" Ben sordum.

"Eski baş harfleri. Sana söyledi mi?" Gan Chen sordu.

Başımı salladım. "Bana mı söyledin?" "Doğum adını."

Başımı salladım. "Bana hiç söylemedi, hayır."

"Ona Melek dediğinizi duydum. Bu isim onun doğum adına yakın."

"Öyle mi?" Ben sordum.

Angel'a baktım. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Evet, Efendim."

"Daha önce adın neydi?"

"Angelica, Efendim."

Omuz silktim. "Hm. Wow. Tesadüf. Komik değil mi? Ama o benim mükemmel Meleğim, buradaki ortaklarım sayesinde. Kadeh kaldıralım." Kadehimi kaldırdım. Onlar da beni izledi.

"Mükemmel Meleğime. Ve umarım mükemmel bir ortaklığa. Salut."

Hepsi hep bir ağızdan alkışladılar. Kucağımı sıvazladım ve sandalyemin yanında duran Angel oturdu.

Bardağımı ona uzattım ve o da içindeki viskiyi bitirdi.

Işıklar kısıldı ve çalmaya başladılar.

Meleğim ve ben mi? Kaybolup yatağa gidene kadar bir süre sadece izledik. Bu sefer beni etkilemedi. Bu insanlar pislikti ama hak ettiklerini alacaklardı. Yakında, eğer benim yolum olsaydı.

Sevişmedik. Sadece birbirimize sarıldık, çıplaktık, çarşaf lar başımızın üzerindeydi, sanki o ince Mısır pamuğundan çarşaf bizi etrafımızdaki kötölüklerden koruyacakmış gibi.

Adını sorduğumda ve o da hemen söylediğinde, sinir krizi geçireceğine dair içimi bir korku kapladı. Ama yüzlerindeki ifade bana bilmem gerekeni söyledi.

Bana %100 itaat ettiğini bilmek istiyorlardı, evet, eğitimleri işe yarıyordu ama eğitimlerinin en önemli kısmı, en önemli kısmı, efendisine itaat etmesiydi, bu efendi her kimse. Bu da onu başarıyla eğittikleri anlamına geliyordu. Ona adını sormam, adını gizli tutması konusunda öğrettiklerini geçersiz kıldı.

Bu onun iyileşme süreci için de iyi olabilir.

Tia

"Ama senin düşünu almak için sabırsızlanıyoruz. Şimdiden farklı renklerde altı çift pijama aldım," dedi Ruby. Telefonda konuşuyorduk.

Kıkırdadım. "Genelde anne adayı bir ev kadar büyük olduğunda duş almazlar mı?"

"Evet, sanırım."

"Yani, önümüzde aylar ve aylar var. Daha göstermiyorum bile. Bu sabah kotumun düğmelerini ilikleme için emmek zorunda kaldım."

Yatıya kaldığımızda kızlar aşırı heyecanlıydı. Başlangıçta içki içeceğimizi düşünmüşlerdi ama ben haberi verince kokteylleri unuttular ve onun yerine bebek isimleri hakkında konuştuk.

Bebek sebzelerinden oluşan bir tabağım vardı. Biberonlu lolipoplarımız vardı. Kimse ipuçlarını anlamadı, ben de sonunda aldığım, üzerinde küçük bir mutlu yüz topuzu olan bir fırın resmi olan bir hamile bluzunu giydim ve sonunda hep birlikte "oh" dediler ve sonra gülererek ve zıplayarak bir kız grubu kucaklaşması yaptık.

Ruby bana sahte bir heyecanla Rose'u arattı. Destekleyici görünmeye çalıştı ama eminim çok genç olduğumu, çok kısa bir süredir evli olduğumuzu düşünüyordu. Hâlâ Rose gibi davranıyordu, hâlâ destekleyiciydi.

Beni %100 desteklemeyen tek kişi Mia'ydı. Ufak tefek iğnelemeler beni kızdırdı ve bunu ona söyledim, o da özür diledi.

Bardağı taşıran son damla? Aralarından seçim yapmaları için sehpanın üzerine koyduğum hamilelik temalı film seçkisi.

"Rosemary'nin Bebeği nerede?" Mia sordu.

Bethany'nin nefesi kesildi. "Bu bebeğin babasını Şeytan'la mı kıyaslıyorsun?"

Mia kıs kıs güldü. İşte o zaman kendimi biraz kaybettim. Tamam, çok kaybettim.

Havayı temizledik. Çok iyiydi.

Mutfakta Ruby'yle telefonda göğüslerimin sütyenimden nasıl taşıdığını konuşuyordum ki patilerin fayanslara çarpma sesini duydum. Marley bana doğru koşuyordu. Beni gördüğü için o kadar heyecanlıydı ki altına işedi.

Tommy arkasından gelerek, "Tanrı aşkına," diye homurdandı.

"Gitmeliyim, Rubes. Seni sonra ararım. Üzgünüm." Aramayı sonlandırdım. "Sorun değil," dedim ve bir kâğıt havlu rulosuna uzandım, Su birikintisinin üzerine bir sürü kare atıp Marley'i yan kapıdan bahçeye çıkardım, böylece çişini dışarıda yapması gerektiğini anladı.

Kapı aralığında durdum. Üzerime çıkmak istedi ama ben cesaretlendirdim, "Git işe, Mar."

Tommy arkamdan, "Böyle bir saçmalık olamaz, Tia," diye homurdandı.

"O sadece bir köpek yavrusu. Öğrenecektir."

Tommy çömelmiş, elinde bir şişe sprey temizleyiciyle yerleri daha fazla kâğıt havluyla siliyordu.

Ev manzarasını görünce gülümsedim.

"Ev işlerini yaparken çok seksi görünüyorsun, kocacığım."

O da gülümsemedi. Bugün sabrı tükenmişti.

Kâğıt havluyu dışarıdaki çöp kutusuna attı ve sonra mutfığa geri döndü. Ben ve Marley de onu takip ettik. Tommy ellerini yıkıyordu.

"Ofise gitmem gerek," diye mırıldandı.

"Belki bu akşam küçük bir yemek yeriz diye düşünüyordum."

Tessa, Lisa, Luc? Burada mısınız?"

Lisa ve Tessa'yı aynı odada istedim. Onları aralarının düzelebileceği bir yere yerleştirmek istiyordum. Luc ve ben telefonda konuşmuştuk ve o zaten günü Tess ile geçiriyordu. Sarah aradı ve Luc hemen oraya gitti. Konuştuğumuzda Luc, yemeği organize etmek istersem onu buraya getireceğini söyledi.

"Ne zaman evde olacağımı bilmiyorum."

"Oh. Belki de bu gece en iyi gece değildir. Belki Dario ve Angel eve döndüklerinde. O ne zaman olur?"

"Belki birkaç gün. Kontrol edeceğim. Sonra görüşürüz." Ellerini kurularken beni çabucak öptü ve sonra gitti. Onu Tess ve Lisa ile bırakmak istemedim. Karar verdim, belki de

Lisa'yı arayıp onunla konuşmalı ve neler olduğunu anlatmalıydım. Tess'i geri almak için Vegas'a gideceğimizi biliyordu ama tecavüz olayını henüz bilmiyordu.

Marley ağzında neredeyse dolu bir kağıt havlu rulosuyla yanımdan geçti. Tommy onu yerde bırakmış olmalı.

Peşinden koştum.

Tommy

Dışarı çıktım ve Will'in garajdan çıkardığı arabama bindim, çünkü yavruyla birlikte Tia'nın cipiyle geri dönmek için daha önce ayrılmıştım. Telefonumu şarja takmak için eğilmiştim ki kapının önüne bir UPS kamyonunun yanaştığını gördüm.

Normalde teslimatlarla güvenlik görevlilerim ilgilenirdi ama burada evimde bir şey beklemiyordum, çoğu şey ofise gidiyordu, bu yüzden bu beni duraklattı.

Son zamanlardaki durumdan dolayı, bunun ne olduğunu kendim görmek istedim. Araba yanaşırken arabamda bekledim. İmzaladıktan sonra Will'den ne olduğunu alacaktım.

Will şoför kapısının yanında durup bir dakika boyunca konuştu. Aslında, normalden daha uzundu. Will adama işaret parmağını verdi ve koşarak yanıma geldi.

"Tia'nın şahsen imzalaması gerektiğini söylüyor. Onu getireyim mi, yoksa?"

"Kurye kamyonları kapının bu tarafında bile olmamalı, dostum. Sebebi yok." Kapımı kapattım ve UPS kamyonuna doğru yürüdüm.

Gözlerim şoföre takıldı ve neredeyse sinirden dişlerimi tükürecektim. Tia'nın eski sevgilisi.

Nick Gordon, o lanet olası serseri, sürücü koltuğundaydı ve beni görünce altına sıçacakmış gibi görünüyordu.

Kosta Rika'dayken etrafta dolanan ve onun beni terk etmesini sağlamaya çalışan küçük pislik mi? Ona attığım dayak belli ki yeterli olmamıştı. Bu serseri kötü bir koku gibiydi.

Hızımı artırdım, ona doğru hışımla ilerliyordum. Kapıyı çekip kapatmaya çalıştı ama oraya önce ben vardım.

"Kapat şu lanet kapıyı, Will. Hemen." UPS kamyonu geri geri gitmeye başlarken Will kapıya doğru koştu.

Sürücü koltuğuna giden basamağın üzerindeydim ve kapıyı tutuyordum. Süt kamyonu tarzı sürgülü kapıyı iterek açtım ve içeri atlayıp aptal herifi yakaladım, yumruğum ağzına değdi. Arabayı kapattım. Lanet olası küçük pislik kapıma çarptı ve ezdi.

Tia

Elektrikli süpürgeyle yırtılmış kağıt havluyu temizliyordum. Marley'den çabucak uzaklaştırmıştım ama oturup onu çiğneme oyuncağı yapmaya çalışmadan önce değil.

Göz ucuyla bir hareket gördüm ve döndüğümde Tommy'nin kahverengi gömlekli birini kahverengi yakasından tutup sürüklediğini gördüm.

UPS teslimatçısı mı?

Nick mi?

Vay anasını.

Elektrikli süpürgeyi kapattım.

"Aman Tanrım. Bu da ne böyle?" diye sordum.

"Sen söyle!" Tommy gözleri alev alev yanarak talep etti.

Nick elinde bir zarf tutarak debelendi, "Daha önce de söyledim; bu bir teslimat. Babasından."

Tommy'den uzaklaşmaya çalışıyordu ama gücü yoktu. Tommy daha büyük, daha güçlü, daha çılgın ve daha öfkeliydi.

"Lanet olası serseri," diye tükürdü Tommy ve onu ofisine sürükledi. "Tia, şimdi."

Takip ettim.

Tommy Nick'i ofisinde duvara fırlattı. "Seni küçük serseri. Bu ne lan? Benim mülküne adım atmaya cüret mi ediyorsun? Tia'ya ulaşmak için mi? Ne yapacağını sanıyordun?" Tommy kollarını göğsünde kavuşturdu ve Nick'e öldürücü, pis bir bakış fırlattı.

"Ona babasından bir mektup getirdim. Bu benim işim, dostum." Zarfı uzattı.

Tommy onu elinden kaptı ve masanın olduğu yöne doğru fırlattı. Yere düştü. Nick duvara yaslanmıştı. İmza zımbırtısını almak için kemerine uzandı. Sanki içimizden biri şu anda durup zarfı imzalayacakmış gibi.

Nick bana baktı. Dudağı kanıyordu. "Ona sen mi vurdun, Tommy?"

"Öyle mi yaptım?" Tommy öfkeli görünüyordu ve bana aptalmışım gibi baktı. "Benden bir şeyler mi saklıyorsun, Tia?"

İki kez baktım. "Ha?"

Bana doğru hışımla yürüdü. "Bu küçük pislik başka kaç paket teslim etti?"

"Ne-ne?" Sözlerindeki, ses tonundaki ve gözlerindeki suçlama karşısında şok olmuştum.

Gözleri korkutucuydu. Geri çekildim ve sırtım duvara çarptı.

Bana ihtiyatla baktı ve sonra dönüp Nick'i yerden kaldırdı ve gömleğini göğsünde sıkarak onu tekrar duvara fırlattı. Sonra da Nick'in yüzüne yumruk attı.

Çığlık attım.

Marley havlamaya başladı.

"Çıkarın onu buradan!" Tommy bağırdı.

Yavru köpeğimin tasmaşını tuttum, onu odadan çıkardım ve kapıyı arkasından kapattım.

Marley kapının diğer tarafından havlamaya devam etti.

Tommy yumruklamaya devam etti. Nick'i ağır bir torbaymış gibi yumrukluyordu. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

"Tommy! Kes

şunu!" Beni

görmezden geldi.

"Ne oluyor lan? Buraya kaç kere geldin?" "Bu ikinci kez."

Tommy bana baktı, dudakları kıvrılmıştı, sanki bir pislikmişim gibi.

Sarsılarak geri döndüm, kanım donmuştu.

"Beni görmedi," dedi Nick hızla, sersemlemiş gibi sallanarak. "Ben sadece etrafı kolaçan ediyordum. Bir şeyler bulmaya çalışıyordum. Bir şey teslim ettim. Korumanız imzaladı ve ben de ayrıldım."

"Geçen sefer mesajı almadın mı, seni aptal küçük pislik?" Tommy sırtından bir silah çıkardı ve Nick'in yanağına dayadı.

"Konuş," dedi.

Yerde dizlerimin üzerine çöktüm. "Tommy!"

"Kapa çeneni, Athena." Bana ters ters baktı ve sonra Nick'e döndü.

"Onun iyi olduğundan emin olmak için bu rotayı seçtim. Babası benden bir mektup teslim etmemi istedi. Bana postaladı ve ben de yeniden paketledim. Mektubu teslim ederken onunla konuşmaya çalışacaktım."

Tanrım, Nick.

Tommy onu bıraktı ve yerden mektubu alıp zarfı yırtarak açtı. Gözleri mektubu gözden geçirdi ve

Masanın üzerinde.

Ayağa kalktım. "Tommy, bırak onu." "Onun saçmalıklarından bıktım, Athena."

"Nick, durmalısın," diye yalvardım.

Nick dudağını sildi. "Şu adama bak, Tia. Evlendiğin şeye bak! Bu senin için sorun değil mi? Bana dürüst bir vatandaş olmakla ilgili anlattığın şeyler? Gönüllüydün, dünyada bir fark yaratıyordun ve evlendiğin kişi bu mu? Seninle konuşmaya çalıştığım için bana silah çeken biriyle mi? Ruby bana onun bebeğini taşıdığını mı söyledi, Tia? Ciddi misin?" Nick tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

"Kapa çeneni," dedim. "O benim kocam ve çocuğumun babası hakkında saçma sapan konuşuyorsun. Defol git buradan ve bir daha da gelme!"

"İyi deneme, Tia. Buradan çıkıp gitmeyecek," dedi Tommy duygusuz bir sesle.

Nick ve ben aval aval Tommy'ye baktık. Tommy elinde bir silahla orada duruyordu.

"Bırak onu, Tommy. Geri gelmeyecek. Değil mi Nick?"

Nick başını salladı, gözleri Tommy'nin silahındaydı.

Tommy silahı kurdu.

Nefes nefese kaldım ve kendimi Tommy'nin üzerine attım. "Bırak onu. Bunu yapmayın."

Bana ters ters baktı. "İnsanların seni benden almaya çalışmasından bıktım usandım Athena."

"Nick beni senden alamaz, bebeğim."

Tommy beni kaldırıp masasının kenarına oturttu ve bembeyaz kesilmiş olan Nick'e doğru ilerledi.

"Bırakın onu!" Umutsuzca bağırdım. "Geri gelmeyecek."

Tommy Nick'e doğru ilerledi ve silahı Nick'in ağzına dayadı. Nefesim kesildi. Nick'in gözleri daha büyük olamazdı.

"Tommy, hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır." Ellerimi saçlarımın arasına soktum. Tommy Nick'e ters ters baktı, çenesinde bir kas zıplıyordu.

Nick ağlıyordu. Ve altına işiyordu. Üniformasının önündeki ıslak lekeyi gördüm.

Hıçkırarak hıçkırarak ağladım. Bu çılgınlığı durdurmalıydım. "Tommy!" Çığlık attım. "Lütfen."

Hüngür hüngür ağlıyordum. Masadan atladım.

"Geri çekil lan!" diye bağırdı, göğsü hızla inip kalkıyordu. Kopmaya çok yakındı.

Masaya geri oturdum ve ellerimi saçlarımın arasından geçirerek Tommy'ye yalvaran bir bakış attım, gözyaşlarım yüzümden akıyordu.

Elimi karnıma koydum ve elime, alyanslarıma baktım; bunun ağırlığı bir bıçak gibi kesiyordu. Tırtıklı bir bıçak.

Tommy bana yan gözle baktı ve sonra ifadesi değişti. Silahı geri çekti.

"Son şansın, pislik. Seni tekrar görebilecek miyim?"

"Yapmayacaksın," diye söz verdi Nick. Nick'in yüzü kanıyordu.

Tommy tekrar geri çekildi ve silahıyla kapıya doğru el salladı. "Kasabayı terk edin. Yirmi dört saatin var. Sakın geri gelme. Gitmeden önce Greg O'Connor'a bu küçük oyun yüzünden artık benim korumam altında olmadığını söyle." Tommy eliyle mektubu işaret etti.

Nick bir an şaşkın şaşkın baktıktan sonra başını salladı ve bana bakmadan oradan ayrıldı.

Ağlamayı bıraktım. Gözyaşlarım yüzümde kuruyordu ama tüm vücudum hâlâ titriyordu.

Tommy silahı masasına bıraktı ve Nick'i takip ederek dışarı çıktı. Marley kapının önünde oturmuş havlıyor, Nick'e minik köpek dişlerini gösteriyordu.

Kapı aralığına doğru ilerledim ve ön kapının kapanma sesini duyduktan sonra fuayeye geçtim. Tommy dışarıda Will'le konuşuyordu. Nick'i işaret ediyor ve Will'e bok atıyordu.

Will gidip UPS kamyonunun tam karşısında durduğu kapıyı açtı. Kapının dışında başka bir araba vardı, güvenlik görevlilerimizden biri olduğunu tanıdığım bir adam da diğer tarafta duruyordu.

Nick UPS kamyonunu geri geri sürerek garaj yolundan çıktı ve uzaklaştı.

Yavru köpeğimi
kucağıma aldım. "Sorun
yok, Marley."

Çenemdeki bir gözyaşını yaladı ve kuyruğu bana çarptı.
Kapı kapandıktan sonra Tommy içeri girdi. Yüzü
hâlâ gök gürültüsü gibiydi.

Ona baktım.

Marley hırlamaya başladı.

Tommy kaşlarını çatarak köpeğe baktı. Marley ona
hırlıyordu.

Ofisine gitti ve silahını aldı. Ben de yavru köpeğimle
yukarı çıktım.

Birkaç dakika sonra Tommy oradaydı, benim oturduğum
yatağın üzerinde durmuş, kaçmak için kıvranan Marley'i
tutuyordu. Onu bıraktım ama köpeğim yataktan atlamak
yerine yatağın üzerine, benimle Tommy'nin arasına oturdu
ve Tommy'ye bakmaya başladı.

Tommy yatağın kenarına oturdu.

Marley'in başını okşadı ve "Aferin oğlum" dedi.

Marley merakla başını efendisine doğru eğdi. Başka
zaman olsa gülerdim. Benim küçük yavru köpeğim zekiydi.
Bütün bunları anlamaya çalışıyordu.

Kocamın gözlerinin içine baktım. Göğsü
hâlâ kabarıyordu. Hâlâ kızgındı.

Bana bakıyordu. Ben de ona bakıyordum.

"Seninle hiç iletişime geçmedi mi? O yemekten
beri mi?" Başımı salladım.

Gözlerini kısmıştı.

"Bana inanmıyor musun?" Suçladım.

"Öyle bir şey demedim."

"Bunu söylemesen iyi edersin!" Bağırdım.

Başını salladı ve bir nefes verdi. Avuçlarını gözlerinin
üzerine koydu ve ovuşturdu.

"Gidip bir şeye vurmam
lazım." "Sen yap," diye
tersledim.

Ellerini indirdi ve bir dakika bana baktı.

Diğer tarafa doğru yuvarlandım ve yatağın diğer tarafında ayağa kalktım.

Hışım la banyoya gittim ve kapıyı çarparak çıktım. Yüzümü yıkadım ve bir bardak musluk suyu içtim.

Yansımama baktım.

Başımı salladım.

Gözyaşlarımın tehdit ettiğini hissettim ama gelmelerine izin vermedim. Kapıyı açtım. Orada durmuş bana bakıyordu. İfadesini okuyamadım. Köpeğim yatağında, büyük kırmızı Kong oyuncağını çiğniyordu.

Etrafından dolaşmaya çalıştım ama ellerini omuzlarıma koyarak beni durdurdu.

"Çekil üstümden," diyerek iki elimle göğsünü ittim. "Sakin bana dokunma."

Kaşları meydan okurcasına

kalktı. Ben de ters ters baktım.

Geri çekildi ve yere baktı. "Siktir git,

Tommy. Sadece... siktir git."

Hışım la çıktım.

Beni koridorda yakaladı ve kollarının arasındaydım. "Beni yere bırak!"

Beni yatağa yatırdı ve sabitledi, gözleri gözlerimdeydi. İçlerinde pişmanlık vardı. Belki de. Bilmiyordum. Umurumda da değildi. Boşluğa ihtiyacım vardı.

"Böyle yapma. Sana ihtiyacım var."

"İnsanları öldürmeye devam edeceğinden korkmamam gerekiyor." "Tia."

"Karanlığa

gömüldün." Kalbim

acıdı.

Çok acıdı.

Boyun eğmiş bir nefes verdi. "Ben her zaman karanlıktım, bebeğim."

"Hayır. Eskiden bazen karanlık olurdun ama şimdi? Sanki artık hep karanlıksın."

Tommy

Suçlayıcı bakışlarından, o güzel, ıslak gözlerinden başka tarafa baktım. Muhtemelen haklıydı.

"O küçük pislik, uğraştığımız onca şeyden sonra bugün hiç ihtiyacım olmayan bir baş ağrısıydı."

"Ağızına silah dayamana gerek yoktu. Döv onu!"

"Arkamdan seninle benim arama girmeye çalışan var mı? Ağızlarına silah dayarlar. Yüzlerine dayak yerler. Tekrar etrafınıza gelirse, sadece ağızına silahı almayacak. Ölür. Anladın mı?"

Yüzünü başka tarafa çevirdi ve bana bakmadı.

"Bir dahaki sefere ağlamak ya da yalvarmak işe yaramayacak Athena. Ciddiyim."

Hala bana bakmıyordu.

Çenesinden tuttum ve gözlerinin içine baktım. O da bana baktı. Bana tamamen nefrete benzeyen bir bakışla bakıyordu.

Yüz ifadesinin bir tokat gibi olduğunu hissederek onu bıraktım. Ayağa kalktı ve bana karşı dudağını büktü. Bana tokat atmak ister gibi görünüyordu, sanki bunu yapmanın artılarını ve eksilerini tartıyordu. Öne doğru eğildim ve ona ters ters baktım. Kızgındım ve bunu saklamıyordum.

Korktu. Gözleri yatağa düştü. Akıllı kız.

Onu orada bıraktım, Will ve Will'in değiştiği diğer güvenlik görevlisiyle konuşmak için dışarı çıktım. Ben hatırlattım

Onlara tüm kuralları anlattı ve evden çıkmasına izin vermemelerini söyledi, ki zaten bunun bir kural olduğunu biliyorlardı.

Hâlâ güvenlik olmadan girip çıkma özgürlüğüne sahip değildi, hiçbir zaman da olmadı. Yeterince güvenli olduğunu düşünmüyordum ama kimsenin ona yaklaşamayacağını ve buradan ayrılamayacağını bildiklerini teyit etmem gerekiyordu. Buraya bir kamyonun girmesine izin vermek de aptalcaydı. Onlara isyan yasasını okumayı bitirdiğimde, içeri girdiğinden emindim.

Gözleri, öfkesi? Kaçarak beni test etmeye çalışacak kadar kızgın olup olmadığını bilmiyordum. Şansımı denemeyecektim.

Bana sürekli karanlık bir durumdaymışım gibi hissettirdiği konusunda haklıydı. Şu anda o kadar karanlıktaydım ki, bu saçmalığa karşı toleransımı test etmek istemiyordu. Onu zorlama fırsatı bulamaması için bunu yapacaktım.

Nino'yu aradım ve Nick Gordon'ın en geç yirmi dört saat içinde şehirden ayrılmasını sağlamasını, nereye gittiğini öğrenmesini, gözlerinin üzerinde olacağını ve geri dönerse pişman olacağını bilmesini söyledim. Evimde yine çifte güvenlik istedim.

Ayrıca Greg O'Connor konusunda bana yardımcı olan aile dostumuz bir avukatı da aradım.

"Merhaba!"

"Hey, Frankie?"

"Hey, Tommy. N'aber?"

"Korumamı elimden alma ama O'Connor'a korumamı kaybettiğine dair bir mesaj ilet," dedim. "Kıvrınmasını istiyorum."

Greg O'Connor'ın Tia'ya yazdığı mektupta onu görmek istediği yazıyordu. Çok önemli olduğunu ve bana söylememesini istemiş.

Kosta Rika'dan döndükten sonra Tino'nun onu ziyaret etmesini sağladım ve ona onu rahat bırakması gerektiğini, aksi takdirde korumamı kaybedeceğini söyledi. Eğer onunla konuşmak isterse, benim aracılığım ile konuşacaktı ve ben de onu görmek isteyip istemediğini öğrenmek için ona

yaklaşacaktım.

O küçük serseriyle arkamdan iş mi çeviriyor? Gen pop'ta şişlenmeli. Korkmuş olmalı. Henüz korumanın fişini çekmiyordum ama biraz uykusu kaçacaktı, orası kesin. Uzun vadede onunla ilgili ne yapacağımı bilmiyordum. Yasalara karşı işlediği tüm suçlar için hâlâ mahkemeye çıkmak zorunda. Ondan sonra da karıma karşı işlediği suçlar için yargılanması gerekiyordu. Onun hakkında ne yapılmasını istediğini daha sonra görecektim. Ferrano Girişimcilik ofisine gittim.

Tia

Tommy eve geç geldi. Ben yataktaydım, ışıklar kapalıydı. Muhtemelen uyuduğumu düşündü ama yine de beni kollarına aldı ve sarıldı. Kendimi geri çekmeyi düşündüm ama o gün için savaşılabilecek gücüm kalmamıştı. O yüzden yapmadım.

Yapmadığım için boynumu, omuzlarımı öpmeye, göğüslerimi ellemeye başladı. Sonra eli külotumun içindeydi. Onun gömleklerinden birini giyiyordum, ama son zamanlarda giydiklerinden birini değil.

Bütün gün çamaşır yıkayıp temizlik yapmış, öfkemi evimden çıkarmıştım. En azından verimliydi. Beni gömleklerinin içinde seviyordu. Ben de onun gömleklerinin içinde olmayı seviyordum. Bu yüzden siyah bir elbise gömleği giymiştim, yarım düğmeli.

Dokunuşuna doğru eğildim, ıslanmışımı ve meme uçlarımla uyandığımı hissettim. Dairesel hareketi daha da derinleşti. Kulak mememi kemirdi.

"Deli mi?" diye sordu.

"Evet," dedim ama nefesim kesildi.

"Hıncını benden çıkarmak ister misin?" diye davet etti.

Etrafında döndüm ve ona sarıldım. "Bu da başka bir evet olurdu."

Gömleği kafama geçirdi ve oturdu, ben hala onun üzerindeydim, dizlerim kalçalarının iki yanındaydı, sonra iki eli de kasıklarına gitti ve iç çamaşırımı bilerek yırttı. Parçalanmadan önce kumaşın itiraz ettiğini duydum. Sertliğini içime doğru itti. Kendi ağzımla onun ağzına saldırdım. Saçlarını çektim ve sonra boğazına saldırdım ve sertçe emmeye başladım, ona bir hickey verdim.

Bir süre bunu yapmama izin verdikten sonra beni sırtüstü çevirdi ve ellerimi sıkıca tuttu. Yırtık iç çamaşırımı bileklerime dolamaya ve bileklerimi yatak başlığımızın raylarına sabitlemeye çalışıyordu. Kaçmama izin verene kadar karşı koydum, kıpırdandım ve kıvrandım. Yataktan yuvarlandım ve ayağa kalktım.

Ayağa fırladı. Çırlıçıplaktı. Aleti hazır bekliyordu. Bir an için kavgaya hazırlanıyor gibi göründü. Ama sonra dudaklarımı yaladı ve kendimi ona doğru attım.

Beni yakaladı, kaldırdı ve öptü. "Beni yere bırak." Fikrimi değiştirdim.

Beni tekrar ayağa kaldırdı.

"Oyna," dedim. Bir oyuna ihtiyacım vardı.

"Bahisler?" diye sordu.

"Chase. Kazanan hepsini alır." Yani beni kovaladı, yakaladı ve boyun eğmeye zorladı.

"Bire kadar saydın. Bir." Beni yakaladı ve popomdan tutarak kaldırdı. Beni kaldırdı, yana doğru adım attı ve sırtımı duvara yaslayarak bacaklarımı beline doladı.

"Hayır, bırak. Bana beş dakika ver." "Yeni oyun."

"Ne? Hayır. Ben bunu istiyorum." "Yeni oyun."

"Ne yeni oyunu?" Mızımızlandım.

"Direnç. Sonra kenar. Yalvarana kadar boşalmana izin vermiyorum. Sonra boşalmadan hemen önce duruyorum ve seni tekrar çalıştırıyorum."

"Ya yalvarmazsam?"

"Seni yalvartamayacağıma bahse var mısın? Seninle uğraşmaya devam edeceğim." "Bu nasıl adil olur?"

"İkimiz de kazanıyoruz. Ben sana izin verdiğimde boşalacaksın." "Sen ne alıyorsun?"

"Güç."

"Hm." Durakladım. "Beni bir saniye indir.

İşemem lazım." Beni ayağa kaldırdı.

"Yalan söyledim. Önce beni takip et." Yatak odasından hızla çıktım ve koridorda hızla ilerledim.

Peşimden geldi. "Az önce pazarlık şansını kaybettin bebeğim. Şimdi tüm kuralları ben koyacağım."

Merdivenlerden aşağı koştum ve mutfığa girdim.

Ben ortadaki adanın bir tarafındaydım. O da diğer tarafındaydı. Yürüdü, gelişigüzel, yuvarlanıyordu.

Merdivenlere doğru koştum.

Kovalamaca ihtiyacım olan bir şeydi. Garip bir şekilde. Muhtemelen stresimden kurtulmak için boyun eğmek ama önce bağımsızlığım için savaşmakla ilgili psikolojik bir şeydi. Tam olarak bilmiyordum ama bazen kovalamacayı arzuluyordum. Benim için çok çığ ve içgüdüsel.

Dört ya da beş adım atmıştım ki ayağım takıldı ve düştüm.

Yere düşmeden önce beni yakaladı. Kalbim de takıldı.

"Siktir, Tia. Ne oluyor lan?" Beni daha sıkı kucakladı ve hışımla yukarı çıkıp yatağa girdi ve beni kucağına oturttu.

Gözlerim kocaman oldu. Kalbim yerinden fırladı.

"Artık kovalamak yok! Hamileyken lanet merdivenlerden düşmek mi istiyorsun? Siktir!"

Delirmişti.

Dehşete düşmüştüm.

Bebeğimize zarar verebilirdim. Aptallığımla bebeğimizi öldürebilirdim.

Ağlamaya başladım. Ellerimi karnıma koydum. Öfkesi eriyip gitti. Buharlaştığını hissettim.

"Çok üzgünüm," diye ağladım, bunu ona değil, henüz doğmamış, henüz gösterilmemiş bebeğimize söyledim.

"Aman Tanrım." Sustum.

Uzandı ve battaniyeleri üzerimize attı.

"Kendimize çeki düzen vermemiz lazım. İkimizin de," diye mırıldandı.

Yüzüne baktım. Onun da yanağında bir damla gözyaşı vardı.

Beni kendine çekti ve öptü. "İyi misin?" diye sordu.

"Hayır. Ben çok aptalım."

"Seni seviyorum," diye fısıldadı kısık sesle. "Bu aptalcaydı ama sen aptal değilsin."

"Seni seviyorum. Bunu birlikte başaracağız. Şu andan itibaren." Ona söz verdim, kendime söz verdim.

"Bu gece için biraz eski moda vanilyaya ne dersin? Bu bebek doğana kadar mı?"

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedim ve gözyaşlarımın arasından gülümseyerek yanağındaki gözyaşını öptüm. Ve sonra yavaş, tatlı, keşifsel vanilyalı aşk yaptık. Üstüne de birkaç şey serpiştirdik. Ama oyun yok, kovalamak yok. Birbirimizi inkar etmek yok.

* * *

Ertesi sabah kahvaltı masasında tereddütle "Mektubu alabilir miyim?" diye sordum.

"Tabii ki yapabilirsin." Bana tuhaf tuhaf baktı.

Ofisine gittim ve okudum. Nick'le olan olaydan sonra dün ofisine girmemiştim ve kitap masasının üzerinde duruyordu. Geri almış olmalı.

Okuduktan sonra masasının yanındaki çöp kutusuna attım ve mutfığa dönüp ekmek kızartma makinesine ekmek attım.

"Onu görmek ister misin?" Tommy sordu.

Etrafımda döndüm. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Tia, bu senin baban. Benim babam değil. Bu sana bağlı." Bunu düşündüm.

"Ziyaret günlerini öğrenmemi mi istiyorsun?"

Başımı salladım. "Hayır. Onu görmek istemiyorum." "Emin misin?" Kaşlarını kaldırdı.

"Hayır. Emin değilim. Kesin bir karar vermeye hazır değilim.

Sadece... şimdilik unut gitsin."

Bana sıkı bir gülümseme verdi ve gözleri tekrar dizüstü bilgisayarının ekranına kaydı.

Telefonum çaldı. Arayan Ruby'ydi. "Selam," diye selamladım.

"Hey! Beth ve benimle alışveriş merkezine gelmek ister misin?"

Alışveriş merkezi. Ah, daha basit bir zaman. Alışveriş merkezinde takıldığım zamanlar.

"Bugün olmaz Ruby. Ama dinle... bana bir iyilik yapıp Nick'le hayatım hakkında konuşmayı keser misin? Sebep olduğu sorunlar hakkında hiçbir fikrin yok."

"Nick artık sorun çıkarmayacak," diye mırıldandı Tommy, anahtarlarını kaptığı gibi yanımdan geçerken.

"Bekle, Ruby. Seni sonra arayayım." Aramayı sonlandırdım. "Ne yaptın sen?"

"Ona şehri terk etmesini söyledim. Gitmiyor mu? Gitmezse ne olacağını söyledi m zaten."

"Bunu mu demek istedin?" Ben sordum.

Kaşlarını kaldırdı ve cevap vermedi. Cevap vermek zorunda değildi.

Lütfen Nick, şehri terk et.

Tommy beni çabucak öptü. "Ofise gidiyorum. Bu akşam dışarıda yemek yiyelim mi? Venetia? Sinemaya?"

Başımı salladım. "Tamam."

"Seni seviyorum. Altı gibi görüşürüz." Beni tekrar öptü, popoma bir tokat attı ve gitti.

Akşam yemeği ve sinemaya hiç gidemedik. Meğer o gece uçağa binip Tayland'a gitmemiz gerekiyormuş.

Dare

Kruna 3. Gün

Ortaklar toplantısı öğlen başladı. Kapalı kapılar ardında yapıldı, köleler yoktu, bu yüzden Angel yanımda değildi. Odamızdaydı ve ondan orada kalmasını istemiştim.

İçeri girmeden önce, sütyenlerinden birinde böcek olan parçayı kesip çıkardım ve iç cebime koydum. Eğer bu noktada üstümü aramayı düşünürlerse, onun yerine ben daha iyiydim. Eğer ben bunu banyoda yaptığımda odamızda gözleri varsa, o zaman mahvolmuştum.

Binanın genişletilmesi, daha fazla varlık, daha fazla üye. Kulübün ABD merkezli küçük bir uydu şubesinin açılması için olası planlar. Yeterince incelenmiş üyelerin kısa süreliğine kendilerine kız gönderilmesine erişim sağlayabilecekleri bir program da var. Gan Chen bunu kütüphane kitaplarını ödünç almaya benzetti. Yüzünü dağıtma isteğime karşı koydum.

Bazı genişleme planları birkaç yıl sonrasına kalmıştı ancak köle sayısını artırmak, uydu şubeyi açmak ve birkaç üyeyi endişelendiren ancak oylanarak kabul edilen bu borç verme programını planlamaya başlamak için bir an önce harekete geçmek istiyorlardı.

Evet oyu verdim çünkü yalakalık yapıyormuşum gibi görünmeden mümkün olduğunca tarafsız görünmeye çalışıyordum. Bu insanlar beni ciddiye almak zorundaydı. Sadece yeni değildim, aynı zamanda en genç ortaktım.

Bu konudaki görüşlerim sorulduğunda, varlıkları içeride ve üye olmayanları dışarıda tutmak için doğru güvenlik önlemlerinin alınmasının bir uydu şube için işe yarayacağını söylemiştim. Kızları üyelerin evlerine göndermeye gelince? Varlıkların tesis dışına çıkarılması konusundaki endişelerimi dile getirdim.

Daha sonra, sanki Angel bana kendisinin de bu listede olduğunu daha önce söylememiş gibi, kısa liste bana açıklandı. Bu listede sadece istisnai köleler vardı ve sadece bu varlıklar üyelere tesis dışında hizmet vermek için değerlendirilecekti.

Ama bu toplantı?

Aramak için iyi olabilecek türden bir şeydi. İki kişi aradı ve sesleri hoparlördeydi. İlk isimleri söylendi. Edward ve Sylvia.

Sylvia gizemli bir şekilde görüşmeyi yarıda bıraktı ve yeniden bağlanma girişiminin ardından toplantı devam etti.

Bütün bunlar mı?

Parti yapmak, aşırı hedonizme katılmak ve Kruna ortakları olarak gücümüzü göstermek, ne kadar güçlü, varlıklı ve özerk olduğumuza dair hikayeler anlatmak için bir bahaneydi.

Seks kölesi olayını bir kenara bırakırsak, bu adamlarla herhangi bir konuda ortak olmak konusunda ciddi olsaydım, yerime Stan Smith'i gönderirdim. Bu sidik yarışına katılmama gerek yoktu. Pop'un yıllardır gelmemesine şaşmamalı. Bu adamlardan hiç hoşlanmıyordum. Hem de hiç.

Joseph Lucas'ın görünüşte kurtarıcı nitelikleri olduğunu düşünebilirsiniz ama gözleri kölelerin etrafında uyuşturucu almak üzere olan bir keş gibi parlıyordu. Görünüşüne rağmen benim değil, onların kalabalığının bir parçası olduğu belliydi.

Delgado hasta bir herifti, bir oyun oyuncusuydu. Bu dünyanın dışında, o ve ben düşman olabilirdik. Onun

olduğunu bilmek

Karımın kız kardeşinin Romero'ya gönderilmesine neden olan bağlantılar mı? O hasta herifin kanını akıtmak istedim.

Kesin olan bir şey vardı ki, son birkaç gündür telgraf yoluyla elde edilen bilgiler bu görev gücü için kullanılabilirdi. Telgraflarda söylenenler mi? Onlar için altın değerindeydi.

İsimlerimizi bu işin dışında tutacaklarını umuyordum, eşim asla tanık kürsüsü görmek zorunda kalmayacaktı. Her nasılsa.

Belki de öyle görünmeseydi, siktir olup gider ve isimlerimizi değiştirirdik.

Tommy ve ben bu olasılığı yeterince konuşmuştuk ve buna hazırlıklıydık.

O sabah birlikte kahvaltı ettikten ve çizgi film izledikten sonra Angel'ı yatağında bıraktım. Karnıma uzandı ve gitmem gerekene kadar saçlarıyla oynadım.

"Başka bir şey izlemek ister misin?" diye sordum. "Neden? Bundan bıktın mı?" diye sordu.

"Hayır, hiç de değil. Çizgi filmleri seviyorsun. Benim için sakıncası yok."

Başını salladı, "Bana daha basit bir zamanı hatırlatıyorlar." Sonra yüzü değişti ve sanki biri duyarsa diye bunu söylememesi gerekiyormuş gibi irkildi. Burnunu öptüm ve ona sarıldım. Ta ki o lanet olası pisliklerle tekrar birlikte olmak zorunda kalana kadar.

Plana göre ertesi gün Zack'le buluşacaktık ve oradan da umarım bu yeri yıkmaya yetecek kadar parayla eve dönecektik. Bizim daha fazla müdahalemiz olmadan.

* * *

Toplantı bittiğinde, bu piçlerin aletlerinin ne kadar büyük olduğunu göstermeye çalıştıkları bir öğle yemeği daha vardı.

Angel'ı alıp yemek odasına götürdüm. Odadan çıkmadan önce telefonum bir mesajla çaldı.

Arayan Zack'ti, istediğim zaman gidebileceğimi söylüyordu. O ve o görev gücü bok kafalı Randall benimle en kısa zamanda buluşmak istiyorlardı. Chon Buri Şehri'ne bir gün erken mi geleceğimi yoksa ertesi güne kadar kalıp kalmayacağımı sordu.

Kendimi ve Angel'ı buradan ne kadar çabuk çıkarabilirsem o kadar iyiydi. Ama erken çıkarsam, bu nasıl görünürdü?

Ve daha da önemlisi, görev gücünde ne değişmişti?

Angel'a bu konuda hiçbir şey söylemedim. Bugün şimdiye kadar sessizdi, bastırılmıştı. O levhadaki babasının adı hakkında konuşma fırsatımız olmamıştı. Tekrar sahile gitmek istemiyordum. Sürekli orada olursak şüphelenebilir ve bizi orada dinlemenin bir yolunu bulmaya çalışabilirlerdi.

Gözlerinin renginde güzel mavi bir elbise giymişti, saçları düz ve at kuyruğuydu. O ve ben yemek odasına gittik ve diğer ortaklarla birlikte öğle yemeği yedik. Birkaçının köleleri yerde hazır bulunuyordu. Henüz fazla zaman geçirmediğim bir grup ortakla birlikte bir masada bana ayrılan yeri aldım. Daha fazla pislik. Daha fazla palavra. Daha fazla sidik yarışı.

Delgado, Lucas, Chen ve Shaw gizemli bir şekilde ortalıkta yoktu. Bundan hoşlanmadım ve belli etmemek için elimden geleni yaptım.

* * *

Daha sonra, diğer ortaklarla birlikte havuzlardan birindeydik ve birkaç üye düzenli ziyaretler için gelmişti. Angel ve ben havuzdaydık, bir salın üzerinde takılıyorduk, o sırada yeni gelen insanlar havuz kenarında sevişmeye başladılar. Görmezden gelmeye çalıştım ama bu imkansızdı, bu yüzden Joseph Lucas ve Delgado odamıza geri dönmeye hazırlanırken

gezindi Dışarı, dar bir şekilde eksik almak
jizzed üzerinde. Bu lanet yer.

"Konuşmak için buluşabilir miyiz?" Delgado sordu, "Gan Chen'in ofisi."

"Evet. Gidip giyineyim.

* * *

Angel bizim odamızdaydı, ben de Chen, Joseph Lucas ve Delgado ile birlikte Gan Chen'in ofisindeydim.

"Şu anda onaylanmış bir üyelik yerimiz var. Kardeşin mi? Gelip üyelik hakkında konuşmasını istiyoruz," dedi Delgado.

"Ne zaman?"

Joseph Lucas, "Buraya gelebilir gelmez," dedi.

"Onunla konuşacağım, bir toplantı ayarlayacağım," diye cevap verdim. "Ne değişti?"

Gan Chen söze girdi. "Kıdemli ortaklarımızdan biri kısa süre önce öldü."

"Şaka yapıyorsun. Hangisi? Burada mı oldu?"

Hollywood'lu adam ve Sylvia Frost dışında hepsi buradaydı.

Delgado, "Şu anda haberlerde yer alıyor," dedi. "Sylvia öldü. Yazık oldu." Karanlık neşesini gizlemeye bile çalışmıyordu.

Onlara bir tepki göstermedim. Onu öldürmüşlerdi. Bundan her şeyden emin olduğum kadar emindim.

Gan Chen, Delgado'nun tavrına tepki vermedi. Joseph kıs kıs güldü ve gözlerini devirdi.

Onlara tuhaf bir bakış attım.

Delgado konuştu. "Uzun hikâye Dario, çok fazla geçmiş var ama Sylvia Frost'un ayrılması kaçınılmazdı. Bu şekilde işimiz daha da kolaylaşıyor. Hisseleri mirasçılara kalacaktı ama sayenizde Jason Frost artık bizim sorunumuz değil ve o aileden başka kimse de bizim

Varoluş, üyelik ya tüm mevcut üyelere ödenen temettülere eşit olacak şekilde özümsebilir ya da birini seçeriz. Bu yol iyi sonuç verir. Hepimiz için."

Ortaklar ayrılmaya başlamıştı. O gün zaten birkaç kişinin bavullarıyla binadan ayrıldığını görmüştüm, bu yüzden dedim ki, "İlgilenmem gereken bir şey var, bu yüzden karım ve ben çıkıyoruz. Tommy'ye ulaşip buraya gelip konuşup konuşamayacağını soracağım. Belki resepsiyona odamızı birkaç gün daha tutacağımı söylerim. Tommy için bir oda ayırtmayı düşünür müsünüz?"

Gan Chen, "Bunu senin için halledeceğim," dedi ve telefonunu çevirdi, "Yalnız mı seyahat ediyorsun?"

"Büyük ihtimalle."

Başını salladı ve telefonunu kulağına götürdü.

Ayağa kalktım ve ceketimi düzelttim. "Pekâlâ beyler. Bu akşam geç saatlerde ya da yarın ilk iş görüşürüz ve o zaman size bilgi veririm."

"Nasıl yolculuk ediyorsun?" Joseph sordu.

"Kasabaya taksiyle gidip bir araba kiralayacaktım," diye cevap verdim.

"Bir tane ödünç almak ister misin? Üyelerimiz için burada bir düzine var. Şoför ya da kendi arabanızı ister misiniz?"

Siktir. Kahretsin. Bunun için yanımda bir Kruna çalışanına ihtiyacım yoktu.

"Elbette," dedim. "Benimki iyi." Hay sikeyim.

Onun için bize sadece 20 milyon dolar teklif ettiler. Bana normalde istediklerinin çok altında olduğunu söylediler ama diğer noktada bir Ferrano istiyorlardı.

Tommy'nin işleri halletme becerisini duymuşlar ve onu aralarına almak istemişler. O ve ben onların yakın çevresinin bir parçası mıyız? Bunun Kruna için olduğu kadar kendi kişisel çıkarları için de büyük şeyler ifade edeceğinden emindiler. Bu adamlar benzer düşünen insanlarla ilişki kurmak istiyorlardı ve Tommy ile benim bağlantı listemi beğendiler.

"Tom Ferrano'nun iki oğluyla mı? Gülmekten kırılacağız," demişti Delgado, en kaliteli burbon

bardaklarını doldururken,

50 dolarlık puro dağıtıyor.

Bu lanet heriften nefret ediyordum. Hepsinden nefret ediyordum. Hızlıca bir içki içtim ve onlara çıkacağımı söyledim. Başka soru sormadılar. Her nasılsa benim de kendileri gibi olduğumu düşünüyorlardı ve benden kesinlikle şüphelenmiyorlardı. Onlar yok olana kadar bu şekilde devam etmek zorundaydım.

* * *

İçinde pasaportlarımızın bulunduğu çantasının yanı sıra, odamızda birilerinin dolaşma ihtimaline karşı, içinde tüm kablolu sütyenlerinin ve mayolarının bulunduğu bir gece çantası vardı.

GPS olması ihtimaline karşı arabayı buluşma noktasından birkaç blok ötede bıraktım. Arabanın dinlenmesi ihtimaline karşı yolculuk sırasında özel olarak hiç konuşmamıştık. Mükemmel bir melek gibi bana soru sormadı, sadece yolu göstermeme izin verdi.

Zack'le buluşacağımız yerden birkaç blok ötedeki bir restorana park ettikten sonra sahil boyunca yürüdük, ona bilgi verdim ve sonra Zack'e yerimizi mesaj atarak yaya olarak trafiğe geri döndük.

Çok geçmeden Hal arabayı durdurdu ve biz de onun arabasına bindik. Bizi bir plazaya götürdü ve burada bir çay dükkanının yanındaki merdivenleri tırmanarak kendimizi ikinci katta, çoğunlukla beyaz, orta yaşlı, takım elbiseli adamlarla dolu küçük bir ofiste bulduk. Birkaç kutuları bantlıyordu. Burası onların görev gücünün merkeziydi. Ne oluyor lan?

Zack yaklaşıp elimi sıktı ve sonra Angel'ın omzunu sıktı.

"Bu taraftan," dedi ve bizi küçük bir toplantı odasına götürdü.

Randall orada diğer üç adamla birlikte oturuyordu. Hepsinin üzerinde buruşuk takım elbiseler vardı ve üç gündür uyumamış gibi görünüyorlardı.

Randall daha önce kendisinden görmediğim bir coşkuyla, "Harika iş çıkardınız, ikiniz de," diye selam verdi.

"N'aber?" Odadaki hava tuhaftı. "Şey... Sylvia Frost öldü."

"Duydum."

"Biliyoruz. Bunu duyduğunuzu duyduk. Gerçi zaten biliyorduk. Biz, uh... dinle, işler değişti. Yeni emirler aldım. Yardımınız çok değerliydi. Tüm bu bilgiler güvenli bir şekilde saklanıyor, bu konuda endişelenmenize gerek yok, ancak görev gücü dağıtılıyor ve soruşturma askıya alınıyor."

"Beklemede mi?" Angel ciyakladı.

"Süresiz olarak," dedi Randall ve yüzü kıpkırmızıydı.

Burada büyük bir pislik dönüyordu. Bektan bir poker suratı vardı ve bundan mutlu olmadığını biliyordum.

"Ne oluyor lan?" diye sordum.

"Patronum Barry Dresden, Frost'un ölümü haberlere yansıdıktan yaklaşık on dakika sonra emirleri gönderdi." Randall dizüstü bilgisayarını kapattı.

Gözlerim Zack'e kaydı. Zack orada duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzü taş gibiydi.

"Ne oluyor lan?" Tersledim.

"Böyle şeyler bazen olur. Öncelikler değişir. Bu insanların hepsi yeniden görevlendiriliyor. Tek bildiğim bu." Randall ellerini salladı ve omuz silkti.

"Ne oluyor lan?" Angel çığlık attı. Karımla aynı fikirdeydim. Ve onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim.

"Üzgünüm, Dario. Dokunulmazlık anlaşman hâlâ geçerli. Olayların yeniden başlaması ihtimaline karşı bunu saklamayı öneririm."

"Bir saniye bekle. Şimdi ne olacak?" Angel talep etti.

"Hiçbir şey. Artık hiçbir şey olmayacak," dedi Randall ve elindeki boş kahve fincanını agresif bir şekilde çöp kutusuna fırlattı. "Tüm çalışmalarımız, geldiğimiz nokta, hepsi..." Ellerini havaya kaldırdı.

"Peki, bize ne olacak?" Adama ters ters bakarak sordum.

"Sen mi? Tek başınasın. Bunu söylediğim için üzgünüm. Gizlilik ve dokunulmazlık anlaşmanızı saklamanızı öneririm. İşler değişirse diye. Gerçekten bilmiyorum. Eğer işler yeniden başlarsa, muhtemelen birileri sizinle temasa geçecektir."

"Ya işler yeniden başlarsa?" Angel kollarını kavuşturdu. "İnanılır gibi değil."

Gözlerim ona kaydı. Çenem titriyordu. Patlayacaktım.

"Bizi ne hale getirdiğinizin farkında mısınız?" Angel talep etti. "Kısacası bizi kurumaya bırakıyorsunuz."

"Bir dakika?" Zack rica etti.

Bulunduğumuz odadan çıktı ve insanların masalarını topladığını gördüm. Bazılarının yüzleri benimkilere benziyordu.

Ama bu işte benim sahip olduğum kişisel çıkara sahip değillerdi.

Zack bizi kahve odasına çekti ve kapıyı kapattı. "Dresden'in asıl amacı Sylvia Frost'un canına okumaktı. Kruna onu öldürdü. Dresden o kadar odaklanmadı. Bu soruşturma kan kaybediyordu. O, departmanının harcamaları yüzünden izlenen bir aptal."

"Size bir sürü sağlam kanıt verdik..." Gereksiz yere işaret ettim.

Zack başını salladı. "Bazen böyle şeyler olur."

"Yani sessiz ortaklığa geri mi dönmem gerekiyor? Tommy ve beni başka bir oylama üyeliğiyle daha da derine çekmek istiyorlar."

"Biliyorum. Sesi duydum." Zack burun kemiğini sıktı.

"Bu piçlerin yaptıkları yanlarına kâr kalmayacak. Bu pisliğin içinde daha fazla kalamam," diye kestirip attım. "Bu yolculuktaki eylemlerim, bu lanet görev gücü için, bizi daha da derine götürdü. Ne yaptıysam bu lanet dava için yaptım. Karımla buradayım, gizlice dolaşıyorum. Takip verilerine falan bakıyorlarsa sikeyim. Bu saçmalık mı, Zack?"

"Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Zack sordu. "Ciddi misin?"

"Kalp krizi gibi."

Öyleydi. Neredeyse benim kadar kızgındı. Sözsüz bir iletişimimiz vardı ve yardım edeceğini biliyordum. Sadece bir plana ihtiyacım vardı. Çoktan üzerinde çalışmaya başlamıştım.

"Gidelim bebeğim. Bu gece için bir otel odası tutacağız. Zack, benimle nerede buluşacağını mesaj atarım."

Zack hızlıca başını salladı ve Hal ile birlikte dışarı çıktılar. Kardeşime mesaj attım.

Chonburi'ye gelebilir misin?

Cevap verdi.

İyi misin?

**Sana ihtiyacım var. Hepsi boku yedi. FUBAR!!
Buraya geldiğinde açıklayacağım. Nino ve
Tino'yu getir. İyilik istemeye hazır olun.**

**Tamamdır. En kısa zamanda oraya gideceğim.
Uçaktan seni ararım.**

Teşekkürler.

Dışarı çıktığımızda Randall'ı gördüm, bir masanın kenarında oturmuş, telefonla konuşuyordu, yenilgi pozu vermişti. Elleri ensesindeydi ve özür diler gibi bir ifadeyle bana bakıyordu. Adamın bu boktan durumla ilgili hiçbir şey yapabilecek gücü yoktu.

Ama ben yaptım.

* * *

Zack orada, arabanın dışında duruyordu, gözleri benim üzerimdeydi.

"Kaynaklarım var," dedi. "Onlar senin emrinde."

"Güzel," dedim sırtını sıvazlayarak.

Zack, "Bir arama daha yapıyorum ve daha fazla kaynağa sahip olacağınızdan şüpheleniyorum," diye ekledi. Başımı salladım, ne demek istediğinden emin değildim. Bizi ödünç aldığımız arabanın bulunduğu yere geri götürdü.

* * *

Angel ve ben motelimizin yakınındaki sahilde yalnızdık. Kablo yok. Bir daha asla kablo olmayacak. Kuma sırtımı yasladım ve güzel mavi gökyüzüne baktım.

"Hepsi ödeyecek," dedim ona.

Yanımda oturuyordu, kollarını dizlerine dolamıştı, eteğini dikkatlice kalçalarının etrafında tutuyordu, çenesi dizlerinin üzerindeydi.

"Hangileri? Hangisi sana dokundu? Canını yaktı mı? Söyle bana, bu iş bitmeden canlarını yakacağım."

"Hepsi, Dare. Her biri."

Angel

Gözlerindeki bakış, acı, öfke ve üzüntü... kalbimi sızlattı. Bacaklarımı indirdim ve eteğimi düzelttim.

Yüzüstü kucağıma yattı ve kollarını ortama doladı. Ellerimi saçlarına koydum ve suya baktım, saçlarını karıştırdım, onu hissettim, tüm duygularımı hissettim.

Orada ne kadar oturduğumuzu bilmiyorum, ben her şeyi hissediyordum. Sonra başparmaklarını yanaklarımda hissettim, akıp gittiğini bilmediğim gözyaşlarımı siliyordu.

"Her biri acıtacak, bebeğim. Söz veriyorum."

"İntikam için yanıp tutuşmuyorum, Dare. Sadece onların durdurulmasını istiyorum ki başka kimse bunu yaşamak zorunda kalmasın."

"Hayır, Angel. Kanayacaklar, canları y a n a c a k . Onlar için yaptığım ateşli cehennem gölünde yanacaklar."

Bir esinti düz ütülü at kuyruğumu yüzüme doğru savurdu. Lastiği çektim ve saçımı kabarttım.

"Baban hakkında ne dediler, bebeğim?" Dare sordu.

Başımı salladım, "Babam Tayland'a hiç gitmemişti bile. Aslında adamın pasaportu bile yoktu. O bir çiftçiydi, Dare, bana ek gelir sağlamak ve eğitimim için para biriktirmek amacıyla bir fabrikada yarı zamanlı çalışıyordu. O fabrikada çalışırken bir makine kazasında öldü. İyi bir adamdı. Üye değildi."

"Anladım," dedi Dare, "Zack biraz araştırdı. Çiftliğin hâlâ faaliyette olduğunu öğrendim. Kârlı bir iş."

"Öyle mi?"

"Senin için kenara para koydular. Charles ve Elizabeth." Bu gerçekten güzel bir haberdi.

"Onlarla konuşmak isterim. Onlara iyi olduğumu söyle." "Bunu halledeceğiz," diye söz verdi.

"Sırada ne var?"

"Motele geri dönüyoruz, seninle sevişiyorum ve sonra bu hasta pisliklere bunu nasıl ödeteceğimizi düşünüyoruz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor."

* * *

O gece benimle yavaşça sevişti, vücudumun her santimini ağzıyla, güzel elleriyle mahvetti. Birbirimizin kollarında uyuyakaldık ve sonra şafak sökerken uyandık, sevişmeye hazırdık.

Dave

Ertesi Sabah

Stan'i aradım ve Gan Chen'e ulaşmam için bana bir numara bulmasını istedim.

Chen meşguldü, onun yerine Rafe Ruiz benimle iletişime geçti. Daha da iyiydi. On kat daha iyi. Parmağımı şıklatsam o küçük dalkavuk herif taşaklarımı emerdi.

"Yarın döneceğim. Chon Buri'de karımla işim çıktı. Ama kardeşim yolda, yani evet, üst düzey liderlik ekibiyle görüşmek istiyor. Onun için müsait bir odanız var mı?"

"Kesinlikle, Bay Ferrano. Bunu duyduklarına sevinecekler."

Bu mükemmeldi. Bu adam bir ortak değildi ama takımlarında kıdemliydi ve kıcımlı öpmek için gerçekten çok uğraşıyordu.

"Arabanın bu kadar uzun süre bende kalması sorun değil mi?" "Kesinlikle sorun değil," dedi Rafe.

"Bir ricam var," dedim.

"Neymiş o?"

"Şey, biraz alışılmışın dışında." "Beni dene," diye teklif etti.

"Bu fikri sadece toplantımızda konuştuğumuz için gündeme getirdim. Buraya bir kız gönderme seçeneğimiz var mı? Gece kalmak istiyorum. İyi vakit geçiriyoruz ama daha fazla arkadaş istiyorum. İncelenmiş bir şirket, sikimin yeşil renkte sızıp düşmesine neden olmayacağını bildiğim bir şirket, anlıyor musun?"

"Biliyorum," diye güldü Rafe.

"Eğer bu çok büyük bir istekse, beni ağırlayamayacağınızı düşünüyorsanız..."

"Hayır, çok büyük bir istek değil. Bir bakalım. Mülkten ayrılabilen varlıkların kısa bir listesi var. Bana tercihinizi söylemek ister misiniz? Sizin için daha fazla şirket getirmesini sağlayabilirim."

"Kızıl saçlı," dedim karıma göz kırparak. Yanımdaki yatağa uzanmış, göbeğinin üzerine yatmış, çenesini elinin üzerine koymuş, saçlarını bir omzuna atmış beni dinliyordu. Gözlerinde beni erekte eden bir bakış vardı. Gerçekten de son 24 saattir Randall'a karşı ne kadar şımarık davrandığı için beni durmadan azdırıyordu.

Zack de odadaki diğer yatakta oturmuş dinliyordu.

"Tamam," diye yazdığını duydum. "Elimizde birkaç kızıl var. Şu anda size getirilebilecek, ikisi de rezervasyonsuz iki seçenek var. Anastasia var. Daha önce hiç tesis dışına çıkmadı ama kesinlikle uygun ve bunu gerçekleştirebiliriz. Tesis dışına çıkmasına asla izin verilmeyecek kızlar var, ancak seçkin birkaç tanesi mükemmel bir şirket ve tesis dışında kurallarımıza uymaları konusunda hiçbir endişemiz yok."

"Anastasia. Onunla tanışmış mıydım?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Bir de Truly Garnet var. Mülkü iki kez terk etti, Joseph ile gezilere çıktı. Olağanüstü biri. Hatırladığım kadarıyla Anastasia'dan daha itaatkâr eğilimleri var ve siz de itaatkâr eğilimleri tercih ediyorsunuz."

"Doğru hatırlıyorsunuz. Gerçekten. Onunla tanıştım mı?" diye sordum. Angel'ın yüzü aydınlandı.

"Geldiğiniz gece Townsend'in odasındaki buluşmada o da vardı."

"Hatırlıyorum," dedim alçak sesle. "O... evet. İyi olurdu."

"Ben ayarlarım. Onu nereye gönderelim?"

"Sana bir mesaj atayım. Tamam mı? Bu numara mı?"

"Elbette, sorun değil ve evet. Yanında sizinle kalabilecek bir muhafız olacak ya da isterseniz onu geri gönderebilirsiniz."

"Muhtemelen kalması daha iyi olur."

"Onunla ilgili hiçbir endişeniz yok. Sizi temin ederim."

"Bildiğim iyi oldu. Ama ben olsam daha iyi hissederdim. Bu konuda hâlâ acemiyim... bilirsiniz işte, yaşam tarzı."

"Anlıyorum. Ve eminim uzun sürmeyecek." Sesinde mizah vardı.

"Yakında mesaj atarım. Yarın döndüğümde görüşürüz, yarın gece."

"Güzel. Yarın görüşürüz o zaman. Bilgilendirme için teşekkürler Dario. Bay Ferrano."

"Bana Dario de, dostum. Ve teşekkürler, dostum."

Kapattım. Küçük pislik Bay Ferrano'dan Dario'ya terfi etmeye çalışıyordu. Bunu alabilirdi. Bugünlük.

Görünüşe göre burayı avucunun içi gibi biliyordu. Lisa'yla telefonda konuşmuştuk ve bana oradaki son günlerinden hatırlayabildiği düzenler, çıkışlar ve diğer şeyler hakkında bazı bilgiler vermişti. Pop onu satın almadan önceki son birkaç aydır çok fazla eğitim alıyor ve denizaltılarla çalışıyordu, bu yüzden Angel'ın çok fazla bilgi sahibi olamayacağı alanlara erişimi vardı. Truly on yıldır Kruna'daydı. Karışıma ekleyeceği bilgiler çok değerli olacaktı.

Mola aldıklarında birkaç gardiyanı zorlar ve yerlerine içeriye girdiklerinde planın geri kalanını devreye sokabilecek birkaç adamımızı yerleştiririz.

Zack'in yolda adamları vardı. Tommy, Nino ve Tino geliyordu.

Zack telefonuyla oynuyordu.

"Alessandro Romero bazı kaynakları paylaşıyor. Neye ihtiyacımız olursa. Tayland'da birkaç çalışanı var. Bize güç, güvenlik sistemleri ve kamera yayınları konusunda yardımcı olabilecek bir bilgisayar korsanı gönderiyor. Hepsi için. Adam kırk beş dakika içinde burada olur. Ve burada bir zulası olduğunu söylüyor. İstedğimiz tüm silahlara erişimimiz var."

"Neden?" Ben sordum.

"Müttefik olmak istiyor," dedi Zack. "Nedenleri var." Zack bunu söylerken Angel'la göz teması kurmadı. Konuşmadan biraz sıkılmış görünüyordu. Holly'yi bu işe karıştırmak istemediğim için konuyu değiştirdim.

"Bunu neden biliyor ki?" Talep ettim ama bu iyiydi. Bilgisayarlarla arası iyi olan birinden nasıl yardım alabileceğimi düşünüyordum. Bana uzaktan yardım etmesi gereken bir kaynağı aramam gerekeceğini düşünmüştüm. Burası daha iyiydi.

"Bunu sana söyleyemem." Zack omuz silkti.

"Bu eşyalara ihtiyacım var," dedim ve içinde eşyaların listesi olan bir kâğıt parçası uzattım. "Bunları bana hemen getirebilir misin?"

"Bomba mı yapıyorsun?" Zack sordu, gözleri listedeydi. Gülümsedim.

Angel'ın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bunları sana bir saat içinde getirebilirim," dedi Zack, kâğıdı katlayıp kot pantolonunun cebine sokarken.

"İşte bu yüzden size büyük paralar ödüyoruz," dedim. O sırada Tommy ve Tia, Nino ve Tino ile birlikte geldiler.

Kızları bitişikteki yatak odasına koyup kapıyı kapattık ve oturup plan üzerinde çalıştık. Ama kızlar dışarı çıkmak için bahaneler bulmaya devam ettiler, biz de onları geri göndermedik ve çok geçmeden dinlemeye ve fikirlerini söylemeye başladılar.

Nino ve Tino yer ekibinin bir parçası olmak istediler. Kölelerin dışarı çıkarılmasına yardım edecekler, ortaklar ve üyeler onları incitebileceğimiz bir yere ayrılacaktı.

İki saat sonra Angel ve ben Truly'yi bize getiren güvenlik görevlisiyle buluştuk.

Koruması kapısını açtıktan sonra arabadan indi. Uzun boylu, Asyalı, vücut geliştirmeci bir tipti. Kapıyı kapattıktan iki saniye sonra Zack'in çalışanlarından biri arkasından yaklaştı ve boynuna bir şırınga sapladı. Koca adam bir ağacın devrilmesi gibi yere düştü, onu bir minibüse bindirdik ve sorgulanmak üzere götürülüyordu.

Uzun, kıvrıkcık kızıl saçları ağırbaşlı bir saç bandıyla toplanmıştı. Meleğimi ilk gördüğüm elbiseye benzer bir güneş elbisesi giymişti. Şoka girmiş gibiydi.

"Bir şeyin yok," dedim ona. "Yardım etmek için buradayız." Ona cep telefonumu uzattım. Diğer ucunda Lisa vardı.

Telefonu kulağına götürdü, titrek görünüyordu. "Alo?"

Bir dakika boyunca dikkatle dinledikten sonra yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

Bana telefonumu uzattı ve kollarını Angel'a doladı, yüzünde kocaman bir gülümseme, gözlerinde yaşlar vardı. Sonra durdu, kendini sakinleştirici bir hareketle ellerini aşağı bastırdı. "Yaşadığım tüm bu duyguları daha sonra ele alabilirim. Önce şunu yapalım!"

İnsanların aynı durumda ne kadar farklı tepkiler verebileceğini görmek beni hayrete düşürdü. Angel bu kızın o hapishanede on yıl geçirdiğini ve kırık dökük değil %100 bütün görüldüğünü söyledi. Onları indirmemize yardım etmeye hemen hazırды.

Bizimle birlikte motele geri döndü ve birlikte oturup planımızın geri kalanını planladık, Truly bize çok kullanışlı bilgiler verdi ve yerin her bir kuytu köşesinin kaba ama yararlı bir haritasını çizdi. Zack'in adamları Kruna'yla gardiyanın cep telefonu aracılığıyla bir ya da iki kez temasa geçerek gözden kaçmadığından ve bir sorun olmadığından emin oldular.

Alessandro'nun gönderdiği hacker, Angel ve Truly'nin izleyicilerini geçici olarak engellemek için dikkatlice çalıştı, ancak Kruna izleme sunucusuna bir uyarı tetiklemeyecek şekilde.

Truly bilgisayarlarla ilgileniyordu, bu yüzden onunla sistem hakkında konuştu. Ayrıca Nino ve Tino'ya Kruna'nın düzeni, kamera açıları, anahtarların bulunduğu bir pano ve bunlara nasıl erişebilecekleri ve ana devre kartlarının yerleri hakkında bazı yararlı bilgiler verdi. Jonas adında genç bir İrlandalı olan hacker, telefon ve Wi-Fi sinyallerini engellemek için alana bir blok koyacaktı. İletişim için el telsizlerimiz olacaktı.

Plan: Küçük bir patlama herkesi dışarı çıkaracak ve mümkün olduğunca çok güvenlik görevlisini etkisiz hale getireceğiz. Köleler bir bölümde, üyeler, ortaklar ve personel başka bir bölümde.

Güvenliğimiz ortaklarını, üyelerini ve personeli yeni köleleri kırmak için kullanılan alandaki bodrum duş kabinlerine zorla sokuyor.

Köleleri dışarı çıkarıp güvenli bir yere götüreceğiz. Sonra da lanet yeri uzaktan havaya uçuracağım.

"Önce oraya gidip onlar hakkında ne düşündüğünü söyleyecek misin?" Odadaki herkesle birlikte planın üzerinden geçtikten sonra Tia sordu.

"Hayır," dedim. "Neden biliyor musun?" "Neden?"

Tia şaşırılmış görünüyordu.

"Oraya yaklaşıp işlerin ters gitmesi, karıma geri dönememem gibi bir ihtimal yaratmaya ihtiyacım yok. Bunu riske atmayacağım. Yine de bir şey yapacağım."

Herkes dinliyordu.

"Güvenlik ekibimiz onlar gitmeden önce bir ekran yerleştirecek ve kaydedilmiş bir mesaj yayınlanacak. Ölmeden önce Ferranolara bulaşmamaları gerektiğini bilecekler. Değil mi Bayan Ferrano?" Karıma baktım.

"Doğru," dedi hem o hem de diğer Bayan Ferrano, Tia, hep bir ağızdan.

Birkaç Saat Sonra

"Merhaba, Kruna ortakları ve üyeleri. Babamı tanıyordunuz. Babam bana ve kardeşime bu iğrenç cehennem çukurunun bir parçasını miras bırakmamalıydı. Hayır, iyi ki bırakmış. Çünkü meleğimi aldım ve şimdi onu yok edeceğim. Düğmeye basmak ister misin, Angel bebeğim?"

Angel arka planda, "Ah, evet, Usta," dedi ve sonra kameranın görüş alanına girmek için eğildi ve çift kuşu çevirdi. "Siktirin gidin. Hepinizin amına koyayım. Umarım cehennemde yandığınızda aletleriniz düşer, sonsuza dek kışınızdan sikilirsiniz ve dış gıcırtiları hiç ama hiç dinmez."

"İyi kız, Angel." Göz kırptım. "Oh. Bir saniye, Angel bebeğim. Ayrıca acı çekerek, diri diri yanarak öleceklerini ve banka hesaplarını çoktan boşaltan bir bilgisayar korsanı bulduğumuzu da bilmeliler. Köleleri dışarı çıkardık ve hepsi senin paranla yaşayacak. Gerçi dünyada siz hasta heriflerin yaptıklarını telafi etmeye yetecek kadar para yok. Hepinizi yakalayamamış olabiliriz ama çoğunuz yanacaksınız. Şimdi başlıyoruz. Chen, Lucas, Delgado. Ruiz. Geri kalan hasta pislik üyeler. Bas şu düğmeye, bebeğim."

Kamera, dizüstü bilgisayarındaki bir düğmeye basan Angel'a doğru kayar.

"Bu gerçekten de sembolik," diye ekledim. "Bu düğme aslında hiçbir Şey yapmıyor ama kendini daha iyi hissetmesine yardımcı oluyor. Hoşça kalın orospu çocukları."

Angel

Güvende olacağımız kadar uzağa, alevler içinde kalıŐımızı izleyebileceğimiz kadar yakına park etmiŐtik. Ve yle de oldu. Köleler güvendeydi. Kötü adamların çoğu yanıyordu. Bir aksilik çıkmadı. Plan hızlı, dikkatli ve mükemmel bir Şekilde uygulandı. Tommy, Zack ve başka kim yardım ettiyse? O yeri yerle bir ettiler. Beni toz haline getiren o yeri mi? Artık toz olmuştu.

Ayrılırken ona kocaman bir glmsemi verdim ve

"Söylemem gereken bir Şey var" dedim.

"O da ne?" Gözleri endişe doluydu. Gülümsedim.

"Hoşça kal Felicia."

Gözleri eğlenceyle parladı ve sonra dudakları benimkilerin üzerindeydi.

"İyi ki kurtulduk," diye fısıldadı.

* * *

Bizim tarafımızda hiç kayıp yoktu ve görev tamamlanmıştı.

Bangkok'tan ticari bir uçuŐla eve dönüyorduk. Her ortak orada değildi. Tüm kıdemli

Bart Shaw dışındaki ekip öyleydi, ama araştırmaya karar verseydi, saha dışında olduğumuzu, habersiz yakalandığımızı ve son dakikada eve bagajsız uçtuğumuzu görecekti.

Dare ve Tommy birlikte iyi bir takım olmuşlardı. Her şeyin oluş şekli çok etkileyiciydi. Kocamın yeteneklerine hayran kalmıştım. Sanırım Tia da öyleydi. Birbirimizi yakışıklı kocalarımıza bakarken ve gülümsemelerimizle savaşıırken yakalayıp durduk. Tüm planın nasıl yapıldığını görmemize izin verdiler ve bu... harikaydı!

Bu kadar çok kişinin ölümünü kutlamamalıyım. Ama o kadar çok kötü adam var ki!

Patlamanın olduğu gün Tommy ve Tia St. Louis'e uçtular ve Tommy'nin arkadaşının eşinin cenazesi nedeniyle birkaç gün orada kaldılar. Tia bana Las Vegas'ta olanları anlattı. Zavallı Tess. Zavallı Tia. Tommy'nin arkadaşı John ve annelerini kaybeden o zavallı çocuklar için çok üzüldüm.

Tino ve Nino birkaç gün geride kaldılar ve başka bir şehirden uçakla eve döneceklerdi. Dare ve Tommy'nin onlarla bir araya geldiğini gördüm ve yaklaştığımda herkes konuşmayı kesti, ben de onları konuşmalarıyla baş başa bıraktım.

Tommy ve Tia gibi onlar da buraya sahte pasaportlarla charter uçuşuyla gizlice gelmişlerdi.

Zack'in planlarının ne olduğunu bilmiyordum ama o ve ekibi her şeyden kısa bir süre sonra yola çıktı. Kocamın elini sıkmış, benim elimi öpmüş ve eve döndüğünde bizi arayacağını söylemişti.

* * *

Asansörle yukarı çıkıyorduk ve Tayland'dan son dönüşümüzden sonraki asansör yolculuğumuzu düşündüm. Ben ve o, asansöre binerken, Ustamla onun evinde ilk kez yalnız kalacağım için duyduğum beklenti.

"Teşekkür ederim. Her şey için,"
dedim. Elimi sıktı.

"Bana geri ödeyeceksin. Sonsuza kadar. Sonsuza dek büyük bir aileyle."

"Öpüyorum." Onu öptüm.

Asansörün sesi duyuldu ve asansörden çıkıp birlikte dairemize doğru yürüdük.

"Bir sözümü daha tuttum, Angel."

"Öyle mi?"

"Holly."

"Holly?" Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

"Onu buldum, bebeğim. Yaşıyor."

Dave

Angel sevinçle kollarını bana doladı. Yüzümü göremediği için mutluydum. En azından geri kalanını öğrenmeden önce bu sevinçli bir kalp atışı kadar hissedecekti.

"Nerede o?"

"Meksika'da."

"Ha, gerçekten mi? Neden?"

"Holly ile işler tam olarak kesilip biçilmiş değil."

"O... o aşağıda birine mi satıldı?" Gözleri kocaman açılmıştı.

Başımı salladım. "Evet. Tessa'yı kurtaran adamla birlikte. Tessa'yı senin ve Lisa'ninkine benzer bir kaderden kurtardı."

Ağzı açıldı ve gözleri kocaman oldu. Sonra rahatlamış gibi göründü. Yüreğim el vermedi.

Holly'nin bir çeşit beyaz şövalyeyle birlikte olduğu fikri.

"Devamı yarın, tamam mı? Bitkinim. Karmaşık bir durum ama üzerinde çalışacağım."

Başını salladı ve beni öptü. "Teşekkür ederim, Dare. Beni kurtardığın ve küçük kardeşimi bulmama yardım ettiğin için teşekkür ederim. Seni çok seviyorum."

"Biraz zaman alacak bebeğim, ama bir sonraki hedefim onu görmeni sağlamak."

Bir şekilde. Henüz nasıl olacağını bilmiyordum ama karım kız kardeşini görecekti.

* * *

Kruna. İkinci sorun. Çözüldü. Bina patlamadan önce beş büyük okul otobüsü Kruna'dan ayrıldı ve otobüsler uzaklaştıktan sonra tüm köleler binanın bir ateş, enkaz ve siyah kül topuna dönüştüğünü gördü.

Bu otobüsler, Jonas'ın Kruna ve Kruna sahiplerinin hesaplarından aktardığı parayla yeni başlangıçlar için bilgilendirilecek ve yardım edilecek Kruna köleleriyle doluydu. Köleler kendilerini kimin kurtardığını bilmiyordu; bu konuda dikkatli davranıyorduk. Yardım için nereye gitmesi gerekiyorsa oraya gidecek olan isimsiz bağış konusunda da dikkatli olacaktık.

Resmi raporda, anonim bir kanunsuz grubun aylar önce Jason Frost'tan edindiği bilgilerle bu yer hakkında bilgi sahibi olduğu belirtiliyordu. Bu bilgi Jason Frost, ölü Donovan Frost ve ölü Sylvia Frost'u seks kölesi tesisiyle ilişkilendirecekti. Öngörülebilir gelecekte başka hiçbir Frost siyasette yer almayacaktı.

Otobüs şoförleri yetkililere sadece Kruna'ya gitmek ve kar maskeli dört adam tarafından içeri sokulan insanları otobüslere yüklemek için nakit para aldıklarını söylediler. Otobüsler Chon Buri'ye, Barry'nin işlettiği ofise götürüldü.

Dresden'in görev gücü. Randall'ı soracaklardı. Ofis henüz kapanmamıştı ve Randall da oradan ayrılmamıştı. Başlangıç olarak onlarla ilgilenebilir, hepsini o inzivaya gönderebilirdi. Hayatlarına devam etmelerine yardım edebilirdi.

Tayland'dan ayrılmadan önce Lisa'yı aramış ve çok yararlı başka bilgiler de almıştım. Tino ve Nino benim için başka bir sorunla ilgilenmek üzere geride kalıyorlardı. Halledilmesi gereken bir sorun.

* * *

Biz ülkeden ayrıldıktan sonra Chiang Mai'deki bir motel odasında 27 yaşında bir adam ölü bulunacaktı.

Yine de kimse Jason Frost olduğunu bilmiyordu. Kruna'dan arta kalan ve Jason'ı aylar önce öldürttüğümü duyan biri çıkarsa diye adının ortaya çıkması riskini göze alamazdım.

Bir de o orospu çocuğunun Meleşime zarar verdiği, onun Kruna'ya gitmesinden sorumlu olduğu gerçeği vardı. Bunu kendim de yapabilirdim, yapmak isterdim ama daha çok eve dönmeye ve hayatıma devam etmeye odaklanmıştım. Bu yüzden Nino ve Tino bu işi benim için hallettiler.

Lisa bana onu inzivada gördüğünü anlattı. İnziva yeri aynı zamanda onu tuttukları yerdı. Birkaç avuç içini yağladık ve yeterli bilgiyi elde ettik ve Frost'un serbest bırakıldığı noktaya kadar görev gücü dağıtılmadan önce onu oradan çıkardık.

Olacağından şüphelendiğim şey buydu - gitmesine izin vereceklerdi. Ve ben buna izin veremezdim.

İşin bu kısmını sessizce hallettim; Angel'ın bilmesine gerek yoktu. Bilmek istemediği sürece.

Konuyu ona getirmesi uzun sürmedi.

Angel eve döndüğünde, "Jason'a ne olacağını merak ediyorum," diye düşündü. Zack'in adamı Hal'a evi böceklerle karşı temizletmeyi yeni bitirmiştim, biz evdeyken içeri biri girmiş olabilir diye.

gitmişti. Sonra temizlikçimiz JC'yi çağırdım ve Hal'in iyi durumda olmaması ihtimaline karşı gelip tekrar yaptı. Temizdi.

"Ne demek istiyorsun?" Masum bir şekilde kapıyı kilitleyip alarmı kurarak sordum.

"İfadesi için tutuluyor. Lisa onu gördü. Şimdi işler değiştiğine göre, ona ne yapacaklar? Sence onu öylece bırakırlar mı? Kahretsin, sence peşimizden gelir mi?"

"Hayır. Jason endişe etmeyecek." "Nereden biliyorsun?"

"Biliyorum."

"Cesaret mi?"

"Jason Frost bir motel odasının küvetinde ölü bulundu. Ama o olduğunu kimse bilmiyor. John Doe. Dış kayıtlarından onu tanıyacaklarını sanmıyorum, dişleri teker teker çekildikten sonra öldüğünden eminim. Organları toplanmış. Birileri bu adamdan faydalanabilir."

Gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bunu ona sen mi yaptın? Ya da yapılmasını sen mi emrettin? "Birkaç telefon görüşmesi yaptım."

"Nino ve Tino. Şu toplanma. Daha fazla ayrıntı bilmek istiyor muyum?"

"Buna kendin karar vermelisin, Angel bebeğim."

Angel

Bana söyler miydin?"

"Yapardım. Yine de dikkatli ol. Gerçekten bilmek istediğinden emin ol."

"Bilmiyorum."

"İyi cevap."

Ona göz kırptım, ne diyeceğimi bilemedim.

"Sana bir söz vermiştim. Başından beri oraya tıklılmıştı." Omuz silkti.

"Bunu konuşmak zorunda değiliz."

"Senin kararın, Angel."

"Cleo'ya ne olacak, merak ediyorum. O da o otobüslerden birindeydi, değil mi?"

"Cleo da öldü, bebeğim."

"Ha? Onu üyeler ve ortaklarla bir mi tuttunuz?"

"Olması gerekiyordu ama hala revirdeydi, bu yüzden köle otobüslerinden birine bindirildi. Planın ters giden tek kısmı buydu. Ama bindiği otobüs? Şoför bir kavgayı ayırmaya çalışmış ve bir grup kız sırayla onu öldüresiye döverken birkaç kız onu tutmuş. Bire elli ya da daha fazla kişi, Cleo'nun hiç şansı yoktu."

"Um, yikes."

"Karma."

"Çifte yikes."

"Karma vefasız bir kaltaktır. Bazılarımızın yüzüne vurur. Bazıları ise yanımızdan geçip gidiyor. Çok şükür" dedi.

Başımı omzuna koydum ve uzun bir nefes verdim.

"Hayır. Sen iyi bir adamsın. Karma sana zarar vermek istemiyor."

Dare kıs kıs güldü.

Cleo, gitti. Jason, gitti. Gan Chen, Joseph Lucas, Rafe Ruiz, Delgado, gitti.

Felicia Sapphire mi?

Gitti. Tanrıya şükür.

Oh, ve Truly Garnet? Onun adı aslında Julie. Tayland'da bir yerlerde. O ve sevimli İrlandalı hacker Jonas birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Bilgisayar güvenliği hack'leri hakkında konuşmaya başladılar ve işin sonunda bir köşede çok ama çok samimi görünüyorlardı.

Bir şeye ihtiyacı olursa numaram onda var. Dare ona para gönderecek ve kendi işini kurmasına yardım edecek.

Jonas'ın kaldıramadığı herhangi bir yerde bir şey olması ihtimaline karşı takip yazılımım hala takip cihazıma yönlendiriyor. Çevrimiçi bulut depolamaya erişti ve bir dizi ince ayar yaptı ama çok dikkatli olamayacağımızı söyledi. Julie/Truly'nin takip yazılımını yeniden yönlendirerek Kruna tatil köyünde ölmüş gibi görünmesini sağladı.

Onu bize getiren güvenlik görevlisine ne olduğunu bilmiyorum. İçimden bir ses artık onun olmadığını söylüyordu. Ama bilmeme gerek yoktu.

Dare beni yatağa taşıdı.

Tanrım, bunu yapmasına bayılıyordum.

Beni yavaşça soydu. Ağzımdan göbeğime kadar öptü ve sonra diliyle alay ettiği göğüslerime geri döndü.

Pantolonunun içine uzandım, o güzel sert sikine uzandım. "Ellerini başının üstüne koy. Benim uslu kızım ol," dedi.

Ağzı leğen kemiğime kadar iniyordu. Kot pantolonumu çıkardı ve sonra bacaklarımı iyice ayırıp dilini klitorisimin üzerinde döndürdü.

"Sana dokunabilir miyim?" "Henüz değil."

"Lütfen, Efendim?" Yalvardım. "Size dokunmayı o kadar çok istiyorum ki."

"Mm, tamam Angelbaby, dokun bana."

O önümde dizlerinin üzerine çökerken ben de doğruldum. Fermuarını indirdim, sikini çıkardım ve dudaklarımı etrafına sardım. Başını geriye attı ve derin ve boğuk bir şekilde inledi. Ona bu sesi çıkarttırmak hoşuma gidiyordu.

O gece üç kez seks yaptık. Çok güzeldi. Her seferinde olduğu kadar iyi hissettirdi ama daha da iyiydi çünkü Kruna artık yoktu.

Tia

Tayland'dan ayrıldıktan sonra Kate Lewis'in cenazesi için St. Louis'e gittik. Korkunç, korkunç bir gündü. Çok fazla üzüntü vardı.

Tommy yolculuk boyunca bana yapışmıştı. Bizi John ve Kate olarak düşündüğünü anladım çünkü öldürülen ben olabilirdim.

Ve arkadaşı John için ne kadar üzgün olduğunu görebiliyordum. John, etrafı John ve Kate'in mükemmel kombinasyonlarına benzeyen altı muhteşem çocukla çevrili, kabuk gibi bir adamdı. Çocuklar şoktaydı. Dünyaları alt üst olmuştu. Asla unutamayacağım bir gündü.

Louis'den Kosta Rika'daki evimize uçtuk. Ve gerçekliğe biraz ara verdik. Bebeğimiz doğduktan birkaç ay sonra tekrar geleceğimizi ve tüm aileyi küçük bir tatil için getireceğimizi düşündük.

Orada bolca rahatlama, biraz toplanma ve bolca vanilya seksi ile güzel birkaç gün geçirdik.

Yine de üçüncü gün bir tartışma yaşadık. Ona bir açık hava pazarından gümüş bir haç kolye almıştım. Güzel bir mücevher parçasıydı ve tanıştığımızda sahip olduğu kolyeye çok benziyordu. O kolye

Annesi ona iyi bir çocuk olduğunu hatırlamasına yardımcı olacağını söylemişti ve Tommy'nin babası babamı dövdüğünde kanalizasyona düştüğünde ve Tommy araya girdiğinde yüzündeki acıyı görmüş, ruhumda hissetmişim.

Satın aldıktan sonra ona hediye ettim, ben alışveriş yaparken kenarda durmuş iş telefonuyla konuşuyordu.

Ona verdiğimde gözlerini devirdi.

"Bunun seni benden koruyacağını mı sanıyorsun? Gerçekten mi?" Çöp kutusuna attı.

Şaşırmıştım. Ondan gelen saldırganlık karşısında fiziksel olarak geri çekildim.

"Hadi gidelim."

Çöp kutusuna uzandım ve kolye kutusunu çıkarıp cebime koydum, yüz ifademle ona duygularımı incittiğini gösterdim.

"Hadi eve dönelim." Elim tuttu ve sabırsızca arabamıza doğru yürüdü (birkaç ay önce buraya geldiğimizde bir tane almıştık) ve benim için kapımı açtı.

Biraz şaşkınlıkla ona baktım.

Ben içeri girdikten sonra kaşlarını çatı ve kapıyı çarptı.

Eve döndüğümüzde onu rahat bıraktım ve kendimle meşgul oldum. Ama sonra dışarıda bir araba sesi duydum.

Pencereden dışarı baktım ve kırmızı bir arabanın uzun araba yoluna girdiğini gördüm. Köyün dışındaydık, deniz kıyısındaydık ve birinin aniden ortaya çıkması nadir görülen bir durumdu.

Takım elbiseli, genç ve yakışıklı bir adam yolcu koltuğundan indi ve gözleri benim durduğum pencereye dikildi. Kafa derim diken diken oldu. Şoför daha yaşlı bir adamdı. İkisi de iyi giyimli, takım elbiseliydi. Rahatça kapıya yaklaştılar.

Bir süre sonra Tommy, giysilerini topladığım yatak odasına geldi.

"Burada kal. Tamam mı?" Biraz sarsılmıştı. "Ne var-"

"Burada kal." Yatağın altından bir silah çıkardı ve komodinin üzerine koydu, "Buraya benden başka kim gelirse öldürmek için ateş edin."

Cep telefonunu masanın üzerine, telefonun yanına koydu.

"Öldürmek için ateş et ve Dare'i ara."

"Tommy, beni korkutuyorsun."

"Sen burada kal. Geri döneceğim. Ama eğer geri dönmezsem..." "Ne oluyor lan?" Titremeye başladım.

"Seni seviyorum. Sıkı otur."

Beni sert ve hızlı bir şekilde öptü, eli kısa bir süre karnıma dokundu, sonra kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı. Pantolonunun arkasında bir silah daha vardı.

* * *

Yaklaşık on beş dakika sonra, on beş saat gibi gelen bir sürede, iki adam kırmızı arabayla ayrıldılar ve o geri döndü.

"Kimdi o?"

"Angel'ın kız kardeşini kaçıran adamdı."

"Aman Tanrım."

"O tehlikeli biri. Beni hazırlıksız yakaladı."

"Bence de!"

"Her şey yolunda. Her şey yolunda. Gel buraya." Beni kendine doğru çekti ve sırtımı okşadı.

Rahatlamış

görünüyordu. "Ne istiyormuş?"

"Holly konusundaki tutumunu bildiğimizden emin olmak için. Ve düşman olmamızı engellemek için çaba sarf etmek."

"Oh?"

"Evet. Dare ile konuşmam gereken şeyler var. Sen merak etme."

Beni yatağa doğru çekti ve birbirimize sarıldık. "Kolye için özür dilerim," dedi.

Tişörtünün altına uzandım ve göğsünü okşadım.

Omuz silktim. "Bu seni üzdüyse özür dilerim. Aptalcaydı. Annenin sana verdiğinin yerini asla tutmayacağını biliyorum. Sadece gördüm ve benziyordu ve-"

"Buna ihtiyacım yok. Bana değerli olmaya çalışmamı hatırlatmasına ihtiyacım yok. Her gün bir savaş, bebeğim, ama beni sevdiğin için ne kadar şanslı olduğumu kendime söylemediğim bir gün bile yok."

Onu öptüm.

Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Benim için ne kadar değerli olduğunu asla unutmayacağım. Seni bir daha asla bilerek incitmeyeceğim. Öfkemi ya da iblislerimi seni incitmek için bahane olarak kullanmayacağım. Oynamak istiyorsan, oynarız. Bu sevimli küçük kıcına şaplak atmamı istiyorsan, söylemen yeterli, ama bir daha asla öfkeyle sana elimi sürmeyeceğim. Kolyeye ihtiyacım yok. Tıpkı senin dediğin gibi bebeğim; kolye sensin."

* * *

Eve dönmeden önce iki gün daha Kosta Rika'daydık ve çok keyifli günlerdi. Ayrılmadan bir gün önce küçük bir köye doğru uzun ve doğal bir yolculuğa çıktık ve Tommy beni çok lüks bir kaplıcaya götürdü.

Bana üç ya da dört saat içinde geri döneceğini, yüz bakımı, masaj, çamur sargısı ve benzeri şeylerin keyfini çıkarmamı söyledi. Bir kadın masöz olduğundan emin oldu, gülünç derecede iyi bir bahşiş verdi ve sonra gitti.

Hediye edilen atın ağzına bakmadım; sadece eğlendim.

* * *

Beni aldı ve oradaki son gecemiz için sahil evine geri döndük.

"Bütün öğleden sonra ne yaptın?" Kendimi gevşemiş ve rahatlamış hissederek sordum.

"Bilmek istemez miydin..." diye alay etti. "Sırlar evlilik için iyi değildir," dedim ona. Gülümsedi ve kaşlarını oynattı.

Eve döndüğümüzde "Yüzmek ister misin?" diye sordu. "Hayır, bekle. Gerçekten olmaz," dedi yüzünde tuhaf bir ifadeyle.

"Neden? Regl falan mı oldun? Tampax'tan mı?" Kıkırdadım.

Güldü. "Tam olarak değil."

Gömleğinin düğmelerini açtı ve yeni bir dövme ortaya çıktı. Göğsünün ortasında, benim adımın ve baykuşun sağında ve eski gümüş haçının bulunduğu yerde bir haç.

"Dediğim gibi kolyeye ihtiyacım yok ama ne kadar ciddi olduğumu bilmeni istiyorum. Bu mu? Bunu asla çıkaramam. Annemin bana söylediklerini unutamam çünkü sonsuza dek üzerimde kalacak ve senin hak ettiğin, çocuğumuzun hak ettiği adam olmak için daha çok çalışmayı unutmayacağım. Kalbimdeki ismin gibi, sonsuza dek kazındı."

Gözyaşlarına boğuldum.

Ve sonra ona hayatının en iyi oral seksini yaptım.

Dave

Tommy bana, "Sana bir şey söylemem gerekiyor," dedi.

Uğramıştı ve benimle birlikte adadaki bir taburede oturuyordu. Bira içiyorduk. Angel baloncuk içiyordu.

Banyo.

"Ne?"

"Kosta Rika'da Alessandro Romero ile görüştüm."

Tommy ve Tia orada beş gün geçirmişlerdi; o gün daha yeni dönmüşlerdi.

"Sen ne?"

"Ortaya çıktı. Kahretsin, benim için bu kadar olduğunu düşünmüştüm. Sanırım karımın lise arkadaşı bizi orada bulabildiyse, Romero'nun da aynısını yapması çok uzak bir ihtimal değil."

Gözlerim büyüdü.

Tommy hatırladıkça ürperdi.

"Senin durumun hakkında konuşmak istedi. Angel'ın Holly'yi görmesine izin verilmesini kabul etti."

"Ne?"

"Her şeyin iyi görünmesi için adım atmaya istekli."

Detaylandırmasına gerek yoktu. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Alessandro Romero ondan vazgeçmiyordu. Ve Holly'yle evlenmeye razı olmuştu, böylece onunla ilgili davamızı zorlamamızı engelleyecekti, yani ailelerimizi birleştirecek ve kimse buna izin verdiğimiz için bize yan gözle bakmayacaktı. Bu eski bir düşünce tarzıydı; ateşkesler eskiden beri evlilik yoluyla yapılırdı.

Benimle en iyi anlaşabilecek kişinin ağabeyim olduğunu bilerek ağabeyime gitmişti ve muhtemelen ağabeyimin de onunkine benzer bir ünü olduğunu bilerek bunu yapmıştı. Belki de bu yüzden Tommy ile konuşabileceğini düşünmüştü.

Mutlu değildim. Ama bazı sorunları çözdü. Ya da çözerdi, eğer onun istekli olduğunu görebilseydik. İstiyor muydu? Yoksa kırık bir oyuncak bebek miydi? Bu adam nedense düşmanımız olmamak için elinden geleni yapıyordu.

* * *

Tessa'nın evine uğradım. Evde olması iyiydi. Onunla konuşmak için oturduğumda daha iyi görünüyordu.

"Konuşmak ister misin?"

"Bana olanlar hakkında mı? Hayır. Bittiği için mutluyum." "En azından bana Holly'den bahsedebilir misin?"

"O genç. Tatlı. Ondan hoşlanmamak mümkün değil. Güzellik saçıyor."

"Onları etkileşimde gördün"

"O ve Alessandro mu? Evet, kısaca."

"Onunla arası nasıl?" Bana yaptığı kahveden bir yudum aldım.

"Onu izliyor, her hareketini takip ediyor. Ona dokunmadı, onunla neredeyse hiç konuşmadı ama ona nasıl bakıyor? Ona Tommy'nin Tia'ya baktığı gibi bakıyor."

İrkildim. Bundan korkuyordum.

Tommy ve Tia çıkmaya başladıklarında kızlar uzun uzun Tommy'nin gözlerinin Tia'nın her hareketini nasıl izlediğini, Tia'yı nasıl saplantı haline getirdiğini anlatmışlardı.

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

"Çok yakışıklıydı. Kibar ve çekingendi. Rahat olduğumdan emin oldu. Onu ya da büyük evini pek görmedim. Beni özel bir odaya götürdü. Bir doktor benimle ilgilendi." Omuz silkti. "Zack gelmeden önce Holly ile öğle yemeği yedim ve o da gelip bana Zack'e kadar eşlik etti. Bazı korumalar bize havaalanına kadar eşlik etti. Pek bir şey görmedim. Ama Dare, bence o tehlikeli biri. Bence güçlü biri. Orada neler olduğunu bilmiyorum ama lütfen dikkatli ol."

Angel

Gördüğüm şeye inanamıyordum. Kız kardeşimi.

Meksika'daydık. Büyük, lüks bir arazideydik.
Ben de Holly'ye bakıyordum.

Her zamankinden daha güzeldi. Gerçekten çiçek açmıştı.
Küçük bir kız gibi görünmüyordu. O bir kadındı.

Güzel dalgalı sarı saçları neredeyse beline kadar uzanıyordu. Benimle aynı safir gözler. Ve annemizle.

Kafası bir şampuan şişesine aitti. Yüzü bir vitamin şişesinde. Saflığın ve güzelliğin mutlak bir resmiydi. Bir dansçının vücuduna, diş macunu reklamı gülüşüne sahipti.

Gözleri yaşlarla parlıyordu. Ben de kendi gözlerimin yaşardığını hissettim.

Ayağa kalktı, üzerinde güzel beyaz bir kombinezon ve babetler vardı.

Güzel malikânesinin fuayesinde uzun boylu, siyah saçlı, biraz pasaklı ama son derece yakışıklı ve iyi giyimli bir adamın yanında duruyordu. Ama Holly'den ötesini ancak bu kadar anlayabildim. Çünkü burada durmuş Holly'ye bakıyordum. İçinde. Etine. Etine.

Makyajsızdı, mücevhersizdi, yakasızdı. Boğazında hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey yoktu.

Yakamı yokladım.

Çirkin bir ağlama sesi çıkardım.

O benim için koştu. Ben de onun için koştum.

Kahkahalar, gözyaşları ve hıçkırıklarla çarpıştık.

"Selam Holly. Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Dare bir süre sonra. "Merhaba." Holly'nin bana olan tutuşu yeterince gevşemişti.

kocaman bir gülümsemeye ona baktı.

Holly'nin yanındaki adam Dare'e, "Neden bu ikisine sohbet etmeleri için zaman bırakmıyoruz?" diye sordu. Dare omzumu sıktı.

"Onu yalnız bırakmaktan rahatsız oluyorum, Romero. Alınmak yok."

"Alınmadım. Benden bir daha Romero olarak bahsetmediğiniz sürece."

Uh oh.

* * *

"Seninle evleneceğini söylüyor. Ama sen ne istiyorsun?"

Alessandro Romero'nun malikânesinin bir kanadındaki ana süitindeydik ve çok şatafatlıydı. Biz onun odasında idik, o ve Dare ise yatak odasının kapısının dışındaki oturma alanında.

Bu Holly'nin doğum gününden birkaç gün sonraydı. Evde güzel bir Noel geçirmiştik ve bu gecikmiş bir Noel hediyesi gibi hissettirdi.

Buraya girdiğimizde küçük kız kardeşimin etrafına hayranlıkla bakması beni şaşırtmıştı. Buraya hiç gelmemiş miydi?

"Onunla evlenmek için." "Holl."

"Ang."

Marge Simpson gibi ses çıkardım. "Ne? İstiyorum."

"Seni tehdit etti mi? Bunu sorun etmiyormuş gibi davranmanı mı söyledi? Eğer seni tehdit ettiyse..."

"Onunla evlenmek istiyorum."

"Holly, Dare ve kardeşi seni buradan  ı k a r m a y a yardım edebilir. Bu yer, bu-"

"Ben iyiyim. Senin iyi olduğunu bildiğim için şimdi daha da iyiyim." "Sana kötü mü davranıyor tatlım?" Koluna dokundum. "Hayır, Ang. Ben on sekiz yaşında bir bakireyim. Bakire kalacağım.

Sanırım düğün geceme kadar. Bekâretimi Alessandro'ya vereceğim. O bunu hak etti."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

"Onu seviyor musun?"

"Evet." Uzaklara baktı ve bana gamzelerini g ö s t e r d i . Tanrım, o gamzeleri özlemiştim.

"Seni seviyor mu?"

"Ben... bilmiyorum."

"Bilmiyor musun?"

"Bu... karmaşık."

"Eğer sizi delicesine, derinden sevmiyorsa ve o olduğu kişiye?"

Bunu nasıl bitirebilirdim? Ne yaparsa yapsın Dare'i severdim.

Çünkü o Dare'di.

Ama bu benim küçük kız kardeşimdi. Bu Holly'ydi!

Alessandro Romero onun aşkına layık biri miydi? İnsan kaçakçılığı endüstrisiyle bağları varken nasıl olabilirdi ki? Dare beni kurtardı. Alessandro Holly'i tuttu.

Tamam, Dare beni de tuttu ama insan kaçakçılığı dünyasına itildi. Artık bir köle değilim.

Ama yaka takmayan Holly.

Aklım biraz karışmıştı.

"Sana ne olduğunu bana anlattı. Üzgünüm, Angie."

Ne diyeceğimi bilemedim. Ne kadar bildiğini bilmiyordum.

"Size ne söylendi?"

"Bana yaptığın şeyi benim için yaptığın söylendi. Seçme şansın yoktu ama yine de benim için yaptın. Ağza alınmayacak şeylere katlanmışsın. Asla unutmayacağım. Asla unutmayacağım. Bunları yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Ama bir hiç uğruna değildi. Güvendedim. İyiydim. Alessandro sayesinde. O beni bu şekilde tuttu. Ve belki de senin bununla bir ilgin vardı. Her ne yaptıysan, güvende olmam için beni buraya gönderdin. Küçüklüğümden beri beni koruyorsun." "Ama özgür değildin Holly. Seni burada tuttu. öyle bir yerde saklanmış ki... ne yaptığını biliyorsun, değil mi?"

Başını salladı, altın rengi saçları dalgalanıyordu. "Ne yaptığın hakkında konuşmak istemiyorum. Bazılarını bir araya getirdim. Bu benim için hiçbir şeyi değiştirmmez."

Stockholm sendromu yaşıyor olmalı.

"Tatlım, o-"

"Angie, lütfen. Bu konuda konuşmak istemiyorum. Annemle konuştun mu?"

"Ben... ben ne yaptım?"

"Anne? İkimizden de haberi var mı?"

Annemizi düşünmek bile beynimi ters takla attırdı.

"Uh, hayır. Benimle dalga mı geçiyorsun? Dare sana ne olduğunu öğrenmek için oraya bir özel dedektif gönderdi ve ikimiz de onun umurunda değildik. O kendinden başka kimseyi umursamayan bir keş ve sarhoş. Bana söylediği son sözler 'Kötü çöplerden kurtulduk' oldu ve bunda ciddiydi. Ben de onun için aynı şeyleri hissediyorum."

İkimiz de bir dakika boyunca sessiz kaldık.

Gözlerime inanamıyordum. Holly her zamankinden daha yaşlı, daha güzel görünüyordu ama sanki küçük kız kardeşimin karşısında oturmuyordum. Sanki o başka biriydi. Gerçeküstüydü.

Sanırım farklı hissetmeyi beklemeliydim. İki yılı aşkın bir süredir ayrıyız ve ikimizin de başına çok şey geldi.

Ne bekliyordum bilmiyorum. Neler yaşadığına dair en ufak bir fikrim yok. Yaşadıklarımın detaylarını bilmesini asla ama asla istemem.

Kız kardeşimle olan ilişkim muhtemelen eskisinden farklı olacaktı. Öncelikle farklı ülkelerde yaşıyorduk. İkimiz de "bağlantılı" adamlarla birlikteydik. İkimiz de hayatlarımızdan çalınmış ve hapsedilmiştik.

Sonsuza dek sürecek mutluluğumu bulmuştum. Sadece onun da bulması için dua ettim. Burada, bu yerde, bulabileceğini sanmıyordum.

"Olumsuz şeyleri unut. Tanrım, Angie, seni görmek çok güzel," dedi.

"Kimse bana öyle demez." "Sana ne diyorlar?"

"Gittiğim yerde bana Felicia diyorlardı." Holly nefesini içine çekti, ağzı O şeklindeydi.

"Bu bir cezaydı, beni kırmanın bir yoluydu. Nefret ettiğim biri olduğuma beni ikna etmek."

O biliyordu nasıl bu etki Ben, olmak aradı Annemin adı.

"Peki ya Dario? O sana ne diyor?"

"Angel. Gerçek adımlı bile bilmiyordu ama bana birkaç kez böyle seslendi ve ben de yeni adım olarak bunu benimsedim."

"Baban sana böyle seslenirdi."

"Evet."

"Yeni eski isim." Parlak bir şekilde gülümsedi. İçimin biraz ısındığını hissettim.

"Başka biriyle temasa geçtiniz mi? Güney Carolina'daki insanlarla?"

"Hayır. Şu ana kadar güvenli değildi. Sadece birkaç aydır dışarıdayım. Umarım yapabilirim. Sonunda. Dare bana Charlie ve Betsy'nin hala babamın çiftliğinde yaşadıklarını ve bir gün ortaya çıkarsam diye hesabıma para yatırdıklarını söyledi. Onları tehlikeye atmak istemiyorum, o yüzden biraz bekleyeceğim. Oraya gittiğini umuyordum."

"Gidebilseydim ben de oraya giderdim." Bana gülümsedi. "Ama çok fazla bekleme. Ne olacağını asla bilemezsin."

"Doğru."

Küçük kardeşim akıllıydı; hep öyleydi. Dare'e bir ara çiftliği ziyaret etmeyi düşünüp düşünemeyeceğimizi soracaktım. İyi olduğumu bilmelerini istedim.

Kız kardeşimle burada nasıl bir ilişki kuracağımızı bilmiyordum ama şimdilik en azından onun iyi olduğunu biliyordum.

"Annemi görmeye gidecek misin? Eğer Dare sorun olmadığını söylerse?" Kaşlarımı çattım.

"Hayır."

"Ya bunca zaman sonra bizi görmesi, onunla konuşmamız iyileşmeye karar vermesine yardımcı olabilirse? Ya yalnız olduğu için iyileşmiyorsa?"

Holly'den, Holly'nin babası ölmeden önce annemizin ne kadar harika biri olduğuna, onu nasıl ayık tuttuğuna dair hikâyeler duymuştum. Ben hiç görmemiştim.

"Annem hakkında sonra konuşalım. Şimdi bana kendinden, buradaki hayatından bahset."

Bana onaylamayan bir bakış attı.

"Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum.

"Beni Alessandro'yla evlenmemeye ikna etmek için sebep arıyorsun. Kes şunu Angie. Onun karısı olmak için sabırsızlanıyorum."

Şimdi on sekiz yaşında olabilir ama küçük kız kardeşim, Tayland'a ilk gittiğim on beş yaşındaki kadar naif olmamı istiyordu.

Dave

Angel ve Holly'yi arabaya bindirdim. Holly hala ağlıyordu. Ayrılacağı haberini alınca sinir krizi geçirmişti. Ama Alessandro onu başka bir odaya götürüp kapıyı kapattı ve beş dakikadan kısa bir süre içinde geri döndü, ciddi ve itaatkârdı.

Onunla kısaca konuşmuştuk. Kırılması kolay bir ceviz değildi ama oturduk, bana bir içki doldurdu ve sonra söyledikleriyle beni şok etti,

"Dario, senden bir şey isteyebilir miyim? Bir iyilik için." "Sor," diye davet ettim.

'Doğudaki' sorunumuzda bize yardım ettiği için ona teşekkür etmiştim ve o da cevap vermeyerek hafifçe gülümsemişti. O kaynakları neden ödünç verdiğini hâlâ bilmiyordum ama onlar olmadan yaptığımız işi bu kadar sorunsuz yapmak çok daha zor olurdu. Silahlar mı Jonas? Bomba yapım malzemeleri? Kruna'nın artık olmamasından doğrudan o sorumluydu.

"Holly'yi eve götürür müsün? Benim için ona biraz göz kulak olmanı istiyorum."

Bu sürpriz oldu.

"Onu güvende tutacağın konusunda sana güveniyorum.

Onun için geri döneceğim." İçkimden bir yudum aldım.

"Kim olduğumu, neyle ilgili olduğumu ya da ona layık olup olmadığımı bilmediğinin farkındayım. Sana biraz zaman kazandırıp h e m e n söyleyeyim, layık değilim. Ama bunu söylesem bile,

O benim. Bu sadece geçici bir durum. Onun için geri döneceğim ve sonra onunla evleneceğim."

"Ya seni geri istemezse?" "O zaman onu alırım."

"Ya bunun olmayacağına karar verirsem?" "O zaman yine de yaparım."

"Taşaklı adamsın," diye güldüm, espri yapmadan; bu komik değildi.

"Sen de öyle. Burada, benim evimde, sen ve kardeşin akrabalarımıza yaptığınız onca şeyden sonra. Senin için yaptığım onca şeyden sonra. Görünüşe göre ikimiz de taşaklı adamlarız."

Haklıydı.

Buraya gelip bu adamın duyduğumuz gibi biri olmadığını öğrenmeyi umuyordum. Buraya gelip onun da belki biraz ben ve kardeşim gibi, yapmamız gerekeni yapan biri olduğunu öğrenmeyi umuyordum.

Belki de öyleydi. Bunu söyleyemezdim. Bana gerçek yüzünü gösterecek değildi. Neden açıklasın ki? Burada tüm güç ondaydı.

"Senin hakkında bildiklerim ve gördüklerimle, onun güvenliğinin senin önceliğin olacağına inanıyorum."

"Kesinlikle," dedim.

"Şehrinizde kalıyor, sizinle ya da ailenizden ona bakabilecek biriyle yaşıyor. Toplum içinde her zaman korunuyor. Güvenlik ve diğer masrafları memnuniyetle karşılarım. Onu şehrinizden çıkarmanız gerekirse, önce ben onaylamak isterim. Zack bana her zaman ulaşabilecek ve ben de size güvenli bir numara vereceğim."

"Karımın kız kardeşine baktığım için bana para ödemiyorsunuz. O kızla yarım saat önce tanışmış olabilirim ama o benim ailem."

Başını salladı. "Yani bunu benim için yapacaksın ve sonra onunla evleneceğim ve ben de senin ailen olacağım."

Gözlerinde bir mizah izi yakalayıp yakalamadığımı bilmiyordum.

Olabilir.

Konuşmaya devam etti. "Bu onlara birlikte zaman kazandıracak. Belki de karınızın yaşadıklarından sonra iyileşmesine yardımcı olur. Ve ben bunu yaparken Holly'nin güvende olduğunu bilerek bazı şeyleri düzene sokmak için bana zaman verecek."

"Tamam. Ama hazır olduğunda buna söz vermeyeceğim-"

"Dario, alınma ama lütfen, konuyu bulandırmayalım. Sular burada. Holly için geldin. Onunla birlikte gidiyorsun. Sana onun için geri döneceğimi söylüyorum. Bu imtiyazı bir hediye olarak kabul et. Ona göz kulak olarak bana bir iyilik yapmış olacaksın ama bu geçici bir durum."

Yüzünü inceledim ve çenemi kapalı tutmaya karar verdim.

Onu buradan çıkarıp gerisini sonra hallederdim.

Gözleri biraz eğlenerek parladı ama çok küçük bir miktar. Muhtemelen beni okumuş ve öylece bırakmıştı.

"Kruna'yı indirmeme neden yardım ettin?"

"Durdurulmaları gerekiyordu. Özellikle de Delgado."

"Bu sizin ticaretinizden çaldıkları için mi yoksa yaptıkları şey ahlaksızca olduğu için mi?" Ben sordum.

Kıs kıs güldü. "Şimdi de benim kıyafetimi mi indirmeye çalışacaksın? Dünyayı insan kaçakçılığından kurtarmaya mı? Lütfen." Gözlerini devirdi.

Ona dikkatle baktım. Bu adamla ne yapacağımı bilmiyordum.

* * *

O gece Meksika'dan ayrıldık. Kalmayı planlamıştık ama Holly'nin de yanımızda olması nedeniyle hemen gitmeye karar verdik. Görev tamamlanmıştı, sadece şimdilik. Holly'yi Angel için almıştım.

Romero ve ben yatak odasına girdiğimizde onları yatakta birlikte otururken gördük. Alessandro ona dikkatle baktı.

"Merhaba," diye tatlı bir şekilde selamladı.

"Kız kardeşinle gidiyorsun," dedi Alessandro.

Angel ve Holly sarsıldılar.

"Ne?" Holly'nin beti benzi attı.

"Şimdilik. Yakında senin için geri döneceğim." "Yakında mı? Ne zaman?"

"Zamanı geldiğinde, mi pequeña flor."

"Bu yaptığının cezası mı?" diye sordu ona iri geyik gözleriyle bakarak.

"Git. Kız kardeşinle vakit geçir. Yakında görüşürüz."

"Onlar burada kalsın, ben de onlarla vakit geçireyim. Angie burada. Burada kalabilir mi?" Holly bana baktı.

"İyi bir fikir değil Holly," dedim.

"Ben gitmiyorum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Gitmiyorum."

"Küçük bir çanta hazırla. Daha fazla eşyanı gönderteceğim," dedi Romero.

"Alessandro?" Gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı.

"Bize izin verir misiniz?" diye sordu. Elini tuttu ve onu odadan dışarı çıkardı.

"Bizimle eve mi geliyor?" Angel hayretle sordu. Başımı salladım, "Evet."

"Cesaret!" Hayranlık içindeydi.

* * *

Onu eve götürdük ve gece için çalışma odasına koyduk.

"Onun için çok endişeleniyorum," dedi Angel. "Ne oldu? Nasıl oldu bu?"

"Neredeyse hiçbir şey bilmiyorum. Şimdilik ona bakmamızı istedi ama bunun geçici olduğunda ısrar ediyor."

"Sence gerçekten iyi bir adam mı? Sence onun için gelmeden önce her şeyi temizleyecek mi? Deri ticaretini bırakacak mı?"

"Bilmiyorum," dedim.

"Umarım öyledir." Angel umutlu olmanın da ötesinde görünüyordu. "Belki de onun hakkında yanıliyorumdur. Onun gerçekten kötü bir adam olduğuna dair hislerim var."

O kadar emin değildim ama onun hayallerini yıkmak da istemiyordum. "Teşekkür ederim, Dare. Kız kardeşimi getirdiğin için teşekkür ederim. geri."

"Uzun sürmeyebilir. Bu durum mu? Ben-" "Bu gece için, ne olursa olsun, şimdilik bunu kabul ediyorum."

Sırada ne olduğunu bilmiyordum. Romero'dan ne bok yiyeceğimi bilmiyordum.

Angel

Holly sadece Alessandro'yu sevdiğini ve onu neden gönderdiğini bilmek istediğini söyledi. Hiçbirini anlamamıştım. Belki de onun kötü biri olduğu konusunda yanıldığımı düşünmek istiyordum. Onu gördüğümde bunu iliklerime kadar hissettim. Orada bir titreşim hissettim. Bir Kruna titreşimi. Yanıldığımı umuyordum.

Sadece salon benzeri bir oda ve ardından özel yatak odası/odasını görmüştük ama yerleşkenin büyüklüğü, lüksü?

En azından şimdilik Holly evde benimleydi. Onu bir daha görüp göremeyeceğimi merak etmekten, aynı çatı altında yaşamaya geçmek mi? Kendimden geçmişim.

Ayrılırken Dare'in gözlerindeki bakışı görmüştüm ve aynı fikirde olduğumuzu anlamıştım. O adamın küçük kız kardeşimi almasını nasıl engelleyeceğimizi bulacaktık. Kruna'yı durdurduğumuz gibi onu da durduracaktık.

Şimdilik Holly'i eve götür. Her şeyi sonra düşünürüz.

Ağlamaklı ve üzgündü. Bizimle olduğu için hiç sevinmiyordu. Ona ne zaman bir şey söylesem

Portland'dan, evimizden ya da Dare'in ailesinden tanıştığı insanlardan bahsederken bana sulu bir yarım gülümseme atardı. İyi geceler dediğimde yüzü hâlâ çelik burunlu çizmelerle köpek yavrusunu tekmelemiş gibi duruyordu.

* * *

Eve döndükten sonraki gece kızlardan birkaçıyla akşam yemeği yedikten sonra, Holly'nin pek konuşmadığı ama Luc ve Bianca'nın sohbetlerinin sağır edici bir sessizliği telafi ettiği sakin bir akşam yemeğinden sonra, Holly ile bizim evde film izlemek için onlardan ayrıldık. Will Coulter da takılıyordu. Will şimdilik Holly'nin koruması olarak tam zamanlı çalışacaktı.

Dare beni Luc ve Eddy'nin kulübesinde saklandığımız zaman gittiğimiz depoya götürdü. Bu kez Dare beni içeri aldı ve içinde büyük bir kasa duvarı olan bir birime götürdü. Uzun bir koridorun sonundaki küçük birimin garaj tarzı kapısını kapatmıştı. Duvara dayalı katlanır bir sandalye vardı. Açtı ve oturmamı işaret etti.

Çok fazla konuşmuyordu, bu yüzden ilk başta bunun bir iş olduğunu düşündüm, ama sonra o kadar sessiz ve ciddiydi ki bunun eğlenceli bir şey olduğunu, beni bir şekilde şaşırtacağını düşündüm. Ama bir kasayı açıp içinden daha küçük bir kilitli kutu çıkardığında ve içinde bir dizüstü bilgisayar olduğunda kafam karıştı. Onu çıkardı ve ellerime verdi.

"Bu da ne?"

"Bu Jason Frost'un bilgisayarı. Sabit disk senin videolarınla dolu. Kruna'dan."

Elimden düşürmedim ama birden kendimi zehirli bir yılan tutuyormuşum gibi hissettim. Vücudumu soğuk bir buzlanma kapladı ve aniden onu beton duvara fırlatmak istedim.

"Ne yapılmasını istiyorsun? Herhangi bir şeyin bizi ısırması ihtimaline karşı kanıt mı istiyorsun yoksa bunu mu istiyorsun?"

yok edildi mi?"

"İzledin mi-"

"Hayır. Yemin ederim yapmadım. Başka kimse de yapmadı." "Yok edildi, lütfen Dare," dedim usulca.

Bana başını salladı ve aramızda bir anlık ağır bir sessizlik oldu, ta ki ben bir kapı çarpması ve ardından birden fazla ayak sesinin yanı sıra koridorda yuvarlanan bir şeyin sesini duyana kadar.

"Bir saniye bebeğim," dedi Dare.

Kapıyı açtı ve iki adam ellerinde bir arabanın üzerinde duran çok büyük bir metal davulla orada duruyordu.

"JC," diye selamladı Dare.

"Dario." Tepeden tırnağa deri giymiş, iri yarı, siyah saçlı adam Dare'in elini bir kanka tokalaşmasıyla sıktı. "Bu Hugo."

Hugo, aynı derecede iri yarı sarışın bir adam elini uzattı. Dare onu salladı.

"Hugo, JC, karım, Angel." Dare bana eliyle işaret etti. "Merhaba," dedim.

Bana başlarıyla selam verdiler ve arabayı dikkatlice içeri çektiler, biri siyah bir çantaya uzandı ve bize uzun eldivenler ve bir maske/gözlük mekanizması uzattı.

Nutkum tutulmuştu.

Dare onunkini taktı, ben de benimkini taktım.

İki adam bize başlarıyla selam verdiler ve açılan kapıyı arkalarından kapatarak gittiler.

Ne başka bir gülümseme ne de hoşbeş vardı. Bu adamlar belli ki işlerin ne kadar ciddi olduğunun farkındaydı.

Dare maket bıçağıyla bidonun üst kısmını dikkatlice açtı. İçinde yavaşça soyduğu bir mühür vardı. Ayağa kalktım. Varilin bir süzgeç sepeti vardı ve onun altında mavi sıvıyı görebiliyordum ama sadece yarısından azını görebiliyordum. İçi beyazdı ve dışından farklı bir malzemedен yapılmıştı.

Dizüstü bilgisayarı ona uzattım ve çok dikkatli bir şekilde sepetin içine kaydırđı, ardından duş bonesi benzeri contayı tekrar taktı, üst kapağı tekrar taktı ve tamburun yan tarafındaki bir şeyi yavaşça çevirerek sepetin sıçramadan yavaşça aşağı inmesini sağladı. Daha sonra eldivenlerini ve maskesini çıkardı, ben de onu takip ettim. Dışarı çıktık ve kaldırıma oturduk.

"Şimdi ne olacak?"

"Otuz dakika. JC ve Hugo kahve içmeye gitti. Çözöldüğönden emin olmak için kontrol ettik. Gitmiş olmalı, hiç iz yok. Sonra JC onu aldı ve eve gidip bunu arkamızda bıraktık."

Orada oturdum ve zihnimde Kruna'dan, kırılmış olmaktan, Bay Frost'la sıkışıp kalmış olmaktan görüntöler aktı. Ağrım vardı. Ve sonra uyuşmuş hissettim.

Sonra beni kurtaran, katatoninin eşiğinden döndüren, sözünü tutan ve Kruna'nın alaşağı edilip yok edilmesini sağlayan adamın güzel dokunuşunu hissettiğimde uyuşukluk buharlaştı.

"Bana verdiğın sözö tuttun," dedim.

Ellerinden birini enseme koydu.

"Kruna hakkında. Onları indirdin. Canlarını yaktın. Bütün o kızları kurtardın. Teşekkür ederim, bebeğim. Hala inanamıyorum. Tüm bunları elde etmekle kalmadım, seni de elde ettim. Ben dünyanın en şanslı kızayım."

Dave

JC ve çalışanı geri gelip bidonu kontrol ettiler ve bana bir el feneriyle içinde sıvıdan başka bir şey olmadığını gösterdiler. Sabit diskten eser yoktu, bilgisayar aıt tek bir vida ya da kablo izi bile yoktu. Ondan kurtulmak için aşırı bir yöntemdi ama eksiksizdi ve Frost'un sabit diskinin bir yerlerden çıkma ihtimalini hiç göze almıyordum.

JC'nin temizlik hizmetleri, talep ettiği fahiş ücretlere değdi ve Rolodex'imizde tutmaya değerdi.

Hugo ile birlikte varili mühürlediler ve gözümüzün nnden çekerek bir kamyonun arkasına koydular.

Karımı eve götürdüm ve kız kardeşi çalışma odasında olduğu için onunla yatağımızda sessizce seviştim. Bu konuda bir şeyler yapmalıydım. Daha büyük bir yer bulma zamanı.

Tia

Bir aile yemeği yiyorduk. Ben ve Tommy, Sarah, Dare ve Angel ve Holly, Tessa, Lisa, Bianca ve Nino, Luc ve Eddy. Ben lazanya yapmıştım, Eddy ve Luc tatlı getirmişti, Tess bruschetta, Bianca salata, Angel ve Dare de şarap getirmişti.

Lisa erken geldi ve hazırlanmama yardım etti. Sessiz ve durgundu ama Tess önce geldi. Bu şekilde planlamıştım. Tessa'nın isteği zerine.

Tess içeri girdi. Lisa dondu kaldı. "Leese."

"Hey." Lisa baktı.

"Ailemizin bir parçası haline gelişini atlatamayacağımızı hissettirdiğim için özür dilerim. Ama..." Tess tılandı. Ben tıkandım. Lisa'nın yüzü buruştu.

Birbirlerinin kollarına düştüler.

"Siz bizim ailemizsiniz. Seni seviyoruz. Yaşadıkların için üzgünüm ama burada, ailemizin içinde olduğun için çok mutluyum."

Lisa hıçkırığa hıçkırığa ağladı. "Kaçırıldığın ve tecavüze uğradığın için çok üzgünüm. Duyduğum anda sana gelmek istedim ama ben..."

"Sorun değil. Sana çok kötü davrandım." "İşliyordun."

"Hala bir sürtüktüm."

"Senin için bir şeyim var," dedi Lisa ve mutfak tezgahımın üzerinde duran çantasına uzandı.

Kleenex dağıtmaya başladım.

"Telefonunu buldular. Ezilmişti. Ama alışveriş merkezindeki bir adama götürdüm ve fotoğraflarını çıkardı. İki gün önce hafızanın dolu olduğunu söylediğini hatırlıyorum, bu yüzden orada çok şey olduğunu biliyordum. 289 tane falan vardı. Bu küçük flash bellekter." Lisa ona uzattı.

Tessa dağıldı.

"Jim. Resimler olduğunu biliyordum ama hiç desteklemedim ve beni kaçırlarlarken tek düşünebildiğim buydu. Siktir. Teşekkürler, Leese."

Hepimiz yine ağlıyorduk.

Tommy mutfağa girdi ve hemen U dönüşü yaparak bizi ağlama odasında bıraktı.

Bu yemekle ilgili niyetimin ne olduğunu biliyordu, bu yüzden muhtemelen hiç şaşırmadı.

Akşam yemeği güzel yemekler, gülüşmeler, iyi huylu sakalaşmalar, etrafta koşuşturan çocuklar, köpeğimin şımartılmasıyla doluydu ve akşamı ailemle geçirmek gerçekten harika hissettirdi.

Neredeyse Altı Ay Sonra

Hamileliğim güzel bir şekilde ilerliyordu. Sorunsuz bir şekilde. Çok yiyordum, bebek için hazırlanmakla meşguldüm. Baldızlarımla ve üvey kız kardeşlerimle çok zaman geçiriyordum ve Rose düzenli olarak bana geliyordu.

Tek başıma dışarı çıkmaya bile başlamıştım. Sayılır. Tommy her seferinde yanımda bir koruma bulunduruyordu ama arabayı ben kullanıyordum. Yürüyordum. Bir şeyler yapıyordum. Jeep'imi sürüyor, artık küçük olmayan köpeğimi yürüyüşe çıkarıyor, hamilelik yogasına gidiyor, ailemle takılıyor ve yaşıyordum.

Tommy çalışmakla meşguldü. Ferrano Girişimcilik onu meşgul ediyordu. İş hâlâ geliyordu ama iyi yönde. İki kez Vegas'a gitmişti. Bensiz. Fete neredeyse yeniden açılmaya hazırdı. Belki bir gün geri dönerdim ama yakın bir zamanda değil.

Ayrıca her iki haftada bir danışmanla görüşüyordum. Onu yaklaşık beş kez görmüştüm ve harikaydı, bana yardımcı oluyordu. Tommy henüz yeni bir danışmanla görüşmeye başlamamıştı ama danışmanımdan bir tavsiye almıştım ve o da beni arayacağını söyledi. Önce mevcut danışmanını kovması gerektiğini söyledi. Şahsen. Ve yüzündeki ifade? Eğer bir şeyler planlıyorsa

Oliver'dan bir tür intikam almak istiyordu ama ben bunu bilmek istemiyordum. Tommy'nin mantrası şuydu: Biri ona kazık attığında asla unutmazdı. Umarım unuturdu. Oliver yalancı bir federal olsa bile, bize yardım etmişti.

Her neyse, birkaç hafta içinde bebeğim olacaktı. Bebeğin odası hazırды. Cinsiyetini öğrenmedik (sürpriz olsun istedim) ve yatak odasını ana renklerde yaptık. Eşleşen sallanan sandalye, şifonyer ve alt değiştirme masası ile muhteşem bir beyaz kızak beşiğim vardı.

Çoktan bir bebek partisi yapmıştım ve her türlü beyaz, yeşil ve sarı unisex kıyafetle hazırдыk. Erkek için bir eve dönüş kıyafetim ve kız için bir eve dönüş kıyafetim vardı. Hastane çantam kapının yanındaydı. Kocam boks yapmayı çok severdi ve ben de içeriden yediğim dayaklara bakılırsa bu ufaklığın küçük bir kick boksçu olacağından emindim.

* * *

"Tia?" Tommy beni uyandırdı. Saat sabahın altısıydı, doğum tarihimden bir hafta önceydi.

"Hm?"

"Uyan, bebeğim. Seninle konuşmam lazım." Doğruldu.

Beni göğsüne yakın tuttu.

"Az önce babanıza atanan avukattan bir telefon aldım.

O... bebeğim, o öldü." "O ne?"

"Greg O'Connor hücresinde ölü bulundu. Az önce avukatı aradı."

Ayağa fırladım.

"Korumasını kaldırdınız ve -" Suçlamaya başladım. "Ben yapmadım. Asla yapmadım."

"Yapmadın mı?" Gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı. Kalbim sızlıyordu.

"Benim bununla hiçbir ilgim yok bebeğim. Yemin ederim. Nasıl oldu bilmiyorum. Hâlâ koruyucu önlemlerimiz vardı."

Baba.

Tek düşünebildiğim,

Yirmi yaşında bir yetimim.

Bebeğimizin hiç büyükanne ve

büyükbabası olmayacak. Sıfır.

"İntihar gibi görüldüğünü söylüyorlar."

* * *

Onu yaktılar. Onu ölü olarak hiç görmedim. En azından görmediğime sevinmişim; onu bir levhanın üzerinde görmeye dayanabileceğimi sanmıyordum.

Babam için mezarlıkta bir tören düzenledik. Dare, Angel, Lisa, Tessa, Luc, Eddy, Bianca ve Nino artı annesi ve teyzesi. Ruby, kardeşi Connor, Beth, Mia, Rose ve Cal, Rose'un ailesi, hepsi geldi. Eski sosyal hizmet uzmanım Susie bile geldi. Hepsi yanımda olmaya çalıştı. Carol Teyzemi üç kez aradıktan ve cevap vermeyip aramalarım geri dönmedikten sonra detayları içeren bir sesli mesaj bıraktım. Telesekreterine bırakmaktan nefret ediyordum ama cevap vermiyordu.

O gelmedi.

Babamın mezarı başında neredeyse dokuz aylık hamileydim. Ve bu beni çok etkiledi. Ama Tommy beni ayakta tutuyor, benimle ilgileniyordu. İnanılmaz biriydi.

Bir hafta sonra, yatağımda karanlıkta televizyon izliyordum.

Gün boyunca. Perdeler kapalıydı.

"Yataktan kalkacak mısın?" Tommy Sugar Crisp kutusunu komodinin üzerine koyduktan sonra perdeleri açarak sordu.

"İntihar edeceğimden mi endişeleniyorsun? Belli ki O'Connor'lar böyle yapıyor."

"Hiç komik değil. Ve sen artık bir O'Connor değilsin. Sen bir Ferrano'sun. Günlerdir yataktasın. Hadi gidip bir şeyler yapalım. Yaşama zamanı, bebeğim."

Omuz silktim. "İntihara meyilli değilim, Tommy. Merak etme. Öyle olsaydım, bu beni de katil yapardı." Elimi karnıma götürdüm. Bebeğimize asla ama asla zarar vermem.

"Giyin. Biraz gezelim." "Nereye?"

"Alışveriş merkezi, park, bilmiyorum. Bu evin dışına."

"Belki yarın."

Bitişikteki banyoya girdi ve suyun açıldığını duydum.

"Şimdi, karıcığım. Yataktan çık." Beni kaldırdı ve banyoya götürdü. Bana banyo yaptıırıyordu.

"İki ev büyüklüğünde bir kadını taşıdığına göre oldukça güçlüsün," diye homurdandım.

"İyi ki spor yapıyorum," diye takıldı.

"Çık o zaman."

"Ben de bir tane alacağım. Sonra dışarı çıkarız."

"Çık buradan. Beni çıplak göremezsın. İğrencim."

"İğrenç değilsin. Saçını yıkayacağım."

"Saçımın kirli olduğunu mu söylüyorsun?"

Başını salladı ve güldü. "Hayır, gülmüyorum. Saçlarını yıkamamı seviyorsun, bebeğim."

O haklıydı. Gerçekten haklıydım.

"Beni birkaç haftadır çıplak görmedin. Göbek deliğim ters dönmüş. Karnımda kahverengi bir çizgi var. Popom bir küvet süzme peynir gibi görünüyor. Dışarıda. Kırk dört kilo almışım."

"Athena Ferrano, sen, içinde büyüyen bebeğim? Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin. Baba olmaktan çok korkuyorum ama seni böyle görmeyi çok sevdiğimi söylemeliyim. Çok güzelsin, iki yüz kilo almış olsan bile benim için güzelsin."

Gözyaşlarına boğuldum. Bu yeni bir şey değildi. Her zaman ağlayan biriydim, ama hamileliğimde? Babam ölmeden bir hafta önce ağlamıştım.

Çünkü pijamalı yavru keçilerin zıpladığı viral bir video görmüştüm. Çok şirindi.

Banyo yaptık. Saçlarımı tatlı tatlı yıkadı ve sonra uzanmadığım için bacaklarımı tıraş etti. Seksi olmak istedi, ama ben buna izin vermeyeceğimi söyledim.

Ona benimle seks yaparsa hayvanlarla cinsel ilişkiye girmekten tutuklanacağını, çünkü karaya vurmuş bir balina sanılacağımı söyledim. Bana biraz daha güldü ve sonra odamızda ısrar etti. İkimiz de oldukça sert ve güzel bir şekilde boşalana kadar mastürbasyon yaparken bana oral seks yaptı ve sonra dışarı çıkmak için giyindi.

Orgazm tam da ihtiyacım olan şeydi. O boşalmadan sonra kalbimde bir hafifleme hissettim.

Alışveriş merkezinde dolaştık ve kendimizi bir bebek mağazasında bulduk.

Tommy üzerinde Napoliten dondurma külahı olan bir tulum buldu. Tabii ki satın almak zorunda kaldık. Üstünde kiraz bile vardı. Eve varıp arabayı içeri çektiğimizde kapının önünde bir UPS kamyonu olduğunu gördük.

Tommy'nin kanı kaynıyordu. Yüzünden okunuyordu.

Kamyon çekildi ve arabayı Nick'in kullanmadığını gördük. Neyse ki Nick'ten hiç iz yoktu. Belli ki sonunda ipucunu almış.

Tommy kapıdaki görevliden zarfı aldı ve zarfı açtı, sadece kağıt olduğundan emin olmak için eliyle yokladı, sanırım kokladı ve ardından iç zarfı açıp hızlıca inceledi. Bana uzattı.

Carol O'Connor'dan, teyzemden.

Ondan gelen bir başsağlığı kartı vardı. Ön yüzünde çiçekler olan ve içinde kısa bir notla birlikte "Carol Teyze" yazan standart bir Başınız Sağolsun kartıydı.

Babanız ölümü halinde bunu göndermemi istedi. Beklettiğim için üzgünüm. Beni aramaktan çekinmeyin,

**Eğer konuşmak ya da ziyaret etmek istersen.
Cenazeye katılamadığım için üzgünüm. Benim
için çok acı verici ve zordu.**

Benimle bir ilişki yaşamaya hazır olduğunu mu söylüyordu?
Babam gittiğine göre?

Kartı çöpe attım. Ona sert mi davrandın? Benim yanımda
olabilirdi. Ben de onun yanında olabilirdim. Beni yanına
almak zorunda değildi ama yine de hayatımda olabilirdi.
Babam öldüğüne göre mi? Hiç sanmıyorum. Babamın
ölümü halinde bana verilmesi gereken bir not vardı ve o, ne
yani, bir haftadan fazla bir süre notun üzerinde mi oturdu?
Ne asil bir kaltak.

Dışında Sweetpea yazan bir zarfı elime aldım. Zarfı
açtığımda gözlerimden yaşlar boşandığını hissettim.

Tia,

Eğer ölürsem, bu intihar olmaz.

Eğer uzun uzun düşünürseniz, kendi canıma
kıyamayacak kadar korkak olduğumu fark edeceksiniz.
Ayrıca anne ve babamın bunu yapmasına katlanmanıza
izin verecek kadar kalpsiz de değilim.

Ama hiç kuşkunuz olmasın, eğer ölürsem, ki bunu
okuduğunuza göre sanırım öldüm, bu kendimi
öldürdüğüm için değil, benim hatam olduğu için olacak.
Ne etkiysem onu biçiyorum. Kocan beni korumaya çalıştı
ve ben kördüm.

Seninle iletişime geçmeme izin vereceğini
sanmıyordum. Yanılmış olabilirim. Sana ulaşmak ve beni
affetmeni sağlamak için Nick'i kullandım ama senin affını
hak etmiyorum. Ya da Tommy'nin.

Ve Nick, Tommy'nin öfkesini hak etmiyor. Onu
zorladım ve sana olan duygularını kendi çıkarım için
kullandım. Bunu yapmamalıydım.

Seninle gurur duyuyorum, tatlı bezelyem. Benim
sayemde değil, harika biri oldun. Sen aynı zamanda akıllı,
sadık, bağışlayıcı ve altın kalpli bir güzelsin. Annen olsa

Kiminle evlendiğinize ya da kocanızın ne iş yaptığına bakmaksızın sizinle gurur duyuyorum.

Bunu yazarken, umarım bir gün kız kardeşime bunu atmasını söyleyebilirim, çünkü seninle bir ilişkim olacak. Eğer buradan çıkabilirsem.

Nick bana büyükbaba olacağımı söyledi. Umarım küçük çocuğunuza ya da bezelyenize iyi bir dede olabilirim. Eminim böyle bir şansım olsaydı eğlenceli biri olurum. Harika bir anne olacaksın. Seni seviyorum tatlı bezelye.

Sevgiler,
Baba

Not: Çok sevdiğiniz gizli baharat karışımı tarifim için lütfen bu notun arkasına bakın. Sizin yorumunuz yakındı ama ben bilmediğiniz gizli malzemeleri ekledim. Çocuklarınıza öğretin. Onlarla birlikte pişirin. Güzel anılar ve her şey. En azından seninle yemek yaptığım eğlenceli anıların olduğunu biliyorum. xo

Tommy'nin kollarına yığıldım, mektup yere düştü.

Artık çok geçti.

Kollarını boynuma doladı ve bana sarıldı.

"Berbat bir babaydı," dedim.

Ciddiyetle başını
salladı. "Artık çok
geç."

"I Biliyorum. O olabilirdi tutuldu
lanet olsun Yukarı, seni hayal kırıklığına

uğrattı."

"Ama değişmiş olabilir." "Sen
iyimser değil misin?"

"Sanırım öyle."

"Ve öyle olduğun için şanslıyım." Beni öptü.

"Muhtemelen eğlenceli bir dede olurdu."

Tommy başımı öptü.

"Yine de bana harika bir şey verdi," dedim.

"Gözlerin," dedi Tommy.

Başımı salladım. "Sen. Bunu planlayanın baban olduğunu biliyorum ama babam da böyle biriydi, o da bunun bir parçasıydı. Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama babam ve senin baban, onların geçmişi? Hepsi bana seni getirdi. Seni çok seviyorum, Tommy."

Tommy beni biraz fazla sıktı, sonra beni öyle bir duyguyla öptü ki bunu iliklerime kadar hissettim. Beni seviyordu. O mükemmel değildi. Ben de mükemmel değildim. O neyse oydu. O benimdi. Benim dondurmacı seksi kızım, benim dominantım, benim bebeğimin babası, benim kahramanım, benim kocam. Sonsuza dek benim.

Tommy

"Oh." Yüzünde garip bir ifade vardı. "Ah?"

Ben sordum.

"Sanırım ya altıma işedim ya da belki... suyum geldi."

Lanet olsun.

Sonsöz

Tommy

İki Hafta Sonra

Babam neyse oydu ve bu yüzden ve tüm gördüklerim ve yaptıklarım yüzünden bugün olduğum adamım. Bu pek çok şey demekti, bazıları kötüydü ama hepsi değil. Ama aynı zamanda annemi kaybetme şeklimden dolayı olduğum kişiydim. Yaşadıklarımın toplamıydı sanırım. Ama Pop'un olduğu kişi ve Greg O'Connor'ın olduğu kişi? Bunların toplamı Tia ile tanışmam ve evlenmem anlamına geliyordu. Ve onunla bir aile kurdum.

Belki itiraf etmek istediğimden biraz daha fazla babama benziyorum, ama başka pek çok yönden babam olabilirdim. Tia'nın annesine aşık oldu ve annesi onun karanlığına dayanamadı. Sonunda onu kaybetti. Sonunda her şeyini kaybetti. Bunun olmasına izin veremezdim. Bunu yaptığı için kendimi şanslı sayıyordum, yoksa Tia'ya sahip olamazdım. Kendimi şanslı sayıyordum çünkü sadece ona sahip değildim, aynı zamanda benim pisliklerime de dayanabiliyordu. Onu bu şekilde test etmeye devam etmek istemediğimden değil.

Dünyanın en güzel kızının bana aşık olmasını ve tüm saçmalıklarına katlanmasını sağlayarak yaptığım pisliklerin karmasından bir şekilde kaçtım. Ya da belki karma

Doğduğum kişiyi, annemin ölümünü izlememi, küçük bir çocukken katlandıklarımı telafi etmem için onu bana verdi.

Ama belli ki karmanın benimle işi henüz bitmemiş. Tanrı günahlarım için beni, annesi kadar nefes kesici güzel bir kız çocuğuna baba yaparak cezalandırmayı uygun gördü.

Gözlerim. Tia'nın cupid's bow ağzı. Tombul yanaklar ve seftali ve krema gibi bir cilt. Bu minik bebek mi? Nefesimi kesiyor. Göğsümü acıtıyor. Güçlü küçük yumrukları beni düzenli olarak rahatsız ediyor ve ayrıca bizi gecenin bir yarısı ayakta tutan güçlü bir akciğer seti var.

Tia'nın sevgili anlamına geldiğini öğrendikten sonra istediği Carina adını verdik. Hayır, geçmişte hiç Carina'm olmadı ve olsaydı bile bu konuda tek kelime etmezdim. Bu hatayı ikinci kez yapmazdım.

Göbek adı almamış. Böyle bir isme ihtiyacı yok.

Tanıdığımız herhangi birinin adını alarak başkalarının ideallerine göre yaşamak zorunda kalmasını istemedim. Bazı insanlar saygılarından dolayı çocuklarına sevdiklerinin isimlerini verirler. Ya da, gibi benim Baba, onlar isim onlar kendilerinden sonra çocuklarının da yaşayacaklarına dair büyük umutlarla için. Biz sadece kim olaksa o olmasını istiyoruz.

Ve rahibe olmak istemesi için dua ediyorum. Benim karmam mı? Son derece güzel bir yarış arabası sürücüsü ya da dublör kadın olacak ki ben de günlerimin geri kalanını antiasit içerek ve stres içinde boğulmakla geçireyim.

Tia ne zaman biriyle çıkabileceğini düşünmek bile istemediğini söyledi. Muhtemelen düşüp öleceğim. Ön bahçedeki bir ağaçtan etrafı koklayarak gelen ilk pisliği, diğerlerini korkutup kaçırmak için asacağımı söyledim.

Şeytanlarımla neredeydim? Varoluşsal krizim?

Babamın pek de yasal olmayan imparatorluğunun en kirli kısımlarının varisi olarak doğuştan gelen hakkımdan vazgeçmiştim ama yine de bir erkektim ve evet, kızımın örnek alacağı bir erkek olmak istediğim sonucuna varmıştım.

Çocuklarımı asla Pop'un bizi soktuğu duruma sokmazdım. Ben de Tia'yı Greg'in düştüğü duruma asla düşürmezdim. Ama

olduğum adam, güçsüz olmadığımından emin olmak için Pop'un miras bıraktığı dünyaya yeterince tutunmak anlamına geliyordu. Düşmanlarımı alt edecek ve bana ait olanı koruyacak kadar gücüm vardı.

Tia

Odamızdaki beşik boştu. Kalbim duracak gibi oldu ama sonra bakışlarım yatağa kaydı ve Tommy'nin yatakta uyuyan bebeğimize sarıldığını gördüm. Yan yatmıştı, gömleksiz ve çorapsızdı, üzerinde bir eşofman vardı. Bebeği göğsüne yaslamış, eliyle sırtını destekliyordu. Onun uyuyan küçük yüzüne bakıyordu, yüzünde öyle bir ifade vardı ki, onu öyle görmekten başka bir şey tarif edemezdim. Ona her zamankinden daha fazla aşık olmaya başlamıştım.

Dağınık saçları, saat beş gölgesi ve viski gözleriyle muhteşem olan onu gördüğümde, sevgiye layık olmaya çalışmaya devam edeceğine söz vermek için kendi üzerine yaptırdığı dövmeye yakın tuttuğu yeni doğan kızımıza nasıl baktığını? Kendimi çok şanslı hissettim. Ona bir mucizeymiş gibi bakıyordu. Öyleydi. Bizim mucizemizdi.

Dünyada her saniye bebekler doğuyordu ama bu küçük kız bizim dünyamızdı. Bir sürü başka bebeğimiz olmasına rağmen onu sadece pembe battaniyelere sarardı. Saatlerce ona bakardı. Ona her şeyi verirdi.

istediği dünya. Bu son kısmı sadece onunla nasıl olduğunu izleyerek biliyordum.

Ve onu dünyaya getirdiğinden beri bana gözlerinde daha fazla ışık, daha fazla sevgi ve her zamankinden daha fazla sahiplenmeyle baktı.

* * *

Doğumum sırasında çok zor zamanlar geçirdik. Suyum geldi ama yirmi iki saat sonra hala açılmamıştım ve enfeksiyondan endişe ediyorlardı.

Tommy oldu a enkaz Çünkü onlar verilen Ben bir epidural verdiler ama doğumum o kadar uzun sürdü ki epiduralin etkisi geçti ve ağrılar başlamadan önce bir tane daha vermediler. Beni saatlerce indüklemişlerdi, bu yüzden ağrım çok fazlaydı. Beni ağlarken görmekten nefret ediyordum ve bu konuda hemşirelere ve doktorlara karşı çok açık sözlüydü, ta ki bir vücut geliştirmeci ile bir ordu tankı gibi yapılı bir hemşire yüzüne vurup onu güvencle birlikte doğum ünitesinden çıkarmakla tehdit edene kadar. Biraz daha çıldırmak üzereydi.

Ama ona sadece elimi tutması ve yakınımnda kalması için yalvardım. "Bunu sensiz yapmaya dayanamıyorum."

Yedi kiloluk kız bebeğimiz sezaryenle doğdu, Tommy elimi tuttu ve ameliyattan önce omurga bloğu nedeniyle bacaklarımı hissedemediğim için çıldırdığımda beni sakinleştirmek için bana Etta James söyledi.

Beni görür görmez onun olduğuma karar vermişti ama sanki her dönüm noktasında duyguları daha da derinleşiyordu. Sahiplenici alfa dominant kocamdan her gün daha fazla sevgi görüyordum, özellikle de bebek doğduktan sonra. İkimize de paha biçilmez eserlermişiz gibi davranıyordu.

* * *

Dikkatlice arkasına geçtim, sezaryen yaram biraz sızlıyordu ve dudaklarımı çıplak sırtına dayadım. Dikkatlice sırt üstü döndü ve kolunu bana doladı, böylece bir yanında o, diğer yanında ben, ikimiz de onun kollarına sarılmıştık.

"Kızlarım," diye fısıldadı ve yüzünde huzurlu bir gülümseme vardı.

Çenesinden öptüm ve başımı göğsüne yaslayarak burnumu soktum.

Tanrım, bana yine hisler veriyordu. Yüzündeki ifade, hissettiğim sevgi.

"Seni seviyorum." Göğsüne mutluluk gözyaşları döktüm ve bir önceki gece Carina'yla neredeyse bütün gece ayakta kaldığım için bitkin bir halde, elim bebeğimizin sırtında, onun göğsünde uyuyakaldım. "Seni daha çok seviyorum, bebeğim." diye fısıldadığını duydum.

* * *

Dört Hafta Sonra

Bugün o gün, altı haftam doldu. Kontrolden geçtim ve doktorum bana yeşil ışık yaktı.

Bu gece seks yapabiliriz. Woo hoo!

Bebeği yıkadım ve yatırdım. Çok fazla beslenmişti, bu yüzden biraz uyumasını umuyordum.

Tıraş edilmesi gereken her yerimi yeni tıraş etmişim ve üzerime şirin, ampir bel tarzı ipeksi bir gecelik giymişim. Vücudumu eski haline getirmek için biraz mekik çekmem ve koşmam gerekecekti ama bu üzerimde çok hoş duruyordu. Aynanın önünde döndüm ve beni yakaladı. Yatak odasının kapısında durdu ve beni içine çekerken gözlerinden sıcaklık yayıldı.

Yüzüm pembeleşti.

"Merhaba."

"Hey." Tommy bana doğru geliyordu.

"Nasıl gidiyor?" Başımı ona doğru eğerek arsızca sordum.

"Şimdi daha iyi." Kahve rengi düğmeli gömleğini çıkarmaya başladı.

"Bebek nerede? Uyuyor mu?" Kemerini almaya gitti.

Size boşalmak ve zevk vermek için kemerini çözdüğünü bildiğiniz bir erkeğin kemerini çözmesini izlemek ne kadar seksi?

Elleri üzerimdeydi. Geceliğim kalktı, elleri oraya gitti ve klitorisim vızıldadı.

"Külot yok, lanet olsun. Daha sikim pantolonumdan çıkmadan beni boşaltacaksın. Aç şu bacaklarını benim için." Beni sahiplenerek yatağa geri fırlattı. Vay canına. Üzerime düşmeden önce biraz zıpladım. İrkildim.

"Ne? Canını mı yaktım? Kesiğine mi?" Paniklemiş görünüyordu. "Bir şey yok." Ona uzandım ve göğsünü öptüm.

Elleri kalçalarımaya gitti. "Kahretsin, çok yumuşak ve güzelsin," dedi.

"Tıknaz bir maymun mu demek istiyorsun?" Ben sordum.

Bir gün önce Carina'ya böyle seslenmişti, çünkü yanakları şişmişti.

"Hayır, sen harikasin. Kendine bir bak, benim güzel bebeğim. Kalçalarımın her birini öptü ve sonra sezaryen izimi öptü.

Beni kesip açmak zorunda kalmalarından nefret ediyordu. Son altı hafta boyunca beni şımartmış, iyileşirken çok fazla acı çekmediğimden emin olmuş, benim için her şeyi yapmıştı. Ayak masajı, çamaşır yıkamak, hatta! Sarah'nın beni istediği gibi şımartmasına izin vermedi çünkü bunu kendisi yapmak istiyordu.

"Sana böyle dokunmayı özlemişim bebeğim," dedi, dili bacaklarımın arasına girerken. "Mm, çok ıslak ve tatlı."

Başım geriye yuvarlandı.

Parmaklarını bacaklarımın arasına sokarak, "Şu bacaklarını benim için geniş tut," dedi. "Aminin nasıl sıkıldığını görmeme izin ver.

boşalırsın." Sırtımı kamburlaştırdım ve parmaklarının saldırısı altında boşalmaya başlamam uzun sürmedi, bakışlarının altımda olduğunu biliyor, yüzündeki ateşli ifadeyi görüyordum.

"Sert, bebeğim. Sana ihtiyacım var. Şimdi," dedim.

Amcığım baktı ve sonra gözleri benimkilerle kilitlendi, beni yaladı, arkadan öne, dili kancaya takıldı ve sonra bir anlığına kık deliğimde döndü.

Vay be.

Klitorisime karşı şapırdadı ve ben bu hisle ürperdim. Parmaklarım saçlarının arasında yolunu buldu. Onu kendime çektim. Hiçbir yere gitmeyecekti, nükleer bir patlama olsa bile umurumda değildi. Ağzını bana karşı tutacaktım.

"Seni şimdi becereceğim. Seni tatlı mı yoksa sert mi sikmemi istersin?" Başını bıraktım. Ama istemiyordum.

Pozisyonunu aldı ve sonra sertçe itti. Çok sert. Tanrım, harikaydı.

"Evet, sağ onu bebeğim. Kukunu benim için sık. Sikimi sık." Başparmağı tekrar kıkıma gitti.

Bu geceki edepsiz konuşması çok yerindeydi.

Ben sıktım, o da ağzını kulağıma dayadı. Kulağımla titreten bir "Mm" sesi çıkardı.

Yatağın Tommy'nin tarafındaki bebek telsizinden bir ses duydum (Gece yarısı uyandığında kalkıp onu getirmek için ısrar ediyordu. Bazen, ağlamadığı zamanlarda bile onu kucağında taşıdığına yemin edebilirdim).

Bebek uyanıktı. Sanırım daha sonra bitiririz.

Surat astım. Yuvarlandı ve banyoya yöneldi, ellerini yıkadı ve sonra yatak odasına gitti.

Altını değiştirdi ve sonra onu besledim.

Sonra, "işimize" geri döndük... muhteşem bir şekilde bitirdik.

Tessa

Bundan İki Ay Sonra

Sapık insanlar için bir çevrimiçi arkadaşlık sitesine katılmıştım. Kulağa çılgınca ve tehlikeli geldiğini biliyorum ama bir ilişkiye hazır değilim, ciddi bir şey düşünemiyorum bile. Yine de seks hakkında çok düşünüyorum. Fete gibi fetiş kulüplerinde yaşanan seks türlerini düşünüyordum.

Meksika ile yaşadığım dramdan ve tecavüz olayından birkaç hafta sonra, derin bir vicdan muhasebesi yapıyordum. Tecavüzü saymazsak (ki onu hatırlamaya değer bir şey olarak görmüyorum) seks yaptığım tek erkek kocamdı (o bir ihlaldi, aşk ya da tutku eylemi değil). O benim ilkimdi. Ama 20'li yaşlarımdayım. Bir daha asla seks yapmayacağım.

Seks kulübü açılışında işler ne kadar kötü gitse de, orada gördüklerim beni seksin daha baharatlı tarafına karşı biraz daha fazla meraklandırdı. Kocamı seviyordum. Seksten çok hoşlanıyordum. Ama sahip olduğum tek şey oydu. Bunu kıyaslayabileceğim hiçbir şey yoktu.

Bu profille, Jim ölmeden birkaç ay önce kız kardeşimin bir kızlar gecesinde çektiği bir fotoğrafı kullanarak başladım. Oldukça iyi görünüyordum, bebeklik öncesi kot pantolonumu ilk kez yeni giymiştim ve bu yüzden süslenip püslenip kutlamaya çıktık.

Luc o gece Nicky'den hamile kalmış olabilir. Her neyse, o dramadan birkaç hafta sonra bir profil oluşturdum ve birkaç şey öğrendim:

1: Seksi bir profil resmi görmeniz, adamın gerçekten öyle görüldüğü anlamına gelmez. Defalarca kandırıldım. Fotoğrafları ters fotoğraf motorunda aramaya başladım ve süper seksi erkeklerin çoğunun gerçek erkek modeller veya film yıldızları olduğunu gördüm. Birçoğu aşk romanı kapaklarını ya da Michael Stokes'un fotoğraflarından parçaları fotoğraf olarak kullanmaya çalışıyor.

2: Çük resimleri artık buz kırıcı olarak kabul ediliyor. WTF? İlk günümde yarım düzine aldım. Tamam, burası tam olarak Hristiyan arkadaşlık sitesi değildi ama gerçekten mi? Bana aletini göstermeden önce bir iki sohbet edelim.

Uygulama üzerinden birkaç erkekle konuştum ve eğlenceliydi ama bazıları ürkütücüydü ve birkaç hafta sonrasına kadar kimse ilgimi çekmedi ve sonra bir erkekle konuşmaya başladım. Çok tatlı davranıyordu, aşırı cinsel değil ama bir tür müstehcen. Bu beni tahrik etti. Bana sevdiğim kitaplar, sahip olduğum filmler, biri benim hakkımda bir film yaparsa film müziği olarak çalmasını istediğim müzikler hakkında sorular soruyordu. Bana ne giydiğimi, en sevdiğim yemeği tarif etmemi, bir gece önce rüyamda ne gördüğümü anlatmamı isterdi.

Emojileri biraz fazla kullanıyor ve fotoğraf paylaşmıyor (profil fotoğrafı elleri, gitar çalarken ve ön kolları ve elleri cidden seksi).

Onunla uygulama üzerinden giderek daha sık konuşmaya başladım ve bu günde yaklaşık bir düzine ya da daha fazla kereye çıktı. Ne zaman telefonumdan ses gelse ve yalnız olmasam, sinirleniyordum ve ona cevap vermek için yalnız kalmak için bir bahane uyduruyordum.

Çocuklar beni meşgul ediyordu ama Sarah her zaman bana bir mola vermeye çalışıyor ve Ed restoranda yeni birini işe aldı, bu yüzden haftada sadece iki gün ona yardım ediyorum.

JAKEandNotASNAKE gerçekten dikkatimi çekti. Benimle bir insanmışım gibi konuştu. Bir dul değil. Tecavüz kurbanı değil. Tehlikeli adamların küçük kız kardeşi ya da platonik bir arkadaş değil, gerçekten ilgilendiği biriymişim gibi.

Bir süredir buluşma fikrinin etrafında dans ediyorduk ve sonunda zorlayan ben oldum. Onunla buluşacağım.

Cumartesi gecesi bir şeyler içmek için.

Tartışmalarımızda aşırı cinselliğe girmemiştik, ancak birkaç saat boyunca sürekli mesajlaştıktan sonra bir gece geç saatlerde biraz açıklayıcı oldu. Bana yatakta otoriter olmayı sevdiğini söyledi. Biriyle birlikteyken, seks konusunda, ne giyeceği konusunda, kendine dokunup dokunmayacağı konusunda vb. emirler vermeyi seviyor. Vesaire kısmı beni çok heyecanlandırdı, sadece bu fikri düşününce bile içim cız etti.

Dürüst oldum, sadece bir erkekle birlikte olduğumu, çok vanilya olduğunu ve işlerin daha baharatlı tarafını merak ettiğimi söyledim.

Umarım bu bir hata değildir. Umarım Jim anlar.

* * *

Yarım saat kadar barda oturdum. Belki yılan olmayan Jake beni gördü ve benimle ilgili bir şey onu gitmek istemesine neden oldu. Belki de benim için yeterince çekici olmadığını düşünüyordur.

Kibirli bir sürtük gibi konuştuğum için benden nefret etme. Ben on üzerinden on değilim. Çenemden nefret ediyorum ve çok kısayım. Kalçalarım ve J-Lo kığım da çok büyük. Ama tanışma randevuları söz konusu olduğunda, benimle ilgili bir şey gerçekten sinirime dokunmuyorsa, bir erkek muhtemelen en azından benimle konuşmak isteyecektir.

Barda oturdum. Biraz Michael Fassbender havası olan kızıl saçlı, muhteşem bir adam yaklaştı.

"Bu güzel akşamda nasılsın?" diye sordu bana yaklaşıp.

"Ben iyiyim. Biriyle buluşacağım," dedim.

Bana baktı ve başını salladı. "Yazık. Bu işe yaramazsa, biraz burada olacağım."

Biraz kızardım. Gururum okşanmıştı. Birinin beni dış görünüşümle takdir etmesi iyi hissettirdi.

Ama birkaç erkek daha beni tavlamaaya çalıştıktan ve ilerinden biri biraz ürkütücü olduktan sonra, Jake'in bunu başaramayabileceğine karar verdim. Ya da beni gördü ve hayal kırıklığına uğradı. O yüzden gidecektim.

Ama biri, barda beni tavlamaaya çalışan bir adam, otoparkta beni yakalayıp zorla arabaya bindirmeye çalıştı. Tecavüze uğradığım kâbusun bir tekrarı gibiydi ve hayatım gözlerimin önünden film şeridi gibi geçiyordu ki biri adamı üzerimden çekip aldı, ağızını burnunu kırdı ve polisi aradı.

Zack Jacobs beni kurtardı.

Sonra polisler gelene kadar adamı tutarken Zack onun Jake olduğunu itiraf etti. Kardeşlerimin beni izlediğini, gözetlediğini düşünerek çok kızmıştım ama Zack kardeşlerimi araştırdığı dönemden hâlâ istihbarat aldığı ve bu istihbaratın bir kısmının da internet arama geçmişimizi içerdiğini açıkladı. Cidden mi?

Bilgisayarınız için iyi bir güvenlik programı edinin. Kimin dikkatini çektiğini asla bilemezsiniz!

Uygulamayı durdurmaya niyetliydi ancak kullanım şekli mi fark etti ve endişelendiğini söyledi. Sanırım meraklı biriydi. Ve sapıklık yapıyordu. Bazı açık terimlere bakıyordum ve birinin bunu bildiğini düşünmek utanç vericiydi.

Benimle gerçekten ilgilendiğine beni ikna etmeye çalıştı. Ona parmağımı gösterdim ve çekip gittim.

Beni takip etti ve Luc'un kapısında bana çıkma teklif etmeye çalıştı.

Pek iyi gitmedi.

"Tessa, lütfen bana inan," diye yalvardı Zack. "Hadi gel. Seni yemeğe çıkarayım."

"Siktir git."

"Sana biraz mesaj atabilir miyim? Konuşmaya devam edelim o zaman? Belki fikrini değiştirirsin."

Orada durdum ve arızalandım. Açıklığını gördü.

Telefonunu eline aldı ve bir şeyler yapıyordu. Kız kardeşim Luc'un evinin kapısının önünde duruyordum. O da

Çocuklarıma bakıcılık yapıyorum.

Telefonumdan bir ses geldi. Cebimden çıkardım.

Ekran aptal emojilerle doluydu.

Gözlerimi devirdim. Gerçekten yakışıklıydı. Uzun boylu, temiz kesimli, ama sert. Seksi. Yapılı.

"Sana mesaj atarım. Bir ya da iki hafta sürünürüm. Belki o zaman seni dışarı çıkarmama izin verirsin."

"Neden beni orada otururken bıraktın, Zack?"

Yüzünü buruşturdu. "Bekliyordum. Yaşadığın her şeyi düşünüyordum, her şeyi..."

"Bagajım mı?"

"Hayır. Yükün değil. Duyguların. Seninle oynamak istemedim, Tessa, ciddiyim. Ben sadece - böyle bir şey hissetmeyi uzun zaman olmuştu ve..."

"Ne oluyor lan?" Luc'un evinden çıkan Tommy'ydi, Carina'yı araba koltuğunda taşıyordu. Zack'e bakıyordu ve gözlerinden elektrik şimşekleri fırlıyordu. Zack'i eritip bir yapışkan su birikintisine dönüştüreceklerdi.

Kahretsın.

Zack bir bahane uydurdu ve gitti. Tommy bir açıklama için bana baktı ama ben ona el salladım. "Hiç sorma."

Birkaç hafta sonra, Zack sonunda beni dışarı çıkarması için ikna etti ve oldukça olağanüstü bir randevuydu. Kapımdayken, bana iyi geceler öpücüğü verip dizlerimin bağı çözülürken, kardeşim karanlıktan çıktı ve Zack'in kafasına silah dayadı.

Oldukça dramatikti ve Zack'e zarar vermemesi için ona yalvarmamla sona erdi. Tommy çok öfkeliydi, Zack'in benimle oynadığını düşündü.

"Babam Jimmy'yi benden aldı. Sen Zack'i alma." cümlesi Tommy'nin silahını indirmesini sağladı.

"Zack senin için bir şey ifade ediyor mu?" Tommy sordu.

"Bilmiyorum. Olabilir. Olabilir."

"İçeri gir," diye emretti otoriter ağabeyim. Zack ile yaptığı kısa sohbete kulak misafiri oldum.

Zack, "Bunu atlatmamız için yapmam gereken şey bu mu? Holly ile Lex gibi olmak mı? Kız kardeşinle evlenmek mi?"

"Orospu çocuğu, kolay kurtulacağını sanma. Beni kayınbiraderin yapmaya karar verirsen, hayatının sonuna kadar gözüm üzerinde olacak."

"İlişkimizi bitirmemem için sana iyi bir sebep vermem gerektiğini söylemiştin."

Zack belli ki şaka yapıyordu.

"Kız kardeşimin duygularıyla mı oynuyorsun?" Tommy açıkça şaka yapmıyordu.

"Hayır, dostum. Hiç de değil. Beni çok etkiliyor. Onu daha yakından tanımak istiyorum. Bakalım bir şeyler var mı?"

"Onun üzerinde en az on yılın var, Zack."

Zack kıkırdadı ve eminim Tommy'ye 'ikiyüzlüsün' bakışı atıyordu çünkü Tommy ile Tia arasında on yıl var.

"Pekâlâ, pekâlâ. Siktir git buradan. Gözüm üzerinde."

Ağabeylerimi seviyorum. İkisini de. Bizi korumak için birine silah çekmekte tereddüt etmeyen kötü adamlar.

Ama kalpleri doğru yerde.

Dave

2 Yıl Sonra

Neredeyse bir yıl hamile kalmaya çalıştık. Bizim için çok zordu, özellikle de onun için. Bunun yaptığım tüm yanlışlar için bir ceza olup olmadığını merak etmeye başladım. Kefaretim ona çocuk verememek olacaktı. Belki de Debbie'nin aldırıldığı bebek benden değildi. Belki bir çocuğa baba bile olamayacaktım.

Doktor, tıbbi sorunları olanın ben değil eşim olduğunu ve söz konusu olmasa da hamile kalmanın zor olacağını söyledi.

Rahatlamamıştım. Kendini başarısız hissetti. Bu onun için o kadar zordu ki, keşke sorun ben olsaydım diye düşündüm, çünkü bu konuda kendini nasıl hırpaladığını izlemek çok zordu. Eğer sorun benim doğurganlığım olsaydı, uyum sağlardı. O böyle biriydi; her zaman ihtiyacım olan şey olmaya çalışırdı.

Birkaç ay denedikten sonra, ayda birkaç hafta mutlu olduğu ve sonra endişelendiği, bunu gizlemeye çalıştığı ve sonra adet gördüğünde çöplükte olduğu bir model başladı. Aylarca hamilelik testi yaptırmayı bekliyor, tavşanlar gibi sevişmesine rağmen adet görüyordu.

Sonra evlat edinme, taşıyıcı annelik, koruyucu aile olma gibi konulardan bahsetmek istedi. Verecek çok sevgisi vardı ve bunu çocukların üzerine yağıdırmak istiyordu. Yeğenlerimiz ona tapıyordu. Gerçekten kendini yeniden buluyordu. Gülüyor, yaşıyor, bana öyle bir sevgi veriyordu ki ondan başka kimseyi istemeyeceğimi biliyordum. Kendini toparlamak için yeğenlerimizle çok zaman geçirdi, özellikle de Tommy ve Tia'nın küçük Carina'sı, Angel teyzesini her gördüğünde ıslıl ıslıl parlıyordu. Sarah'dan sonra bebek bakıcıları bizdik tabii ki.

Biraz daha zaman tanımak istedim. Biyolojik olarak benim olmayan çocukları büyütmeye ya da sağlıklı ve sorumluluk sahibi olduklarını bildiğimiz sürece bebeğimizin başka biri tarafından taşınmasına karşı değildim, ancak hala gençtik; henüz bir zamanlayıcı yoktu.

Önce kendi bebeğimizin normal yollardan olup olmadığını görmek için birkaç yıl beklemeye razıyım. Biz beklerken onu öğretmenliğe geri dönmesi, gününü çocuklarla geçirmesi konusunda cesaretlendirdim. Çok iyi anlaşıyorduk. Hayat şimdilik sadece ikimizle güzeldi.

Beklemek istemedi, eğer hamile kalamazsak, şu anda aileye ihtiyacı olan çocuklar olduğunu söyledi ve söylemeliyim ki, ayağını yere vurup hemen başlama konusunda yüzüme vurduğunda beni çok heyecanlandırdı.

Küstahlığım gittikçe daha fazla ortaya çıkıyordu. Boğa sürme videosundaki şımarık kovboy kızımı gittikçe daha fazla alıyordum. Meleğimin yatak odasının dışında da ateşi vardı ve onun için gerçekten önemli olduğunda bunu bana gösterecek kadar güvende hissediyordu.

Tabii ki, onun krizinden sonra kahkahalara boğuldum, bu da onu üzdü ve daha büyük bir kriz geçirmesine neden oldu. Bu onun ruh haliyle ilgili iyi bir işaretti. Neşemin onun hayal kırıklığından değil, bunu gösterme yeteneğinden kaynaklandığını açıkladığımda neredeyse eridi. Benim yanımdayken kendini güvende hissediyordu. Ve o benim istediğim her şeydi.

Yüzü kıpkırmızıydı. "Bunun nesi bu kadar komik anlamıyorum!"

Onu yakalayıp yatağa yatırdım ve en ufak bir korku belirtisi bile göstermedi.

"Komik değil, inanılmaz."

"İnanılmaz olan ne?" diye tersledi.

"Angel bebeğim, benim güzel karım. İstedğin şeyi elde etmek için kendini zorlayacak kadar güvende hissediyorsun, 'Evet, Efendim' diyerek kaçmak yerine bana bir şeyin senin için ne kadar önemli olduğunu söylüyorsun. Bu çok güzel. Sen güzelsin ve ben de sana istediğin her şeyi vermek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

İçimde eridi. "Sen de istemiyor musun?"

"Bebekler seninle mi? Kesinlikle. Eğer senden hiç bebek sahibi olamazsam, sadece sana sahip olmakla yetinirim. Herkesin en sevdiği teyzesi ve amcası olacağız ve ailedeki herkes bizi sevecek çünkü sürekli çocuklarını almayı teklif edeceğiz. Ama eğer biz

biyolojik ya da başka bir şekilde birlikte ebeveyn olmak? Evet. Ben de bunu istiyorum."

Yaşadıklarını telafi etmek için kızıma verebileceğim her şeyi verirdim. Ayrıca kraliçem hayatta istediği her şeye sahip olmayı hak ediyordu çünkü.

Bir uzlaşmaya vardık. Bir şeylerin yolunda gidip gitmediğini görmek için bir süre doğurganlık ilaçları kullanacaktık. Eğer işe yaramazsa, yeniden bir araya gelecek ve taşıyıcı anneliği ya da evlat edinmeyi araştıracaktık. Ve eğer ailemizi doğal yollardan kurarsak, birkaç yıl içinde bir aileye ihtiyacı olan bir çocuğa aile vermek için evlat edinmeyi ciddi olarak düşünecektik.

Doğurganlık ilaçlarına şüpheyile yaklaştı ama ilaçlar işe yaradı; dileğimiz gerçekleşti. Üç kopya halinde.

Denemelerimizin ikinci ayında üçüzlerimiz oldu. Haberi aldıktan yaklaşık sekiz ay sonra ailemize kavuştuk. İki erkek ve bir kız. Erken ama çok sağlıklı doğdular.

İlk çocuğumuz: James, rahmetli kayınbiraderim Jimmy'nin adı, koyu sarı saçlı ve safir mavisi gözlü. Annesinin gözleriyle bana benziyor. Ona Jamie diyoruz.

Charles David, bizim küçük Charlie'miz, Angel'ın babasının en yakın arkadaşının adı, babasının göbek adı, sonra o geldi. Koyu sarışın ve mavi-gri gözlü, aynı bana benziyor.

Ve sonra safir mavisi gözlü, kıvrıkcık kızıl saçlı küçük kızımız oldu. Darla Shae. Darla, Dario ve Angelica'nın birleşimi. Lisa'nın gerçek adından sonra Shayla'nın kısaltması olarak Shae'yi aldık.

Leese babamın evini sattı ama hala neredeyse haftalık olarak hayatımızda çünkü Angel'a da diğer kızlara olduğu kadar yakın oldu. Onu Darla'nın vaftiz annesi yaptık. Küçük gizli adaşı için çok heyecanlıydı.

Leese birileriyle çıkmaya başladı ve insan kaçakçılığından kurtulanlara yardım etmekle ilgili hayır kurumları için bağış toplama faaliyetlerine yoğun bir şekilde katılıyor. Bunu sessizce yapıyor, kişisel deneyimi hakkında hiçbir şey açıklamıyor. Belki hala

gözleri onun üzerindeydi. Özgürleştirdiğimiz Kruna kurbanlarına yardım etmek istiyordu. Elbette yapamazdı, çünkü üzerimizde gözler olabilirdi, bu yüzden istediğini yapabilmesi ve diğer hayatta kalanlara yardım edebilmesi için bir süre geçmesi gerekti.

Kalan bazı ortaklar adına Stan Smith bize ulaştı ve onun akli durumu ya da çenesini kapalı tutma becerisi konusunda hiçbir endişemiz olmadığını ifade etti.

Bu sorulardan endişe duyduk ve soruyu soran kişi olduğundan şüphelendiğim Bart Shaw'a karşı harekete geçmeyi düşündük. Aslında, uyarı ziyareti aldığından oldukça eminim, ancak bu şüpheyi doğrulamayacak olsa da Tommy ve ben ona sorduğumuzda da bunu inkar etmedi.

Shayla Townsend, nam-ı diğer Lisa Ferrano için Kruna'dan ve Pop'tan sonra bir hayat var. İyi bir hayat.

Bir süre Dex'le çıktı ama çok ciddileşmedi. Ciddiyete hazır olduğunu sanmıyorum.

Halen Tayland'da bulunan Stan Smith, henüz yurtdışında yolumuzu bulamadığımız bazı alanlarla ilgileniyor ve kesinlikle yüksek ücretini hak ediyor.

Bildiğimiz kadarıyla Kruna'nın çöküşündeki rolümüz hala bir sır. Ortaklardan birkaçı hala dışarıda, radarın altında ve tabii ki üyeler var. Yeniden başlamanız için birden fazla kez teklif aldık ancak saygıyla reddettik.

İşler yolunda gitmiş gibi görünüyordu. Şimdilik. Umarım daha sonra başımıza bir şey gelmez.

Tessa ve Zack, Jimmy öldükten yaklaşık bir yıl sonra birlikte oldular. İlişkilerinin ilerlemesi biraz zaman aldı ve Zack onu BDSM dünyasına girmekten kurtarmak için orada olmasaydı ben, Tommy ve bazı tehlikeli insanlarla bambaşka bir savaş başlatabilecek zor bir noktadan kurtararak saygı kazandı, ki bunu düşünmekten hoşlanmıyoruz, ama oldu. Görünen o ki

Fete onu o dünya hakkında meraklandırdı ama merakını giderme konusunda pek de akıllı değildi.

Biraz dramadan sonra, denemeye karar verdiler ve şimdi birlikte yaşıyorlar. Antonio ve Lucas üzerinde iyi bir etkisi var ve kız kardeşimi mutlu ediyor. Onunla aramız çok iyi, nereden geldiğini, işinin ne kadar karmaşık olduğunu ve yaptığı şeyi neden yaptığını anlıyorum. Ve yaptığı şey Ferrano ailesine düzenli olarak fayda sağlıyor. Tommy eline geçen her fırsatta onu zorluyor ama o benim kardeşim. Açıkça söylemese de içten içe Zack'le arasının iyi olduğunu biliyorum.

İş mi? Ferrano Enterprises'ın bir kısmını daha sattık. Hâlâ var ama çok daha küçük ve çoğu daha temiz. Çoğunlukla.

Bazılarını feshettik. Bazı ilişkileri ise tarih, iyilik ve koruma adına sürdürdük. Tommy inşaat şirketini yönetiyor ve birkaç önemli kilit ilişkiyi sürdürüyor, bu da zaman zaman marker fazlalığına sahip olmak için iyilik yapmamız gerektiği anlamına geliyor, ancak diğer her şey yatırımcı, sessiz ortak, telif hakkı alıyoruz ya da feshettik ya da sattık. Sadece Fete'den elde ettiğimiz kar payları bile bizi geçindirebilir. Tommy inşaat şirketini yönetmekle meşgul olmasına rağmen paramızı da yönetiyor. Bu konuda mükemmel.

Ben mi? Benim parmağım birkaç farklı pastanın içinde.

Bugün, üç uçağı olan küçük bir charter şirketi satın aldım. Haftada birkaç kez uçuyorum ve yanımda pilotlar var. Tommy'ye orada burada yardım ediyorum. Kağıt üzerinde hala Ferrano Enterprises'ın başkan yardımcısıyım ama ayda sadece birkaç gün takım elbise giyiyorum.

Zack'in özel dedektiflik bürosuna ve birkaç yakın arkadaşına da bir iki kez yardım ettim. Apartman dairesinden çıkıp çok sayıda parkın ve iyi okulların bulunduğu harika bir mahallede dört yatak odalı bir eve taşındık. Bunu en kısa sürede yaptık.

Holly kalmaya geldi. Sadece üç ay kaldı. Ama bu başka bir hikaye.

Angel, çocuklarımız tam zamanlı okula başladıktan sonra öğretmenliğe geri dönmeyi planlıyor. Bir devlet okulunda çalışmaya geri dönmek yerine kendi küçük Montessori okulunu açabilir. Hayat her geçen gün daha da güzelleşiyor.

Tia üniversiteye gidiyor ve bir yandan annelik ve erkek kardeşimi dengelemeye çalışırken bir yandan da sosyal hizmet alanında diplomasını almaya çalışıyor. Ağabeyim onun internet üzerinden eğitim almasını istiyordu ancak Tia kampüs deneyimi için baskı yaptı ve ağabeyim de buna razı oldu.

Tommy ve Tia, Carina doğduktan birkaç ay sonra babamın evinden birkaç kapı ötedeki evden taşındılar. Tommy, Tia'nın koruyucu ailesinden birkaç sokak ötede ve koruyucu büyükanne ve büyükbabasından uzak olmayan yeni bir ev inşa ettirdi, böylece Tia düzenli olarak onlara yardım edebilecekti.

Hepimiz yazları düzenli olarak Tommy ve Tia'nın çiftliğine gidiyoruz. Çiftlik evinin üzerine bir ek bina inşa ettiler ve Tommy, Carina'nın ilk doğum gününde Tia ve Carina'ya at aldı. Atların bakımı yolun aşağısındaki bir çiftlikte yapılıyor ve Ferranolar bir hafta sonunu orada geçirdiklerinde atlar buraya getiriliyor. Angel buna doyamıyor ve ata binebilmek için her zaman oraya davet edilmeyi bekliyor. Belki de bir sonraki doğum gününde ona bir at almam gerekecek...

Bebek Carina'nın kendi başına ata binmesi yıllar alacak, bir düğme kadar sevimli, tıpkı Tia'ya benziyor ama Tommy'nin gözlerine sahip. Tommy onun ata binecek yaşta olmamasını umursamıyor. Carina'nın atı görünce gözleri parlıyor ve bu onun için yeterli.

Beşinci yaş gününde ona bir araba alacağını söyleyerek şaka yaptım, ama o bu şakayı anlamadı ve küçük prensesinin araba kullanmayacağını, her yere şoförle gideceğini ve kızıyla konuşmaya cüret eden herkese tabut taşıyacak altı koruma vereceğini söyledi. Bu Tia'nın gözlerini devirmesine neden oldu. Ama kardeşim? Şakası

bile yok.

Ben de aynı şekilde hissediyorum ve küçük kızımın benim ve benim gibi ona göz kulak olacak iki ağabeyi olduğu için mutluyum.

Tommy, Tess ve Luciana'ya göz kulak oldu.

Peki ya Holly ve Alessandro?

Bizimle kalmaya geldikten birkaç ay sonra onun için geri geldi. Evlendiler ama düğünlerinden hemen sonra her şey yolunda gitmedi.

Ama bu uzun bir hikaye. Çok engebeli bir yoldu.

Angel

Holly kalmaya geldikten üç ay sonra, Dare ilk solo uçuşlarından birinde bizi Alaska'ya hızlı bir gezi için uçurdu ve annemizle konuşmaya çalıştık. Bu Holly için acı vericiydi.

Felicia'yı besleyici ve sevgi dolu bir anne olduğu zamanlarda hiç tanımadım, bu yüzden kaybımı kız kardeşimin hissettiği gibi hissetmedim. Çoğunlukla Holly'nin yanında olmak için gittim.

Felicia olduğu yerde olmak istiyor. Hayatı farklı olabilirdi. Holly ona onu rehabilitasyona sokabileceğimizi, bizimle yaşayabileceğini söyledi. Bizi reddetti.

O bölümü kapattım. Tia gibi, Dare ve Tommy gibi, bir ebeveyninizin olmasının o ebeveynin sizin için doğru olanı yapacağı anlamına gelmediğini biliyorum. Sorun değil. Kendi çocuklarımızla daha iyisini yaparız.

Alessandro ile ilk evlendiklerinde Holly yüzünden uykularım kaçmıştı. Hem de çok. Ama her şeyin bir yolu vardır.

Ustam, Dare'im, tüm hayallerimin gerçekleşmesine gerçekten yardımcı oldu. Artık özgürüm. A'dan B'ye ve sonra X'ten Y'ye, beni Z'ye kadar götürdü.

Bu arada, Zee adını verdiğim kocaman, şişman bir kurtarma kedimiz var. Kendisi bir barınaktan kurtardığım bir mırlama makinesi. Onu aldığımızda korkak ve ürkekti ama yavaş yavaş bize kişiliğini göstermeye başladı. Sanırım Z ve ben birbirimize benziyoruz.

Hayatımda kız kardeşim var. Dare'in bebekleri var. Meşgulüm ama çok mutluyum. On dokuz gün boyunca kırıldıktan sonra kurtarılmayı ummayı bıraktım ama pes etmedim. Planımı uygulamaya koydum ve planım beni oradan kurtardı.

İşler ne kadar kötü görünürse görünsün asla pes etmeyin.

Perde arkasında, insan kaçakçılığından kurtarılan mağdurların hayatlarına devam etmelerine yardımcı olmak için kurduğu vakıfta Lisa'ya biraz yardım ediyorum.

Seks köleliği dünyasına karşı çabalarımı açıklayarak ailemizi riske atamam, ancak Lisa'ya idari olarak elimden geldiğince yardım ettim ve Dare her yıl vakfına yüklü bir bağış gönderiyor.

Hayat güzel. Küçük tombul yüzlerde kızarmış spagetti ve kızarmış spagetti pislikleri, televizyonda spor ve üçlü bebek arabamızla gittiğimiz maçlarla dolu. Bebekler birkaç yaşına geldiğinde, bir ya da iki bebek daha evlat edinmek istiyorum. Ya da bebek olmalarına bile gerek yok. Sadece şu anda bir parçası olduğum gibi sevgi dolu büyük bir aileye sahip olmak istiyorum. Bu sevgiyi belki de hiç sahip olamayacaklarını düşünen birine vermek istiyorum; bana cömertçe verildiği gibi.

Çocukları spora göndermek için sabırsızlanıyorum. Dare'in onlara koçluk yapması için. O da sabırsızlanıyor ama şimdilik bebeklik günlerinin dağınık bulanıklılığının tadını çıkarıyoruz.

Dare dünyadaki en iyi baba ve benim de iyi bir hayatım var. Charlie ve Betsy ile sessizce görüşüyorum ve Noel için geliyorlar.

Belki gelecek yıl, bakmaya devam etmekten mutluluk duydukları eski çiftliğe gizlice giderim. Noel sürprizi olarak onlara devredeceğim. Onlar artık yaşamadığında bir gün çocuklarıma geri dönecek.

Çok minnettarım.

Evet, doğum yaptığımda hastanede yakamı aldılar. Aldırış bile etmedim. Yaklaşık altı aydır hiç kolye takmadım. Üç elli bebeğim varken pratik olmuyor. Ayrıca Kruna'dan ayrıldığımdan beri saçlarımı düzleştirmedim, alevler içinde kalmadan önce. Bir daha asla kolye takamayabilirim ya da düz saçlarım olmayabilir. Ve bunun için çok mutluyum.

Tommy

Orada kızlarımla birlikte yatarken, dünyada her şey yolundaydı.

Carina iki haftalıkken, birlikte geçirdiğimiz o ilk gecenin nasıl sona erdiğinin ardından Tia'nın göğsümde mutlu gözyaşlarıyla uykuya dalması? Bir rüya gerçek oldu. Sağımda kızım, solumda kızım; şanslı bir sikiciydim.

Benim gibi adamların olayı nedir? Bazen kötü şeyler yaparız. Herkes adına konuşamam ama bazılarımız için bunun nedeni kısmen bu şekilde yetiştirilmiş olmamız, kısmen de hayatta kalmak için bunu yapmamız gerekmesi.

Ama doğru kız karşınıza çıktığında, erkeğin kendisini ezip geçmesine izin vermeden onun bazı kusurlarını görmezden gelen biri olacaktır. Doğru kızdır çünkü ona başka hiçbir yerde bulamayacağı bir şey verir.

Ona sevgisini vererek, onun bazı şeytanlarını öldürecektir. Onun altında ne olduğunu, dünyanın geri kalanının görmesine izin vermediği şeyi görecektir. Belki de altındakini gördüğünde, onun bazı şeyleri görmezden gelmeye değer olduğuna karar verir.

Kusurları ne kadar kaba olursa olsun. O da bunu görecek ve daha iyi olmaya çalışacak. Onun için.

Ya benim gibi bir erkeğe? Ona verdiği şey, ruhunda lekeler olmasına rağmen, belki de bir şekilde karmadan kurtulduğunu veya aşka layık görüldüğünü düşünmesini sağlayacaktır.

Böyle erkekler, her zaman iyi adam olmadığımız anlamına gelse bile, ruhumuzda daha fazla kara leke anlamına gelse bile, onu güvende tutmak için yapılması gerekeni yapacaktır.

Hiçbir zaman beyaz şapkalı bir kahraman olamayacak olsak bile, doğru kız, bazen ne kadar karanlık olursa olsun, bir erkeğin olduğundan daha iyi olmaya çalışmasını sağlayacaktır. Onun için ve onun sayesinde daha iyi olacaktır.

The End

Alessandro ve Holly'nin hikayesi Saved artık yayında!

Ayrıca The Dominator ve Truth or Dare arasında geçen
TNT adlı bir roman da var, çoğunlukla
Tommy ve Tia'nın balayı. Yine de Unbound'dan sonra
okumanızı tavsiye ederim çünkü sonsöz Unbound spoilerları
içeriyor.

Afterword

Şimdi ne olacak?

Bu Ferrano ailesi için yolun sonu mu? Bazı açılardan, bu karakterlerle sonsuza kadar bu dünyada yaşayabilirim. Zack ve Tessa hakkında yazabilirim (ve yazabilirim). Belki Lisa hakkında da. Gelecekte Fete Club'da geçen bir dizi hikâye olabilir.

Küçük bir kuş bana gelecekte bir gün John Lewis'in altı çocuğuna bakması için yeni ve güzel bir dadı tutacağını ve bu dadının karanlık ve yas tutan Dominant'a aşık olacağını söyledi. Bu ilginç bir hikaye olabilir, değil mi?

JC'yi ve temizlik hizmetlerini biraz merak etmiyor musunuz? Ben merak ediyorum!

Yıllar boyunca hiçbir kitabı bitiremedim çünkü The Dominator'da (birinci kitap) takılıp kalmıştım.

Bu hikâye anlatılana kadar hayatıma devam edemeyeceğime ikna olmuşum. Ve bu doğrudur. Birinci kitabı yayınladıktan sonra devam etmenin ve başka kitaplar yazmanın yolunu buldum. Şimdi üç Dominator kitabı çıkardıktan sonra, başka kitaplar olmayacak demiyorum ama bu hikayenin beni anlatmak istediğim diğer hikayeleri yazmaktan alıkoymasını istemiyorum. Ne kadar ileri gideceğini göreceğiz.

Bu adamları yakın ya da uzak gelecekte tekrar ziyaret edebiliriz. Onları başka kitaplarda da duyabilirsiniz. Bu seride Killian'dan birkaç kez bahsetmiştim. Onun hikayesi de mevcut ve okuduğunuzda Killian ve Violet'in hikayesi aracılığıyla Dare ve Angel'ın düğününe katılacaksınız. O kitabın adı Ölüm Oyunu.

Evet, artık Alessandro ve Holly için bir hikaye var. Kaydedildi. Alessandro Romero ile tanıştığım anda beynimde yaşamaya başladı ve bu hikayeyi yazmak için Unbound'u beklemeye almaktan kendimi alıkoymak zorunda kaldım çünkü beni o kadar güçlü bir şekilde çağırıyordu.

Yine de endişelenmeyin; Holly reşit olana kadar 'güvende'. Peki ya sonra? Şey... sadece okuyup görmemiz gerekecek.

Ayrıca birinci ve ikinci kitaplar arasında kalan TNT, 1.5 kitabını yazmak için geri döndüm.

Ferrano ailesiyle daha fazla zaman geçirmek istediğiniz için teşekkür ederim. Umarım bu kitabı beğenmişsinizdir. Sabrınız için teşekkürler. Unbound'un biraz uzun sürdüğünü biliyorum, ama birinci kitabı bitirmemin neredeyse 27 yıl sürdüğünü düşünürsek, gerçekten çok fazla beklemediniz □

Teşekkür ederim Tommy, kendin olduğun için.

Bu kitabı bekleyen ve yeniden okumalarından bahseden tüm Tommy & Dare severlere teşekkürler. Bir yazar olarak büyümem boyunca bana böylesine büyük destek olan herkese teşekkürler.

Umarım büyümeye devam ederim. Bu işi seviyorum.

Çok

sevgiler!

DD Prince

Not: Bu bir kurgu eseri olsa da, hayatımda hikayelerine bu seride küçük bir şekilde değinilen bazı insanlar var. Özellikle bir tanesi, kendi adını taşıyan bir karaktere sahip. Sayılır.

C, Eğer bunu okursan, umarım farklılıklarımıza rağmen seni sevdiğimi ve fark yaratan insanları anmak istediğimi biliyorsundur. Umarım beni anlarsın. Bu hikayenin ortaya çıkmasını hiç beklemiyordum, yoksa daha incelikli olabilirdim. Sadece onları onurlandırmak istedim. Ve seni de.

About the Author

DD Prince, kalemi kağıda döküp kelimelerle bir şeyler yaratabileceğini öğrendiğinden beri yazan Kanadalı bir yazar. Karanlık, çağdaş ve paranormal aşk hikayeleri okumayı ve yazmayı seviyor, özellikle de aşk --- ister karanlık, ister tatlı, ister eş-bağımlı olsun - anekdot olduğunda. İnanç, aile, arkadaşlar, yemek ve kelimeler konusunda tutkulu.

The Dominator'ı yazdığından beri, daha fazla Ferrano ailesi kitabı, karanlık ve tabu bir vampir romantizm üçlemesi, buharlı bir motorcu romantizm serisi, çağdaş düşmanlardan aşıklara romantizm serisi, bazı seksi kurt değiştirici hikayeleri ve daha fazlasını yayınlamaya devam etti.

Daha fazla bilgi için ddprince.com adresine göz atın. Yeni sürümleri veya indirimleri kaçırmamak için haber bültenine kaydolun.

DD Prince'i çoğu sosyal medya sitesinde DDPrince veya DDPrincebooks Facebook olarak takip edin: Facebook.com/ddprincebooks

Web sitesi: <http://ddprince.com>

Facebook okuyucu grubu: <http://facebook.com/groups/ddprincefangroup>

Bülten: <http://ddprince.com/newsletter-signup>

Güzel eleştiriler yazarlar için bir armağan gibidir.

Sözlerimi okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Bu kitabı okuyarak bana bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım gerçekten beğenmişsinizdir. Lütfen yorum bırakın. Eğer yapabiliyorsanız, lütfen kitabı satın aldığınız yere ve eğer kullanıyorsanız Goodreads ve Bookbub'a da yorum bırakın. Kitap seven arkadaşlarınıza yaptığınız yorumlar ve tavsiyeler bana gerçekten yardımcı oluyor.

Kitabı beğendiğinizi belirten birkaç cümlelik kısa bir eleştiri bile bana çok yardımcı oluyor. Sunucunuza bahşiş vermek gibi.

Teşekkür
ederim!

DD Prince

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.